ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3-01
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 12
ΕΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤΑΥΡ. ΕΓΝΑΤΙΑΣ) ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 98α ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ—ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩ'Ι'ΑΝ"

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ. ΕΤΟΣ Γ΄. ΑΡ. 724
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
2
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1927
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 7 Λ 23 ΔΥΣΙΣ ΗΛ. ΩΡ. [illegible]
ΑΒΒΑΚΟΥΜ ΠΡΟΦΗΤΟΥ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 17.2 ΕΛΑΧΙΣΤΗ [illegible] ΜΕΣΗ
ΥΓΡΑΣΙΑ ΜΕΤΡΙΑ. ΑΝΕΜΟΙ: ΑΙΓΑΙΟΝ ΒΟΡ ΑΣΘ ΙΟΝΙΟΝ Ν. ΕΩΣ ΜΕΤΡ. ΘΑΛ. ΑΙΓΑΙΟΝ ΙΟΝΙΟΝ ΟΛΙΓ. ΤΕΤ.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 765.6

ΑΣ ΤΟΝ ΠΡΟΠΕΜΨΟΥΝ ΜΕ ΤΑΣ ΕΥΧΑΣ ΜΑΣ "ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΛΟ"...

Ὁ κ. Βενιζέλος εἶναι βεβαίως—καὶ ποῖος τὸ ἠρνήθη;—ἐλεύθερος νὰ πράττῃ ὅ,τι ἐπιθυμεῖ. Ὅπως, ἄλλως τε, ὅλοι ἔχομεν ἐλευθερίαν νὰ πράττωμεν ὅ,τι θέλομεν: καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ κακόν. Ἀλλὰ τῶν μὲν καλῶν πολιτῶν κολάζει τὴν ἐλευθερίαν αὐτὴν ὁ πατριωτισμὸς καὶ ἡ συνείδησίς των, τῶν δὲ κακῶν τὴν ἐπιζημίαν διὰ τὸ κοινωνικὸν σύνολον χρῆσιν τῆς ἐλευθερίας περιστέλλει ἢ καταστέλλει ἡ Ἀστυνομία καὶ ἡ φυλακή. Πρὸς Θεοῦ. Δὲν θέλομεν διὰ τούτων νὰ ζητήσωμεν τὴν ἐπέμβασιν τῆς Ἀστυνομίας κατὰ τοῦ κ. Βενιζέλου, οὐδὲ νὰ προτείνωμεν τὴν φυλάκισίν του. Ὄχι διότι ἀναγνωρίζομεν εἰς τὸν κ. Βενιζέλον προνομιοῦχον θέσιν ἐν προκειμένῳ, ἀλλὰ διότι δὲν τοῦ ἀρνούμεθα πατριωτισμὸν καὶ σύνεσιν—ὅταν δὲν τὸν παραφέρῃ τὸ πεῖσμα—ὥστε νὰ μὴ θελήσῃ οὔτε δράστης, ἀλλ' οὔτε καὶ παραίτιος κακῶν εἰς τὴν πατρίδα του νὰ γίνῃ πλέον· διότι, ἀκόμη τὸν φανταζόμεθα ἀρκετὰ ἐκ τῶν τύψεων τοῦ παρελθόντος βεβαρημένον, ὥστε νὰ μὴ ἔχῃ τὸ θάρρος νὰ ἐπωμισθῇ καὶ νέας· διότι, τέλος, τὸν ἀκούομεν ποθοῦντα ἠρεμίαν τοῦ νοῦ καὶ γαλήνην ψυχῆς.

Καὶ τὴν ἡσυχίαν τοῦ ἀνδρὸς οὐδέποτε θὰ διενοούμεθα νὰ ταράξωμεν, ἐὰν οὗτος δὲν ἤρχετο νὰ τρικυμίσῃ τὴν χώραν. Ποῖος ἐπεβουλεύθη τὴν ἠρεμίαν του ἐνόσῳ διέμενεν ἐν Παρισίοις ἐγκύπτων εἰς τὴν μελέτην τοῦ Θουκυδίδου καὶ ποῖος θὰ τὸν κατέκρινεν ἐὰν ἐφησύχαζεν εἰς τὰ Χανιά; Ποῖος δὲ θὰ εἶχεν ἀντίρρησιν νὰ ἔλθῃ εἰς τὰς Ἀθήνας, νὰ ἐγκατασταθῇ μονίμως καὶ νὰ πράττῃ ἐλευθέρως ὅ,τι θέλει, ἂν ἡ ἐνταῦθα παρουσία του δὲν ἐγέννα κινδύνους σοβαρωτάτους διὰ τὴν πολιτικὴν ὁμαλότητα καὶ τὴν ἐσωτερικὴν γαλήνην τῆς χώρας; Ἀπεδείξαμεν εἰς προηγούμενον ἄρθρον ὅτι καὶ ἂν ἀκόμη ὁ κ. Βενιζέλος ἀπεῖχε πάσης ἀναμίξεως εἰς τὰ ἐπισφαλοῦς εἰσέτι ὁμαλότητος πολιτικὰ πράγματα τῆς χώρας, καὶ πάλιν ἡ ἐνταῦθα παρουσία του, λόγῳ τῶν κρατουσῶν συνθηκῶν, διὰ τὴν δημιουργίαν τῶν ὁποίων, σημειωτέον, δὲν εἶναι ἀνεύθυνος, ἐνθαρρύνει ἐνεργείας διαφόρων καὶ κινήσεις αἵτινες θέτουν εἰς κίνδυνον ἄμεσον τὴν γαλήνην τοῦ Τόπου. Ἀλλ' οὔτε κἂν ἀπέσχεν ὁ κ. Βενιζέλος τῶν πολιτικῶν ἀναμίξεων. Ὑπὸ τοιούτους δὲ ὅρους ἡ διατυπουμένη ὑπὸ τῆς πρωϊνῆς βενιζελικῆς ἐφημερίδος ἀξίωσις ὅπως μὴ διαταράσσωμεν τὴν ἡσυχίαν τοῦ κ. Βενιζέλου εἶναι μέχρι κωμικότητος θρασεῖα.

Δὲν μᾶς κινεῖ καμμία ἐμπάθεια καὶ κανὲν μῖσος. Εἴθε ὁ Ὕψιστος νὰ παρατείνῃ ἐπὶ μήκιστον τὴν ζωὴν τοῦ κ. Βενιζέλου, νὰ «κόβῃ ἀπὸ ἡμᾶς ἡμέρας—κατὰ τὴν λαϊκὴν εὐχὴν—καὶ νὰ τοῦ χαρίζῃ χρόνια», ἐπιχύνων εἰς τὴν τεταραγμένην ψυχήν του τὸ βάλσαμον τῆς γαλήνης.... Ἀλλὰ δὲν δικαιοῦται οὔτε ὁ κ. Βενιζέλος οὔτε ἄλλος τις νὰ θέτῃ τὸ ἄτομόν του ὑπεράνω τῆς ὁλότητος. Δὲν δικαιοῦται ὁ κ. Βενιζέλος ν' ἀξιοῖ παρ' ἡμῶν νὰ τὸν ἀφήσωμεν ἥσυχον, ἐφ' ὅσον αὐτὸς εἶναι ὁ ἐπιβουλευόμενος τὴν ἡσυχίαν τῆς χώρας ὅλης. Ἐὰν ἔχῃ ἀνάγκην ἡσυχίας, ἂς τὴν ζητήσῃ ἀλλαχοῦ. Ὑπάρχουν τόσαι εἰς τὴν γῆν ἤρεμοι γωνίαι.... Ἐδῶ, ἐν Ἀθήναις, δὲν θὰ εὕρῃ τὴν ἡσυχίαν, διότι οὐδεὶς ἐξ ἡμῶν θὰ τοῦ κάμῃ τὴν χάριν νὰ τὸν ἀφήσῃ ἥσυχον, μέχρις ὅτου ἀναχωρήσῃ ἐξ Ἀθηνῶν, καὶ διότι ἀκόμη εἶναι ὁπωσδήποτε ἀδύνατον νὰ μείνῃ ἥσυχος ἐντῷ μέσῳ τῆς θυέλλης ἣν ἐγείρει ἡ ἐδῶ παρουσία του. Ἂς τὸ πάρῃ ἀπόφασιν καὶ αὐτὸς καὶ οἱ ἄσπονδοι φίλοι του, ἀφήνοντες κατὰ μέρος τὰς ἀπειλάς, τὰς ὁποίας δὲν δύνανται, οὔτε καὶ ἂν ἠδύναντο εἶχον συμφέρον νὰ πραγματοποιήσουν, ἀπειλὰς μαρτυρούσας μωρίαν. Διότι μωρία εἶναι νὰ λέγουν ὅτι θὰ ἐπιβάλλουν τὴν ἐσωτερικὴν ἡσυχίαν. Πῶς; Διὰ τῆς ἐξοντώσεως τῶν ἀντιπάλων των; Ἀλλ' ἐπανειλημμένως μέχρι τοῦδε τὸ ἔπραξεν ὁ βενιζελισμός, χωρὶς νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἠρεμίαν, τοὐναντίον δὲ βαθύτερον ἑκάστοτε ὀρύσσων τὸ χάσμα καὶ ὑψηλότερα ἐγείρων τὰ κύματα τῆς ἐσωτερικῆς τρικυμίας...,

Ἀντὶ λοιπὸν νὰ μᾶς προειδοποιοῦν περὶ ἐπικειμένης πάλης καὶ ἀγώνων τελικῶν, τῶν ὁποίων οἱαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ ἔκβασίς των, ἡ ἔκρηξις καὶ μόνον αὐτοὺς κυριώτατα μέλλει νὰ ζημιώσῃ καὶ ἐκ τῶν ὁποίων, ἀντὶ νὰ στειρεύσουν αἱ πηγαὶ τῆς νεοελληνικῆς διαιρέσεως, θ' ἀναπηδήσουν καὶ ἄλλαι ὁρμητικώτεραι, ἀντὶ νὰ μᾶς ἐπισείουν ἀναστήματα καμφθέντα ἀνεπανορθώτως ὑπὸ τὸν φόρτον τῶν εὐθυνῶν καὶ τῶν τύψεων, ὀφείλουν νὰ δειχθοῦν εἰλικρινέστεροι πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον: ἀπὸ τῆς λαϊκῆς κατακραυγῆς καὶ τῶν συνεπειῶν της εἶναι ἀνίσχυροι νὰ τὸν προστατεύσουν. Ἂς τὸ ἐννοήσουν καλῶς αὐτὸ καὶ ἂς τὸ ὁμολογήσουν εἰς ἑαυτούς. Καὶ ἂν ὄντως κήδωνται τῆς ἡσυχίας τοῦ κ. Βενιζέλου—ἀφοῦ τῆς Χώρας ὁλοκλήρου ἡ γαλήνη δὲν τοὺς συγκινεῖ—ἂν ὄντως καὶ εἰλικρινῶς μεριμνῶσι διὰ τὴν ὑγείαν του, ἂς τὸν προπέμψουν μὲ τὴν λατρείαν των καὶ τὰς εὐχάς μας «εἰς τὸ καλό», ἵνα μακροημερεύσῃ, ἐπανευρίσκων τὴν ἡσυχίαν του καὶ ἀποδίδων εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν ἰδικήν της...

Η ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Ο ΚΥΡ-ΘΟΔΩΡΟΣ

Τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σοφοκλέους γραφεῖον, ὅπου ἀπεκαλύφθη ἡ τρίτη συμβολαιογραφικὴ κατάχρησις τῶν ἡμερῶν αὐτῶν, ἠμπορεῖ κάλλιστα νὰ ὀνομασθῇ μοιραῖον διὰ τοὺς συμβολαιογράφους. Ὅσοι ἐμπῆκαν ἐκεῖ μέσα, προκοπὴ δὲν εἶδαν. Πρωτοῦ τὸ ἐνοικιάσῃ ὁ Θεόδωρος Τάκωνας, τὸ εἶχε ἄλλος συμβολαιογράφος, ὁ Ἰωάννης Γαϊτάνος. Τὸ τέλος του ὑπῆρξε τραγικόν. Ἐνῷ πρὶν ἔλθῃ εἰς τὸ γραφεῖον αὐτό, ἡ δουλειά του ἐπήγαινε θαυμάσια εἰς ἓν ἄλλο τὸ ὁποῖον κατεῖχε ἐπὶ μιᾶς παρόδου τῆς ὁδοῦ Αἰόλου, μόλις εἰσῆλθε εἰς τὸ γουρσούζικο τῆς ὁδοῦ Σοφοκλέους ὁ ἀτυχὴς Γαϊτάνος ἐπελάγωσε. Περιεπλάκη εἰς ἐπιχειρήσεις ῥιψοκινδύνους, ἔπεσεν εἰς χεῖρας κερδοσκόπων, ἔγινεν ἀντικείμενον πολυειδῶν καὶ πολυμόρφων ἐκμεταλλεύσεων καὶ ἐν τέλει ἀναμιχθεὶς εἰς μίαν ἑταιρείαν ἐξερευνήσεως τοῦ βυθοῦ τοῦ Ναυαρίνου πρὸς ἀνεύρεσιν τῶν θησαυρῶν τῆς ἀρμάδας τοῦ Ἰμβραήμ, ἀπώλεσεν εἰς αὐτὴν καὶ τὴν τελευταίαν του δεκάραν. Ὅπως ἀντιμετωπίσῃ τὰς δαπάνας τῆς τελευταίας ταύτης ἐπιχειρήσεως ὁ Γαϊτάνος ἠναγκάσθη νὰ καταχρασθῇ τὰ χρήματα τῶν πελατῶν του καὶ μίαν καλὴν πρωΐαν νὰ τὸ σκάσῃ διὰ τὴν Βιέννην, ὅπου, ὀλίγον κατόπιν, ἐγνώσθη ὅτι ηὐτοκτόνησε. Σχεδὸν ὁμοιομόρφως ἡ σκηνὴ ἐπανελήφθη κατ' αὐτὰς μὲ ἥρωα δεύτερον συμβολαιογράφον, τὸν Θεόδωρον Τσάκωνα. Τὴν ἔχει λοιπὸν τὸ γραφεῖον μέσα του τὴν γουρσουζιὰ καὶ ἔκαμε πολὺ καλὰ ὁ φίλος μου κ. Κ. Ἀσπρομάλλης ποὺ τὸ ἐγκατέλειψε πρό τινων μηνῶν, ὅπως καλὰ θὰ κάμουν καὶ οἱ ἄλλοι συμβολαιογράφοι τῆς πόλεώς μας, ὅταν περνοῦν ἀπ' ἔξω, νὰ σταυροκοποῦνται τρεῖς φορὲς μετὰ κατανύξεως καὶ νὰ ἐπιταχύνουν τὸ βῆμα!

Ἀλλὰ ποῖος ἦτο ὁ Θεόδωρος Τσάκωνας; Ἀξίζει νὰ τὸν παρουσιάσω εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς παρούσης στήλης. Κοντός, χονδρός, κορδωμένος, μολης. Κανοκόκκαλος, μὲ γυαλιὰ στὰ μάτια. Καλημέρα δὲν εἶχε πῆ εἰς κανένα ἄνθρωπον ποτέ του. Ὅταν εἰσήρχετο εἰς τὸ γραφεῖόν του, ὅπου τὸν ἐπερίμεναν πλήθη πελατῶν, ἐπήγαινε καὶ ἐκάθητο εἰς τὴν πολυθρόναν του μουγκρίζων. Ἦτο τοῦτο σημεῖον χαιρετισμοῦ. Ἐπηκολούθουν κατόπιν αἱ ἀκροάσεις. Ὁ εἷς μετὰ τὸν ἄλλον, οἱ πελάται ἐπλησίαζαν μετὰ σεβασμοῦ καὶ δέους καὶ διετύπωνον τὰ αἰτήματά των, τὰ ὁποῖα ὁ Τσάκωνας ἤκουε, σκυμμένος ἐπάνω εἰς σωρείαν ἐγγράφων καὶ μουρμουρίζων ἀκατάληπτους φράσεις:

— Κύρ' Θόδωρε! Μοῦ χρειάζονται ἑκατὸ χιλιάδες γιὰ τὴν οἰκοδομή.

— Μμμμμμμοῦ!

— Κύρ' Θόδωρε, τὸ Σάββατο θέλω τριάντα χιλιάδες.

— Μμμμμμμοῦ!

— Χτὲς, κύρ' Θόδωρε, ἔρριξα τὸ μπετὸν τῆς ταράτσας. Μπορεῖς λοιπὸν νὰ μοῦ δώσῃς καὶ τὸ ὑπόλοιπο τοῦ δανείου μου.

— Μμμμμμμοῦ!

Πῶς ἐπήρχετο συνεννόησις μεταξὺ συμβολαιογράφου καὶ πελατῶν ὑπὸ τὰς συνθήκας ταύτας, ἕνας Θεὸς τὸ ξέρει. Ἐν τούτοις εἶνε βέβαιον ὅτι ἐπήρχετο. Καὶ ὄχι μόνον αὐτό. Ἀλλὰ καὶ ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ ὁ κύκλος τῶν ἐργασιῶν τοῦ Τσάκωνα ηὐρύνετο καταπληκτικῶς. Τραπεζῖται, κεφαλαιοῦχοι, Στρατηγοί, Ναύαρχοι, Καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου, 'Ἀρεοπαγῖται', ἐργολάβοι, μηχανικοί, κυρίαι τῆς ἀνωτέρας τάξεως, συνωθοῦντο καθ' ἑκάστην εἰς τὸ ὄχι καὶ πολὺ εὐπρεπὲς τοῦτο γραφεῖον διὰ νὰ ἀναθέσουν τὰς ἐργασίας των εἰς τὸν παράδοξον καὶ διαρκῶς μουγκρίζοντα διευθυντήν του. Ἡ ἐμπιστοσύνη τοῦ κοινοῦ εἶχε φθάσει εἰς σημεῖον πρωτοφανές. Εἶδα μίαν ἡμέραν γνωστὸν μεγαλοβιομήχανον τοῦ Πειραιῶς νὰ φέρῃ καὶ νὰ δώσῃ εἰς τὸν Τσάκωναν δύο ὁλόκληρα ἑκατομμύρια δραχμῶν ὅπως τοῦ τὰ τοκίσῃ, χωρὶς νὰ λάβῃ δι' αὐτὰ καμμίαν ἀπόδειξιν! Ἀλλ' ἐκεῖ ποὺ ὁ Τσάκωνας ἤσκει σχεδὸν τσαρικὴν ἐξουσίαν καὶ ἐπιβολὴν, ἦτο ἡ τάξις τῶν ἐργολάβων. Ἦτο τραπεζίτης καὶ τύραννος των συγχρόνως. Γιὰ νὰ πάρουν χρήματα ἀπὸ τὰ δάνεια ποὺ τοὺς ἐπρομήθευε, ἔπρεπε νὰ φτύσουν κυριολεκτικῶς αἷμα. Ὧρες ὁλόκληρες ἐκάθηντο περιμένοντες, ἕως ὅτου τοῦ ἔλθῃ ἡ ὄρεξις νὰ τοὺς πετάξῃ μερικὰ χιλιάρικα, ἀπὸ τὰ δικά τους, ἐννοεῖται. Διότι ἐδῶ ἦταν ὅλος ὁ μηχανισμὸς τῆς ἐργασίας τοῦ πρωτοτύπου αὐτοῦ συμβολαιογράφου. Ἐπρομήθευε δάνεια ἐπὶ ὑποθήκῃ εἰς τοὺς οἰκοδομοῦντας, ἀλλὰ τὰ χρήματα τοὺς τὰ ἔδιδε μὲ τὸ σταγονόμετρον, χρησιμοποιῶν τὰ ποσὰ τῶν συναπτομένων δανείων δι' ἰδίας του ὑποθέσεις! Τοιουτοτρόπως μὲ τὰ ξένα λεπτὰ ἔκτιζε δικά του σπίτια, ἢ ἠγόραζε ἕτοιμα τοιαῦτα, ἢ ἔπαιζε εἰς τὸ Χρηματιστήριον. Δὲν τὴν ἐκαταλάβαιναν οἱ πελάται τὴν κατεργαριά; Τὴν ἐκαταλάβαιναν ἀναμφιβόλως. Καὶ ὅμως δὲν ἐξεκολλοῦσαν ἀπὸ 'κεῖ μέσα. Ὁ μουγκρίζων Μινώταυρος εἶχε μίαν ἑλκυστικὴν δύναμιν ἀκατάβλητον. Καὶ τῆς ἀνεξηγήτου ταύτης δυνάμεως θύματα ἔπεσαν ἀναρίθμητα προχθές.

Δὲν ἐπιχαίρω βεβαίως διὰ τὴν συμφοράν, ἡ ὁποία εὗρε τόσον μέγα πλῆθος ἀνθρώπων. Ἀλλ' ἡ μυωπία τὴν ὁποίαν ἐπέδειξαν ἤξιζε νὰ ἔχῃ αὐτὴν τὴν συνέπειαν. Κάποτε ὁ Ναστραδὶν Χόντζας ἐθεάθη ἐν καιρῷ νυκτὸς ἔξωθεν καταστήματος μὲ μίαν λίμαν εἰς τὰ χέρια μὲ τὴν ὁποίαν ἐλιμάριζε τὸ λουκέτο τῆς πόρτας. Οἱ διαβάται ἔκπληκτοι τὸν ἠρώτησαν τί ἔκανε ἐκεῖ:

— Δὲν βλέπετε; Βιολὶ παίζω, ἀπήντησε ὁ Χόντζας.

— Μὰ δὲν ἀκοῦμε τὸν ἦχό του.

— Αὔριο θὰ τὸν ἀκούσετε!

Οἱ πελάται τοῦ Τσάκωνα ἔβλεπον καλὰ ὅτι ὁ κύρ' Θόδωρος ἔπαιζε τὸ βιολὶ τοῦ Χόντζα. Ἤθελαν ὅμως νὰ ἀκούσουν καὶ τὸν ἦχό του. Τὸν ἄκουσαν λοιπόν!

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

Ἡ ἐπιστήμη καὶ ἡ ζωὴ τῆς αὔριον

Ἡ ἐπέκτασις τῆς τηλεπαθείας

Μία εἰκὼν τοῦ αὐριανοῦ κόσμου

Τέσσαρα ἄρθρα τοῦ Ἄγγλου ἐκλαϊκευτοῦ κ. Φίλιπ Γίμπς

Β΄.

Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι ὑπάρχουν καὶ ἀνέκαθεν ὑπῆρξαν ἄνθρωποι, οἵτινες δι' ἕνα οἱονδήποτε ἄγνωστον λόγον, εἶνε ἰδιαιτέρως εὐαίσθητοι εἰς ὡρισμένας δονήσεις ἢ αἰσθήματα. Πάρτε τὴν ἁπλῆν, ἀλλ' ἀκόμη μυστηριώδη περίπτωσιν τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι κερδίζουν τὰ πρὸς τὸ ζῆν διὰ τῆς ἐξακριβώσεως τῆς παρουσίας ὕδατος, πετρελαίου καὶ μετάλλων μὲ τὴν βοήθειαν «μαγικῶν ῥάβδων». Ἀπὸ τὴν δόνησιν μιᾶς καρυδένιας ῥάβδου ἠμποροῦν νὰ ἀνεύρουν κατὰ τρόπον φαινομενικῶς θαυματουργὸν ἕνα ὑπόγειον ῥεῦμα ἢ μίαν φλέβα ὀρυκτοῦ μέσα εἰς τὰ πετρώματα.

Σημεριναὶ ἐνδείξεις τοῦ αὐριανοῦ ἀνθρώπου

Ἐπὶ πολὺν καιρὸν αἱ δυνάμεις των προσεβλέποντο μετὰ δυσπιστίας, ἐκτὸς ὑπὸ τῶν ἁπλοϊκῶν χωρικῶν, οἱ ὁποῖοι τὰς ἐθεώρουν ὡς μαγικάς· ἀλλὰ πρὸ τοῦ πολέμου ἡ γερμανικὴ κυβέρνησις ἐχρησιμοποίησε τοιούτους ἀνθρώπους εἰς τὰς ἀποικίας της, ἡ δὲ γαλλικὴ κυβέρνησις τοὺς ἐχρησιμοποίησε διὰ τὴν ἀνεύρεσιν κοιτασμάτων γαιάνθρακος. Ἀναμφιβόλως οὗτοι εἶνε λίαν εὐαίσθητοι εἰς ἐλαφροτάτας δονήσεις, αἱ ὁποῖαι δὲν εἶνε αἰσθηταὶ εἰς τοὺς κοινοὺς θνητούς.

Ἐπίσης τὰ παιγνίδια «ἀναγνώσεις τῆς σκέψεως»—ἡ ὁποία δὲν εἶνε τὸ ἴδιο πρᾶγμα μὲ τὴν τηλεπάθειαν καὶ τὴν μεταβίβασιν τῆς σκέψεως—ἀποδεικνύουν ὅτι μερικοί—πιθανῶς δὲ καὶ ὅλοι μας, ἂν ἐδοκιμάζομεν—εἶνε εὐαίσθητοι εἰς ἐλαφροτάτας σωματικὰς κινήσεις καὶ ἔχουν λίαν ἀνεπτυγμένην τὴν αἴσθησιν τῆς ἁφῆς, διὰ τῆς ὁποίας ἠμπορεῖ νὰ ἐπιτευχθοῦν ἐκπληκτικὰ ἀποτελέσματα.

Ἐνθυμοῦμαι ὅτι, ὅταν ἤμουν παιδί, ἐχρημάτισα μέντιουμ ἑνὸς «ἀναγνώστου τῆς σκέψεως», εἰς κάποιο δημόσιον γεῦμα. Οὗτος ἀνέλαβε νὰ μιμηθῇ ἐπακριβῶς, μὲ δεμένα μάτια καὶ χωρὶς νὰ γνωρίζῃ τι ἐκ τῶν προτέρων, οἱανδήποτε σειρὰν δραματικῶν πράξεων, τὰς ὁποίας θὰ ἐπενόει οἱοσδήποτε τῶν συνδαιτημόνων. Ἐφρουρεῖτο προσεκτικὰ εἰς ἓν ἄλλο δωμάτιον, ἐνῷ εἷς ἐξ ἡμῶν διέπραξεν ἕνα φανταστικὸν φόνον, πλήξας κάποιον ἀπὸ τοὺς προσκεκλημένους μὲ τὴν λαβὴν ἑνὸς μαχαιριοῦ τοῦ τραπεζιοῦ, ἀφοῦ ἐπήδησεν ἐπάνω ἀπὸ πολλὰ καθίσματα, ἔκλεψε τὸ μαντῆλι κάποιου καὶ ἔκαμε διαφόρους ἄλλας μελοδραματικὰς ἀστειότητας.

Εἰσήχθη ὁ «ἀναγνώστης τῆς σκέψεως» καὶ μὲ ἔπιασεν ἀπὸ τὸν βραχίονα. Καὶ ἀστραπιαίως ἐπανέλαβε κάθε κίνησιν ἕως ὅτου ἀναπαρέστησεν ὅλην τὴν σειρὰν τῶν λεπτομερειῶν μέχρι τοῦ «φόνου». Δὲν εἶχα τὴν παραμικρὰν συναίσθησιν, ὅτι ἐπηρέαζα τὸν ἄνθρωπον. Ἐφαίνετο ὅτι μᾶλλον μὲ παρέσυρεν ἐν τῇ σπουδῇ του ὅπως φέρῃ εἰς πέρας τὸ ἔργον του.

Τί πραγματικῶς ἔκαμνεν εἶνε γνωστὸν σήμερον. Εἶνε ἡ λεγομένη «ἀνάγνωσις τῶν μυῶν». Ἐλαφραὶ συσπάσεις τῶν μυῶν μου, ἀνεπαίσθητοι μεταβολαὶ τῶν σφυγμῶν καὶ τῆς ἀναπνοῆς μου, μικραὶ συγκρατητικαὶ κινήσεις τὰς ὁποίας ἐγὼ δὲν ἀντελαμβανόμην, ἐγίνοντο αὐτοστιγμεὶ ἀντιληπταὶ ὑπὸ τοῦ ὑποσυνειδήτου τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος ἐκράτει τὸν βραχίονά μου· αὐταὶ τὸν καθοδήγουν ἀλανθάστως ἐκεῖ ὅπου ἤθελα νὰ πάῃ. Ἀκόμη καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς δὲν λαμβάνει χώραν πραγματικὴ ἐπαφή, οἱ καλούμενοι ἀναγνῶσται τῆς σκέψεως χρησιμοποιοῦν τὰς ἰδίας μεθόδους καὶ ἀντιλαμβάνονται τὰς ἀνεπαισθήτους μεταβολὰς τῆς ἀναπνοῆς καὶ τῶν κινήσεων τῶν ἀπέναντι αὐτῶν προσώπων.

Αὐτὴ ἡ ἀνάγνωσις τῆς σκέψεως, ἑπομένως, δὲν εἶνε ὑπερφυσική. Εἶνε ἀνάγνωσις τῶν μυϊκῶν κινήσεων, ἀλλ' αὐτὸ οὐδόλως μειοῖ τὸν θαυμαστὸν χαρακτῆρά των. Ἀπεναντίας, ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν ὅτι αἱ αἰσθήσεις μας ἠμπορεῖ νὰ προσαρμοσθοῦν λεπτότερον πρὸς τὴν σύλληψιν καὶ τῶν ἐλαφροτέρων ἐντυπώσεων παρ' ὅ,τι γενικῶς εἶνε εἰς τὴν καθημερινὴν χονδροειδῆ ζωήν μας. Ἠμποροῦμεν νὰ ἀποκαλύψωμεν αὐτὰ τὰ πράγματα εἰς τρόπον ὥστε εἰς τὸ μέλλον οἱ ἄνθρωποι νὰ ἀναπτύξουν τὰς αἰσθήσεις των κατὰ τρόπον, ὁ ὁποῖος σήμερον φαίνεται θαυματουργός.

Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι τῆς Αὔριον θὰ ἠμποροῦν ἴσως νὰ διαβάζουν βιβλία μὲ τὰ δάκτυλά των ἀντὶ μὲ τὰ μάτια των. Ἠμπορεῖ νὰ ἀποκτήσουν μίαν «κυκλικὴν» ὅρασιν, ἡ ὁποία θὰ τοὺς καταστήσῃ ἱκανοὺς νὰ βλέπουν πίσω των, ὅπως καὶ ἐμπρός των. Ἠμπορεῖ νὰ καταστοῦν ἱκανοὶ νὰ διαβάζουν μίαν ἐφημερίδα πρὶν τὴν ξεδιπλώσουν ἢ νὰ διακρίνουν τὸ σχῆμα καὶ τὸ χρῶμα τῶν ἀντικειμένων μέσα εἰς ἀπόλυτον, ὅπως μᾶς φαίνεται τώρα, σκότος. Οἱ τυφλοί, τῶν ὁποίων οἱ ὀφθαλμοὶ κατεστράφησαν εἰς τὸν πόλεμον ἢ ἐξ ἀτυχήματος, θὰ ἠμποροῦν νὰ βλέπουν διὰ μέσου τοῦ δέρματος ἢ δι' ἄλλου μέλους τοῦ σώματός των.

Τὰ φαινόμενα τῆς τηλεπαθείας καὶ ἡ ἑρμηνεία τῆς ἐπιστήμης

Καὶ ἡ τηλεπάθεια—ἡ πραγματικὴ μεταβίβασις τῆς σκέψεως μεταξὺ δύο διανοιῶν, ἀνεξαρτήτως τῆς ἀποστάσεως; Αὔριον—ὑπὸ τὴν ἀόριστον ἔννοιαν τοῦ ὅρου τούτου—ἠμπορεῖ νὰ ἀπαλλαγῶμεν ὅλων τῶν ἄλλων μορφῶν ἐπικοινωνίας καὶ νὰ μεταβιβάσωμεν ἁπλῶς τὴν σκέψιν μας ὁ ἕνας πρὸς τὸν ἄλλον καὶ νὰ ἐρχώμεθα εἰς ἐπαφὴν κατὰ βούλησιν μὲ μακρυνοὺς φίλους καὶ νὰ διαβάζωμεν ὁ ἕνας τὴν σκέψιν τοῦ ἄλλου σὰν ἀνοικτὸν βιβλίον, ἂν καταρτισθῶμεν καταλλήλως.

Πρόκειται περὶ τρομερᾶς σκέψεως, ἡ ὁποία θὰ μετέβαλλεν ὅλους τοὺς τρόπους τοῦ ζῆν. Φαντασθῆτε τί θὰ συνέβαινεν, ἂν ἠμπορούσαμεν νὰ ἴδωμεν πίσω ἀπὸ τὰς προσωπίδας ποῦ φοροῦν οἱ ἄνθρωποι διὰ νὰ κρύψουν τὰς μυστικάς των σκέψεις, τὰς κρυφάς των ἀγωνίας, τοὺς ἀνεκπληρώτους πόθους των, τὰς φιλοδοξίας καὶ τὰς ἀπελπισίας των. Νομίζω ὅτι, γενικῶς τὸ πρᾶγμα θὰ ἦγεν εἰς μεγαλυτέραν συμπάθειαν καὶ ἀνεκτικότητα μεταξύ μας, εἰς μεγαλυτέραν ἀμοιβαίαν κατανόησιν, εἰς μίαν σχεδὸν θεϊκὴν κατανόησιν τῶν συνανθρώπων μας. Θὰ κατεκρήμνιζεν ὅλα τὰ μίση καὶ ὅλας τὰς σκληρότητας.

Γερμανοί, Γάλλοι καὶ Ρῶσσοι ψυχολόγοι ἐρευνοῦν τὰ φαινόμενα τῆς τηλεπαθείας καὶ τῆς ὑπερβολικῆς διανοητικῆς διαυγείας μὲ σοβαρὰν προσοχήν.

Ἕνας μεγάλος Γερμανὸς χημικός, ὁ καθηγητὴς Ὄστβαλντ, ἐξέθηκε μίαν θεωρίαν τῆς «Ἐνεργητικῆς». Ὅπως ἀκριβῶς ὅλη ἡ ὕλη ἀνάγεται εἰς ἐνέργειαν, ἔτσι, λέγει, συμβαίνει καὶ μὲ ὅλα αὐτὰ τὰ παράξενα πνευματικὰ φαινόμενα. Ταῦτα ὀφείλονται, λέγει, εἰς τὴν μετατροπὴν τῆς ἐνεργείας τῆς ἐναποθηκευμένης εἰς τὰ ἄτομα καὶ τὰ ἠλεκτρόνια, τὰ κύτταρα, τοὺς ἱστοὺς καὶ τὰς χημικὰς λειτουργίας τοῦ σώματος—εἰς νευρικὴν ἐνέργειαν καὶ ψυχικὴν ἐνέργειαν. Μία ἰδέα, μᾶς βεβαιώνει, εἶνε ἁπλῶς μία μορφὴ ἐνεργείας. Ὁ νοῦς καὶ τὸ σῶμα περιέχουν δυναμικὴν ἐνέργειαν τρομακτικῆς δυνάμεως, ἀκριβῶς ὅπως τὸ ἄτομον εἶνε μιὰ ἀόρατος μονὰς ἰσχυρᾶς δυνάμεως, καθὼς λέγουν οἱ χημικοὶ καὶ οἱ φυσικοί. Ἂν ἠμπορούσαμεν νὰ ὑποτάξωμεν ὑπὸ τὸν ἔλεγχόν μας καὶ νὰ κατευθύνωμεν αὐτὴν τὴν ἐνέργειαν ποὺ ἔχομεν ὑπὸ τὴν κατοχήν μας, θὰ ἠμπορούσαμεν ἴσως, κυριολεκτικῶς, νὰ «μετακινήσωμεν ὄρη».

Ἡ συμπάθεια εἶνε ἡ πιθανωτέρα καὶ ἐπιστημονικωτέρα ἐξήγησις πολλῶν ἐξ αὐτῶν τῶν φαινομένων τοῦ νοῦ. Ἂν ὑπάρχῃ ἡ λεγομένη τηλεπάθεια, αὕτη ὀφείλεται εἰς τὴν συμπάθειαν μεταξὺ δύο διανοιῶν, καλουσῶν ἡ μία τὴν ἄλλην διὰ μέσου τοῦ διαστήματος. Ἡ συμπάθεια εἶνε ἡ δύναμις διὰ τῆς ὁποίας ἕνας ἄνθρωπος σὰν τὸν Κουὲ ἐπετέλει τὰς θεραπείας του διὰ τῆς ὑποβολῆς. Ἡ συμπάθεια, μία αἰσθαντικὴ κατανόησις τῶν ἐλατηρίων τῆς δράσεως, τῶν πόνων καὶ τῶν πόθων τῶν ἄλλων, εἶνε τὸ μυστικὸν πάσης μεγαλοφυΐας καὶ ἐξῃμμένης προσωπικότητος εἴτε ἁγίων, εἴτε ἡρώων, εἴτε ἀρχηγῶν λαῶν. Ἡ μελλοντικὴ προσπάθεια τοῦ ἀνθρωπίνου νοῦ, ἑπομένως, δέον νὰ στραφῇ πρὸς τὴν ἐπέκτασιν τοῦ ὁρίζοντος τῆς συμπαθείας—ἣ χριστιανικὴ θρησκεία θὰ τὴν ὠνόμαζεν Ἀγάπην—πρὸς ὅλας τὰς διανοίας, πρὸς ὅλας τὰς τάξεις, πρὸς ὅλα τὰ ἔθνη, πρὸς ὅλα τὰ πλάσματα.

Εἰκόνες ἀπὸ τὸν παράδεισον τοῦ μέλλοντος

Εἶναι πλέον ἡ διασκεδαστικὴ περιπέτεια τοῦ νοῦ τὸ νὰ στρέφεται καὶ νὰ κυττάζῃ πρὸς τὸ μέλλον. Τοῦτο μᾶς φέρει ἀντιμετώπους τῆς μᾶλλον αἰφνιδιαστικῆς ἀληθείας, ὅτι ἡμεῖς οἱ ἴδιοι εἴμεθα οἱ ἀρχιτέκτονες τοῦ μέλλοντός μας. Δὲν ἠμποροῦμεν νὰ ξεφύγωμεν αὐτὴν τὴν εὐθύνην. Ἡ ὠμορφιὰ τοῦ κόσμου ποὺ θὰ ἔλθῃ ἢ ἡ ἀσχημιά του, ἡ εὐδαιμονία τῶν κατοίκων του ἢ ἡ ἀθλιότης των, ἡ πτῶσις τοῦ πολιτισμοῦ των ἢ ἡ προέλασις των πρὸς πλέον ἐξαίσια πεπρωμένα, παρασκευάζονται σήμερον ὑπὸ τῶν συμβαινόντων μέσα εἰς τὸν νοῦν μας καὶ ὑπὸ τῆς ἀδυναμίας ἢ τῆς δυνάμεως, τὴν ὁποίαν κληροδοτοῦμεν εἰς τὸ μέλλον.

Τί εἴδους μέλλον, λοιπόν, παρασκευάζομεν διὰ τὰ παιδιά μας καὶ τὰ παιδιὰ τῶν παιδιῶν μας; Οἱ ἐπιστήμονες, ὅταν οἰστρηλατοῦνται ὑπὸ διαθέσεων αἰσιοδοξίας, τοῖς ὑπόσχονται καλυτέραν ὑγείαν, μακροβιότητα, μεγαλυτέραν δυνάστευσιν τῶν ὑλικῶν δυνάμεων καὶ γοργὴν ἐπέκτασιν τῆς γνώσεως διὰ τῆς ἀναπτύξεως τῶν λανθανουσῶν δυνάμεων τοῦ ἀνθρωπίνου νοῦ.

Ἂν φορέσωμεν ῥοδόχροα γυαλιὰ καὶ παραμερίσωμεν τὸν μεταξὺ τοῦ παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος πέπλον, ἠμποροῦμεν νὰ ἴδωμεν τοὺς ἀπογόνους μας μέσα εἰς ἕνα νέον ἀποκαλυπτικὸν ὅραμα, βασιζόμενον ἐπὶ τῶν συγχρόνων ἐγχειριδίων βιολογίας καὶ ψυχολογίας.

Εἶναι ὑψηλοὶ ἄνδρες καὶ γυναῖκες, τέλειοι ὑπὸ ἔποψιν χάριτος καὶ ἐμφανίσεως.

Ἡ ἀσθένεια ἔχει ἐξορισθῇ ἀπὸ τὴν γῆν, πλὴν ἐν περιπτώσει σπανίων ἀτυχημάτων.

Δὲν ὑπάρχουν ἠλίθιοι ἢ ἔκφυλοι ἢ ἄσχημοι καὶ καθυστερημένοι τύποι, ὀφειλόμενοι εἰς τὴν ἀναπαραγωγὴν τῶν ἀνικάνων καὶ εἰς τὸ φρικτὸν περιβάλλον τῶν ῥυπαρῶν κατοικιῶν. Ὅλα αὐτὰ δὲν εἶναι παρὰ μία ἐφιαλτώδης ἀνάμνησις τῶν σκοτεινῶν αἰώνων, τῆς ἱστορίας, τῶν περὶ τὸ 1927.

Τὸ γῆρας μετατίθεται κατὰ πολλὰς δεκαετίας, ὅταν δὲ οἱ ἄνθρωποι ἀρχίσουν νὰ χάνουν τὴν ζωτικότητά των, ἀνανεώνουν τὴν νεότητά των δι' ἀρκετὸν διάστημα μ' ἕνα μικρὸν ἀδενικὸν διεγερτικόν.

Ζοῦν μέσα εἰς κηπουπόλεις, ὅπου λουλούδια, ὡραιότερα ἀπὸ ὅσα γνωρίζομεν, ἀνθίζουν ὅλον τὸν χρόνον, καὶ ὅπου δὲν ὑπάρχει σκοτάδι, λόγῳ τῶν ἐκθαμβωτικῶν φώτων, τὰ ὁποῖα πλημμυρίζουν τοὺς δρόμους των καὶ τοὺς ταρατσοκήπους των.

Δὲν ὑπάρχει ἐξωτερικὴ διάκρισις μεταξὺ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. Ἔχουν τὰς ἰδίας ἐλευθερίας. Συμμετέχουν εἰς τὴν ἰδίαν ἐργασίαν—ἡ ὁποία καθίσταται εὔκολος διὰ τῆς παγκοσμίου διανομῆς τῆς δυνάμεως, τῆς δημιουργουμένης ἐκ τῆς ἐλευθερώσεως τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας καὶ κινούσης λεπτοτάτας μηχανάς.

Ἡ χειρωνακτικὴ ἐργασία καὶ ἡ φασαρίες τοῦ νοικοκυριοῦ καὶ ἡ ἐξυπηρέτησις τῶν δουλικῶν τάξεων τῶν ἀναγκῶν τῶν ἄλλων δὲν ὑπάρχουν πλέον εἰς τὸ κοινωνικὸν καθεστώς· ὁ καθεὶς μὲ τὴν σειράν του ἐκτελεῖ τὴν εὔκολον ὑπηρεσίαν, ἥτις εἶναι ἀναγκαία διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἀναγκῶν τῆς ζωῆς.

Ἡ ἀναπαραγωγὴ ζώων διὰ τὴν θρέψιν τοῦ ἀνθρώπου, αἱ φρικαλεότητες τοῦ σφαγείου καὶ τὰ τσιγαρίσματα τῶν οἰκογενειακῶν μαγειρείων ἀνήκουν πλέον εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν παλαιῶν βαρβάρων ἐποχῶν. Ἡ συνθετικὴ τροφὴ καὶ ἡ ἄμεσος ἐπαφὴ μὲ τὴν ζωτικὴν ἐνέργειαν τῆς ζωῆς ἀνανεώνουν τὴν καθημερινὴν ἰσχὺν τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν καὶ τῶν γυναικῶν τοῦ μέλλοντος.

Ἠμποροῦν νὰ ἐπικοινωνοῦν διανοητικῶς διὰ μέσου τοῦ διαστήματος μὲ ἄλλας διανοίας τοῦ αὐτοῦ κύματος.

Ἠμποροῦν νὰ βλέπουν καὶ νὰ ἀκούουν ὅλα τὰ συμβαίνοντα εἰς μακρυνὰς ἀποστάσεις δι' ἀσυρμάτων δονήσεων.

Τὰ ταξείδιά των εἶναι ἐναέρια καὶ τὸ ἀχανὲς στερέωμα γυαλίζει ἀπὸ τὰ ἀεροπλάνα ἀναψυχῆς των.

Δὲν ὑπάρχουν πτωχοί, διότι ὅλοι εἶναι πλούσιοι ἐκ τῆς ἴσης κατανομῆς τῶν μεγάλων δώρων τῆς ζωῆς.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

Εἰς τὴν 5ην σελίδα

Ὁλόκληρον τὸ κείμενον τοῦ ἐγκριθέντος Νομοσχεδίου περὶ ἀνωμάλων δικαιοπραξιῶν.

ΤΑ ΠΑΡΑΞΕΝΑ

ΟΙ ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΙ ΤΟΥ ΝΤΟΒΛΕΤ

(ΠΕΡΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ)

Δὲν εἶμαι ἐχθρὸς τοῦ Δημοσίου ὑπαλλήλου. Ἀλλὰ μοῦ εἶνε ἀδύνατον νὰ παρακολουθήσω τὴν νοοτροπίαν ποῦ διέπει τὰ ἐνενήντα ἐννέα ἑκατοστὰ ἐξ αὐτῶν. Πηγαίνουν τὸ πρωὶ εἰς τὸ γραφεῖον. Σπανίως γελαστοί. Τὸ πλεῖστον κατσούφηδες. Καλοκτενισμένοι, βέβαια καὶ περιποιημένοι, χάρις εἰς τὰς μπὲλ δακτυλό, ὅπου καλὸν νὰ ἔχουν. Διότι ἐὰν ἔλειπαν καὶ αὐταί, ὁ δημόσιος ὑπάλληλος θὰ εἶχε χάσει καὶ τὸ ἴχνος τοῦ μειδιάματος. Γιατί πηγαίνουν ἔτσι εἰς τὴν δουλειάν τους ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐν τούτοις ἀποζοῦν, μὲ τὴν ὁποίαν ὑποτίθεται ὅτι, μέχρι συντάξεως θέλουν συμβιώσει, εἶνε ἕνα ἀπὸ τὰ πολλὰ μυστήρια, προσόμοια ἐξαιρετικὰ τῆς γρουσουζιᾶς τοῦ τόπου μας. Τέλος πάντων πηγαίνουν. Κάθονται. Φυσικά, θὰ ῥοφήσουν τὸν ἐρατεινὸν ἢ κἄτι παρεμφερές. Θὰ διαβάσουν ἐφημερίδα, θὰ κουβεντιάσουν, θά, θά, θά, καὶ ὅλα τὰ ἀνθρώπινα κατὰ Νίτσε καὶ τ' ἀνατολίτικα κατὰ Κέφι. Τέλος πάντων. Ἂν εἶνε ἡμέρα ἀνοικτή, θὰ λείπουν ἀπὸ τὸ γραφεῖον, ἀθέατοι ὅσον ποτὲ ὁ Περσεὺς μὲ τὴν πήραν τῆς ποτὲ Ἀθηνᾶς. Ἂν εἶνε ἡμέρα κλειστή, καὶ ἔχετε Δράκου ῥίζα, μπάρμπα εἰς τὴν Κορώνην, ἢ φίλον τὸν θυρωρόν, θὰ τοὺς συναντήσετε εἰς τὸ γραφεῖον διὰ νὰ καταλήξετε εἰς τὸ τουρκιστὶ «Χαβαλὲ» καλούμενον. Ἔστι δὲ Χαβαλὲς, κυριολεκτικῶς μὲν στοίβαγμα ἀποσκευῶν, ἀποθήκευμα, κἄτι ποῦ σωρεύεται, τόσον ὥστε καὶ ν' ἀποκτήσῃ μεταφορικῶς, διὰ τὸ ἀμεταφόρητον, καὶ ἄλλην σημασίαν περὶ ἧς οὐ τοῦ παρόντος. Παραστατικῶς δὲ ἀποδίδεται εἰς τὴν γλῶσσαν τοῦ Νεοέλληνος ὑπαλλήλου μὲ τὸ «Διαβιβάζεται» ἀπὸ τὸν ἀναρμόδιον δῆθεν εἰς τὸν πράγματι ἀναρμόδιον. Διατί δὲ αὐτό; Διὰ χιλιάδας τινὰς λόγων, ἐκ τῶν ὁποίων πρωτεύει τὸ ἀνεπιθύμητον νὰ προσφερθῇ καὶ ἡ ἐλαχίστη ὑπηρεσία εἰς τὸν χαμάλην λαόν, τὸν αἰτοῦντα κἄτι, συνήθως δίκαιον, σπανίως δὲ ἄδικον. Λέγω δὲ τοῦτο διότι, ὡς ἡ πεῖρα ἀπέδειξε, τὰ μὲν ἄδικα δὲν ζητοῦνται ἀλλὰ ἁρπάζονται μὲ τὸ περιώνυμον «Ἄστε-ντούα-οὔ», ζητοῦνται δὲ καὶ οὐδέποτε λαμβάνονται τὰ ταλαίπωρα δίκαια. Τὸ ἀνεπιθύμητον, λοιπόν, τῆς ἐξυπηρετήσεως τοῦ κοινοῦ πρωτεύει. Δεύτερον κώλυμα εἶνε ὅτι ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου μέχρι Δεκεμβρίου, ἡ σοβαρωτέρα ἀπασχόλησις εἶνε ἐὰν θὰ πραγματοποιηθῇ ὁ δέκατος τρίτος, ἀπὸ δὲ τοῦ Ἰανουαρίου μέχρι τοῦ Ἰουνίου, διατὶ δὲν ἐπραγματοποιήθη. Τρίτον ἐμπόδιον ὅμως, τὸ καὶ σπουδαιότερον εἶνε ἡ ἄγνοια τῶν καθηκόντων σὺν τῷ φόβῳ τῆς εὐθύνης, μὲ τὴν εὐκολίαν τοῦ «διαβιβάζεται εἰς τὸν δῆθεν ἁρμόδιον» καὶ ἂς τρέχῃ νὰ κουρεύεται. Καὶ τὴν μὲν ἄγνοιαν τῶν νόμων, καίπερ νόμῳ ἀπαγορευομένην, ὁ καθένας πληρέστατα κατανοεῖ, διότι καὶ Μανδαρίνους ἀπὸ τὴν καρδίαν τῆς Κίνας ἐὰν ἐφέρναμεν θὰ ἦτο δύσκολον νὰ ἔχωμεν ἀνθρώπους ποῦ νὰ γνωρίζουν, ὄχι πλέον τὰς λεπτομερείας τοῦ νόμου, ἀλλὰ καὶ ἐὰν πόσοι καὶ ποῖοι καὶ ποῦ δημοσιευθέντες, ὑπάρχουν διὰ τὸ κάθε ψύλλου πήδημα νόμοι εἰδικοί. Μόνον ἐὰν εἴχαμεν προφήτας θὰ ἠμπορούσαμεν κἄτι νὰ καταλαβαίνωμεν διὰ τοὺς νόμους. Τέλος πάντων. Ἀλλὰ ὁ φόβος τῆς εὐθύνης; Αὐτὸ πλέον εἶνε ἀφόρητον. Κανεὶς δὲν τὴν ἀναλαμβάνει, διὰ τὸν φόβον μήπως καθήσῃ εἰς τὸ σκαμνί, ἐπὶ ὑπερβάσει καθήκοντος. Καὶ καμμία δουλειὰ δὲν τελειώνει. Περιπλανώμεναι Ἰουδαῖαι αἱ ὑποθέσεις τοῦ κοσμάκη τρέχουν ἀπὸ γραφεῖον σὲ γραφεῖον, ἀπὸ πρωτοκόλλου εἰς πρωτόκολλον, ἀπὸ ἀναρμόδιον εἰς ἀναρμόδιον. Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα; Ὅτι πρέπει νὰ λογισθῇ εὐτυχὴς ἐκεῖνος εἰς τὸν ὁποῖον, ἀγαθὸς χριστιανός, ἕνας οἱοσδήποτε ὑπάλληλος, τοῦ εἰπῇ:

—Ἄμε καλλιά σου, ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ. Μὴ πᾶς κι' ἔρχεσαι ἄδικα. Ἡ δουλειά σου δὲν γίνεται, διότι δὲν εἶνε στραβή. Ποιὸς σοῦ φταίει;

Αὐτὸν τὸν μικρὸν πρόλογον ἐχρειάσθην διὰ νὰ φθάσω εἰς τὴν μεγάλην ἱστορίαν. Μία ξένη περίθαλψις ἔφερεν ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν χιλιάδας τινὰς φορεσιῶν διὰ πτωχούς. Φυσικά, δὲν ἦσαν οὔτε ἀφόρετα ῥοῦχα οὔτε χρήσιμα διὰ δανδῆδες. Ἐζητήθη λοιπόν, ἡ ἀτελὴς εἰσαγωγή των. Ἀλλ' ἀφοῦ ἐκόντεψαν τὰ παληόρρουχα αὐτὰ νὰ φαγωθοῦν ἀπὸ τὸν τελωνειακὸν σκόρον, ἡ ὑπηρεσία, ἀπὸ χαβαλὲ εἰς χαβαλὲν κατέληξε ν' ἀπορρίψῃ τὴν αἴτησιν ἀτελείας, κι' ἐζήτησε τόσον φόρον ὅσος θὰ ἐχρειάζετο νὰ ξαναγίνουν καινούργια τὰ παληόρρουχα. Ἀποτέλεσμα. Τὰ ῥοῦχα αὐτά, τὰ ὁποῖα ἐπροωρίσθησαν διὰ πρόσφυγας καὶ ἄλλους πτωχοὺς εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐστάλησαν ἀπὸ τὴν ἀμερικανικὴν φιλανθρωπίαν εἰς τὴν Βουλγαρίαν, ὅπου ἐπίσης ὑπάρχουν καὶ πρόσφυγες καὶ πτωχοί. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι. Οἱ ὁποῖοι δημόσιοι ὑπάλληλοι, ἀφοῦ ἤνοιξαν διάπλατην τὴν θύραν τοῦ τελωνείου καὶ ἄφησαν τὰ παληόρρουχα νὰ περάσουν ἀφορολόγητα διὰ νὰ ζεστάνουν τὴν ῥαχοκοκκαλιὰν χιλιάδων τινῶν ἀγγέλων τῆς Βουλγαρίας, εἶπαν κι' ἕνα εὐχαριστῶ καὶ ἔστειλαν σημείωσιν μήπως τυχὸν ἐπερίσσευσαν καὶ τίποτε ἄλλα εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας.

Ἄλλο. Ἑτέρα ξένη περίθαλψις, ἡ Νὴαρ Ἦστ Ρελιού, διατηροῦσα Ὀρφανοτροφεῖον μὲ 2000 ὀρφανὰ εἰς τὴν Σῦρον, ἐστοχάσθη νὰ κάμῃ μίαν σημαντικὴν οἰκονομίαν, φυσικὰ πρὸς ὄφελος τῶν ὀρφανῶν καὶ τῆς μακροτέρας συντηρήσεώς των. Νὰ φέρῃ τ' ἄλευρα κατ' εὐθεῖαν καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ ψωμὶ τῶν δισχιλίων παιδιῶν. Χίλιες ὀκάδες, ἢ μᾶλλον χίλιες διακόσιες, ἀπὸ δύο δραχμὰς, γενικὴν οἰκονομίαν, ὁρίστε ἕνα κονδύλι δυόμισυ χιλιάδων δραχμῶν ἡμερησίως. Ἐζήτησε, λοιπόν, ἀτέλειαν, διότι, καθὼς ἐξηκριβώθη ἐκ τῆς μικρασιατικῆς συμφορᾶς, προσφυγάκια ὀρφανὰ εἶνε αὐτά, ἄξια πάσης μερίμνης, προσοχῆς καὶ ἐνδιαφέροντος. Τὴν ἀτέλειαν τὴν συνέστησε θερμῶς τὸ ὑπουργεῖον Προνοίας. Ἡ δουλειὰ ὅμως ἐσκάλωσεν εἰς τὸ τῶν Οἰκονομικῶν. Καὶ πῶς καὶ γιατί;.. Μὰ τ' ἄλευρα ἐφορτώθησαν...Ναί, μὰ νὰ ἰδοῦμεν, διότι... Μὰ ἔφθασαν εἰς τὴν Σῦρον... Βεβαίως, ἀλλὰ βλέπετε, λείπει ὁ κ. γραμματεύς... Καλὲ πρὸς Θεοῦ. Περιμένουν δύο μῆνες στὲς μαοῦνες τ' ἀλεύρια... Δίκαιον ἔχετε. Τί νὰ σᾶς κάνωμεν. Δὲν βρίσκομεν τὰ χαρτιά. Κάπου παρέπεσαν. Ὕψιστε Θεέ, τὰ ἀλεύρια ἐξύνισαν, καὶ ἐπληρώσαμεν ἕως τώρα 125 χιλιάδες ὑπερημερίαν εἰς τὶς μαοῦνες... Πάει ὅλη ἡ οἰκονομία τοῦ δασμοῦ. Πῶς; Δὲν τὴν θέλετε πλέον τὴν ἀτέλειαν; Μὰ ὁρίστε την. Ὑπεγράφη.

Ἀλλοίμονον. Ὑπεγράφη ἡ ἀτέλεια. Ἐπληρώθησαν κοντρασταλίαι ἑκατὸν πενῆντα χιλιάδες περίπου. Καὶ ἡ Ἀγορανομία; Πῶς θ' ἀφήσῃ τὰ ξυνισμένα ἀλεύρια νὰ δοθοῦν εἰς τὰ παιδιά; Ἔτσι, ὅ,τι εἰς ἕνα ἄλλον τόπον ἀποτελεῖ εὐλογίαν Θεοῦ, μία καλὴ ἰδέα, μία τάξις, μία ὀργάνωσις, ἐδῶ ἀποτελεῖ, οὔτε ὀλίγον οὔτε πολύ, κατάραν. Δι' ὃ καὶ οἱ λαθρέμποροι, μίαν ἡμέραν θὰ εἶνε οἱ ἐκπρόσωποι τῆς ἑλληνικῆς ἐλευθερίας, δεδομένου ὅτι τὸ μὲν Κράτος ἐκληροδότησε τὸ ἐξορισθὲν ἀπὸ τὴν Τουρκίαν Ντοβλέτι, οἱ δὲ ὑπάλληλοί του, δὲν διαφέρουν διόλου ἀπὸ τοὺς προχαμητικούς. Ἄλλως τε, κατὰ τὰ ἐννέα δέκατα, πολὺ φοβοῦμαι ὅτι εἶνε οἱ ἴδιοι ἢ τῶν ἰδίων τέκνα, καὶ δὲν κάνουν τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ συνεχίσωμεν παλαιὰς συνηθείας. . .

Γ.Δ.Κ.

Γράμματα ἀπὸ τὴν Βιέννην

Ὁ φόβος πρὸ τοῦ γάμου

Μερικοὶ ἀνησυχητικοὶ ἀριθμοὶ

ΒΙΕΝΝΗ, Νοέμβριος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Οἱ ἀριθμοὶ ἔχουν κάποτε μίαν ἀκαταμάχητον πειστικότητα, οἱ δὲ Βιεννέζοι ἀποδίδουν εἰς τοὺς ἀριθμοὺς ὅλως ἐξαιρετικὴν σημασίαν. Ἡ στατιστικὴ λοιπὸν τῆς Βιέννης ἐσήκωσε πάλιν ὅλον τὸν κόσμον εἰς τὸ πόδι. Περὶ τίνος πρόκειται; Εἶνε τὸ πρᾶγμα ὄντως τόσον σοβαρόν; Αἴ, λοιπόν, ναί. Τοὐλάχιστον αἱ προβλέψεις τῶν εἰδικῶν εἶνε γεμᾶται ἀπαισιοδοξιῶν. Οἱ Βιεννέζοι ἤρχισαν νὰ φοβοῦνται τὸν γάμον, μὲ ἄλλα λόγια δὲν παντρεύονται πειά. Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἡ σχετικὴ στατιστικὴ διεπίστωσε μίαν τεραστίαν ἐλάττωσιν γάμων. Κατὰ τὸ 1926 ἔγιναν 16.288 γάμοι, δηλαδὴ σχεδὸν οἱ μισοὶ τῶν τελεσθέντων κατὰ τὸ 1920 εἰς τὴν Βιέννην, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς ἔφθασε τὰς 30.137. Πολλοὶ ἤλπισαν πέρυσιν ὅτι ἡ ἐλάττωσις αὐτὴ ἦτο τυχαία καὶ ἀνέμενον ἀνυπόμονοι τὰ στατιστικὰ ἀποτελέσματα τοῦ πρώτου ἑξαμήνου τρέχοντος ἔτους, τὰ ὁποῖα, μόλις πρὸ δύο ἡμερῶν ἐκδοθέντα, ἦλθαν νὰ ἐπιτείνουν τὴν ἀπαισιοδοξίαν τῶν εἰδικῶν.

Εἶνε λοιπὸν γεγονός, ὅτι οἱ Βιεννέζοι φοβοῦνται τὸν γάμον. Κατὰ τὸ πρῶτον ἑξάμηνον τοῦ 1927 ἐτελέσθησαν ἐν Βιέννῃ 7.499 γάμοι μόνον. Ἐὰν λάβῃ δὲ κανεὶς ὑπ' ὄψει του ὅτι οἱ περισσότεροι τῶν ἀνθρώπων προτιμοῦν νά...βάζουν τὴν θηλειὰ στὸ λαιμό των κατὰ τοὺς μῆνας τοῦ ἔαρος, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐλπίσῃ ὅτι τὸ δεύτερον ἑξάμηνον θὰ παρουσιάσῃ αὔξησιν. Μᾶλλον ἐλάττωσις ἀναμένεται. Ἀλλὰ καὶ ἂν παραδεχθῶμεν, ὅτι οἱ ὅροι ἀντιστρέφονται καὶ πάλιν δὲν ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ ὑπολογίσῃ διὰ τὸ δεύτερον ἑξάμηνον περισσοτέρους γάμους τοῦ πρώτου. Συνεπῶς ἔχομεν ἕνα συνολικὸν ἀριθμὸν διὰ τὸ 1927 ποῦ δὲν ὑπερβαίνει τὰς 15000, ἤτοι τὸ τρέχον ἔτος πρόκειται νὰ παρουσιάσῃ μίαν ἐλάττωσιν 1200 γάμων ἔναντι τοῦ παρελθόντος ἔτους.

Ἴσως τώρα νὰ ἐρωτήσῃ κανείς: «Μὰ εἶνε τόσον ἀνησυχητικὴ ἡ παρουσιαζομένη ἐλάττωσις;» Οἱ εἰδικοὶ ἐπιμένουν ὅτι εἶνε πλέον ἡ ἀνησυχητική. Διότι κάμνουν τὸν ἑξῆς πολὺ λογικὸν ἄλλως τε ὑπολογισμόν: Ἐὰν κάθε παρερχόμενον ἔτος παρουσιάζῃ μίαν ἐλάττωσιν 1200 γάμων, τότε μετὰ παρέλευσιν 12 ἐτῶν οὐδεὶς πλέον Βιεννέζος θὰ παντρεύεται! Μὰ εἶνε ποτὲ δυνατόν; Ἐὰν, ἐκτὸς τῆς λογικῆς τῶν ἀριθμῶν, ὑπάρχῃ καὶ κάποια ἄλλη λογική, ἐξ ἴσου... λογική, ἀσφαλῶς ὄχι. Δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ συμβῇ ποτέ. Αὐτὸ τὸ ἐλπίζομεν καὶ τὸ εὐχόμεθα, μαζὶ δὲ μὲ ἡμᾶς καὶ ὅλες ἡ χαριτωμένες Βιεννέζες, διὰ τὰς ὁποίας δὲν ἐχόρευσεν ἀκόμη ὁ Ἠσαΐας. Ἡ ἐκδοχὴ αὐτὴ τῶν εἰδικῶν ἔχει μόνον θεωρητικὴν ἀξίαν καὶ δὲν θὰ εἶνε ἀσφαλὴς παρὰ μόνον ἐὰν παραδεχθῶμεν ὅτι ὅλα τὰ ἔτη θὰ παρουσιάζουν τὴν αὐτὴν τάσιν πρὸς τὸ μηδέν.

Καὶ ὅμως! Εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν ὑπάρχει καὶ κάποιο σημεῖον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου οἱ εἰδικοὶ στηρίζουν τὴν ἄτεγκτον ἀπαισιοδοξίαν των. Εἴπομεν ὅτι οἱ Βιεννέζοι φοβοῦνται τὸν γάμον. Κατὰ τοὺς εἰδικούς, ὁ φόβος αὐτὸς συνέχει καὶ ἐκείνους ἀκόμη, οἱ ὁποῖοι ἀπεφάσισαν ἤδη νὰ ἔλθουν εἰς γάμου κοινωνίαν. Ἐξηγούμεθα: Μεταξὺ τῶν 7.499 γάμων, οἱ ὁποῖοι ἐτελέσθησαν κατὰ τὸ πρῶτον ἑξάμηνον τοῦ τρέχοντος ἔτους, πολὺ ὀλίγοι εἶνε θρησκευτικοί. Μὲ ἄλλα λόγια, ὑπῆρξαν πολὺ φρόνιμοι ἄνδρες καὶ πολλαὶ φρόνιμοι γυναῖκες, ποὺ ἀπὸ τὸν φόβον των αὐτὸν πρὸ τοῦ γάμου, ἐθεώρησαν σκόπιμον νὰ μὴ ζητήσουν τὴν εὐλογίαν τῆς ῥωμαϊκῆς ἐκκλησίας, τῆς ὁποίας αἱ ἀντιλήψεις εἶνε, ὡς γνωστόν, εἰς ἄκρον αὐστηραί, κυρίως ὅσον ἀφορᾷ τὸ διαζύγιον. Οἱ φρόνιμοι αὐτοὶ ἄνθρωποι, ἀποφασίζοντες νὰ ἔλθουν εἰς γάμου κοινωνίαν, δὲν ἠθέλησαν μὲ κανένα τρόπον ν' ἀποκλείσουν τὸ ἐνδεχόμενον τῆς ἐπανόδου των εἰς τὴν ἄνευ περιορισμῶν ζωὴν τοῦ ἀγάμου, οὔτε τὸ ἐνδεχόμενον νὰ συνάψουν καὶ δεύτερον γάμον. Οἱ ὑπὸ τῆς ῥωμαϊκο-καθολικῆς ἐκκλησίας εὐλογούμενοι γάμοι ἐλαττοῦνται ὁσημέραι καὶ ἐνῷ ἄλλοτε ὁ πολιτικὸς γάμος ἀπετέλει ἐξαίρεσιν, σήμερον μεταξὺ τριῶν γάμων ἐν Βιέννῃ μόνον ὁ εἷς εἶνε θρησκευτικός, ἢ μᾶλλον, διὰ νὰ εἴμεθα ἀκριβέστεροι, ῥωμαϊκοκαθολικός. Οἱ περισσότεροι ἢ εἶνε πολιτικοὶ ἢ τελοῦνται ὑπὸ διαμαρτυρομένων καὶ παλαιοκαθολικῶν ἱερέων. Συνεπῶς εἰς τὴν Βιέννην δὲν ὑπανδρεύονται μόνον ὀλιγώτερον, ἀλλὰ καὶ προσεκτικώτερον. Ἡ διαρκῶς αὐξοῦσα ἐπιφυλακτικότης τῶν Βιεννέζων ἔναντι τοῦ γάμου ἠμπορεῖ νὰ ἐκτιμηθῇ καλύτερον, ὅταν παρατηρήσῃ κανεὶς πόσον μειοῦται καθημερινῶς ὁ ἀριθμὸς τῶν ῥωμαϊκο-καθολικῶν γάμων, οἱ ὁποῖοι ἀποκλείουν τὸ διαζύγιον.

Αὐτὰ ἔφερεν εἰς φῶς ἡ στατιστική. Ἀλλὰ ὑπάρχουν καὶ ἄλλα, τὰ ὁποῖα δὲν ἀναφέρει πρὸς τὸ παρόν, τὰ ὁποῖα ὅμως θὰ ἐκδηλωθοῦν ἀργότερον ὡς συνέπεια τῶν πρώτων. Ἡ ἐλάττωσις τῶν γάμων θὰ ἔχῃ, φυσικά, ὡς ἐπακόλουθον τὴν ἐλάττωσιν τῶν γεννήσεων. Τὸ μέλλον τῆς Βιέννης προβάλλει σκοτεινόν. Αἱ γεννήσεις ἠλαττώθησαν ἤδη ἐπαισθητῶς, ὑπὸ τὰς συνθήκας δὲ ταύτας θὰ ἐλαττωθοῦν ἀκόμη περισσότερον. Ἐπειδὴ σήμερον τὰ νέα ἀνδρόγυνα, τὰ ὁποῖα ἀπέκτησαν ἤδη ἕνα ἢ δύο τέκνα, θ' ἀποφύγουν, εἴτε διὰ λόγους οἰκονομικούς, εἴτε δι' ἄλλους οἱουσδήποτε, νὰ δεχθοῦν καὶ διὰ τρίτην φορὰν τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ πελαργοῦ εἰς τὴν στέγην των—ὡς γνωστόν, εἰς τὴν Κεντρικὴν Εὐρώπην ὁ πελαργὸς εἶνε τὸ σύμβολον τῆς πολυτεκνίας — δὲν ἀπομένουν διὰ τὴν διαιώνισιν τοῦ εἴδους παρὰ τὰ νεώτερα ἀνδρόγυνα, αὐτὰ ποῦ δὲν ἀπέκτησαν ἀκόμη καθόλου τέκνα. Ἐὰν λοιπὸν οἱ γάμοι ἐλαττοῦνται εἰς τὴν Βιέννην κατὰ 1200 κάθε χρόνον, ἡ Βιέννη, τῆς ὁποίας αἱ γεννήσεις παρουσιάζουν ἤδη σημαντικὴν ἐλάττωσιν ἔναντι τῶν γεννήσεων ἄλλων εὐρωπαϊκῶν πρωτευουσῶν, θὰ λάβῃ ἐντὸς ὀλίγου ἀκόμη μειονεκτικωτέραν θέσιν. Καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἡ στατιστικὴ παρουσίαζεν ἕνα ἀριθμὸν γεννήσεων σημαντικῶς μικρότερον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν θανάτων, αὐτὸ δὲ εἶνε ἕνα γεγονός, τὸ ὁποῖον προκαλεῖ βαθυτάτην αἴσθησιν εἰς τοὺς παλαιοτέρους Βιεννέζους. Διότι δὲν πρέπει νὰ λησμονῇ κανείς, ὅτι ἡ Βιέννη καὶ ἡ Αὐστρία γενικῶς εἰς τὸ ζήτημα τῶν γάμων καὶ τῶν γεννήσεων εἶχε σημειώσει ἄλλοτε μοναδικὰ ῥεκόρ. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς ἡ Αὐστρία δύο εἶχε μόνον σοβαροὺς ἀντιπάλους, ἐκτὸς τῆς ἀσυναγωνίστου Ῥωσσίας, τὴν γείτονα Οὐγγαρίαν, τὴν εὐρωπαϊκὴν αὐτὴν Ῥωσσίαν τῆς ἀνθρωποπαραγωγῆς, καὶ τὴν Σερβίαν. Δὲν ἔχει δὲ παρέλθει οὔτε ἓν τέταρτον αἰῶνος, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης...

Ἐννοεῖται, ὅτι οἱ ἀνησυχοῦντες διὰ τὴν κατάστασιν αὐτὴν εἶνε ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον γέροντες. Ἐὰν οἱ παλαιότεροι κατώρθωναν νὰ μεταδώσουν τὴν ἀνησυχίαν των εἰς τοὺς νεωτέρους, τὰ πράγματα θὰ ἠμποροῦσαν νὰ βελτιωθοῦν βέβαια. Ἀλλὰ μήπως ἐξαρτᾶται μόνον ἀπὸ τὴν θέλησιν τῶν νέων ἡ βελτίωσις; Ἡ συνθήκη τοῦ Σαὶν Ζερμαὶν, ἡ οἰκονομικὴ κρίσις, ὁ τιμάριθμος τῆς ζωῆς, ὅλ' αὐτὰ δὲν εἶνε ξένα πρὸς τὴν ὑπόθεσιν. Ὅταν ἡ Βιέννη ἀποκτήσῃ καὶ πάλιν τὴν θρυλικήν της «Gemültich-Keit» τότε ὅλα θὰ διορθωθοῦν καὶ οἱ Βιεννέζοι δὲν θὰ ἔχουν τὸν καιρὸν νὰ γκρινιάζουν...

Α. Γ.—δης

Η ΗΜΙΕΠΙΣΗΜΟΣ ΑΓΓΛΙΚΗ ΑΝΤΙΛΗΨΙΣ

Η ΓΑΛΛΟΣΕΡΒΙΚΗ ΚΑΙ Η ΕΠΙΔΡΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΝ ΤΗ ΒΑΛΚΑΝΙΚΗ

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ

Ἡ «Ἐγγὺς Ἀνατολὴ» τοῦ Λονδίνου, ἡ ὁποία συνήθως διερμηνεύει ἡμιεπισήμους Ἀγγλικὰς ἀντιλήψεις ἐπὶ τῶν Βαλκανικῶν ζητημάτων, ἐδημοσίευσεν εἰς τὸ τελευταῖον αὐτῆς τεῦχος τὸ ἑξῆς ἐνδιαφέρον ἄρθρον περὶ τῆς Γαλλο—Σερβικῆς συνθήκης:

Ἡ ἐν Παρισίοις ὑπογραφὴ Συνθήκης Φιλίας καὶ Διαιτησίας μεταξὺ Γαλλίας καὶ Νοτιοσλαυΐας, δὲν εἰσάγει νέον παράγοντα οὔτε εἰς τὴν Βαλκανικήν, οὔτε εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν κατάστασιν, καίτοι ἐξυπηρετεῖ μίαν τάσιν, ἡ ὁποία ἀπὸ Βαλκανικῆς ἀπόψεως θὰ ἠδύνατο νὰ θεωρηθῇ ὡς λυπηρὸν γεγονός. Ἡ τάσις αὐτή, εἶνε ἀληθές, ὅτι προσέλαβεν ἤδη τοιαύτην εὐρύτητα, ὥστε μία ἐπὶ πλέον περίπτωσίς της ν' ἀποτελῇ μικρὰν διαφοράν. Εἰς τοὺς ὅρους τῶν συνθηκῶν, τὰς ὁποίας ἡ Γαλλία συνῆψε μετὰ τῆς Ῥουμανίας καὶ τῆς Νοτιοσλαυΐας δὲν ὑπάρχει τίποτε τὸ ὁποῖον ν' ἀποτελῇ ἐξαίρεσιν. Περιέχουν ἀμοιβαίαν ἐγγύησιν φιλίας, ὑποχρέωσιν τῶν συμβαλλομένων μερῶν νὰ μὴ πολεμήσουν τὸ μὲν κατὰ τοῦ δὲ καὶ νὰ συνεννοηθοῦν ἀμοιβαίως ἂν τὸ ἓν ἐξ αὐτῶν ὑποστῇ ἐπίθεσιν, καὶ συμφωνίαν νὰ ὑποβάλλουν τὰς μεταξύ των διαφορὰς εἰς διαιτησίαν. Ὁλόκληρον τὸ ἔδαφος τοῦτο ἐκαλύπτετο ἐπαρκῶς ἀπὸ τὸ Σύμφωνον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἀλλ' ὑπεστηρίχθη ὅτι ἡ ἐπανάληψις τοιούτων εἰρηνικῶν συμφωνιῶν πρέπει νὰ εἶνε ἐπιθυμητή, δεδομένου ὅτι τείνει νὰ καταστήσῃ τὴν εἰρήνην διττῶς ἀσφαλῆ. Ἐν τῇ πράξει μ' ὅλα ταῦτα, αἱ συμφωνίαι αὗται καταλήγουν εἰς τὸ νὰ προκαλέσουν τόσην δυσφορίαν πρὸς ἄλλας διευθύνσεις ὅσον προάγουν τὰς καλὰς σχέσεις μεταξὺ τῶν συμβαλλομένων. Εἰς τὴν παροῦσαν περίπτωσιν οὐδ' ἡ ἐλαχίστη πιθανότης ὑπῆρχεν ὅτι ἡ Γαλλία καὶ ἡ Νοτιοσλαυΐα θὰ ἔκαμνον πόλεμον ἡ μὲν κατὰ τῆς δὲ, ἀλλ' ἡ Γαλλία ἔπεισεν ἑαυτὴν ὅτι τὰ συμφέροντά της ἀπαιτοῦν ὅπως σχηματίσῃ ἅλυσιν ἐκ τῶν φιλικῶν αὐτῶν συμφωνιῶν γύρω τῆς Εὐρώπης, καὶ ἡ Νοτιοσλαυΐα ἀποτελεῖ σπουδαῖον κρίκον τῆς ἁλύσεως ταύτης. Συνθήκη Φιλίας καὶ Διαιτησίας μὲ Δύναμιν μὲ τὴν ὁποίαν ἡ Γαλλία δὲν εὑρίσκεται εἰς ἐξαιρετικῶς φιλικὰς σχέσεις θὰ ἦτο ἀγαθωτέρα πρᾶξις καὶ πολυτιμοτέρα συμβολὴ εἰς τὴν εἰρήνην τῆς Εὐρώπης. Ὅπως ἔχουν τὰ πράγματα, ἡ συμφωνία μὲ τὴν Νοτιοσλαυΐαν, οὔτε εἰς τὴν μίαν, οὔτε εἰς τὴν ἄλλην χώραν προσφέρει καὶ τὸ ἐλάχιστον καλόν, δεδομένου μάλιστα ὅτι ἀντιθέτως καθιστᾷ περισσότερον πείσμονα τὸν ἀνταγωνισμὸν τῆς Ἰταλίας πρὸς ἀμφοτέρας. Ἡ Γαλλία καὶ ἡ Νοτιοσλαυΐα θὰ ἰσχυρισθοῦν ὅτι ἡ συνθήκη ἀποτελεῖ πραγματικὴν προστασίαν κατὰ τῆς Ἰταλικῆς ἐπιθετικότητος, ἀλλ' ἐν τῇ πραγματικότητι ὑπάρχουν ἀρκετὰ ἐχέγγυα, τὰ ὁποῖα προστατεύουν ἀμφοτέρας ἐκ τῆς ἀπειλῆς αὐτῆς, καὶ ἐκεῖνο ὅπερ ἀπαιτεῖται εἶνε νὰ ἀφοπλισθῇ ἡ ὑποτιθεμένη ἐπιθετικότης τῆς Ἰταλίας καὶ νὰ ὑποκατασταθῇ διὰ σχέσεων μεταξὺ τῆς Ἰταλίας καὶ τῶν ἄλλων Δυνάμεων, αἱ ὁποῖαι θ' ἀπαλλάξουν τὴν Εὐρώπην ἀπὸ ἀνησυχίας καὶ θὰ ἐπιτρέψουν εἰς αὐτὴν νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὸ μεταπολεμικὸν ἔργον τῆς ἀνασυγκροτήσεως.

Θὰ ἦτο περιττὸν ν' ἀποπειραθῇ τις νὰ κατανείμῃ τὰς εὐθύνας μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἰταλίας διὰ τὴν σημερινὴν θέσιν τῶν πραγμάτων. Ἡ Γαλλικὴ ἅλυσος συμφωνιῶν, ἀρχικῶς διηυθύνετο κατὰ τῆς Γερμανίας, ἀλλὰ χάρις εἰς τὴν ἡγεσίαν τῆς Ἀγγλίας ἀγαθώτεραι σχέσεις ὑφίστανται ἤδη μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν. Ἡ Γαλλικὴ ἐχθρότης, ἢ τοὐλάχιστον ἡ καχυποψία, ἤδη στρέφεται κατὰ τῆς Ἰταλίας, καὶ ἑκάστη χώρα κατηγορεῖ τὴν ἑτέραν διὰ τὸν μεταξύ των λανθάνοντα ἀνταγωνισμόν. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐν τῇ Βαλκανικῇ ἀντιζηλίαν των, ἡ Ἰταλία ἰσχυρίζεται βεβαίως, ὅτι τὰ συμφέροντά της ἐν τῇ Χερσονήσῳ καθορίζονται ἀπὸ τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ παρεμποδίσῃ τὴν ἐγκατάστασιν ἰσχυρᾶς Δυνάμεως εἰς τὴν ἀντίπεραν πλευρὰν τοῦ στενοῦ λαιμοῦ τῆς Ἀδριατικῆς θαλάσσης. Τὸ ἐπιχείρημα τοῦτο, διὰ νὰ ἔχῃ τὴν ἀξίαν του, θὰ ἔπρεπε νὰ δώσῃ μεγαλύτερον δικαίωμα εἰς τὴν Νοτιοσλαυΐαν ὅπως ἀρνηθῇ τὸ κλείσιμον τῆς Ἀδριατικῆς ἀπὸ Ἰταλικῆς κατοχῆς εἰς ἀμφοτέρας τὰς πλευρὰς τοῦ στενοῦ λαιμοῦ. Ὑπὸ τὰς περιστάσεις ταύτας τὸ πρόβλημα ἀπαιτεῖ φιλικὴν συνεννόησιν μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν. Ἀλλ' ἀντὶ τῆς λύσεως ταύτης ἀμφότεραι προσεπάθησαν νὰ δημιουργήσουν ἀξιώσεις ἐν Ἀλβανίᾳ, χωρὶς νὰ λάβουν μέτρα πρὸς καταστολὴν τοῦ ἀνταγωνισμοῦ καὶ τῆς αὐξούσης παρεννοήσεως μεταξύ των. Ὀλίγη ἀμφιβολία ὑπάρχει ὅτι εἰς τὰς σημερινὰς Ἰταλο—Νοτιοσλαυϊκὰς σχέσεις εὐθύνεται ἡ Νοτιοσλαυΐα, διὰ τὴν σπουδὴν τὴν ὁποίαν ἐπέδειξε πρὸς σύναψιν τῆς συνθήκης μὲ τὴν Γαλλίαν. Ἡ τελευταία, δι' ἐκτεθέντας λόγους, θὰ ἠδύνατο νὰ κτυπᾷ συνεχῶς τὴν θύραν τῆς Νοτιοσλαυΐας, ἀλλ' ἡ εἴσοδος τὴν ὁποίαν ἤδη ἐπέτυχεν ἴσως νὰ μὴ ἠνοίγετο ἂν ἡ Ἰταλία μετεχειρίζετο περισσοτέραν λεπτότητα εἰς τὴν Βαλκανικὴν πολιτικήν της. Εἶνε ἑπομένως ἠλιθιότης ἀπὸ μέρους τοῦ Ἰταλικοῦ Τύπου νὰ ζητῇ νὰ ἐπιρρίψῃ τὴν εὐθύνην ἐπὶ τῆς Νοτιοσλαυΐας. Ἡ μεγαλυτέρα εὐθύνη ἀνήκει εἰς τὰς δύο Μεγάλας Δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι δὲν ἐκράτησαν τὴν θέσιν των, ἀλλ' ἐρραδιούργησαν ἡ μία τὴν ἄλλην κατὰ τὰς προπολεμικὰς μεθόδους. Ἡ Ἰταλία καὶ ἡ Γαλλία ἔλαβον ἤδη τὴν

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
ΕΤΗΣΙΑ	ΔΡ. 380	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ. ΑΓΓΛ.	2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	„ 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ.	15
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	„ 100	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ Μ.	50

Μόνον αἱ ἔντυποι ἀποδείξεις πληρωμῆς (χρώματος κιτρίνου) αἱ φέρουσαι τὰς ὑπογραφὰς τῶν κ.κ. Δ. Χαλικιᾶ ἢ Ἐμ. Περπινιᾶ καὶ τὴν σφραγίδα τῆς ἐφημερίδος εἶνε ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις ὡς καὶ ἔντυποι τοιαῦται ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τῶν ἀνωτέρω καὶ τῆς σφραγῖδος τῆς ἐφημερίδος θεωροῦνται τελείως ἄκυροι καὶ δὲν ἀναγνωρίζονται.

θέσιν τὴν ὁποίαν κατεῖχον ἄλλοτε ἡ Αὐστροουγγαρία καὶ ἡ Ρωσσία εἰς τὰ Βαλκάνια, καὶ μόνον ἡ ἐπικράτησις περισσοτέρας λογικῆς μεταξὺ τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν θὰ παρεμποδίσῃ τὰ Κράτη ταῦτα ἀπὸ τοῦ νὰ καταστοῦν, ὅπως ἦσαν ἄλλοτε, ὀργανέττα δύο Δυνάμεων τελείως ἀδιαφόρων διὰ τὴν πραγματικὴν εὐημερίαν των.

Ἂν ὑπῆρχεν ἀνάγκη ἀποδείξεως περὶ τῆς ἐσφαλμένης πολιτικῆς, ἡ ὁποία παρέσυρε διαδοχικῶς τὴν Ρουμανίαν καὶ τὴν Νοτιοσλαυΐαν εἰς τὰς συνθήκας αὐτὰς μὲ Μεγάλην Δύναμιν, αὐτὴ θὰ εὑρεθῇ εἰς τὴν ἔξαψιν, ἡ ὁποία προεκλήθη ἐν Νοτιοσλαυΐᾳ ἐπὶ τῇ ὑπογραφῇ τῆς συνθήκης τῶν Παρισίων. Εἶνε ἀληθές, ὅτι ἐγένετο ἀπόπειρα νὰ ῥιφθῇ ὁ πέπλος τῆς εὐκοσμίας ἐπὶ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ διὰ τῆς ἐκφράσεως τῆς ἐλπίδος ὅτι παρομοία συνθήκη δύναται νὰ συναφθῇ καὶ μὲ τὴν Ἰταλίαν. Βεβαίως, μέχρις ὅτου ἐπιτευχθῇ τοῦτο, ἡ συνθήκη μετὰ τῆς Γαλλίας, θὰ θεωρῆται ὡς ὅπλον ἐν τῷ Νοτιοσλαυϊκῷ ἐξοπλισμῷ κατὰ τῶν Ἰταλῶν, καὶ μεταξὺ τῶν μᾶλλον ἀνευθύνων στοιχείων τοῦ Ἔθνους ἠμπορεῖ νὰ θεωρηθῇ ὡς δικαιολογία πρὸς μᾶλλον φιλοπόλεμον στάσιν ἀπέναντι τῆς Ἰταλίας. Ἐσφαλμέναι ἐλπίδες στηριζόμεναι ἐπὶ τῆς Γαλλο—Νοτιοσλαυϊκῆς συνθήκης, πιθανῶς νὰ καταστήσουν ἀναγκαίαν μίαν καλυτέραν συνεννόησιν μὲ τὴν Βουλγαρίαν, ὀλιγώτερον ἐπείγουσαν παρ' ὅσον ὅταν ἡ Νοτιοσλαυΐα εἰργάζετο ὑπὸ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἦτο κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον ἀπομεμονωμένη ἐν Εὐρώπῃ. Συνετώτεραι σκέψεις ἴσως καταστήσουν πρόδηλον εἰς τὸ Νοτιοσλαυϊκὸν Ἔθνος καὶ εἰς ὅλους τοὺς Βαλκανικοὺς λαοὺς ὅτι τὰ πραγματικὰ συμφέροντά των εἶνε συνδεδεμένα μὲ τὴν μεταξύ των συνεννόησιν, ἡ ὁποία θὰ τὰ καταστήσῃ ἀδιάφορα τόσον εἰς τὰς ἀπειλάς, ὅσον καὶ εἰς τὰς θωπείας, εἴτε τῆς Ἰταλίας, εἴτε τῆς Γαλλίας. Τὸ δυσχερὲς σημεῖον τῶν τεταμένων μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Νοτιοσλαυΐας σχέσεων καὶ κατὰ συνέπειαν τῆς ὅλης καταστάσεως ἐν τῇ Βαλκανικῇ Χερσονήσῳ, εἶνε ἡ Ἀλβανία. Ἡ Γαλλο—Νοτιοσλαυϊκὴ συνθήκη οὐδεμίαν λύσιν φέρει εἰς τὸ πρόβλημα τοῦτο. Τοὐναντίον παρέχει ἄμεσον ἐνθάρρυνσιν πρὸς τὴν Ἰταλίαν, ὅπως ἐνισχύσῃ τὴν ἐπιρροήν της ἐπὶ τῆς Ἀλβανίας, καὶ ἡ πολιτικὴ αὐτὴ εἶνε βεβαίως τὸ ἀντίθετον ἐκείνου, ὅπερ θὰ ἐπεδίωκεν ἡ Νοτιοσλαυϊκὴ Κυβέρνησις. Μόλα ταῦτα, αἱ Ἀλβανικαὶ πληροφορίαι εἶναι ἀκριβῶς ὅτι ἀνάλογος συνεννόησις μεταξὺ Νοτιοσλαυΐας καὶ Ἀλβανίας, κατηγορηματικῶς ἀπεκρούσθη ἀπὸ τὸ Βελιγράδιον. Ἡ Ἀλβανία ἀναποφεύκτως θὰ πέσῃ ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ὑπὸ τὴν Ἰταλικὴν ἐπιρροήν, ἐκτὸς ἂν βοηθηθῇ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν της διὰ τῆς ἰδέας τῆς ταὐτότητος τῶν συμφερόντων της πρὸς τοὺς Βαλκανικοὺς γείτονάς της. Μέχρι τοῦδε ὀλίγην ἢ καὶ οὐδεμίαν βοήθειαν ἔλαβεν εἰς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην ἀπὸ τὴν Νοτιοσλαυΐαν, ἡ ὁποία φαίνεται ὅτι ἀποδίδει περισσοτέραν πίστιν εἰς πολιτικὴ ἐπιτυγχάνουσαν ἐκβιαστικῶς τὴν φιλίαν τῶν Ἀλβανῶν.

Ὑπῆρξαν πράγματι τελευταίως ἐνδείξεις ὅτι ἡ μωρία τῆς πολιτικῆς αὐτῆς ἀναγνωρίζεται ἐν Βελιγραδίῳ, ἀλλὰ τὸ χάσμα μεταξὺ τῶν δύο γειτόνων, οἱ ὁποῖοι ἔπρεπε νὰ εἶνε οἱ καλύτεροι φίλοι, ἐπιτρέπει αὐτὸ τοῦτο νὰ εὐρυνθῇ μέχρι τοιούτου σημείου, ὥστε τὸ ἔργον τῆς γεφυρώσεως νὰ μὴν εἶνε τόσον εὔκολον. Ἡ συνθήκη τῆς Νοτιοσλαυΐας μὲ τὴν Γαλλίαν εἶχε μονογραφηθῇ πρὸ δεκαοκτὼ μηνῶν, καὶ ἡ ὑπογραφή της δὲν ἔχει ἐξαιρετικὴν σημασίαν. Ὅσον γρηγορώτερον ἀναγνωρισθῇ ὅτι εἶνε ἄχρηστος ἡ συνθήκη αὐτὴ διὰ τὴν ὑλικὴν ἀνάπτυξιν τῆς Νοτιοσλαυΐας, τόσον τὸ καλύτερον, δεδομένου ὅτι τότε ἡ χώρα θὰ δυνηθῇ νὰ προσέξῃ τὴν μόνην ἐξωτερικὴν πολιτικήν—τὴν Βαλκανικὴν συνεννόησιν— ἡ ὁποία πιθανῶς θὰ προαγάγῃ τὰ πραγματικὰ συμφέροντά της.

Λίαν Προσεχῶς

SALLE "WAGRAM,,
D'Athènes

Εἰς ἕνα ἐκ τῶν κεντρικῶν μας θεάτρων

ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ

Τὸ μεγαλύτερον ἀλλητικὸν γεγονὸς τῆς ἐφετεινῆς περιόδου

ΜΟΥΣΕΙΟΝ Π. ΑΝΑΚΤΟΡΩΝ

Ἡ Ἐφορεία τοῦ Ἐθνολογικοῦ Μουσείου τῶν Παλαιῶν Ἀνακτόρων μᾶς γνωρίζει ὅτι αἱ αἴθουσαι Γεωργίου Α΄ τῶν ὁποίων τὰ ἐγκαίνια ἐγένοντο τελευταίως θὰ ἐξακολουθήσουν ἀνοικταὶ μέχρι τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς μεσημβρίας, 4 τρ. Ἀπὸ τῆς Δευτέρας αἱ αἴθουσαι αὐταὶ θὰ κλείσωσι λόγῳ ἀπαραιτήτων ἐπισκευῶν μέχρι τῆς ἡμέρας ἣν θέλει ἐν καιρῷ γνωρίσει ἡ Ἐφορεία.

ΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ
(Salle Wagram)

ΠΕΡΛΑΤΟΣ
(Salle Wagram)

Η ΕΠΕΚΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΤΗΛΕΠΑΘΕΙΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Εἰρήνη βασιλεύει εἰς τὸν κόσμον, διότι τὰ σύνορα ἔχουν καταργηθῇ καὶ ὅλα τὰ ἔθνη ἔχουν γίνει μία ἀδελφότης, ἔχουν μίαν παγκόσμιον γλῶσσαν, ἂν καὶ ἐνθυμοῦνται λείψανα τῶν ἀρχαίων διαλέκτων, τὰς ὁποίας ἄλλοτε ὡμίλουν.

Οἱ ἐργάται τοῦ κόσμου, συνεργαζόμενοι καὶ ὄχι ἀνταγωνιζόμενοι, εἶνε οἱ ἄρχοντες τοῦ κόσμου, ἐκλέγοντες τὰς εὐγενεστέρας διανοίας των διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς λειτουργίας τοῦ Ἰδεώδους Κράτους των.

Ἡ ταχύτης τῆς ἐπικοινωνίας μεταξὺ δύο σημείων τῆς ὑδρογείου, γοργὴ ὡσὰν τὴν σκέψιν, καὶ ἡ παγκόσμιος πρόοδος ὑπὸ ἔποψιν εὐφυΐας καὶ γνώσεως διὰ τῆς ἀναπτύξεως τῶν λανθανουσῶν δυνάμεων τοῦ ἀνθρωπίνου νοῦ, ἀγνώστων μέχρι τοῦδε, ἔχουν ἀναγάγει ὅλα τὰ παιδιὰ εἰς διανοητικὴν ἰσότητα σοφίας, ἡ ὁποία εὑρίσκεται εἰς ἐγγυτάτην ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς πνευματικῆς καὶ τῆς αἰωνίας ἀληθείας καὶ ἀπὸ τῆς Μεγάλης Αἰτίας ὅλων.

Δὲν ὑπάρχουν στενά, μικρὰ σπιτάκια, περιωρισμένα μέσα στοὺς τέσσερες τοίχους των, φυλακισμένα μέσα εἰς τὰ κοινωνικὰ διαμερίσματα τῶν κοινωνικῶν τάξεων. Ὑπάρχουν κοινοὶ τροφῶνες διὰ τὰ παιδιὰ ποὺ γεννῶνται μέσα εἰς αὐτὸν τὸν παράδεισον καὶ γήπεδα σπὸρ διὰ τὴν νεολαίαν ἀμφοτέρων τῶν φύλων, τὰ ὁποῖα τυγχάνουν τῆς ἰδίας ἀγωγῆς καὶ μεγαλώνουν μαζὶ σὰν ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφαὶ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς οἰκογενείας.

Δὲν ὑπάρχουν φυλακαί, διότι τὸ ἔγκλημα εἶνε ἠλιθιότης, εἶνε μιὰ ἄχρηστος μορφὴ δράσεως, ἀπὸ πολλοῦ ἐξαλειφθεῖσα ὑπὸ τῶν ψυχολόγων καὶ νοσολόγων.

Δὲν ὑπάρχουσι νοσοκομεῖα, διότι αἱ ἀσθένειαι τοῦ σκότους ἔχουν ἐκλείψει ὑπὸ τὰ ἀποκαθαρκτικὸν φῶς τῆς ἐπιστήμης.

Δὲν ὑπάρχουν στρατοί, στόλοι ἢ ἀστυνομικαὶ δυνάμεις. Διατί νὰ ὑπάρχουν, ὅταν κανεὶς δὲν πρόκηται νὰ πολεμήσῃ, διότι ὅλοι οἱ λαοὶ ἔχουν τὸ μερίδιόν των ἀπὸ τὴν χαρὰν καὶ εἶνε ἁπλῶς ζήτημα κοινοῦ νοῦ ἡ τήρησις τῶν ὀλίγων ἁπλῶν νόμων, οἱ ὁποῖοι χρειάζονται διὰ τὴν ἀποτροπὴν τῆς συγχύσεως.

Ἡ ἐργασία γίνεται εἰς ἐργοστάσια ὡραιότερα καὶ ἀπὸ καθεδρικοὺς ναούς, βομβοῦντα ἀπὸ τὸν παλμὸν μιᾶς τεραστίας ἐνεργείας, διακοσμημένα μὲ περίφημον τέχνην, πλημμυρισμένα ἀπὸ μουσικήν, ἐνῷ οἱ ἐργάται κινοῦνται διὰ μέσου τῶν ἠλεκτροπαραγωγῶν μηχανῶν των, αἱ ὁποῖαι ἔχουν ἀντικαταστήσει τὴν ἀνθρωπίνην δουλείαν. Καταβάλλεται τόσος μόνον κόπος, ὅσος ἀρκεῖ διὰ νὰ καταστήσῃ προσφιλῆ τὴν ἄνεσιν, πληρώνεται δὲ διὰ τῆς συμμετοχῆς εἰς τὴν ἀπόλαυσιν τῆς ζωῆς.

Εἶνε τὸ Βασίλειον τῶν Οὐρανῶν ἐπὶ τῆς γῆς.

Ὑπάρχει, ὅμως, καὶ ἡ ἀντίθετος ὄψις...

Αὐτὸ εἶνε τὸ ὄνειρον τῆς Αὔριον.

Δὲν ἠμποροῦμεν νὰ ἀπορρίψωμεν αὐτὸ τὸ ὄνειρον ἢ νὰ σταματήσωμεν τὰς προσπαθείας μας διὰ τὴν ἐκπλήρωσίν του ἢ τὴν μερικὴν τοὐλάχιστον ἐκπλήρωσίν του. Εἶνε ἡ λαμπρὰ ὀπτασία διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς ὁποίας ὀφείλομεν πάντοτε νὰ ἀγωνισθῶμεν—εἰ δ' ἄλλως δέον νὰ ἐγκαταλείψωμεν πᾶσαν ἐλπίδα καὶ προσπάθειαν διὰ τὴν καλυτέρευσιν τοῦ ἀνθρώπου.

Ἀλλοίμονον ὅμως! οὐδεμίαν ἔνδειξιν ἔχω, ὅτι εὑρισκόμεθα κοντὰ εἰς τὸν παράδεισον αὐτόν. Βλέπω, ὅτι ἡ ζωὴ εἶνε ἀκόμη μία ἀτελείωτος σύρραξις, ὁ ἴδιος δὲ ἄνθρωπος εἶνε ἕνα πεδίον μάχης, ἐπὶ τοῦ ὁποίου διεξάγεται ἀκατάπαυστος πόλεμος μεταξὺ δύο ἀντιπάλων δυνάμεων—τῶν πνευμάτων τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ.

Οἱ σημερινοὶ ἐπιστήμονες, οἱ σοφώτεροι ἐξ αὐτῶν, εἶνε πλήρεις σοβαρῶν ἀνησυχιῶν διὰ τὸ ἐγγὺς μέλλον καὶ προφητεύουν σκοτεινὰ πράγματα. Φοβοῦνται τὰς δυνάμεις, τὰς ὁποίας θέτουν εἰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων. Δὲν τρέφουν μεγάλην πεποίθησιν εἰς τὴν νοημοσύνην ἢ τὰς ἠθικὰς ἀρχὰς τοῦ ἀνθρώπου. Ὅταν ἀτενίζουν πρὸς τὸ μέλλον, πολλοὶ ἐξ αὐτῶν βλέπουν ἕναν ἀγῶνα περὶ ὑπάρξεως ἀγριώτερον ἀπὸ τὸν μέχρι τοῦδε λαβόντα χώραν εἰς τὸν κόσμον.

Ἐγὼ στέκομαι εἰς τὸ μέσον τοῦ δρόμου· πιστεύω ὅτι, οὔτε τὸ χειρότερον, οὔτε τὸ καλύτερον θὰ συμβῇ, ἀλλ' ὅτι ὁ ἀγὼν θὰ συνεχισθῇ ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν μεταξὺ τῶν δύο αὐτῶν ἐμπολέμων δυνάμεων, τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ· πότε ἡ μιὰ θὰ νικᾷ, πότε ἡ ἄλλη, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τοῦ καλοῦ οὐδέποτε θὰ καταβληθῇ καὶ πάντοτε θὰ ἀνασηκώνεται μὲ νέον θάρρος καὶ πίστιν.

Βλέπω αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους τοῦ μέλλοντος ὄχι ἀπολαύοντας τοῦ Βασιλείου τῶν Οὐρανῶν ἐπὶ τῆς γῆς, ὄχι ἀπολαύοντας ὡραίας ἀνέσεως εἰς κηπουπόλεις καὶ ἐν καταστάσει ἀνέτου γαλήνης, ἀλλὰ ἀγωνιζομένους κατὰ μικρὰς ὁμάδας διὰ τὴν διάσωσιν τοῦ πολιτισμοῦ ἀπὸ τὴν συντριβήν, διὰ τὴν διατήρησιν τῶν ἀρχῶν τῆς ἀληθείας καὶ τῆς καλλονῆς, διὰ τὴν κατανίκησιν τῶν δυνάμεων τοῦ κακοῦ καὶ τῆς καταστροφῆς μὲ τὸ πνευματικὸν θάρρος καὶ τὴν ὑπερτέραν προσπάθειαν.

PHILIP GIBBS

ΑΥΡΙΟΝ τὸ γ΄ ἄρθρον: Σπέρματα τοῦ ὀλέθρου εἰς τὸν μεταπολεμικὸν κόσμον. Ὁ πόλεμος τῆς Αὔριον.

Τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα
τὸ
ΠΑΝΘΕΟΝ
καὶ
ΙΝΤΕΑΛ
θὰ προσφέρουν μίαν
ΣΠΑΝΙΑΝ
ἂν ὄχι
ΜΟΝΑΔΙΚΗΝ
καλλιτεχνικὴν ἀπόλαυσιν
εἰς τὸ
ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ ΚΟΙΝΟΝ
τὸν περίφημον
ΝΤΟΥΓΚΛΑΣ
ΦΑΙΡΜΠΑΝΚΣ
εἰς τὸ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ
καὶ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΝ
ἔργον του
Ο ΜΑΥΡΟΣ
ΠΕΙΡΑΤΗΣ
ἔργον, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀδύνατον νὰ χαρακτηρίσουν ὅλα τὰ γνωστὰ κοσμητικὰ ἐπίθετα:
ΚΟΛΟΣΣΟΣ κ.τ.λ.
τὴν ΔΕΥΤΕΡΑΝ
ΙΝΤΕΑΛ
καὶ
ΠΑΝΘΕΟΝ
Διαφημίσεις «ΠΡΟΟΔΟΣ»

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

Συμβουλές

Τὴν βρῆκα γεμάτη δάκρυα, μ' ἕνα μαντηλάκι βρεμμένο στὸ χέρι, νὰ σκουπίζῃ τὰ κοκκινισμένα μάγουλά της, μπρὸς στὰ συντρίμματα μιᾶς μικρῆς μπομπονιέρας.

— Καὶ τώρα τί κλαῖς, κουτή, τῆς εἶπα. Τάχα θὰ τὴν ξαναφτειάξῃς κλαίγοντας; Ἔσπασε, ἔσπασε! Ἔτσι ἄλλως τε εἶνε ἡ τύχη τῶν ὡραίων πραγμάτων. Νὰ σπάζουν καὶ νὰ μὴν ξανακολλιοῦνται, κι' ἂν ἀξίζῃ τὸν κόπο νὰ κλάψῃ κανεὶς γιὰ κάτι ποῦ ἔσπασε, δὲν εἶνε γιὰ μιὰ σπασμένη μπομπονιέρα ποῦ μπορεῖ κανεὶς ν' ἀγοράσῃ ἐν ἀνάγκῃ μιὰ ἄλλη, ὅμοια ἢ καὶ ὡραιότερη. Εἶνε μερικὰ ἄλλα πράγματα, ποῦ σπάζουν ἀνεπανόρθωτα καὶ δὲν μποροῦμε, ποτὲ, μὰ ποτὲ πιά, νὰ ξαναβροῦμε τὰ ἴδια. Νά, ἂν παραδείγματος χάριν, Διλή, σπάσῃ ποτὲ ἡ ἀγάπη μας. Τότε, Διλή, τότε; Τότε τί θὰ γίνῃ; Εἶμαι βέβαιος πῶς κι' ἐσύ, ὅπως κι' ἐγώ, θὰ κλάψουμε πολύ, θὰ σταθοῦμε μπροστὰ στὰ συντρίμματά της, καὶ μαζεύοντάς τα ἕνα-ἕνα θὰ προσπαθήσουμε νὰ ξανακολλήσωμε τὴν παληὰ ἀγάπη, γιὰ νὰ τὴν ξαναφτειάξωμε ὅπως ἤτανε πρίν. Ἴσως τὸ κατορθώσωμε, ἴσως βροῦμε, ὅλα, καὶ τὰ παραμικρότερα κομμάτια, ἴσως τὰ κολλήσωμε τόσο τεχνικά, ποῦ δὲν θὰ φαίνωνται κἂν ἡ γραμμὲς ἐκεῖνες ποῦ μένουν στὰ σπασμένα πράγματα, μὰ ἐμεῖς θὰ ξέρουμε πῶς κάποτε ἔχει σπάσει καὶ δὲν θὰ ἔχουμε πιὰ τὴν πρώτη ἀφέλεια καὶ τὴν πρώτη ἐλευθερία. Στὸν κάθε λόγο μας, θὰ προσπαθοῦμε ν' ἀνακαλύψουμε μὲ ἀγωνία μὴν ξεκόλλησε καὶ πάλι κανένα κομματάκι, στὴν κάθε πρᾶξί μας θὰ μᾶς δεσμεύῃ ὁ φόβος μήπως παρεισφρύσῃ καμμιὰ ἐπικίνδυνη βιαιότης, καὶ μέσα στὴν ψυχή μας θ' ἀργοσταλάζῃ σιγὰ κάποιο φαρμάκι, ποῦ θὰ πικραίνῃ καὶ τὶς πιὸ γλυκές μας στιγμές. Σκέψου, Διλή, τί φοβερὸ πρᾶγμα θὰ εἶνε τότε, σκέψου τί ἀνεπανόρθωτα μπορεῖ νὰ δημιουργηθοῦν μέσα καὶ στὴν εὐτυχισμένη ζωή, καὶ γέλα γιὰ τὶς σπασμένες μπομπονιέρες, γιὰ τὰ σχισμένα ροῦχα, γιὰ τὰ χαμένα ραντεβοῦ, γιὰ τὶς ἀνύπαρκτες συμφορές, γέλα, γιὰ νὰ μπορέσῃς, ὅταν θὰ φθάσῃ ἡ πραγματικὴ δυστυχία, νὰ ἔχῃς συνηθίσει τὴν καρδιά σου στὴν χαρὰ καὶ τὰ χείλη σου στὸ χαμόγελο, γιὰ νὰ μπορέσῃς μὲ δύναμι, χωρὶς νὰ δακρύσῃς, χωρὶς νὰ πονέσῃς, κι' ἂν πονέσῃς χωρὶς νὰ τὸ δείξῃς, ν' ἀντιμετωπίσῃς τὴν συμφορὰ μὲ τὴν ἀξιοπρέπεια ποῦ πρέπει καὶ ποῦ ἀπαιτοῦν ἡ μεγάλες συμφορές.

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Ἡ κίνησις τοῦ πληθυσμοῦ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς κατὰ Νοέμβριον

Ἀνακοίνωσις τῆς γενικῆς στατιστικῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας παρέχει στατιστικοὺς ἀριθμοὺς τῆς κινήσεως τοῦ πληθυσμοῦ εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ κατὰ τὸν παρελθόντα Νοέμβριον.

Κατὰ τὰς πληροφορίας αὐτάς, ἐσημειώθησαν τὸν Νοέμβριον 1114 γεννήσεις ἐκ τῶν ὁποίων 526 ἀρρένων καὶ 288 θηλέων. Ἐκ τῶν γεννηθέντων αὐτῶν παιδίων τὰ 97 εἶνε νόθα.

Γάμοι ἐτελέσθησαν 213. Καμμία γυνὴ ἄνω τῶν 50 ἐτῶν δὲν ἐνυμφεύθη, ἐνῷ ἀντιθέτως ἦλθον εἰς γάμου κοινωνίαν 10 ἄνδρες ὑπερβαίνοντες τὸ ἔτος αὐτό.

Θάνατοι ἐπῆλθον ἐν Ἀθήναις κατὰ Νοέμβριον 715 (ἄρρενες 366, θήλεις 349) ὡς συνήθως οἱ περισσότεροι ἐσημειώθησαν εἰς τὰ παιδάκια μέχρις ἑνὸς ἔτους (187).

Ἐκ τῶν ἀσθενειῶν, αἱ προκαλέσασαι τοὺς περισσοτέρους θανάτους εἶνε ἡ διάρροια καὶ τὰ ἄλλα ἐντερικὰ νοσήματα τῶν βρεφῶν (109 θάνατοι), ἡ φυματίωσις (128 θάνατοι. Ἐκ γήρατος ἐπῆλθον 35, φυσιολογικοὶ θάνατοι. Βίαιοι θάνατοι ἐσημειώθησαν 18 καὶ αὐτοκτονίαι 2.

Εἰς τὸν Πειραιᾶ ἐσημειώθησαν 678 γεννήσεις (338 ἄρ. 340 θήλ.). Ἐκ τῶν γεννηθέντων νόθα ἦσαν 11.

Γάμοι ἐτελέσθησαν 125.

Θάνατοι ἐπῆλθον 389 (119 ἄρ. καὶ 190 θήλ.). Ἄνω τοῦ ἑνὸς τρίτου τῶν θανόντων εἶνε νήπια μέχρις ἑνὸς ἔτους (141) Οἱ περισσότεροι θάνατοι ὀφείλονται εἰς τὴν διάρροιαν καὶ τὴν ἐντερίτιδα τῆς βρεφικῆς ἡλικίας (78) εἰς τὴν φυματίωσιν (43) καὶ εἰς τὰς διαφόρους παθήσεις τοῦ ἀναπνευστικοῦ συστήματος (132).

Ταχυδρομεῖον

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 2—12—27. Ἀεροπορικῶς διὰ Βρινδήσιον 6 1)2 π.μ. «Ὕδρα» 6 π.μ. Ἀργολικόν. «Κλεοπάτρα» 8 π.μ. Βρινδήσιον. (Ἰταλικὸν) 1 0π.μ. Ρόδον, Λεμησόν, Λάρνακα, Μερσίναν. (Ἰταλικὸν) 11 π.μ. Βρινδήσιον. (Ἰταλικὸν) 2 μ.μ. Γιάφφαν, Βυρηττόν. «Κεφαλληνία» 2 μ.μ. Λεμησόν, Λάρνακα, Ἀμμόχωστον. «Σέριφος» 2 μ.μ. Δωδεκάνησα. «Ναυκρατοῦσα» 2 μ.μ. Χαλκίδα, Βόλον, Θεσ)νίκην, Καβάλλαν, Δεδεαγάτς. «Δανάη» 2 μ.μ. Χίον, Μυτιλήνην, Δεδεαγάτς, Καβάλλαν. «Ἕλενα Μ.» 2 μ.μ. Ἡράκλειον, Ρέθυμνον, Χανιά. «Ναυσικᾶ» 2 μ.μ. Ἰτέαν, Βιτρινίτσαν, Γαλαξείδιον. «Πέτρος» 2 μ.μ. Πάτρας, Ἰθάκην, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Πάργαν, Παξούς, Κέρκυραν. «Βέλλα» 2 μ.μ. Πάτρας, Ἰθάκην, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Κόπραιναν, Ἀμφιλοχίαν. «Πόπη» 2 μ.μ. Πάτρας, Ζάκυνθον, Ἀργοστόλιον, Ληξούριον. «Ἁγία Ζώνη» 2 μ.μ. Μονεμβασίαν, Νεάπολιν. Ἁγίαν Πελαγίαν—Καλάμας. «Φρίντων» 2 μ.μ. Σῦρον, Τῆνον, Μύκονον, Ἀρμενιστήν, Εὔδηλον, Ἰκαρίαν, Σάμον. «Κεραυνὸς» 2 μ.μ. Καρδάμυλα, Βολισσόν, Ψαρά, Λῆμνον, Ἅγ. Εὐστράτιον, Σαμοθράκην.

Σατυρικοὶ στίχοι

Πολιτικὸν δελτίον

Ὁ Καφαντάρης πάλι στὴ Γενεύη
—ἀναψυχὴ χειμῶνος τε καὶ θέρους—
Ἡ Δόξα μετ' αὐτοῦ συνταξειδεύει.
Οἱ Ἑλβετοὶ δεχθῆκαν ἀμφοτέρους.

Τοιαύτη δὲ ἀξία ἀπεδόθη
ποῦ σ' ὅλο τῆς Εὐρώπης τὸ παζάρι,
τῶν Ἑλβετῶν τὸ φράγκο ἀνυψώθη
γιατὶ φιλοξενοῦν τὸν Καφαντάρη.

Κι' ὁ Εὐρυτὰν ἀγάλλεται φωστῆρα
μὴ βλέπων ἄλλον ὅμοιο καὶ ἴσο,
κι' ἐκρέμασε στὴ μέση δύο πῆρας
τὴν μίαν ἐμπροστά, τὴν ἄλλην πίσω.

Στὰ σοβαρὰ κι' ὁ ἴδιος τὸ θαρρεῖ
πῶς ἔχει θαυμαστὴ τὴν Οἰκουμένη,
καὶ μὲ τὰς δύο πῆρας προχωρεῖ
(σακκιὰ τὶς λὲν στὴν καθωμιλουμένη).

Ἡ πῆρα ποῦ εὑρίσκεται μπροστὰ
στὴ ζώνη τοῦ κυρίου Καφαντάρη,
χρυσὲς ἐλπίδες κι' ἄφθονες βαστᾷ
δανείων ποῦ φαντάζεται νὰ πάρῃ.

Ὅμως αὐτὰ ποῦ πρόκειται νὰ δώσῃ
σὲ δανειστὰς παληοὺς καὶ καινουργεῖς,
τὰ ἔχει εἰς τὴν ὄπισθεν φορτώσει
ὁ πρῶτος ἐν Βουλῇ καὶ ὑπουργοῖς.

Περιχαρὴς τὴν ἔμπροσθεν κυττάζει
καὶ στὴν Γενεύη ἄφροντις πετᾷ,
κι' ἀφίνει τὸν λαὸν του μὲ μαράζι
μονάχα πρὸς τὴν πίσω νὰ κυττᾷ.

Ἡ ὄπισθεν φορτώθηκε τὰ βάρη,
ἡ ὄπισθεν τοὺς φόρους μεγαλώνει,
ἐνῷ τὸ μπρὸς σακκὶ τοῦ Καφαντάρη
θυμίζει ἐναέριο μπαλόνι.

Στιχουργός

Διπλωματικὴ κίνησις

Ἀφίκετο χθὲς εἰς Πειραιᾶ, διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου «Ἴλλιτς», ὁ ἐν Ἀθήναις πρεσβευτὴς τῆς Ρωσσίας κ. Οὐστίνωφ.

«Ὑπαίθριος ζωὴ»

Τὸ γνωστὸν φυσιολατρικὸν σωματεῖον «Ἡ Ὑπαίθριος Ζωὴ» (Λιμπονᾶ 5) ἀπευθύνει ἔκκλησιν πρὸς τὴν ἑλληνικὴν νεολαίαν προσκαλοῦν αὐτὴν εἰς τὴν χαρὰν καὶ τὴν ἀπόλαυσιν τοῦ ὑπαίθρου. Τὸ διάβημα τοῦ σωματείου τούτου εἰς μίαν ἐποχὴν ὅπου οἱ νέοι παρασυρόμενοι ἀπὸ τὰς πλέον ἀνθυγιεινὰς συνηθείας τῶν πόλεων ἐλησμόνησαν τὸ ἑλληνικὸν ὕπαιθρον, πρέπει νὰ χαιρετισθῇ μεθ' ἱκανοποιήσεως. Πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ εἰλικρινοῦς ἐνθουσιασμοῦ τῶν μελῶν τοῦ σωματείου τούτου παραθέτομεν ἀπόσπασμα τῆς ἐκκλήσεως:

«Θὰ συνεχίσουμε μὲ πίστη καὶ ἐνθουσιασμὸ τὶς ἐκδρομές μας σὲ κάθε εὐκαιρία ποῦ μᾶς δίνουνε οἱ βιωτικὲς ὑποχρεώσεις μας μὲ τὴν ἐπιθυμία νὰ γνωρίσουμε τὸ ἑλληνικὸ ὕπαιθρο ποῦ κρύβει τόσους πολύτιμους θησαυροὺς ὠμορφιᾶς, ἱστορίας καὶ τέχνης. Θὰ ξανανέβουμε μαζὶ μὲ ὅσους θὰ μᾶς ἀκολουθήσουνε στὶς κορυφὲς τοῦ Παρνασσοῦ καὶ τοῦ Ταϋγέτου. Θὰ περάσουμε καὶ πάλι στὴν Ὀλυμπία, στὸ Σούνιο καὶ στοὺς Δελφούς. Θὰ πᾶμε μακρύτερα, στὸν Ὄλυμπο, στὰ Τέμπη, στὸν Ἄθω, στὴν Ἤπειρο καὶ στὴν Ἀρκαδία. Θὰ ξαναβροῦμε στὶς πευκόφυτες ἀκρογυαλιὲς τῆς Ἀττικῆς τὰ σμαραγδένια θάμπη τοῦ Σαρωνικοῦ στὴν ὥρα τῶν θαυμασιωτέρων ἀποχρώσεων καὶ θ' ἀγναντέψουμε καὶ πάλι μαζί τους ἀπὸ τὴν κορφὴ τῆς Πεντέλης τὴν αἴγλη τοῦ Μαραθῶνα καὶ τῆς Ἀκρόπολης.

»Οἱ ὑποσχέσεις μας δὲν εἶναι ἀπραγματοποίητες καὶ οὐτοπιστικές. Εἶνε πραγματικότητες τόσο ἀληθινές, ἅμα τῆς πλησιάσῃς, ὅσο εἶναι ἀληθινὰ καὶ τὰ βουνὰ τῆς Ἀττικῆς ποῦ περισφίγγουνε τὴν πόλι μας κι' ἂς φαίνωνται ἀπὸ δῶ σὰν ἀόριστοι ὀνειροβαλμένο κυανοὶ ὄγκοι, πλαισιωμένοι μακρυὰ ἀπὸ τὸ αἰθερογάλανο φῶς τοῦ Ἀττικοῦ οὐρανοῦ καὶ τὶς πράσινες παρυφὲς τοῦ πευκόφυτου κάμπου».

Θέατρα

ΑΛΑΜΠΡΑ. (Θίασος Κοφινιώτη). «Ἀντίο γλέντια».
ΑΠΟΛΛΩΝ. (Θίασος Κυβέλης). «Θὰ μὲ παντρευτῇς» μὲ τὴν κ. Κυβέλη.
ΚΥΒΕΛΗΣ. «Ὁ στρατηγὸς Μπομπάρδας».
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. (Θίασος Μ. Κοτοπούλη). «Ὁ ἀγαπητικούλης».
ΚΟΣΜΙΚΟΝ. (Θίασος Τασίας Κύρου). «Ἡ κυρὰ μαμμή», ἀκατάλληλον.
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Πίφ-Πάφ-Πούφ».
ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ. «Ὁ Κοῦκλος».

Κινηματογράφοι

ΟΛΥΜΠΙΑ. «Μπὲν Χούρ».
ΑΤΤΙΚΟΝ. «Μπὲν Χούρ».
ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ. «Τὰ παλληκάρια τοῦ δάσους».
Α.Ο.Δ.Ο. «Ὁ χορευτὴς τῆς κυρίας μου».
ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. «Λευκὴ ἀδελφή».
ΔΙΟΝΥΣΙΑ. «Τὸ τελευταῖον βάλς» τοῦ Στράους.
ΙΝΤΕΑΛ. «Ὁ μαῦρος θάνατος».
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Χορεύτρια τοῦ Τσάρου».
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Τὸ καλό μου Παρίσι».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Λεμβοῦχος τοῦ Βόλγα».
ΠΑΝΟΡΑΜΑ. «Λῃστὴς τῶν δασῶν».
ΜΑΓΕΙΑ. «Ἀτσαλένιοι ἄνδρες».
ΚΩΣΤΑΚΗ. «Ἕνας κλέφτης στὸν Παράδεισο».

Ἀθλητισμὸς

—Τὸ χθεσινὸν ποδοσφαιρικὸν μάτς

Εἰς τὸ γήπεδον τοῦ «Ρούφ» χθὲς τὸ ἀπόγευμα, ἡ ἀρτισύστατος ποδοσφαιρικὴ ὁμὰς τοῦ «Ἀθλητικοῦ Κόσμου» συνηντήθη μὲ τὴν ὁμάδα τῆς ἀγγλικῆς σχολῆς Μπάξερ. Νικήτρια ἀνεδείχθη ἡ ὁμὰς τοῦ «Ἀθλητικοῦ Κόσμου», μὲ 6 τέρματα, ἔναντι 4. Ἡ νικήτρια ὁμάς, καλῶς κατηρτισμένη, ἔκαμε πολὺ καλὴν ἐντύπωσιν.

—Ἡ κάθοδος τοῦ προπονητοῦ

Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τοῦ νέου συμβουλίου τοῦ «Συνδέσμου ἀθλητικῶν καὶ γυμναστικῶν σωματείων» ἀπεφασίσθη ὅπως ἀντὶ τοῦ Σουηδοῦ προπονητοῦ, διὰ τὸν ὁποῖον ἀρχικῶς εἶχε γίνῃ λόγος, μετακληθῇ εἷς Γερμανὸς τοιοῦτος, συσταθεὶς ὑπὸ τῆς γερμανικῆς ἀθλητικῆς ὁμοσπονδίας.

—Οἱ ἀγῶνες τοῦ «Τέννις Κλεὺπ»

Τὸ Σάββατον τὸ ἀπόγευμα ἀρχίζουν εἰς τὸ «Τέννις Κλοὺπ» οἱ μικτοὶ ἀγῶνες Χάνδικαπ διὰ τὸ κύπελλον τῆς ἀγγλικῆς ἀποστολῆς. Οἱ ἀγῶνες, λόγῳ τῆς συμμετοχῆς τῶν καλυτέρων μας παικτῶν, προμηνύονται ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος, θὰ συνεχισθοῦν δὲ τὴν 4ην καὶ 6ην τοῦ ἰδίου μηνός.

—Πυγμαχικοὶ ἀγῶνες

Ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος ἀναμένεται ἐξ Ἀλεξανδρείας ὁ ὁμογενὴς πυγμάχος Μιχαηλίδης, ὅστις καὶ θὰ συναντηθῇ εἰς τὴν προσεχῆ συνάντησιν τοῦ «Συνδέσμου πυγμάχων Ἀθηνῶν» μὲ τὸν Τζανετόπουλον.

Ἐπίσης ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος προμηνύεται καὶ τὸ μάτς Μηλιαράκη—Ἀγγελίδη, διὰ τὸ πρωτάθλημα τῆς Ἑλλάδος τῶν ἐλαφρῶν βαρῶν, τὸ ὁποῖον θὰ γίνῃ εἰς τὰ ἐγκαίνια τῆς «Σὰλ Βαγκράμ». Τὴν ἰδίαν ἡμέραν θὰ γίνουν καὶ 4 ἄλλαι συναντήσεις μεγάλου ἐνδιαφέροντος.

—Ἡττήθη ὁ Πaολίνο

Ὁ Ἱσπανὸς πρωτοπυγμάχος Παολίνο, ἡττήθη εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην, ἀπὸ τὸν Ἀμερικανὸν Τζῶν Ρίσκο, εἰς τὰ σημεῖα. Ὁ ἀγών, μέχρι τοῦ 7ου γύρου ἦτο ἰσόπαλος, εἰς τοὺς τελευταίους ὅμως γύρους, ὁ Ρίσκο ὑπερίσχυσε.

—Ἡ Γερμανία εἰς τοὺς ὀλυμπιακοὺς τοῦ Ἄμστερδαμ

Εἰς τοὺς προσεχεῖς ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας τοῦ Ἄμστερδαμ, ἡ Γερμανία θὰ ἀντιπροσωπευθῇ μὲ 134 ἀθλητὰς καὶ 15 ἀθλητρίας.

Τὰ «Ἑλληνικὰ Γράμματα»

Ἐκυκλοφόρησε χθὲς τὸ 12ον τεῦχος τῶν «Ἑλληνικῶν Γραμμάτων». Μὲ τὸ τεῦχος τοῦτο συμπληροῦται ὁ πρῶτος τόμος τοῦ σοβαρωτέρου ἑλληνικοῦ περιοδικοῦ. Ὁλόκληρος ὁ πρῶτος τόμος ἐκ σελίδων 700 θὰ πωλῆται χρυσόδετος πρὸς δραχμὰς 100 εἰς ὅλα τὰ ἀθηναϊκὰ βιβλιοπωλεῖα καὶ θὰ εἶναι τὸ καλύτερον καὶ εὐθηνότερον Χριστουγεννιάτικον δῶρον. Εἰς τὸ 12ον τεῦχος ὑπάρχει μία θαυμασία μελέτη τοῦ κ. Εὐαγγελίδη, περὶ τῆς τέχνης τοῦ Τζιότο, τὸ τέλος τῆς μελέτης τοῦ κ. Δελμούζου καὶ τοῦ κ. Λουκοπούλου, μία λαογραφικὴ μελέτη ὑπὸ τὸν τίτλον «Κατὰ ποῦ πᾶνε οἱ λογγιές, πᾶνε καὶ τὰ σοδέματα». Εἰς τὸ δεκαπενθήμερον συνεργάζονται οἱ κ.κ. Γ. Ν. Πολίτης, Π. Χάρης, Κ. Δημαρᾶς, Κ. Παπαλεξάνδρου, Ἀγγελικὴ Χατζημιχάλη, Μιχ. Παπαμαῦρος, Στ. Κυριακίδης, Χ. Σακελλαριάδης, Δ. Εὐαγγελίδης, Κ. Ρωμαῖος, Α. Σταμεταλάκης, Κ. Μπαστιᾶς κ.ἄ.

Ἐκδόσεις

Ὑπὸ τοῦ ἐκδοτικοῦ οἴκου Μιχ. Ζηκάκη ἐξεδόθησαν δύο φιλοσοφικαὶ μελέται τοῦ κ. Νικολάου Λούβαρη, καθηγητοῦ καὶ γενικοῦ γραμματέως τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας. 1) «Ἡ θρησκεία τοῦ Βάγνερ» καὶ 2) «Νίτσε ὁ προφήτης μιᾶς νέας θρησκείας», τιμώμενα 10 δραχμὰς ἕκαστον.

—Ἐπίσης ἐξεδόθη «Τὸ ἑνιαῖο σχολεῖο ἐργασίας στὴ Ρωσσία» (τὰ ἐπίσημα ἐκπαιδευτικὰ προγράμματα) τιμώμενον δρ. 25.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ
(Salle Wagram)

ΤΣΕΖΑΡ
(Salle Wagram)

ΠΡΟΣΟΧΗ
ΤΟ ΜΕΓΑ ΛΕΞΙΚΟΝ
ΤΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΩΝ
Εὑρεθὲν εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς ἐσπευσμένης ἐκτυπώσεως τοῦ ἐξαντληθέντος 1ου τεύχους, παρουσίασεν ἀνωμαλίας τινὰς εἰς τὴν ἐμφάνισιν τοῦ 2ου. Ἐπειδὴ πρόκειται περὶ ἔργου τὸ ὁποῖον θὰ παραμείνῃ μνημειῶδες, ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸ 2ον τεῦχος διὰ νέας ἐκτυπώσεως συμφώνως πρὸς τὰς ἐν τῷ 2ῳ τεύχει ὁδηγίας.
Γραφεῖα ὁδὸς Βουλῆς 6

ΣΕΪΣΟΓΛΟΥ
(Salle Wagram)

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΑΙ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑΙ ΤΟΥ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟΥ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΩΝ

Χθὲς τὴν ἑσπέραν συνῆλθον ἐκ νέου εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «Π.Ο.Α.Δ.Α.» τὰ μέλη τῆς ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἠσχολήθησαν μὲ τὸ ζήτημα τῆς ὀργανώσεως προσφυγικοῦ συλλαλητηρίου κατὰ τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν προσεχῆ Κυριακήν. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συσκέψεως ἀνεκοινώθη πρόσκλησις τῆς Διοικήσεως Χωροφυλακῆς πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν τὴν ὁποίαν καλεῖ διὰ σήμερον τὴν πρωΐαν ὅπως τῇ ἀνακοινώσῃ τὴν ληφθεῖσαν ἀπόφασιν τῆς Κυβερνήσεως περὶ ἀπαγορεύσεως ὅλων τῶν συλλαλητηρίων, ἑπομένως καὶ τῆς «Π.Ο.Α.Δ.Α.» καὶ καλέσῃ ταύτην νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ σχέδιον περὶ ὀργανώσεως τοῦ συλλαλητηρίου καὶ μετὰ τὴν ἀπαγόρευσιν, καθόσον ἐν ἀντιθέτῳ περιπτώσει αἱ ἁρμόδιαι ἀρχαὶ θὰ εὑρεθοῦν εἰς τὴν ἀνάγκην πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως νὰ διατάξουν καὶ τὴν χρῆσιν τῶν ὅπλων.

Παρὰ τ' ἀνωτέρω καὶ κατὰ τὴν χθεσινὴν σύσκεψιν ἐπεκράτησαν αἱ ἀπόψεις τῶν ἀδιαλλακτικωτέρων μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, τῶν προσκειμένων πρὸς τὸν κ. Κονδύλην—μετὰ τοῦ ὁποίου ἄλλως τε εὑρίσκεται εἰς τακτικωτάτην ἐπαφὴν καὶ τὸ Προεδρεῖον τῆς «Π.Ο.Α.Δ.Α»—οὕτω δὲ ἐλήφθη καὶ πάλιν ἡ ἀπόφασις τῆς ἐπιμονῆς εἰς τὴν παρὰ τὴν ἀπαγορευτικὴν διαταγὴν συγκρότησιν τοῦ συλλαλητηρίου.

—Ἐναντίον τοῦ συλλαλητηρίου

Δέον νὰ σημειωθῇ ὅμως ὅτι ἡ ἀπόφασις περὶ συγκροτήσεως τοῦ συλλαλητηρίου διαμαρτυρίας τῶν προσφύγων παρὰ τὴν κυβερνητικὴν ἀπαγόρευσιν δὲν ἤχησεν εὐχαρίστως παρὰ τῷ προσφυγικῷ κόσμῳ. Κατὰ τὰς πληροφορίας μας, οἱ πρόσφυγες τῶν συνοικισμῶν οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἀποφασισμένοι νὰ κατέλθουν σύσσωμοι διὰ νὰ παραστῶσιν εἰς τὸ συλλαλητήριον—ἡ συγκρότησις τοῦ ὁποίου δὲν θ' ἀπέβλεπε παρὰ εἰς τὴν ἁπλῆν διαμαρτυρίαν διὰ τὴν συνεχιζομένην ἐκκρεμότητα τῶν προσφυγικῶν ζητημάτων—μετὰ τὴν ἀποκάλυψιν τῶν πολιτικῶν ἐξωκοινοβουλευτικῶν ὑποκινητῶν τοῦ συλλαλητηρίου καὶ τοῦ γεγονότος ὅτι Κονδυλικοὶ παράγοντες παρίστανται κατὰ τὰς συνεδριάσεις τῆς ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς, ἤρχισαν μὴ δεικνύοντες προθυμίαν μετοχῆς εἰς τὸ συλλαλητήριον. Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι τοὺς πρόσφυγας ἀπεθάρρυνε κυρίως ἡ ἀπαγόρευσις τοῦ συλλαλητηρίου ἐκ μέρους τῶν ἀρχῶν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἐνέπνευσε φόβους δημιουργίας ταραχῶν καὶ συμπλοκῶν. Ἐπίσης δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι ἐναντίον τοῦ Κονδυλικοῦ συλλαλητηρίου ἐργάζονται πλεῖσται ἄλλαι προσφυγικαὶ ὀργανώσεις, παρὰ ταῖς ὁποίαις ἐπεκράτησαν μετριοπαθέστεραι ἀπόψεις, ὡς καὶ οἱ πρόσφυγες βουλευταί, οἱ ὁποῖοι ἐπ' οὐδενὶ τρόπῳ δέχονται τὸν χρωματισμὸν τῶν ἀνταλλαξίμων ὑπὲρ τοῦ κ. Κονδύλη.

Παρὰ ταῦτα δέον νὰ θεωρηθῇ βέβαιον ὅτι εἰς τὸ συλλαλητήριον, ἂν δὲν ἀποφασισθῇ ἐν τῷ μεταξὺ ἡ ματαίωσίς του παρ' αὐτῆς ταύτης τῆς ὀργανωτικῆς ἐπιτροπῆς, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θεωρεῖται μᾶλλον βέβαιον, θὰ παραστῇ μέγας ἀριθμὸς προσφύγων ἐκ τῶν πλέον ἀδιαλλάκτων.

—Νέα οἰκήματα εἰς τοὺς συνοικισμοὺς τῆς Ε.Α.Π.

Κατ' ἀνακοίνωσιν ἐκ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τῆς Ε.Α.Π. τὸ Συμβούλιον αὐτῆς κατὰ τὴν τελευταίαν του συνεδρίαν ἀπεφάσισεν ὅπως προβῇ εἰς τὴν ἀνέγερσιν συνοικισμῶν εἰς διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἰδίως ἐκεῖ ἔνθα οἱ πρόσφυγες κατὰ τὴν ἐσχάτως γενομένην ἀπογραφὴν εὑρίσκονται ὑπὸ δυσμενεστάτας βιωτικὰς συνθήκας.

Οὕτω τὸ Συμβούλιον λαβὸν ὑπ' ὄψιν του σχετικὸν πίνακα τῆς τελευταίας ἀπογραφῆς, ἀπεφάσισε τὴν ἀνέγερσιν 40 οἰκημάτων εἰς Στυλίδα, 68 εἰς Λάρισσαν, 80 εἰς Χανιά, 80 εἰς Λαμίαν, 35 εἰς Κόρινθον καὶ 200 εἰς Βόλον. Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ἡ Ε.Α.Π. σκέπτεται ὅπως ἀνεγείρῃ νέους συνοικισμοὺς καὶ εἰς Ἰωάννινα, Πάτρας, Καλάμας καὶ ἀλλαχοῦ εὐθὺς ὡς ἐπιτευχθῇ τὸ συμπληρωματικὸν προσφυγικὸν δάνειον.

ΣΙΔΚΗ
(Salle Wagram)

Μὴ προμηθευθῆτε πράγματα χειμωνιάτικα πρὶν συμβουλευθῆτε τὰς τιμὰς καὶ τὰς ποιότητας Χρυσικοπούλου.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Καταστήματα

— ΛΑΜΠΕΣ, λάμπες, φὲρ φορζὲ κρεμαστὲς καὶ ἐπιτραπέζιες διὰ σαλόνια, τραπεζαρίας καὶ κορεντὸρ εἰς ἑκατοντάδα σχημάτων τῶν τελευταίων μοντέλλων τῶν Παρισίων, ἐτελώνισε χθὲς καὶ ἐπλούτισε τὴν συλλογήν του ὁ ἀνθοπώλης «Φλεριανός».

Τὸ κατάστημα γυναικείων φορεμάτων Θεοδοσιάδου καὶ Ἀλεξανδρίδου, Ἑρμοῦ 39, παρέλαβε πλουσιωτάτην συλλογὴν ὑφασμάτων NOUVEAUTE δι' ἐπανωφόρια καὶ TAILLEURS διὰ τὴν χειμερινὴν περίοδον μὲ τιμὰς ἀσυναγωνίστους.

—Ἐὰν ὑπάρχουν ἀκόμη πάσχοντες ἐξ ΕΠΙΛΗΨΙΑΝ εἶνε μόνον ὅσοι δὲν μεταχειρίσθησαν ἀκόμη τὸ ALEPSAL. Ἂς τὸ ζητήσουν ἀμέσως ἀπὸ τὰ φαρμακεῖα τῶν. Θὰ σωθοῦν.

—Τὸ μόνον ἐπιστημονικῶς ἐξηκριβωμένης ἀποτελεσματικότητος φάρμακον κατὰ τῶν πόνων πάσης φύσεως ΑΡΘΡΙΤΙΔΟΣ, ΡΕΥΜΑΤΙΣΜΩΝ, ΝΕΥΡΑΛΓΙΩΝ εἶναι τὸ BAUME BENGUE. Τὸ BAUME BENGUE εἶναι ὡσαύτως τὸ μόνον συνιστώμενον ὑπὸ τοὺς κυρίους ἰατρούς.

Ἰατροὶ

— Γεωρ. Ν. Μουμουτζῆς, Συφιλιδολόγος Δερματολόγος ἐπὶ 16ετίαν ἐσωτερικὸς ἰατρὸς τῆς ἰδιαιτέρας κλινικῆς τοῦ καθηγητοῦ Γ. Φωτεινοῦ. Δέχεται Κεφαλληνίας 30. 8—11 π.μ. καὶ 4—7

—Ι. ΚΑΚΟΥΡΗΣ ὠτορινολαρυγγολόγος. Δέχεται, Χαλκοκονδύλη 52α. 4—6 μ.μ.

—ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟΝ ΣΑΣ: Μόνον μὲ τὴν βαφὴν τριχῶν Παπαζήτη ἐπιτυγχάνεται τὸ χρῶμα ποῦ θέλετε. Μαυρομιχάλη 54.

—Κλινικὴ Ἀφροδισίων νοσημάτων **Α. Ἀδαμακοπούλου** Βερανζέρου 1 (Πλατεῖα Κάνιγγος 8 1)2—11, 4—8.

—Οἱ εἰδικοὶ δερματολόγοι ἰατροὶ κ. κ. ΜΟΝΤΕΣΑΝΤΟΣ καὶ ΑΝΝΙΝΟΣ δέχονται πλατεῖα Κάνιγγος, Τζώρτζ 4, 10—1 καὶ 5—7. Τηλέφωνον 32—39.

ΚΗΔΕΙΑ

Τὸν λατρευτόν μας σύζυγον, πατέρα καὶ ἀδελφὸν

ΠΑΥΛΟΝ ΗΡ. ΠΑΥΛΟΝ
ἐκ Φιλαδελφείας (Μικρᾶς Ἀσίας)

ἐκηδεύσαμεν χθὲς 1ην Δεκεμβρίου ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου (Καρύτση).

Ἡ βαρυπενθοῦσα σύζυγος: Μελπομένη Π. Παύλου. Τὰ τέκνα: Ἡρακλῆς Π. Παύλου, Μιχαὴλ Π. Παύλου, Δέσποινα Π. Παύλου. Οἱ ἀδελφοὶ καὶ λοιποὶ συγγενεῖς.
Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Δεκεμβρίου 1927

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς Πηνελόπης Ἀντωνίου Μαντζαβίνου ἐτελέσθη χθὲς ὑπὸ τοῦ συζύγου καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς ἑξάμηνον μνημόσυνον.

ΕΝΟΙΚΙΑΣΤΗΡΙΑ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1928 διαμέρισμα ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐξ ἐννέα μεγάλων δωματίων καὶ λοιπῶν χρειωδῶν ἐν τῇ Στοᾷ Πεσμαζόγλου κατάλληλον διὰ Γραφεῖα καὶ διὰ κατοικίαν πρὸς 1500 δραχμὰς κατὰ δωμάτιον. Ἀνελλιπὴς λειτουργία ἀνελκυστῆρος.
Πληροφορίαι: Παρὰ τῷ Δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρᾳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου 11—12 π.μ. καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κηφισσίας ἀρ. 2 οἰκίας Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἢ ΠΩΛΕΙΤΑΙ τριώροφος μονοκατοικία ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φειδίου ἀριθμὸς 9 ἐκ πήχεων 600 περίπου, ἀποτελουμένη ἐκ 15 ἐν ὅλῳ δωματίων, λουτῆρος, λοιπῶν χρειωδῶν καὶ κηπαρίου, ἀντὶ μηνιαίου μισθώματος 19.000 δραχμῶν.
Πληροφορίαι: Παρὰ τῷ Δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρᾳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου 11—12 π.μ. καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κηφισσίας ἀρ. 2 οἰκίας Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ δύο ἰσόγεια καταστήματα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φειδίου ἀριθ. 9, ἀντὶ δραχμῶν 1500 ἕκαστον.
Πληροφορίαι: Παρὰ τῷ Δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρᾳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου 11—12 π.μ. καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κηφισσίας ἀρ. 2 οἰκίας Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει Γκαράζ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατριάρχου Ἰωακείμ, κατάλληλον δι' ὀκτὼ αὐτοκίνητα, μετ' Ἐργοστασίου 8Χ8 τ. μ. (δυνάμενον νὰ χρησιμεύσῃ καὶ ὡς ἀποθήκη) καὶ εὐρυχώρου αὐλῆς.
Πληροφορίαι: Παρὰ τῷ Δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρᾳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου 11—12 π.μ. καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κηφισσίας ἀρ. 2 οἰκίας Πεσμαζόγλου.

ΕΝΕΚΑ ἀνακαινίσεως τοῦ καταστήματος ἐκποιοῦνται τὰ πολυτελῆ ἔπιπλα Π. Δεχ[illegible] Νίκης 14. Ὠφεληθῆτε τῆς εὐκαιρίας.

"SALLE WAGRAM,,
ΛΙΑΝ ΠΡΟΣΕΧΩΣ
ΜΗΛΙΑΡΑΚΗΣ - ΑΓΓΕΛΙΔΗΣ
Διὰ τὸ πρωτάθλημα τῆς Ἑλλάδος τῶν ἐλαφρῶν βαρῶν
Διαφ. "WAGRAM,,

ΒΙΚΤΩΡ ΜΑΡΓΚΕΡΙΤ

ΤΟ ΚΟΡΜΙ ΣΟΥ ΕΙΝΕ ΔΙΚΟ ΣΟΥ

(ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ)

[Ἡ Σπίριτα, μιὰ χωριατοπούλα, ζῇ σ' ἕνα ὑποστατικὸ κοντὰ στὸ Σατῶ—Ρούζ. Ὁ θεῖός της Σεβαστιανὸς Πακώ, ποῦ τὴν ἔχει βαφτίσει καὶ τὴν ἀγαπᾷ σὰν κόρη του, τὴν ἔχει ἀναθρέψει μὲ τὴν ἐλευθέρα γνῶσι τῶν μυστικῶν τῶν φύλων. Ἡ περιωρισμένη ὅμως ζωή της στὴν Ὀλιβέττα, τὸ ὑποστατικὸ τῆς μητέρας της, φιλάργυρης ποῦ ἐκμεταλλεύεται τὰ παιδιά της ὅσο μπορεῖ, καὶ τὴν Σπίριτα πιὸ πολύ, ποῦ ἀγαπᾷ λιγώτερο, καὶ τὴν φορτώνει ὅλη τὴν δουλειά, γιὰ νὰ μὴν πληρώνῃ ἐργάτες, κάνει τὴν Σπίριτα νὰ πλήττῃ καὶ ζητεῖ νὰ φύγῃ, διψῶντας ἐλευθερία καὶ ἄνετη ζωή. Ὁ θεῖός της Πακώ, ποῦ ἐξακολουθεῖ νὰ τὴν παρακολουθῇ, τῆς συνιστᾷ ὑπομονή, ἀλλὰ ἐκείνη ἀποφασίζει νὰ φύγῃ, γιὰ νὰ γίνῃ καμαριέρα στὶς «Πορτοκαλλιές», τὴν ἔπαυλι μιᾶς πλουσίας, ἀμφιβόλου ἠθικῆς, τῆς κυρίας Ὠμπρύκ. Τὴν ἀπόφασί της αὐτὴν ἐπιταχύνει μιὰ σκηνὴ μὲ τὴν μητέρα της καὶ τὸν ἀδελφό της, κατόπιν μιᾶς συναντήσεως μὲ τὸν Φραγκῖσκον, ἕνα παιδικό της φίλο, ποῦ τὴν ἀγαπᾷ καὶ τῆς ἐπιτίθεται νὰ τὴν φιλήσῃ. Στὶς «Πορτοκαλλιὲς» ὅμως ἡ ζωὴ δὲν εἶνε ὅπως τὴν φαντάζεται καὶ εὑρίσκεται μέσα σ' ἕνα διεφθαρμένον περιβάλλον, ἀρχίζοντας ἀπὸ τοὺς ὑπηρέτας. Δέχεται ἀνηθίκους προτάσεις ἀπὸ μέρους τοῦ ὑπηρέτου Ἰμπουρον καὶ τῆς κυρίας Ὠμπρύκ, ἡ ὁποία ὑπὸ τὴν ἐπίπλαστον καλωσύνην της εἶνε μιὰ διεφθαρμένη, καὶ ὕστερα ἀπὸ μιὰ βραδυὰ ἀκολάστων ὀργίων τῆς κυρίας Ὠμπρύκ καὶ τῶν φιλοξενουμένων της, εἰς τὰ ὁποῖα τυχαίως εὑρίσκεται, ἡ Σπῆ ἀποφασίζει νὰ φύγῃ ἀπὸ τὶς «Πορτοκαλλιὲς» καὶ ξαναγυρίζει στὴν Ὀλιβέττα, προσμένοντας τὴν ἐπάνοδο τοῦ θείου της. Ἐκεῖ ἀρχίζει νὰ νοιώθῃ μιὰ χαύνωσι καὶ μιὰ κατάπτωσι ἠθική, ὕστερα ἀπὸ τὴν ἀκόλαστη ζωὴ τῆς ὁποίας ἔγινε μάρτυς. Ἡ μητέρα της ἐπωφελεῖται τῆς καταπτώσεως αὐτῆς γιὰ νὰ τὴν φέρῃ πρὸς τὴν παλαιά της ζωὴ καὶ πείθει τὸν παπᾶ Μποnατὲλ, τὸν ἐφημέριο τοῦ Σατῶ Ρούζ νὰ τῆς μιλήσῃ, ἀλλὰ ἕνα γράμμα τοῦ θείου της τὴν ἐπαναφέρει εἰς τὰς παλαιάς της πεποιθήσεις καὶ τὴν παλαιάν της εὐθυμίαν. Ἓν ὅμως ἀπρόοπτον γεγονὸς τὴν κάμνει νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν βοήθειαν τοῦ θείου της. Κάποιος ἄγνωστος, ἐπωφελούμενος τῆς ἀπουσίας ὅλων ἀπὸ τὴν Ὀλιβέττα, τὴν βιάζει καὶ τὴν καθιστᾷ ἔγγυον.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Τὴν ἐπῆρε κοντά του, καὶ ἔψαχνε μέσα στὰ θλιμμένα μάτια, τὴν ψυχὴ ποῦ ζητοῦσε τὴν βοήθειά του. Ἦταν μιὰ ἀνταλλαγὴ ψυχῶν, ποῦ ἡ παιδιάτικη ἀνησυχία εὕρισκε στήριγμα στὴν πατρικὴ στοργή, λέγοντας τὸν πόνο της.

—Ὥστε εἶναι τόσο σοβαρό;

—Εἶμαι ἔγκυος!

Νοιώθοντας τὴν ματιά του νὰ σκληρύνεται, τὰ δόντια του νὰ σφίγγωνται, ὁ Πακὼ ἔμεινε σὰν ἀπολιθωμένος. Ἡ Σπῆ, γονατισμένη μπρὸς στὴν πολυθρόνα του, τρέμοντας, μὲ βραχνὴ φωνὴ τοῦ ἐξομολογεῖται. Ὁ Πακὼ σφίγγει κάθε τόσο τὶς γροθιές του, κι' ἐκεῖνο ποῦ πιὸ πολὺ τὸν ἀγριεύει εἶναι ἡ βαρβαρότης τοῦ πολιτισμένου ἐκείνου, ἡ προστυχιὰ ἑνὸς τυράννου, ποῦ χωρὶς καμμιὰ τύψι σὰν νὰ ἔκοβε ἕνα χορτάρι ἢ νὰ πατοῦσε μιὰ μυῖγα—μὲ μιὰ ἀνόητη ἴσως καὶ αὐτάρεσκη ἱκανοποίησι—ἐσύντριβε περνῶντας μιὰ ὕπαρξι, καὶ ἡ ὑβριστικὴ περιφρόνησις τοῦ ἀνθρωπίνου ἀτόμου καὶ τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς, ἡ ἐξευτελιστικὴ κατάχρησις τῆς δυνάμεως, ποῦ γιὰ τέρψι ἑνὸς λεπτοῦ, βάζει σὲ κίνδυνο δυὸ ὑπάρξεις.

Ὁ Πακὼ θὰ ἤθελε, ἀφοῦ δὲν ὑπάρχει νόμος, νὰ ἠμποροῦσαν μόνοι οἱ ἄνθρωποι νὰ ἐκδικοῦνται... Καὶ νὰ μὴν ὑπάρχῃ κανένα μέσον νὰ τσακώσουμε αὐτὸν τὸν ὡραῖον κύριον, ποῦ δὲν ξέρουμε οὔτε τ' ὄνομά του. Κανένας τρόπος νὰ τὸν τιμωρήσωμε... Μὰ ὅλα αὐτὰ εἶναι λόγια χαμένα. Τὸ γεγονὸς εἶναι ἕνα. Πρέπει νὰ τὴν παρηγορήσῃ.

—Ἔλα, μὴν στενοχωριέσαι! Μὴν μεγαλοποιῇς τὰ πράγματα. Τί θὰ κερδίσουμε; Γιὰ νὰ μαθευτῇ τὸ πρᾶγμα; Εἶχες ἄδικο, πρῶτα ἀπ' ὅλα, νὰ τὸ πῇς στὴν Ρόζα...

—Δὲν ξέρει ὅτι πρόκειται γιὰ μένα...

—Τόσο τὸ καλύτερο... Ἔτσι θὰ μπορέσουμε νὰ πάρουμε μιὰ ἀπόφασι, χωρὶς νὰ βγάλουμε ἐφημερίδες... Ἂς προσέξουμε τοὐλάχιστον, νὰ ἰδοῦμε τί θὰ κάνουμε εἰς τὸ μέλλον...

Ἡ Σπῆ, ἀπελπισμένη ἐφώναξε.

—Τὸ μέλλον, εἶναι τὸ...

—...τὸ παιδί! ... Ἔχεις δίκηο! Τὸ ἔγκλημα αὐτὸ ἐναντίον τῆς θελήσεώς σου.... Καὶ ὑπὸ ὅρους ποῦ ἐπαναστατοῦν....

— Γιὰ σκέψου, νουνέ, πῶς μ' ἀπεμάκρυνες ἀπ' τὸν Φραγκῖσκο ποῦ ἀγαπῶ, γιὰ ν' ἀποφύγωμε ἐκεῖνο ποῦ συνέβη.

— Σὲ κάθε ἐπιχείρησι, παιδί μου, ὑπάρχουν δύο ἐνδεχόμενα. Μία, πιθανή, νὰ κερδίσῃ κανείς. Μία, ἀναπόφευκτη, τοῦ μοιραίου. Ἔπαιξα μαζί σου, μ' ὅλη μου τὴν καρδιά, τὸ πρῶτον χαρτί. Ἀνασηκώνοντας τὸ δεύτερο, ἔχουμε μπάκα! Τί νὰ γίνῃ; Ἡ τύχη εὐνοεῖ ἐκεῖνον ποῦ ἀφίνεται σ' αὐτήν, καὶ παρασύρει ἐκεῖνον ποῦ ἀντιστέκεται. Ἔπρεπε, ἀπὸ νωρίς, νὰ μάθῃς τὴν ζωή... Ἦταν γραμμένο! Ἀλλ' ἂς ἀνοίξουμε τὰ μάτια μας... Τὸ κακὸ δὲν εἶνε ἀνεπανόρθωτο.

— Τὸ ἐλπίζω. Γι' αὐτὸ λογάριασα σὲ σένα... Θὰ μὲ πᾷς σὲ λίγες μέρες στὴν Μασσαλία...

—Οὔ! ἔχουμε καιρό!... Πρὶν περάσουν ... (κι' ἐμέτρησε νοερά) τρεῖς μῆνες, δὲν θὰ φαίνεται καθόλου πῶς εἶσαι ἔγκυος.

— Ὄχι σὲ τρεῖς μῆνες!... Ἀμέσως!.... Γιὰ νά...

Τὰ μάτια τους συναντήθηκαν κι' ἐκατάλαβαν τὸ ἕνα τ' ἄλλο.

— Γιὰ νά... κάμῃς ἔκτρωσι;...—Ἄ! ὄχι! Ποτὲ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα!

Ἡ Σπῆ τοῦ ἀπήντησε νευριασμένη:

— Ἄκουσε! Ἡ Ρόζα μοῦ ἔδωσε τὴν διεύθυνσι μιᾶς μαμμῆς περίφημης. Μία ἔνεσις, κι' ὅλα πᾶνε πέρα!

Ὁ Πακὼ τὴν ἔκοψε κατηγορηματικά:

— Εἶσαι τρελλή! Μὴ λογαριάζῃς σὲ μένα γιὰ τέτοιο πρᾶγμα!

— Αὐτὸ ἢ αὐτοκτονία! Δὲν μοῦ μένει ἄλλο.

— Ἡ αὐτοκτονία!... τῆς εἶπε θυμωμένος καὶ κοκκινίζοντας. Θέλεις δηλαδὴ νὰ μὲ συντρίψῃς καὶ μένα;... Αὐτοκτονία στὴν ἡλικία σου καὶ γιὰ ἕνα τέτοιο πρᾶγμα;.... Θὰ εἶνε ἡ μεγαλυτέρα ἀνοησία ποῦ θὰ μποροῦσες νὰ κάμῃς!... Ἡ ζωή, μὲ ὅλες της τὶς δυστυχίες, εἶνε ἱερή. Τ' ἀκοῦς;... Ὅσο γιὰ νὰ σ' ἀφήσω νὰ πᾷς σὲ καμμιὰ ἔτσι ... μαμμή...

— Ἡ Ρόζα ἔχει κάμει δύο ἐκτρώσεις!

— Ἡ μιὰ μπορεῖ νὰ γλυτώσῃ, μὰ ἡ ἄλλη μένει. Ὄχι! Πρῶτα ἀπ' ὅλα ἡ ὑγεία σου. Ἀρνοῦμαι νὰ σὲ βοηθήσω σ' ἕνα πρᾶγμα διπλὰ ἐπικίνδυνο...

— Νουνέ! Νουνέ! Σῶσέ με, σὲ παρακαλῶ!

— Ἡ ζωή σου δὲν κινδυνεύει!

— Μά, ναί... ναί, σοῦ λέω, κι' ἔσφιξε τὰ χέρια της σὰν τρελλή. Ἂν μ' ἀφήσῃς δὲν ξέρω τί θὰ κάμω!

— Ἔλα, παιδί μου, στὰ λογικά σου! Σκέψου τὶς συνέπειες μιᾶς ἐκτρώσεως... Μπορεῖ νὰ σακατευθῇς ἢ νὰ σὲ βάλουν φυλακή!

Ἡ Σπῆ ἀνασηκώθηκε τότε, γεμάτη ἐπανάστασι.

—Ἐνόσῳ τὸ παιδὶ εἶναι στὴν κοιλιὰ τῆς μητέρας του, εἶνε δικό της, κι' ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τὸ κάμῃ ὅ,τι θέλει... Δὲν ὑπάρχει κανένας νόμος, καμμιὰ δικαιοσύνη, ποῦ θὰ μὲ ἐμποδίσῃ ν' ἀπαλλαγῶ, πρὶν τὸ γεννήσω, ἀπὸ ἕνα παιδί, ποῦ δὲν τὸ ἤθελησα.

(Ἀκολουθεῖ)

ΠΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΝΕΑ

ΠΑΛΑΙΑ ΑΝΑΚΤΟΡΑ

Ἐδιάβασα προχθὲς τὸν λόγον ποῦ ἐξεφώνησεν ὁ διακεκριμένος ἱστορικὸς κ. Ράδος, ἐξ ἀφορμῆς τῶν ἐγκαινίων τοῦ Μουσείου τῶν Παλαιῶν Ἀνακτόρων.

Ὁ κ. Ράδος εἶπε πολὺ ὀρθὰ ὅτι «κάθε βεβαίως εἶνε περίεργος νὰ ἴδῃ τὸν χῶρον, ὅστις ἐχρησίμευσεν εἰς ὑψηλὰς λειτουργίας, καὶ ἐν οἷς ἐπὶ ὁλόκληρον πεντηκονταετίαν ἔζησε τὸν ἐπίσημον αὐτοῦ βίον ὁ Γεώργιος Α΄».

Πράγματι πρόκειται μόνον περὶ αὐτοῦ τοῦ χώρου. Δηλαδὴ μόνον περὶ τοῦ διαμερίσματος τοῦ Βασιλέως Γεωργίου, τὸ ὁποῖον περικλείει τρία δωμάτια γραφείων ἰδικῶν του, δύο αἰθούσας καὶ τρία ἄλλα δωμάτια μικρά. Μέσα ἐκεῖ διήρχετο τὰς περισσοτέρας ὥρας ἑκάστης ἡμέρας ὁ Γεώργιος.

Ὅλα τὰ δωμάτια συνέχονται μεταξύ των.

Συμπλήρωμα τοῦ διαμερίσματος ἦτο τὸ δωμάτιον τοῦ ὕπνου, καὶ ἡ ἐκκλησία τοῦ δόγματος τῶν Διαμαρτυρομένων, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκκλησιάζετο ὁ Βασιλεύς.

Τὸ δωμάτιον τοῦ ὕπνου εὑρισκόμενον εἰς τὸ ἄνω πάτωμα συνεδέετο μετὰ τοῦ διαμερίσματος διὰ τῆς ἀνεμόσκαλας. Ἀλλὰ ἀπὸ τὸ δωμάτιον αὐτὸ δὲν σώζεται πλέον τίποτε.

Δὲν σώζεται ἐπίσης τίποτε ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν.

Ἡ εἴσοδος τῆς ἐκκλησίας εὑρίσκεται πλησίον τῆς ὀπισθίας θύρας τοῦ ἐν λόγῳ διαμερίσματος. Ἐπὶ Γεωργίου ἡ μικρὴ αὐτὴ ἐκκλησία ἐλειτουργοῦσε τακτικώτατα, καὶ κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ τὰς ἑορτάς, ἦτο ἀνοικτὴ εἰς πάντας τοὺς ἐν Ἀθήναις Διαμαρτυρομένους.

Ὁ ἁπλοῦς καὶ δημοκρατικὸς Βασιλεὺς ἤθελε τὸν ἐν τοῖς Ἀνακτόροις του ναὸν τοῦ Ὑψίστου, μὲ πύλας ἀνοικτὰς διὰ πάντας τοὺς πιστούς, καὶ εὐχαρίστως ἔβλεπεν ἐκεῖ τὴν τακτικὴν συγκέντρωσιν διαφόρων ἀλλογενῶν κατοίκων τῆς πρωτευούσης.

Τὸ ἐκκλησάκι ἔπαυσε νὰ λειτουργῇ ἀφ' ὅτου ἀπέθανεν ὁ Γεώργιος. Διότι πλὴν τῆς Πριγκηπίσσης Ἀλίκης, οὐδὲν μέλος τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας ἀνῆκεν εἰς τὸ δόγμα τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἡ Βασίλισσα Σοφία ἐγκατέλειψεν, ὡς γνωστόν, μετὰ τὸν γάμον της, βαπτισθεῖσα εἰς τὴν ὀρθοδοξίαν.

Μόλις φθάσωμεν εἰς τὰ προπύλαια τῆς δυτικῆς πλευρᾶς τῶν Ἀνακτόρων, προχωροῦμεν κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸν διάδρομον καὶ ἀπὸ ἐκεῖ στρίβομεν μετ' ὀλίγον ἀριστερὰ εἰς ἄλλον διάδρομον, καὶ βλέπομεν ἀπέναντί μας τὴν εἴσοδον τῆς ἐκκλησίας.

Πρὸ δύο περίπου ἐτῶν ἀφῃρέθησαν τὰ πάντα ἐκ τῆς ἐκκλησίας ταύτης.

Ἀλλ' ἂς εἰσέλθωμεν εἰς τὸ διαμέρισμα. Ἐκεῖ ἀπ' ἐναντίας ἐσώθησαν τὰ πάντα. Καὶ βλέπομεν ἐν τῷ διαμερίσματι τὰ ἴχνη τῆς ψυχῆς τοῦ Γεωργίου, διότι τὸ κάθε τι εἶνε στὴν θέσιν ποῦ ἐσυνήθιζεν ἐκεῖνος νὰ τὸ τοποθετῇ καὶ ὅλα μας εἶνε ὅπως τὰ ἄφησεν ὅταν ἀνεχώρησε διὰ τὴν Θεσσαλονίκην.

Εἴπαμεν ὅτι ὑπάρχουν τὰ ἴχνη τῆς ψυχῆς του, διὰ τὸν λόγον ὅτι τὰ ἀντικείμενα ποῦ συλλέγει κάθε ἄνθρωπος κ' ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον τὰ τοποθετεῖ, μᾶς ἀποκαλύπτουν τὰς προτιμήσεις καὶ τὰ συστήματα τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὸν ὁποῖον ἀνήκουν.

Ἐὰν ἐπισκεφθῆτε τὰ Ἀνάκτορα τοῦ Λουδοβίκου τοῦ δευτέρου τῆς Βαυαρίας, δὲν ἔχετε ἀνάγκην νὰ ἔχετε διαβάσει προηγουμένως ὅτι ὁ περίεργος ἐκεῖνος Βασιλεὺς ἔπασχεν ἀπὸ Γαλλομανίαν καὶ εἶχε θαυμασμὸν ἀπεριόριστον πρὸς τὸν Λουδοβῖκον 14ον τῆς Γαλλίας. Θὰ τὸ ἀντιληφθῆτε καὶ ἀπὸ ἀντίγραφα εἰκόνων τῶν Βερσαλλιῶν, καὶ ἀπὸ πλεῖστα ἄλλα πράγματα.

Δὲν ἔχετε ἐπίσης ἀνάγκην νὰ γνωρίζετε ἐκ τῶν προτέρων ὅτι ὁ Γεώργιος εἶχεν ἀγάπην πρὸς τὴν ἁπλότητα. Θὰ τὸ παρατηρήσετε μόλις εἰσέλθετε εἰς τὸ διαμέρισμά του.

Τὰ ἔπιπλα λ. χ. τοῦ δωματίου τῆς τουαλέττας του κάθε ἄλλο παρὰ πολυτελῆ. Οὔτε κἂν ὁμοιόμορφα. Ὁ νιπτῆρας μικρὸς καὶ παμπάλαιος, ὁ δὲ κομμὸς μικρὸς ἐπίσης καὶ ἀπὸ σκέτη καρυδιά.

Τὸ γραφεῖον εἰς τὸ ὁποῖον ἐδέχετο τοὺς ἐπισήμους ἔχει μία σχετικὴ πολυτέλεια, ἀλλὰ ἐν τῷ συνόλῳ ἡ ἁπλότης διέπει τὸ διαμέρισμα, ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν ἀπόλυτον τάξιν.

Εἰς τὸ γραφεῖον ποῦ ὑπέγραφε τὰ διατάγματα, τοῦ ὁποίου τὸ τραπέζι εἶνε οὕτω πως κατασκευασμένον, ὥστε νὰ ὑπογράφῃ ὄρθιος ὁ Βασιλεύς, βλέπετε παρατεταγμένους τοὺς κώδικας τοῦ Φλογαΐτη προθύμους νὰ τοῦ λύσουν καμμίαν νομικὴν ἀπορίαν ἐπὶ αὐτῶν τὰ ὁποῖα ὑπέγραφεν.

Ὁ συνταγματικὸς Βασιλεὺς σπανίως ἔφερεν ἀντιρρήσεις, ἀλλὰ πολλὲς φορὲς καθυστεροῦσε διατάγματα διὰ νὰ τοῦ δοθοῦν ἐξηγήσεις ἐπ' αὐτῶν.

Ἤθελεν ὅλα νὰ τὰ γνωρίζῃ, θεωρῶν τὴν ἐνημερότητα ὡς ἀπαραίτητον ἐφόδιον δι' ἕνα ρυθμιστὴν τῆς πολιτείας.

Καὶ παρεπονεῖτο ὁσάκις κάτι περιήρχετο εἰς γνῶσίν του ἀργά.

— Μὰ ἐγὼ πάντα τελευταῖος θὰ τὰ μαθαίνω;

Στὸ δωμάτιον τῆς τουαλέττας του βλέπομεν καὶ τὴν κερασιά του, τὸ ἁπλὸ μπαστοῦνι μὲ τὸ ὁποῖον διέσχιζε τοὺς ἀθηναϊκοὺς δρόμους.

Τὸ ναυτικὸ καὶ τεχνικώτατα πρὸς τὰ πλάγια γυρμένο πηλήκιο μὲ τὴν μπλὲ ναυτικὴ ρεδιγκότα ἢ μὲ τὸν ὁμοιόχρωμο ναυτικὸ μανδύα καὶ αὐτὸ τὸ μπαστοῦνι, συμπληρώνουν τὴ συνηθισμένη σιλουέττα τοῦ Γεωργίου, τὴν ὁποίαν συναντούσαμε συχνὰ εἴτε σὲ περιπάτους, εἴτε σὲ δρόμους τῆς πόλεως.

Εἶχε συνηθίσει νὰ τὸ κρατῇ μὲ τὸ ἀριστερὸ χέρι, γιὰ νάνε τὸ ἄλλο ἐλεύθερον πρὸς ἀνταπόδοσιν τῶν χαιρετισμῶν.

Τὴν συντηρητικότητα τοῦ Γεωργίου, τὴν παρατηρεῖτε ἐπίσης εἰς τὸ διαμέρισμα. Ὄχι μόνον τὰ παλαιὰ ἔπιπλα δὲν ἄλλαζαν ποτέ, ἀλλὰ καὶ αἱ ἀναμνήσεις κάθε γεγονότος ἔπαιρναν ἐκεῖ τὴν θέσιν τους.

Συνήθως αἱ ἀναμνήσεις ἀπετελοῦντο ἀπὸ φωτογραφίες, ὄχι μόνον στοὺς τοίχους τοποθετημένες, ἀλλὰ καὶ στὰ φύλλα τῆς πόρτας κάθε δωματίου.

Ἡ κορνίζες ἁπλὲς ἀπὸ μαυροβαμμένα ξύλα.

Δύο ὁλόκληρες πόρτες καταλαμβάνουν αἱ εἰκόνες τῆς καθόδου τοῦ Πρίγκηπος Γεωργίου στὴν Κρήτη ὡς ἡγεμόνος τῆς νήσου.

Ὁ Γεώργιος εὐχαρίστως ἔμαθε μετ' ὀλίγον τὰ πράγματι καλὰ ἀποτελέσματα τῆς πρώτης περιόδου τῆς ἡγεμονίας ἐκείνης.

— Ἡ τάξις, Μεγαλειότατε—τοῦ εἶπε κάποιος—ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ ἀσφάλεια, ἦλθον μὲ τὸν υἱόν σας εἰς τὴν Κρήτην.

— Εἶνε ἕλληνες νέος—ἀπήντησεν ὁ Βασιλεὺς—καὶ τὶς ἐτράβηξε ὅλες μαζύ του.

Μέσα ὅμως εἰς τὸ ἁπλὸ αὐτὸ περιβάλλον δὲν ὑπῆρχε μόνον τάξις εἰς τὴν τοποθέτησιν τῶν πραγμάτων, μέχρι τοῦ σημείου σὲ μιὰ ὡρισμένη γωνία νὰ εἶνε καρφωμένες σειρὲς μικρῶν καρφιῶν, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐκρέμαντο ὅλα τὰ μικρὰ καὶ μεγάλα κλειδιὰ μὲ τὶς ἐτικέττες ποῦ καθεμιὰ γράφει σὲ πιὰ πόρτα ἢ σὲ ποιὸ ντουλάπι ἕκαστον ἀντιστοιχεῖ, ὑπῆρχε καὶ τάξις πρωτοκόλλου ἐθιμοτυπίας ἀρκετὰ αὐστηροῦ. Ὁ ἁπλοϊκώτατος κάτοικος τοῦ ἁπλοῦ διαμερίσματος δὲν ἐπέτρεπε νὰ ἐμφανισθῇ μὲ ἁπλότητα. Μόνον ὁ Τρικούπης κατήργησε τὸ ἔθιμον νὰ προσέρχωνται φρακοφοροῦντες οἱ Ὑπουργοὶ εἰς τὰς συνεργασίας μετὰ τοῦ Βασιλέως. Ἐπεκράτησε τότε ἡ ρεδιγκότα. Τὸ φράκο ὅμως ὡρίζετο ἀκόμη συχνὰ εἰς ὑπαλλήλους ἢ εἰς ἄλλα μέλη τῆς κοινωνίας ποῦ ἐζήτουν ἀκρόασιν.

Μὲ τὴν διαφορὰν ὅμως ὅτι τὴν αὐστηρὰν αὐτὴν ἐθιμοτυπίαν μέσα εἰς τὸ περιβάλλον τῆς ἁπλότητος, σὲ ἔκαμνε νὰ τὴν λησμονήσῃς καὶ τὸ περιβάλλον καὶ ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον σοῦ μιλοῦσε ὁ Βασιλεύς.

Τρόπος πλήρης ἀγαθότητος, ἐπιδιώκων νὰ σοῦ ἀφαιρέσῃ τὴν δειλίαν μὲ τὴν ὁποίαν προσήρχεσο.

Πρὸς τὸν υἱὸν ἑνὸς ἀρχαιολόγου παρουσιασθέντα κάποτε τυπικῶς εἶπε τοῖς ἄλλοις:

— Σαρώσουνε καὶ σένα ἡ πέτρες;

Ὁ ἑνικὸς ἀριθμὸς ἦτο κατὰ κανόνα εἰς ἐνέργειαν. Σπανίως μιλοῦσε εἰς τὸν πληθυντικόν.

— Τί νέα, κύριε Πρόεδρε; ρώτησε μιὰ μέρα τὸν Δηλιγιάννην.

— Καλά, Μεγαλειότατε.

— Μὰ μοῦ φαίνεται πῶς ἔχεις λίγους βουλευτάς.

Καὶ πράγματι αὐτὸ ἐφάνη μετ' ὀλίγας ἡμέρας εἰς τὴν Βουλήν. Οἱ περίφημοι δεκαεπτὰ βουλευταὶ ἐγκαταλείψαντες τὸν γηραιὸν πρωθυπουργόν, ἔφεραν τὰ πράγματα πρὸς τὴν παραίτησίν του.

Τὸ ἀληθὲς εἶνε ὅτι μία ὁλόκληρος Ἑλληνικὴ ἐποχὴ ἐπέρασε μέσα ἀπὸ αὐτὸ τὸ διαμέρισμα τοῦ Γεωργίου, καὶ πλεῖστα ὅσα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης μᾶς ἐνθυμίζει ἡ ἐπίσκεψις τοῦ διαμερίσματος.

ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ

ΕΝΩ ΚΟΧΛΑΖΕΙ ΠΑΛΙΝ Ο ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΟΣ ΛΕΒΗΣ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΚΑΤΑΡΤΙΣΕΩΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ ΤΟΥ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΥ ΜΗΤΡΩΟΥ

ΠΩΣ ΕΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΗ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΑΡΧΙΚΩΣ.-ΤΑ ΣΦΑΛΜΑΤΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΚΟΝΔΥΛΗ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΤΙΣΙΝ ΤΟΥ Α΄ ΜΗΤΡΩΟΥ.-ΑΙ ΑΤΑΣΘΑΛΙΑΙ ΠΟΥ ΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ ΤΩΡΑ.-ΠΟΣΟΙ ΕΙΝΕ ΟΙ ΔΙΚΑΙΟΥΧΟΙ ΠΟΥ ΘΑ ΠΕΡΙΛΗΦΘΟΥΝ ΕΙΣ ΤΟ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΝ.-ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΜΙΑ ΔΙΑΦΩΤΙΣΤΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ ΣΥΝΤΑΚΤΟΥ ΤΗΣ "ΠΡΩΪΑΣ,,

Τὸ προσφυγικὸν ζήτημα ἤρχισε πάλιν νὰ μᾶς παρουσιάζῃ μίαν ἀπὸ τὰς ὀξυτέρας φάσεις του. Εἶνε μοιραῖον τὸ ζήτημα τοῦτο νὰ ἀπασχολῇ τὸ ἐπίσημον κράτος ἑκάστοτε, ὡς ἓν ἐκ τῶν κυριωτέρων καὶ σοβαρωτέρων ἐσωτερικῶν προβλημάτων, ἡ δὲ διευθέτησίς του νὰ παρουσιάζεται πάντοτε ὡς «ἀπόπειρα λύσεως» καταβαλλομένη παρὰ τῶν ἑκάστοτε κυβερνήσεων.

Ἡ σημερινὴ ἀνησυχητικὴ φάσις τοῦ προσφυγικοῦ ζητήματος εἶνε αὐτή: Τῆς καταρτίσεως καὶ πληρωμῆς τοῦ συμπληρωματικοῦ μητρῴου τῶν δικαιούχων ἀνταλλαξίμων. Τὰς τελευταίας ἡμέρας ἀνεγράφησαν πληροφορίαι περὶ διεξαγωγῆς διαπραγματεύσεων μεταξὺ τοῦ κράτους ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἀφ' ἑτέρου—εἰς τὰς ὁποίας διαπραγματεύσεις ἀνεμίχθη αὐτοπροσώπως καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Καφαντάρης, πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του διὰ Γενεύην — αἱ ὁποῖαι ἐστράφησαν περὶ τὸν διακανονισμὸν τοῦ τρόπου τῆς πληρωμῆς τῶν ὑπολειπομένων δικαιούχων προσφύγων.

Καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὰς διαπραγματεύσεις ταύτας, ἐκτὸς ἐλαχίστων πληροφοριῶν, παρασχεθεισῶν πρὸς τὸν τύπον καὶ ἀφορωσῶν τὴν διαπίστωσιν τῆς «καλῆς θελήσεως» τῶν ἰθυνόντων ὡς πρὸς τὴν διευθέτησιν τοῦ ζητήματος, οὐδεμία ἄλλη σχετικὴ ἀνακοίνωσις ἐγένετο, ἐξ ἧς νὰ εἶνε δυνατὸν νὰ ἀντιληφθῇ κανεὶς τὸν τρόπον, καθ' ὃν τὸ κράτος μελετᾷ νὰ λύσῃ καὶ τὸ ζήτημα τοῦ συμπληρωματικοῦ μητρῴου. Ὑπάρχουν οἱ πιστεύοντες ὅτι λόγοι προκυπτουσῶν δυσχερειῶν ἀναγκάζουν καὶ ἐπιβάλλουν τὴν φειδὼ αὐτὴν τῶν κυβερνητικῶν ἀνακοινώσεων. Νὰ δοθῇ πίστις εἰς τὰς διαβεβαιώσεις αὐτάς; Ὁ ὑφυπουργὸς τῆς Ἀνταλλαγῆς κ. Μπακάλμπασης, πρὸς τὸν ὁποῖον ἀπετάθη συντάκτης μας ζητῶν σχετικὰς πληροφορίας τὴν παραμονὴν τῆς ἀναχωρήσεώς του διὰ Μακεδονίαν, ἠρνήθη ἀπολύτως τὴν ὕπαρξιν δυσχερειῶν εἰς τὸ ζήτημα τῆς καταρτίσεως καὶ πληρωμῆς τοῦ συμπληρωματικοῦ μητρῴου. Τοὐναντίον ἐφάνη λίαν αἰσιόδοξος καὶ ὡς πρὸς τὸ πρῶτον καὶ ὡς πρὸς τὸ δεύτερον.

— «Ὑπάρχουν, εἶπε, κτηματικὰ καλύμματα πρὸς παραχώρησιν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν διὰ τὴν σύναψιν τῆς συμβάσεως πρὸς ἔκδοσιν τῶν ὁμολογιῶν τῆς 6΄ σειρᾶς. Ὑπάρχουν καὶ τὰ συνεργεῖα τοῦ Ζαππείου, τὰ ὁποῖα καταγίνονται δραστηρίως μὲ τὴν σύνταξιν τοῦ συμπληρωματικοῦ μητρῴου. Ποῦ λοιπὸν αἱ δυσχέρειαι;»

Ὁ κ. Μπακάλμπασης, εἰς τὴν σχετικὴν συνομιλίαν, ἐβεβαίωσε κατὰ τὸν κατηγορηματικώτερον τρόπον, ὅτι τὸ συμπληρωματικὸν μητρῷον θ' ἀρχίσῃ νὰ πληρώνεται τὴν 1ην Ἰανουαρίου τοῦ Νέου Ἔτους, δηλαδὴ μετὰ ἕνα περίπου μῆνα.

Ἡ σπουδὴ ἑπομένως τῶν ἰθυνόντων ὅπως μὴ ἐκτίθεται εἰς τὴν δημοσιότητα ὁ τρόπος τῆς ἐνεργείας καὶ ἡ σειρὰ τῶν σχετικῶν μὲ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν συνεννοήσεων δέον ν' ἀποδοθῇ ἀλλοῦ.

Ὁ κ. Μπακάλμπασης μᾶς ἐξήγησεν:

— «Ὑπάρχουν, μᾶς εἶπεν, εἰς τὸ Χρηματιστήριον ὅμιλοι παικτῶν, διηρημένοι εἰς ὑποτιμητὰς καὶ ἀνατιμητὰς (μπεσιέδες καὶ ὀσιέδες) οἱ ὁποῖοι δὲν ἀναμένουν παρὰ καὶ τὴν ἐλαχίστην εὐκαιρίαν διὰ νὰ ἐκμεταλλευθοῦν χρηματιστηριακῶς τὰς σχετικὰς εἰδήσεις εἰς βάρος τῶν ὁμολογιῶν τῶν ἀνταλλαξίμων τῆς α΄ σειρᾶς. Ἰσχυρὸς κλονισμὸς εἰς τὴν ἀγοράν, ὅπου εἶνε ἀντικείμενα χρηματιστηριακῶν διαπραγματεύσεων αἱ προσφυγικαὶ ὁμολογίαι, θὰ ἐπέφερεν πανικόν, ἀθρόας προσφορὰς ὁμολογιῶν ἀδικαιολογήτως, ἔκπτωσιν τῶν τιμῶν των καὶ νέαν προσφυγικὴν ἐξέγερσιν. Καταλαβαίνετε λοιπόν...»

Ὁ προσφυγικὸς ἀναβρασμὸς

Ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος λοιπὸν δικαιολογεῖται αὐτὴ ἡ μυστικὴ πολιτικὴ ἐνεργειῶν τοῦ κράτους, ἐνδιαφερομένου, φυσικά, ὄχι μόνον διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν δικαιούχων, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐπληρώθησαν ἀκόμα, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἀποφυγὴν ὑποτιμήσεων τῶν ἤδη κυκλοφορουσῶν προσφυγικῶν ὁμολογιῶν, τῶν εὑρισκομένων ἤδη εἰς χεῖρας οὐχὶ μόνον προσφύγων, ἀλλὰ καὶ γηγενῶν, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἐπενδύσει τὰ κεφάλαιά των ἢ τὰς οἰκονομίας των μὲ προσφυγικὰς ὁμολογίας.

Τί ἔχομεν ὅμως ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος; Τὴν προσφυγικὴν μᾶζαν μαινομένην πάλιν ἐξηρεθισμένην, ἐξεγειρομένην καὶ ἑτοίμην τῇ ὑποκινήσει τῆς Π.Ο.Α.Δ.Α., νὰ κατέλθῃ εἰς συλλαλητήριον, ὀργανούμενον διὰ τὴν ἐρχομένην Κυριακήν, διὰ νὰ διαδηλώσῃ δι' αὐτοῦ τὰ δίκαιά της, συνιστάμενα εἰς τὴν ἄμεσον πληρωμὴν τοῦ συμπληρωματικοῦ, τὴν καταβολὴν τοῦ παρακρατηθέντος παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ποσοστοῦ 25 ο)ο κατὰ τὴν πληρωμὴν τῶν δικαιούχων τοῦ Αου μητρῴου καὶ τὴν ἄμεσον ἐκκαθάρισιν καὶ διάθεσιν ἰδίᾳ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἀγροτικῶν καὶ ἀστῶν προσφύγων, ὅλων τῶν ἀγροτικῶν, βακουφικῶν καὶ μουσουλμανικῶν ἀνταλλαξίμων κτημάτων, ἐκκαθαριζομένων ἀπὸ πάσης ἀξιώσεως τρίτων.

Τὰ αἰτήματα τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ συλλαλητηρίου εἶνε βέβαια πολὺ περισσότερα ἀπ' ὅσα ἐξετέθησαν ἀνωτέρω. Παρὰ ταῦτα ἀνεκοινώθη π. χ. εἰς συντάκτην μας, ὅτι ζητεῖται μεταξὺ ἄλλων καὶ ἡ πληρωμὴ τῶν ὑποβαλόντων ἐκπροθέσμους δηλώσεις, ἀλλὰ καλῇ τῇ πίστει καὶ ἀποδεδειγμένως δικαιούχων, τῶν ἀγροτῶν δικαιούχων προσφύγων, ἐν ᾧ μέτρῳ καὶ καθ' ὃν τρόπον ἀποζημιοῦνται καὶ οἱ ἀστοὶ δικαιοῦχοι ὡς ἐπίσης καὶ ἡ πληρωμὴ καὶ περαιτέρω δόσεων εἰς ὅλους τοὺς δικαιούχους, ὅλων τῶν κατηγοριῶν, ἀκόμη καὶ εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐπληρώθησαν ὡς δικαιοῦχοι τοῦ Αου μητρῴου. Εἶνε ὅμως προφανές, ὅτι τὸ σοβαρώτερον αἴτημα εἶνε τὸ τῆς πληρωμῆς τῶν δικαιούχων ἀνταλλαξίμων τοῦ συμπληρωματικοῦ μητρῴου, ἀκριβῶς δηλαδὴ ἐκεῖνο, διὰ τὴν λύσιν τοῦ ὁποίου καταβάλλει εἰλικρινεῖς προσπαθείας τὸ κράτος.

Τί εἶνε τὸ συμπληρωματικὸν

Τί εἶνε ὅμως τὸ συμπληρωματικὸν μητρῷον τῶν ἀνταλλαξίμων, διὰ τὸ ὁποῖον τόσος γίνεται θόρυβος καὶ ἐκ μέρους τῶν δικαιούχων προσφύγων, ἀλλὰ καὶ ἐκ μέρους ἄλλων ἀνευθύνων ἐξωκοινοβουλευτικῶν πολιτικῶν παραγόντων, προσπαθούντων νὰ ἐκμεταλλευθοῦν καὶ νὰ ἐξεγείρουν τοὺς πρώτους ἐναντίον τοῦ κράτους; Ποῖοι εἶνε οἱ δικαιοῦχοι ποῦ θὰ περιληφθοῦν εἰς αὐτό; Εἰς ποῖον ποσὸν ἀνέρχεται ἡ ἐπιδικασθεῖσα εἰς αὐτοὺς περιουσία; Πόσα χρήματα χρειάζονται διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν δικαιούχων τῆς κατηγορίας ταύτης; Πότε θὰ εἶνε ἕτοιμον πρὸς πληρωμὴν τὸ συμπληρωματικόν; Ἰδοὺ ὅ,τι ἐπιβάλλει δημοσιογραφικὴν διερεύνησιν καὶ ἰδοὺ τὸ ἀντικείμενον τῆς παρούσης δημοσιογραφικῆς ἐρεύνης.

Τὸ ἱστορικὸν τῆς δημιουργίας τοῦ συμπληρωματικοῦ μητρῴου ἔχει ὡς ἑξῆς: Τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1926 ἡ κυβέρνησις Κονδύλη, ἐνδιαφερομένη διὰ δημοκοπικοὺς λόγους, ἀλλὰ καὶ πιεζομένη ὑπ' αὐτῶν τῶν ἐνδιαφερομένων προσφύγων, διὰ τῆς ὀργανώσεως τῶν Π. Ο. Α. Δ. Α. ἔσπευσεν εἰς τὴν κατάρτισιν τοῦ Αου μητρῴου δικαιούχων ἀνταλλαξίμων, τὸ ὁποῖον θὰ ἐχρησιμοποιεῖτο διὰ τὴν ἔναρξιν τῆς πληρωμῆς τῶν ἀπηυδησμένων ἐν τῷ μεταξὺ ἐκ τῆς ἀναμονῆς δικαιούχων. Ἡ πίεσις, τὴν ὁποίαν ἐξήσκει τότε τὸ προεδρεῖον τῆς Π. Ο. Α. Δ. Α. ἐπὶ τῆς κυβερνήσεως Κονδύλη, ἦτο πρωτοφανής. Ἠπειλεῖτο ἀποχὴ τῶν προσφύγων ἀπὸ τὰς ἐκλογάς, ἐὰν ἐν τῷ μεταξὺ δὲν ἤρχιζαν αἱ πληρωμαί. Καὶ ἦτο ἑπόμενον ὅτι τὸ ἐκπροσωπούμενον παρὰ τῆς τότε κυβερνήσεως κράτος θὰ ἔσπευδεν εἰς μίαν οἱανδήποτε λύσιν, μὴ ἐνδιαφερόμενον ἂν θὰ ἐγίνετο θάλασσα εἰς τὰ τῆς διεξαγωγῆς τῆς σχετικῆς ὑπηρεσίας, μὴ ἐνδιαφερόμενον ἂν θὰ ἐδημιουργοῦντο χάσματα ὑπηρεσιακά, μὴ ἐνδιαφερόμενον ἂν θὰ διεπράττοντο ἀδικίαι εἰς βάρος πραγματικῶν δικαιούχων καὶ εἰς ὄφελος ἄλλων ἐπιτηδείων — τὰ ἀποκαλυφθέντα κατόπιν σκάνδαλα καὶ αἱ ἐνεργηθεῖσαι σχετικαὶ συλλήψεις ἐκ πλαστοπροσωπειῶν κατὰ τὰς εἰσπράξεις ποσοστῶν τοῦ Αου μητρῴου, δὲν εἶνε οὔτε ὀλίγαι, οὔτε ἄνευ σοβαρότητος — καὶ μόνον δι' ἓν πρᾶγμα ἐνδιαφερόμενον, διὰ τὴν μὴ ἀπώλειαν τῶν προσφυγικῶν ψήφων.

Καὶ κατηρτίσθη ὅπως κατηρτίσθη τὸ Αον μητρῷον δικαιούχων ἀνταλλαξίμων, εἰς τὸ ὁποῖον περιελήφθησαν 90,000 δικαιοῦχοι, βεβιασμένως καὶ ἄνευ ἐλέγχου ὑπηρεσιακοῦ, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἐπέβαλε τὴν κατάρτισιν εἰδικῶν φύλλων μητρῴου κατόπιν, συμπληρωματικῶν, παροραματικῶν κ.λ.π. Αἱ πληρωμαὶ ἤρχισαν ἀκριβῶς δύο ἡμέρας μετὰ τὴν διενέργειαν τῶν ἐκλογῶν, συμφώνως πρὸς τὴν ἀναληφθεῖσαν ὑποχρέωσιν τοῦ... τότε κράτους ἀπέναντι τῆς Π. Ο. Α. Δ. Α.

Ἦτο ἑπόμενον ὅτι θὰ ἐδημιουργεῖτο θύελλα παραπόνων ἐκ μέρους τῶν ἐξακριβωθέντων κατόπιν ὅτι δὲν περιελήφθησαν εἰς τὸ μητρῷον, ἡ ὁποία δὲν ἤργησε πράγματι καὶ νὰ ἐκσπάσῃ. Ἄλλαι κινήσεις, μετεκλογικαὶ αὐτὴν τὴν φοράν, ἐγένοντο, ἄλλη ὀργάνωσις «ἀποκλεισθέντων τοῦ μητρῴου δικαιούχων» συνεστήθη, διαβήματα ἐπὶ διαβημάτων διενηργοῦντο καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν ἡ ἀπόφασις πρὸς κατάρτισιν τοῦ παραρτήματος τοῦ Αου μητρῴου, τὸ ὁποῖον ἤρχισεν ἀμέσως πληρωνόμενον παρὰ τῶν συνεργείων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, περιλαβὸν περὶ τὰς 50.000 δικαιούχους εἰσέτι, μετὰ τοῦ μητρῴου τῶν ἀποφάσεων τῶν Μικτῶν Ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων.

Οὕτως εἰς τὸ Αον μητρῷον τῶν δικαιούχων ἀνταλλαξίμων περιελήφθησαν 141.000 δικαιοῦχοι. Ἡ ἀρχικὴ ἐκτίμησις τῆς περιουσίας αὐτῶν ἀνήρχετο εἰς λίρας Τουρκίας χρ. 115.797.320. Τὸ ποσὸν τοῦτο ὑπεβιβάσθη μετὰ τὴν πρὸς τοῦτο ἐνεργηθεῖσαν ἀναστολὴν εἰς λ. Τ. 94.108.589, τὸ πληρωτέον δέ, συμφώνως πρὸς τὸ ψήφισμα τῆς Δ΄ Ἐθνοσυνελεύσεως εἰς τὴν σύμβασιν μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ποσὸν ἀνήρχετο εἰς 12.881.294 λ. ἤτοι δραχμὰς σημερινὰς (τῆς λίρας ὑπολογιζομένης πρὸς 357) 4.600.000.000

Αἱ πληρωμαὶ τοῦ μητρῴου τούτου, ὡς καὶ τῶν παραρτημάτων του, ἐνηργήθησαν ἤδη παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Δικαιοῦχοι καὶ ποσοστὰ

Αἱ ζητηθεῖσαι καὶ παρασχεθεῖσαι πρὸς συντάκτην μας παρὰ τῆς Διευθύνσεως τῆς Ἀνταλλαγῆς πληροφορίαι φέρουν δραστηρίως καταρτιζόμενον τὸ Βον συμπληρωματικὸν μητρῷον τῶν δικαιούχων ἀνταλλαξίμων, διὰ τὸ ὁποῖον τόσος ἠγέρθη θόρυβος. Ἡ Διεύθυνσις τῆς Ἀνταλλαγῆς ἀναβιβάζει τοὺς εἰς αὐτὸ περιληφθησομένους δικαιούχους εἰς 110.000. Τὰ εἰς τοὺς δικαιούχους τούτους ἐπιδικασθέντα ἀρχικῶς παρὰ τῶν ἐκτιμητικῶν ἐπιτροπῶν ποσὰ ἀνέρχονται — κατὰ τὰς πληροφορίας τῆς Διευθύνσεως τῆς Ἀνταλλαγῆς, πάντοτε —εἰς 50 ἑκατομμύρια λίρας χρ. Τουρκίας, ἤτοι—πρὸς 357 τὴν λίραν — δραχμὰς σημεριναὶ 17 1)2 δισεκατομμύρια. Τὸ πληρωτέον εἰς αὐτοὺς ποσοστόν, συμφώνως πρὸς τὸ ψήφισμα τῆς Δ΄ Ἐθνοσυνελεύσεως, ἀνέρχεται εἰς 1.950.000.000 δραχμάς. Τὸ ποσὸν τοῦτο, κατὰ τὰς παρεχομένας πρὸς τοῦτο πληροφορίας, ἔχει ἐξασφαλισθῇ ἀπολύτως, ἐλπίζεται δὲ ὅτι θὰ πραγματοποιηθῇ ἡ ἐλπὶς τοῦ κ. Μπακάλμπαση, ν' ἀρχίσῃ δηλαδὴ πληρωνόμενον καὶ τὸ συμπληρωματικὸν μητρῷον μετὰ ἕνα μῆνα.

— «Κτηματικὰ καλύμματα ὑπάρχουν ἐξησφαλισμένα, μᾶς εἶπεν ὁ κ. Μπακάλμπασης. Ἐκτὸς τῶν κτημάτων τῆς Κρήτης, ἔχομεν καὶ τὰ βακουφικά, ἐλπίζομεν δὲ ὅτι θὰ κατορθώσωμεν νὰ φανῶμεν συνεπεῖς πρὸς τὰς ὑποσχέσεις μας, εὐοδουμένων καὶ τῶν διαπραγματεύσεων τοῦ κ. Καφαντάρη μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, πρὸς ἐξεύρεσιν τῶν ἀπαραιτήτων ποσοστῶν διὰ τὸ μετρητόν.»

Ἐν τῷ μεταξὺ συνεχίζεται δραστηρίως ἡ ἐργασία τῶν συνεργείων τοῦ Ζαππείου. Ἐργάζονται ἐκεῖ πέντε ἐν ὅλῳ συνεργεῖα διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ συμπληρωματικοῦ. Ἔργον τῶν συνεργείων αὐτῶν εἶνε ἡ συσχέτισις τῶν ὑποβληθεισῶν ἐκ μέρους τῶν ἐνδιαφερομένων δικαιούχων ὑπευθύνων δηλώσεων περὶ ἀστότητος, μὲ τὰς ἀποφάσεις τῶν κοινοτικῶν ἐκτιμητικῶν ἐπιτροπῶν, πρὸς σχηματισμὸν τῶν εἰδικῶν φακέλλων καὶ ἡ καταχώρησις αὐτῶν εἰς τὸ μητρῷον. Ἡ συσχέτισις τῶν δηλώσεων, κατὰ τὰς πληροφορίας τοῦ κ. Μπακάλμπαση, ἔχει τερματισθῇ ἤδη, συνεχίζεται δὲ κανονικῶς, ἀρξαμένη ἀπὸ τῆς 15ης Νοεμβρίου, ἡ καταχώρησις τῶν φακέλλων εἰς τὸ μητρῷον.

— «Μέχρι τοῦδε ἔχουν καταχωρηθῇ 15.000 φάκελλοι, ἐλπίζεται δὲ ὅτι ἡ ὅλη ἐργασία θὰ λήξῃ ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαπενθημέρου τοῦ Δεκεμβρίου, ὥστε ἐνεργουμένου τοῦ λογιστικοῦ ἐλέγχου, ν' ἀρχίσῃ ἡ πληρωμὴ τὸν Ἰανουάριον, ὑπολογιζομένου καὶ τοῦ χρόνου, ὁ ὁποῖος ἀπαιτεῖται διὰ τὴν ἐκτύπωσιν τοῦ μητρῴου καὶ τὴν παράδοσιν αὐτοῦ εἰς τὰ συνεργεῖα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης» προσέθεσε χαρακτηριστικῶς ὁ κ. ὑφυπουργὸς τῆς Ἀνταλλαγῆς.

Ἂν ἡ κατάστασις ἀκολουθήσῃ τὴν πορείαν τῶν σκέψεων τοῦ κ. Μπακάλμπαση, ἐλπίζεται πράγματι ὅτι θὰ ἀντιμετωπισθῇ κάπως εὐτυχῶς τὸ νέον αὐτὸ ὀξεῖον πρόβλημα τῆς στιγμῆς, τὸ ὁποῖον κρατεῖ ἐν ἀναστατώσει τὸν ἐνδιαφερόμενον προσφυγικὸν κόσμον.

Μ. ΠΑΡΘ.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ οἰκονομικὴ ἄποψις τοῦ ζητήματος τῆς πληρωμῆς τοῦ συμπληρωματικοῦ. — Ὑφίστανται πράγματι δυσχέρειαι. — Τί λέγουν οἱ ἰθύνοντες. —Τί λέγουν οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἐνδιαφερομένων προσφύγων.

Η ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ΣΥΖΥΓΟΣ

ΜΙΑ ΣΥΜΠΕΘΕΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Νοέμβριος. (Τοῦ μονίμου ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἐπέσαμεν τυχαίως πρὸ ἡμερῶν εἰς ἕνα συναδελφικὸν προϊόν. Σᾶς τὸ συνιστῶμεν: Ὁ «Νυμφικὸς Ταχυδρόμος», εἶνε μία ἐφημερίς, ὅπως δηλοῖ ὁ εἰς παραθετικὰ τίτλος της, καὶ «ὁ μοναδικὸς συμπεθεροκόπος διὰ τοὺς εὐγενεῖς καὶ τοὺς ἀστούς, τὴν ἐμπορικὴν καὶ πᾶσαν ἄλλην τάξιν» κατὰ τὸν ὑπότιτλόν του. Ἀλλὰ καὶ ἕνα περιβόλιον παντοίων ἀνθέων, τῶν ὁποίων τὰ ὅμοια δὲν ἐγνωρίσαμεν ποτέ. Κυκλοφορεῖ εἰς τεράστιον ἀριθμὸν φύλλων, διαβεβαιοῖ ἡ σύνταξις, καὶ δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ κουρασθῇ κανεὶς διὰ νὰ τὸ πιστεύσῃ. Πλέον τῶν χιλίων διαφημίσεων εὑρίσκονται εἰς κάθε φύλλον του. Πόσοι ὅμως δὲν τὸ διαβάζουν; Ἡ Ἄϊλην—ἕνας τύπος «Διλῆς» καὶ αὐτή—εἰς τὴν ὁποίαν ἀνεθέσαμεν πρωΐ-πρωΐ προχθὲς νὰ προμηθευθῇ διὰ λογαριασμόν μας τὸ τεῦχος, μᾶς ἐκύτταξεν ἀσκαρδαμυκτεὶ καὶ μόλις συγκρατοῦσα τὸν σκανδαλώδη γέλωτά της ἐπέστρεψεν ἐντὸς ὀλίγου, προφανῶς πολὺ ταχύτερον τοῦ ὅσον ἦτο δυνατόν. Μᾶς ἐφούρνιρεν ἁπλῶς τὴν ἰδικήν της ἐφημερίδα.

Κανένα γοῦστο δὲν μένει ἀνικανοποίητον: Καὶ ἂν συμβῇ τίποτε τέτοιο, ἡ σύνταξις ἔχει προβλέψει καὶ κατά τινα δήλωσίν της κρατεῖ ἰδιωτικῶς κατάλογον ἄλλων αἰτήσεων γάμου, αἱ ὁποῖαι διὰ λόγους κοινωνικοῦ ὑπολογισμοῦ δὲν ἔρχονται εἰς τὴν εὐρεῖαν δημοσιότητα.

— Νεαρὰ κόρη, 25έτις, ξανθή, ἐπιμελὴς καὶ οἰκοκυρά, μᾶλλον ὡραία, μὲ ἑβδομαδιαῖον εἰσόδημα 4 λιρῶν, χορεύουσα, παίζουσα πιάνο καὶ ἀσχολουμένη εἰς τὰ σπὸρ ζητεῖ ἀνάλογον σύζυγον.

Αὐτὴ εἶνε μία συνήθης ἀγγελία. Καμμία ἀξίωσις ὅπως βλέπετε, ἐνῷ ἀντιθέτως ὑποσχέσεις ἀρκεταί. Προῖκα, ἐν Ἀγγλίᾳ δὲν εἶνε γνωστή, ὑπάρχουν ὅμως αἱ «ἐξπεκταίησιονς», αἱ ἀναμενόμεναι δηλαδὴ κληρονομίαι καὶ αὐταὶ εἶνε πολύτιμοι συνήθως, ἐφ' ᾧ καὶ διαφημίζονται ἰδιαιτέρως.

Μία Ἀγγλὶς διαφημίζει τὸ στρογγυλὸν τῆς προσώπου, ἄλλη ὅτι δὲν χορεύει ὄχι διότι εἶνε χωλή, καὶ πολλαὶ ὅτι ἀγαποῦν τὰ παιδιὰ (τί λέγει δὲ ἡ λεπτομέρεια αὐτὴ εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐξηγηθῇ διὰ τοὺς μὴ ἔχοντας ὑπ' ὄψει τὰ μοντέρνα Ἀγγλικὰ συζυγικὰ ζεύγη, τὰ ὁποῖα δὲν σκοτίζονται διὰ τὴν «κατακυρίευσιν τῆς γῆς»). Ἕνα ἄλλο προσόν, τὸ ὁποῖον προφανῶς τσιμπᾷ —ἀπόδειξις δὲ εἶνε τὸ ὅτι σημειοῦται ἰδιαιτέρως— εἶνε τὰ γερά... δόντια. Ἔχετε ἴδῃ τὰς Ἀγγλικὰς ὀδοντοστοιχίας; Εἶνε τὸ μόνον «Ἀγγλικόν», τὸ ὁποῖον μπορεῖτε νὰ δῆτε χωρὶς νὰ ὑποβληθῆτε εἰς τὰ ἔξοδα ταξειδίου. Ὑπάρχουν εἰς κάθε ὀδοντοϊατρικὸν κατάστημα.

Ἀπὸ τὰς μοναδικὰς ἀπαιτήσεις ποῦ συναντῶμεν εἰς τὸν «Νυμφικὸν Ταχυδρόμον» εἶνε ὅτι ὁ σύζυγος πρέπει νὰ ἀγαπᾷ τὴν καθαριότητα, ὀλίγαι ἀπαιτοῦν νὰ εἶνε «τητότλερ», δηλαδὴ νὰ μὴ πίνῃ. Περὶ θρησκείας οὐδεὶς γίνεται λόγος—ἐκτὸς ἀπὸ μερικὲς Ἑβραιοπούλες—καὶ πρὸς παρηγορίαν τῶν γεροντοπαλληκάρων τῆς Ἑλλάδος, οὐδεὶς ὅρος ἠλικιότητος ὑπάρχει. Ὅτι καταχωροῦνται καὶ μερικαὶ περιπτώσεις ἐκτάκτως ἐνδιαφέρουσαι οὐδεμία ἀμφιβολία ὑπάρχει. Ἐνθυμεῖσθε τὴν πρόσφατον περίπτωσιν τῆς Γερμανίδος Πριγκηπίσσης, ἡ ὁποία ἔμπλεξε παιδαρέλιον 25ετὲς διὰ νὰ κάμῃ τὸ ζεῦγος τῆς ἀθροίσματος 85ετοῦς. Ἰδοὺ λοιπὸν καὶ μία ἀπόπειρα διὰ κάτι συγγενές. Παραλαμβάνομεν ἀπὸ τὰς στήλας τῶν Ἀγγελιῶν:

«Χήρα 55ετής, φαντάζουσα κατὰ πολὺ νεωτέρα, ὕψος 5 ποδῶν καὶ 4 ἰντσῶν, καθόλου φαντασμένη, ξανθὴ καὶ ὡραία, μὲ ἀκίνητον περιουσίαν καὶ μὲ εἰσόδημα 800 λιρῶν ἐκ κεφαλαίων, μουσικογράφος, παίζουσα πιάνο καὶ ᾄδουσα, γνωσιστρία, ἀγαπῶσα τὰ ταξείδια καὶ γνωρίζουσα πολλὰς γλώσσας, ἐπιθυμεῖ νὰ συναντήσῃ κύριον νέον καὶ ἀκμαῖον, διατεθειμένη νὰ τὸν κάμῃ εὐτυχῆ».

Ἐννοεῖται ὅτι ὑπάρχουν καὶ ἀνδρικαὶ στῆλαι, μολονότι μειονεκτικαὶ εἰς περιεχόμενον καὶ εἰς ὑποσχέσεις. Ἀπανθίζομεν καὶ πάλιν τὴν τυπικωτέραν:

«Ἄγαμος κύριος, εὐγενὴς καὶ τιτλοῦχος ἐκ καταγωγῆς, Ἰταλικῆς ἐθνικότητος, ζῶν ἐν Λονδίνῳ, 45ετής, ὕψος 6 ποδῶν καὶ 4 ἰντσῶν, μελαχροινός, ὑγιής, διαχυτικός, ἥσυχος, εὐρείας ἀντιλήψεως, καλοῦ εἰσοδήματος, ἐπιθυμεῖ νὰ συναντήσῃ ἐπὶ σκοπῷ γάμου κυρίαν καλῆς καταγωγῆς καὶ κοινωνικῆς ὑπολήψεως, ἀναλόγου ἡλικίας καὶ ὕψους, διαθέτουσαν δὲ χρηματικὰ μέσα ἀξιοπρεποῦς συντηρήσεως. Ὁ ἀρχισυντάκτης ἔχει τὴν φωτογραφίαν».

Οἱ Ἄγγλοι διαφημίζουν τὴν ἡλικίαν των καὶ τὰ εἰσοδήματά των καὶ ἔχουν ἀπαιτήσεις ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ διὰ συζύγους κατοικιδίους καὶ εἰδικὰ «καλὴν χριστιανήν», «φρόνιμον καὶ πειθηνίαν», «καλὴν σύζυγον» (πρᾶγμα ποῦ ἀφίνομεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας νὰ τὸ ἐξηγήσουν), «καλὴν μαγείρισσαν», «καλλιτεχνικὴν φύσιν», καὶ μερικοὶ μᾶλλον τοῦ παλαιοῦ λεωφορείου χῆροι—ὑπάρχει μία σχετικὴ διαφήμισις «συλλέκται ἀντικῶν», ζητοῦντες μίαν οἱανδήποτε ζωηρὰν σύζυγον.

Ἀλλὰ εἴπομεν ὅτι ὑπάρχουν καὶ πολλαὶ περιωρισμένης δημοσιότητος ἀγγελίαι. Δηλοῦμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας ὅτι εἴμεθα ἄνευ δὲ τῆς παραμικροτέρας ἐνοχλήσεως εἰς τὴν διάθεσίν των...

Σ. Ν. Σ[illegible]δης

Αἱ πρόοδοι τῆς ἐπιστήμης

Χίλια μίλια τὴν ὥραν

Τὸ ἀεροπλάνον τοῦ μέλλοντος.—Δὲν θὰ ταξειδεύωμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ ἡ γῆ θὰ περιστρέφεται ὑπὸ τοὺς πόδας μας.—Εἰς δυσθεώρητα ὕψη

Αἱ πρακτικαὶ ἐφαρμογαὶ μιᾶς νέας θεωρίας

Αἱ μεγάλαι πρόοδοι αἱ ὁποῖαι ἐγένοντο ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου πρὸς κατάκτησιν τοῦ ἀέρος εἶναι γνωστόταται, ἀλλὰ δὲν εἶναι γενικῶς γνωστὸν ὅτι γίνεται τώρα σκέψις εἰς πολλὰς χώρας πρὸς ἐξεύρεσιν μηχανήματος τὸ ὁποῖον, ἂν ἐπιτύχῃ, ὄχι μόνον θ' ἀντικαταστήσῃ τὸ ἀεροπλάνον, ἀλλὰ καὶ τὸ αὐτοκίνητον, καὶ εἰς μεγάλην κλίμακα ὅλας τὰς ἄλλας μεθόδους τῆς μεταφορᾶς. Τὸ μηχάνημα τοῦτο εὑρίσκεται ἀκόμη ἐν νηπιώδει καταστάσει, καὶ σχετικῶς ἔχει προχωρήσει ὅσον εἶχε προχωρήσει ὁ ἀσύρματος πρὸ εἴκοσιν ἐτῶν. Ἀλλ' ἐπειδὴ εἶναι τοὐλάχιστον ἰσάξιον πρὸς τὰ ἄλλα μέσα εἰς οἰκονομικὴν σπουδαιότητα, ὀλίγαι σημειώσεις περὶ τῆς θεωρίας του καὶ τῶν σκοπῶν του θὰ εἶχον ἐνδιαφέρον.

Ἡ κυρία ἐνέργεια τῶν πτερύγων εἰς τὰ ἀεροπλάνα εἶναι, ὅπως πάντες γνωρίζουν, νὰ ὑψώνῃ τὸ ἀεροπλάνον καὶ νὰ τὸ κρατῇ εἰς τὸν ἀέρα. Ἀλλὰ διὰ νὰ καταστοῦν κατάλληλοι πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον αἱ πτέρυγες πρέπει τὸ ἀεροπλάνον νὰ κινῆται μὲ μεγάλην ταχύτητα. Καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν πάντοτε νὰ παρέχεται ἡ ταχύτης αὐτή, οὔτε νὰ ἀφαιρῆται κατὰ τὴν προσγείωσιν. Ἐπιπροσθέτως δὲ δὲν χρειάζεται εἰς τινας περιπτώσεις ὅταν τὸ μηχάνημα φθάσῃ εἰς ὡρισμένον ὕψος. Ἂν τώρα ἠδυνάμεθα νὰ ἀφαιρέσωμεν τὰς πτέρυγας καὶ νὰ τὰς ἀντικαταστήσωμεν μὲ πρακτικήν τινα συσκευὴν ἡ ὁποία, ἐνσωματουμένη εἰς τὸ ἀεροπλάνον θὰ παρεῖχε τὴν ἀπαιτουμένην ὑψωτικὴν δύναμιν, θὰ ἐκάμναμεν μίαν μεγάλην πρόοδον διὰ πολλοὺς λόγους.

Χωρὶς νὰ χρησιμοποιῇ τὴν ὠθητικὸν τῆς μηχανισμόν, τὸ ἀερόπλοιον τοῦτο θὰ ἠδύνατο νὰ ἀνυψωθῇ κατ' εὐθεῖαν ἐπάνω ἀπὸ οἱανδήποτε θέσιν, νὰ φθάσῃ εἰς οἱονδήποτε ἐπιθυμητὸν ὕψος καὶ νὰ σταθῇ εἰς τὸν ἀέρα καὶ εἰς οἱανδήποτε ἐπιφάνειαν τῆς γῆς. Ἀλλ' αἱ πιθανότητες τῶν πλεονεκτημάτων δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ τελειώσουν ἐκεῖ.

Γνωρίζομεν ὅτι ὁ ἀήρ, ἔστω καὶ κατὰ τὴν ἠρεμωτέραν ἡμέραν, κινεῖται περίπου μὲ τὴν αὐτὴν ταχύτητα μὲ τὴν ὁποίαν καὶ ἡ ἐπιφάνεια τῆς γῆς, ἤτοι 1000 μίλια καθ' ὥραν, δηλαδὴ ἑπτάκις ἢ ὀκτάκις ταχύτερον ἀπὸ οἱονδήποτε κυκλῶνα. Ἀλλ' ἂν ἦτο δυνατὸν νὰ ὑψωθῇ τις 20 ἢ 30 μίλια ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, ὁ ἀὴρ θὰ ἀραιωθῇ τόσον, ὥστε ἡ ὑπερκυκλωνικὴ ταχύτης τοῦ κατωτέρου στρώματος νὰ μὴν γίνεται αἰσθητή. Καὶ ὑπὸ τινὰς συνθήκας εἰμπορεῖ νὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ σταθῇ τις καὶ οὕτως νὰ ἀφήσῃ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς, νὰ διέλθῃ κάτωθεν μὲ ταχύτητα 1000 μιλίων καθ' ὥραν. Στεκόμενοι ἁπλῶς εἰς τὴν θέσιν μας θὰ ἠμποροῦμεν οὕτω νὰ κάμνωμεν τὸν γῦρον τῆς γῆς ἐντὸς 24 ὡρῶν, ἢ νὰ φθάσωμεν εἰς ὡρισμένον σημεῖον ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας ἐντὸς ὀλίγων ὡρῶν ἂν ἡ κάθοδός μας ὑπολογισθῇ καλῶς καὶ οἱ ἕλικές μας τεθοῦν εἰς κίνησιν ὅταν θὰ πλησιάζωμεν πρὸς τὴν γῆν.

Ὅπως ἐννοηθοῦν αἱ λεπτομέρειαι τοῦ ἐγχειρήματος τούτου εἶναι ἀνάγκη νὰ ὑπομνησθῇ ὅτι πολλαὶ δυσχέρειαι παρουσιάζονται, διότι ἂν ἀφήσωμεν τὴν γῆν τὸ μεσονύκτιον, ἡ ταχύτης μας ἀναφορικῶς πρὸς τὸν ἥλιον θὰ εἶναι 67.600 μίλια τὴν ὥραν, ἐνῷ κατὰ τὴν μεσημβρίαν θὰ εἶναι 2000 μίλια ὀλιγώτερα, καὶ τὴν 6 π.μ. θὰ εἶναι ἴση μὲ τὴν τοῦ κέντρου τῆς γῆς, δηλαδὴ 1000 μίλια τὴν ὥραν. Ἀλλὰ πλὴν τῆς πιθανότητος ταύτης ὑπελογίσθη ὅτι, μὲ κατάλληλον σκάφος καὶ ὠθητικὸν μηχανισμὸν τὸ ἀερόπλοιόν μας θὰ δύναται εὐκόλως νὰ φθάσῃ τὰ 600 μίλια τὴν ὥραν, πλησίον τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς καὶ 700 ἢ 800 μίλια εἰς ὕψος 10 μιλίων. Τοιουτοτρόπως, ὅταν ἐπιτύχωμεν, τὸ μηχάνημα τοῦτο, θὰ ἀνοίξῃ εἰς τοὺς κατοίκους τῆς γῆς νέας πιθανότητας ταξειδίου, αἱ ὁποῖαι ἔχουν οἰκονομικὸν ὅσον καὶ γενικὸν ἐνδιαφέρον.

Ἄνευ εἰδικῶν προστατευτικῶν μέσων, εἶναι προφανὲς ὅτι εἰς ὕψος ἔστω καὶ πέντε μιλίων ἡ ἀνθρωπίνη ζωὴ δὲν δύναται νὰ διατηρηθῇ ἐπὶ πολύ. Γενικῶς εἰς τὸν ἀέρα αἱ δυσχέρειαι εἶναι μεγαλύτεραι ἀπὸ ἐκείνας αἵτινες συναντῶνται εἰς τὰ ὑποβρύχια. Τὸ σῶμα τοῦ ἀεροπλοίου πρέπει νὰ εἶναι στεγανὸν καὶ καλῶς κατεσκευασμένον, καὶ ἂν ἡ νέα ὠθητικὴ συσκευὴ μᾶς ἐπιτρέψῃ νὰ ἐπιτύχωμεν τοῦτο, ἡ διατήρησις τῆς ἐσωτερικῆς θερμότητος, ὁ ἐφοδιασμὸς δι' ὀξυγόνου καὶ ἡ ἀτμοσφαιρικὴ πίεσις θὰ παρουσιάσουν ὀλίγην δυσκολίαν εἰς ἕνα σύγχρονον μηχανικόν.

Αἱ δυναμικότητες τοῦ νέου ἀεροπλάνου βαίνουν ταχέως πρὸς τὰς ὡς ἄνω θεωρητικὰς ἀπαιτήσεις, καὶ οὕτως ταχύτητες καὶ ὕψη τὰ ὁποῖα οὔτε νὰ σκεφθῇ τις πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἠδύνατο, δὲν ἀποτελοῦν ἀντικείμενον ὑπολογισμῶν. Ἀλλ' ὁπωσδήποτε καὶ ἂν βελτιωθῇ τὸ ἀεροπλάνον, εἶναι προφανὲς ὅτι θὰ παραμείνουν ἐλαττώματα, τὰ ὁποῖα ἐὰν δὲν θὰ τὸ ἐμποδίσουν νὰ γενικευθῇ, θὰ τὸ διατηροῦν ὅμως κατάλληλον εἰς τὸ νὰ ἐκπληρώσῃ ὅλας τὰς ἀνάγκας τὰς ὁποίας ἐπιβάλλει ἡ νέα ζωή.

Ἡ πιθανότης καὶ σχεδὸν ἡ ἀνάγκη τῆς ἀντικαταστάσεως τῶν πτερύγων—αἵτινες ἀποτελοῦν τὴν πηγὴν τῶν κυριωτέρων δυσχερειῶν—διὰ συμπαγεστέρου καὶ ἀμέσως ἐνεργοῦντος ἀνυψωτῆρος, καθίσταται ζήτημα μεγάλης σπουδαιότητος καὶ εἶναι ἐνδιαφέρον νὰ ὑποδειχθῇ συντόμως πῶς τὸ πρόβλημα τοῦτο μελετᾶται.

Ὅταν τὸ 1804, ὁ Δάλτων, ὁ περίφημος Ἄγγλος φυσικός, διετύπωσε πρῶτος τὴν θεωρίαν τῶν χημικῶν ἀτόμων, ἐσημείωσε μεγάλην πρόοδον, ἓν ἀκόμη βῆμα συνετελέσθη τὸ 1889, ὅταν ἄλλος Ἄγγλος φυσικός, ὁ σὲρ Τόμψων, ἀπέδειξε τὴν ὕπαρξιν τοῦ ἠλεκτρονίου. Καὶ ἐνῷ ἡ θεωρία αὐτὴ ἀφίνει τὴν γενικὴν ἰδέαν περὶ τῶν ἀτόμων ἄθικτον, δεικνύει ὅτι τὸ ἄτομον δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς σφαιρικόν, στερεὸν καὶ ἀθέατον σῶμα.

Διὰ τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ ἠλεκτρονίου ἠνοίχθη ὁ δρόμος πρὸς πολλὰς διευθύνσεις ἀναφορικῶς πρὸς τὸ ἄτομον καὶ τὴν ὕλην ἐν γένει. Τὸ νέον ἄτομον διαφέρει ἀπὸ τὸ Δαλτώνειον. Τὸ ἁπλοῦν ἄτομον, ὡς τὸ δέχεται σήμερον ἡ ἐπιστήμη, ἀκολουθεῖται ἀπὸ ἠλεκτρόνια, τὰ ὁποῖα περιστρέφονται μὲ μεγάλην ταχύτητα πέριξ κεντρικοῦ πυρῆνος. Ἂν ἦτο δὲ δυνατὸν νὰ κρατήσωμεν ἕνα ὁλόκληρον ἄτομον εἰς ὡρισμένην θέσιν, θὰ παρετηροῦμεν ὅτι αἱ ἐπιδράσεις τῆς μιᾶς πλευρᾶς διαφέρουν οὐσιωδῶς ἀπὸ τὰς τῆς ἄλλης.

Τὸ ὅτι δυνάμεθα νὰ παραγάγωμεν ἑκουσίως μαγνητισμὸν εἰς ἔλασμα σιδήρου, ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι ἀνεκαλύψαμεν μέσον νὰ κρατῶμεν μεγαλύτερον ἀριθμὸν ἀτόμων εἰς τὴν αὐτὴν σχετικῶς θέσιν, οὕτως ὥστε αἱ ἐπιδράσεις ἀπὸ τὰς διαφόρους πλευρὰς νὰ ἐκπέμπωνται ταυτοχρόνως πρὸς ἀντιθέτους κατευθύνσεις, καὶ ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῶν δύο ἐπιδράσεων γίνεται καταφανὴς διὰ τῆς πολώσεως τοῦ ἐλάσματος. Παύσαντες νὰ σκεπτώμεθα τὸ ἄτομον, ἁπλῶς ὡς ἄτομον, ἐφθάσαμεν εἰς ἁπλοῦν καὶ σαφῆ τρόπον πρὸς ἐξήγησιν αὐτῶν καὶ ἄλλων φαινομένων.

Ἀπῃτήθη ἐργασία καὶ σκέψις ἑκατὸν ἐτῶν διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ μεταβολὴ αὐτὴ εἰς τὰς ἰδέας μας περὶ ἀτόμου, καὶ τὸ πρόβλημα τὸ ὁποῖον παρουσιάζεται σήμερον εἶνε ἂν δὲν ὑποχρεούμεθα ἐκ τῆς πληθύος τῶν γεγονότων ν' ἀκολουθήσωμεν τὸ προηγούμενον αὐτό, ἀναφορικῶς πρὸς τὸ ἠλεκτρόνιον.

Εἰς τὸν γράφοντα τὰς γραμμὰς ταύτας φαίνεται βέβαιον, ὅτι θὰ σταματήσωμεν νὰ σκεπτώμεθα τὸ ἠλεκτρόνιον καθαρῶς ὡς ἠλεκτρόνιον ἢ ὡς φορτίον ἠλεκτρισμοῦ καὶ ὅταν πράξωμεν τοῦτο θ' ἀνοίξωμεν νέον δρόμον σκέψεως πρὸς πολλὰς κατευθύνσεις, ὅπως συνέβη καὶ μὲ τὸ ἄτομον. Πρέπει νὰ χωρίσωμεν τὰ μέρη των καὶ νὰ συνδυάσωμεν τὰ μέρη αὐτὰ μὲ τὰς δυνάμεις αἱ ὁποῖαι εἶνε γνωστὸν ἤδη ὅτι ὑφίστανται, ἀλλὰ δὲν ἔχομεν ἀκόμη τὰ μέσα νὰ τὰς ἐξηγήσωμεν.

Δὲν θὰ εἶχε γενικὸν ἐνδιαφέρον νὰ ἐκτεθῇ ἐδῶ ἡ σειρὰ τῶν σκέψεων, ἡ ὁποία ἤγαγε τὸν γράφοντα πρὸ εἰκοσαετίας νὰ συνδυάσῃ τὴν βαρύτητα μὲ τὰ ἠλεκτρονικὰ αὐτὰ μέρη. Ἀρκεῖ νὰ λεχθῇ ὅτι μακρὰ σειρὰ πειραμάτων, ἐπὶ τριακονταετίαν, παρέσχον προσφάτως πλήρη δικαίωσιν τῶν συνδυασμῶν τούτων, καὶ κατέδειξαν ὅτι ἡ βαρύτης εἶνε διπολικὴ δύναμις συγγενὴς πρὸς τὸν μαγνητισμόν, ἐπηρεαζομένη ἠλεκτρικῶς μὲ τὴν αὐτὴν εὐκολίαν.

Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο εἶνε ἔξω πάσης πείρας, διότι ἡ Φύσις δὲν παρέσχεν ἐνδείξεις οἱασδήποτε διπλῆς ἐνεργείας. Ἕνας λίθος θὰ πίπτῃ πάντοτε εἰς τὴν γῆν ὅταν ἐγκαταλειφθῇ καὶ εἶνε ἀντίθετον πρὸς τὰς γνωστάς μας ἀρχάς, ὅτι ὑπὸ οἱασδήποτε συνθήκας θὰ ἦτο δυνατὸν ὁ λίθος νὰ πράξῃ τὸ ἀντίθετον. Εἰς τὰ πειράματα αὐτὰ δὲν ἔχομεν μέχρι τοῦδε τίποτε περισσότερον θεατόν, παρὰ τὰ θεμελιώδη γεγονότα τοῦ ἠλεκτρισμοῦ ἢ τὰ πειράματα τοῦ Ἕρτς τὰ ὁποῖα ἤνοιξαν τὸν δρόμον πρὸς τὸν ἀσύρματον. Μόλα ταῦτα εἰς αὐτὰ δύναται νὰ εὑρεθῇ ὁ πυρὴν μιᾶς ἰδέας, τῆς ἰδέας ἡ ὁποία, ὅταν τελείως ἀναπτυχθῇ, θὰ μᾶς δώσῃ τὴν ἀνυψωτικὴν δύναμιν, ἡ ὁποία ἐπιζητεῖται εἰς τὸν κόσμον διὰ πρακτικοὺς σκοπούς, καὶ θὰ καταστήσῃ δυνατὴν τὴν κατασκευὴν ἀεροπλοίου, ὅπως τὸ φαινόμενον εἰς τὴν παρατιθεμένην εἰκόνα, τὸ ὁποῖον, ὡς ἀτμομηχανὴ ἢ αὐτοκίνητον, θὰ φέρῃ τὰ μακρυνὰ μέρη τῆς γῆς εἰς τὴν θύραν μας καὶ θὰ ἐξασκήσῃ παντοιοτρόπως ἐπιρροήν, τόσον ἐν εἰρήνῃ ὅσον καὶ ἐν πολέμῳ—τὸ ὁποῖον γενικῶς θὰ εἶνε καλὸν ἢ κακὸν ἀναλόγως μὲ τὸν τρόπον καθ' ὃν θὰ χρησιμοποιηθῇ.

W. D. VERSCHOYLE

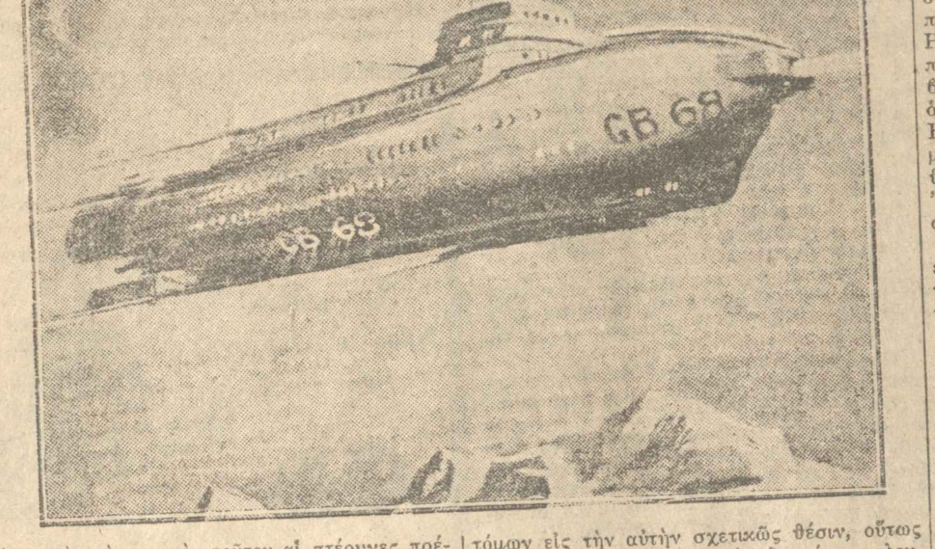

ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ

ΕΝΑΣ ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝ

Ο ΑΝΕΨΙΟΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΝΑΠΟΛΕΟΝΤΟΣ

Πόσοι ἐγνώριζον ὅτι μεταξὺ τῶν Φιλελλήνων ὑπῆρχε καὶ εἷς ναπολεοντίδης, ὁ Παῦλος Μάριος Βοναπάρτης, ὅστις ἀπέθανεν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος; Ἀσφαλῶς ἐλάχιστοι.

Εἰς τὸ τελευταῖον τεῦχος τῶν πρακτικῶν τῶν συνεδριῶν τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν δημοσιεύεται ἐνδιαφέρουσα περὶ τοῦ ἐν λόγῳ ναπολεοντίδου ἱστοριοδιφικὴ ἐργασία, συντεταγμένη γαλλιστί, τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν τμηματάρχου καὶ γνωστοῦ βοναπαρτολόγου κ. Σ. Παπᾶ.

Ἀπὸ τὴν ἐν λόγῳ μελέτην, ὑποβληθεῖσαν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Καμπουρόγλου, ἠμπορεῖ νὰ μάθῃ κανεὶς τὰ ἑξῆς ἐνδιαφέροντα:

Ὁ Παῦλος Μάριος Βοναπάρτης, υἱὸς τοῦ Λουκιανοῦ Βοναπάρτου, δευτεροτόκου ἀδελφοῦ τοῦ Ναπολέοντος Α΄, ἐγεννήθη εἰς μίαν κωμόπολιν τῆς Κεντρικῆς Ἰταλίας τὴν 19ην Φεβρουαρίου τοῦ 1809. Πρὸ τῆς ἐξακριβώσεως τῆς χρονολογίας τῆς γεννήσεώς του, οὐδεὶς ἐγνώριζέ τι θετικόν, διότι κατ' ἄλλους μὲν ὁ ἐν λόγῳ ναπολεοντίδης εἶχε γεννηθῇ τῷ 1806, κατ' ἄλλους δὲ τῷ 1808. Ἀλλ' ἐνῷ ὁλόκληρος ἡ ἱστορία τοῦ Ἀετιδέως, τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ἐξαδέλφου του, ἦτο ἡ γέννησις καὶ ὁ θάνατός του, τοῦ Παύλου Μαρίου Βοναπάρτη ἡ ἱστορία δὲν ἠδύνατο μέχρι τινὸς οὔτε εἰς αὐτοὺς τοὺς δύο μεγάλους σταθμοὺς νὰ πλαισιωθῇ, διότι ὄχι μόνον ἡ ἡμερομηνία τῆς γεννήσεώς του, ἀλλὰ καὶ ἡ τοῦ θανάτου του δὲν εἶχεν ἐξακριβωθῇ τελείως.

Περὶ τῆς νεότητος ἢ μᾶλλον περὶ τῆς παιδικῆς ἡλικίας τοῦ φιλέλληνος ναπολεοντίδου, ὁ ὁποῖος ἐφονεύθη εἰς ἡλικίαν 18 ἐτῶν, ὑπάρχει ἓν πολὺ ἐνδιαφέρον ἄρθρον τοῦ κ. Ρενὲ Πυώ. Ὁ νεαρὸς πρίγκηψ διῆλθε τὰ πρῶτά του ἔτη εἰς τὸ Κανίνο κατ' ἀρχάς, βραδύτερον δὲ εἰς τὴν Βολωνίαν, εἰς τὴν ὁποίαν καὶ ἐσπούδασεν. Ὁ Παῦλος Μάριος Βοναπάρτης εἶχεν ἤδη εἰς ἡλικίαν 14 ἐτῶν, μίαν ἀρτίαν μόρφωσιν, φύσει δὲ ζωηρὸς καὶ θερμόαιμος ἐδημιούργει συνεχῶς ἐπεισόδια. Ἀντὶ νὰ παρακολουθῇ τὰς σπουδάς του διεσκέδαζε καὶ ἐμονομάχει.

Ὁ μαρκήσιος Λούκα Μαρσίλι ἀναφέρει εἰς τὰ τυπικὰ χρονικὰ ὅτι τὴν 19ην Ἰουλίου τοῦ 1827 ὁ ἀνήσυχος πρίγκηψ ἐγκατέλειψε τὴν Βολωνίαν διὰ νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Σενεγάλλιαν καὶ ἐκεῖθεν νὰ ἐπιβιβασθῇ, καθὼς ὁ λόρδος Βύρων, διὰ τὴν Ἑλλάδα, «ὅπου εὗρε τὸν θάνατον ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Ἔθνους τούτου».

Εἶνε ὄντως περίεργον νὰ ἐξετάσῃ κανεὶς τὰ ἰδεολογικὰ καὶ ψυχολογικὰ κίνητρα τοῦ «παιδιοῦ» αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον ἐγκατέλειψε τὴν πατρίδα του διὰ νὰ ἔλθῃ νὰ πολεμήσῃ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος. Κατὰ τὸν κ. Παπᾶν, ἐνδέχεται καὶ εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν νὰ ἐνήργησε τὸ Ἑλληνικὸν θαῦμα, διότι οἱ Βοναπάρται δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ὑστερήσουν εἰς φιλελληνισμόν, δεδομένου ὅτι, ὡς ἀπόγονοι τοῦ μεγαλυτέρου τέκνου τῆς Μεσογείου, θὰ ἤθελαν νὰ πρωτοστατοῦν ἢ νὰ συμμετέχουν πάσης Ἑλληνολατινικῆς κινήσεως. Ἴσως ἐπὶ τῆς ἀποφάσεως τοῦ νεαροῦ Παύλου νὰ ἐπέδρασε τὸ παράδειγμα τοῦ λόρδου Βύρωνος, μετὰ τοῦ ὁποίου συνεδέετο ὁ πατήρ του Λουκιανός. Ἴσως νὰ ἔπεσε τέλος θῦμα ἑνὸς εἰλικρινοῦς ἰδεαλισμοῦ, καθὼς εἶπεν ὁ κ. Ράδος. Πάντως εἶνε βέβαιον ὅτι ὁ Παῦλος Μάριος Βοναπάρτης θέλων ν' ἀφιερώσῃ τὸ ξίφος του καὶ τὴν ζωήν του εἰς μίαν εὐγενῆ ἰδέαν, ἐπροτίμησε νὰ κατέλθῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Συμφώνως πρὸς μίαν ἐπιστολὴν τοῦ καρδιναλίου γραμματέως τοῦ Κράτους, χρονολογουμένην ἀπὸ 6 Αὐγούστου 1827, ὁ νεαρὸς Πρίγκηψ «ἐδραπέτευσε» μετὰ τριῶν Ἑλλήνων σπουδαστῶν. Ἐπιβιβασθεὶς εἰς Σενεγάλλιαν, μικροῦ πλοίου, ἠνοίχθη εἰς τὸ πέλαγος, ὅπου συνήντησεν ἕτερον πλοῖον, τὸ ὁποῖον τὸν μετέφερεν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἀλλὰ ποῦ ἀπεβιβάσθη; Εἰς τὴν Ζάκυνθον ἢ εἰς τὴν Κέρκυραν. Αἱ περισσότεραι ἐνδείξεις μαρτυροῦν ὅτι ἀπεβιβάσθη εἰς τὴν τελευταίαν τὴν 2αν Αὐγούστου. Πάντως τοῦτο εἶνε βέβαιον: ὅτι τὴν 16ην Αὐγούστου, συναντηθεὶς ὁ Παῦλος Μάριος Βοναπάρτης ἐν Ζακύνθῳ μετὰ τοῦ Γεωργίου Κόχραν, ἀνεψιοῦ τοῦ ἀρχιναυάρχου, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἀφιχθῇ τὴν ἡμέραν ἐκείνην εἰς Ζάκυνθον μὲ τὸ «Οὐνικορν», τὴν δὲ μεθεπομένην προσελήφθη μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ δοκίμου εἰς τὴν Ἑλληνικὴν φρεγάταν «Ἑλλάς».

Εἰς τὴν ἐν λόγῳ φρεγάταν ὁ πρίγκηψ Βοναπάρτης εὗρεν οἰκτρὸν θάνατον πλησίον τῶν Σπετσῶν καὶ πρὶν ἀκόμη συμπληρώσῃ ὑπηρεσίαν ἑνὸς μηνός. Διότι τὴν 7ην Σεπτεμβρίου, ἐπληγώθη θανασίμως συνεπείᾳ τυχαίας ἐκπυρσοκροτήσεως τοῦ πιστολίου του. Κατὰ τὰς βεβαιώσεις τοῦ ἰατροῦ ΣαμουὴλΧοὺβ, ὁ Παῦλος Μάριος Βοναπάρτης, ἐζήτησε νὰ τοῦ ἐξαγάγουν τὴν σφαῖραν ἐκ τῆς κοιλίας του. Ἀλλὰ πᾶσα ἐπέμβασις θὰ ἦτο ματαία. Ὁ εὐγενὴς ναπολεοντίδης, ἀφοῦ ἠγωνίσθη ἐπὶ δεκαὲξ ὥρας, κατὰ τὰς ὁποίας ἐπέδειξε θάρρος ὑπερανθρώπινον, ὑπέκυψεν εἰς τὸ μοιραῖον τέλος.

Ἀλλ' ἡ ἀτυχία τῆς ζωῆς τοῦ νεαροῦ πρίγκηπος παρηκολούθησε καὶ τὸ νεκρόν του σῶμα, τὸ ὁποῖον ἐλησμονήθη ἐπὶ μερικὰ ἔτη εἰς τὴν ἐν Σπέτσαις μονὴν τοῦ Ἁγίου Νικολάου, διὰ νὰ ταφῇ μόλις κατὰ Ἰούλιον τοῦ 1832 εἰς τὴν Σφακτηρίαν, πλησίον τοῦ τάφου τοῦ Σανταρόζα.

Καθὼς ἀναφέρει ὁ κ. Δ. Καμπούρογλου, οὐδὲν συστηματικὸν καὶ πλῆρες σύγγραμμα περὶ τῶν φιλελλήνων εἶδεν ἀκόμη τὸ φῶς. Ὁ μόνος ὑπάρχων ἀξιόλογος κατάλογος τοῦ Ἑλβετοῦ φιλέλληνος Ἐρρίκου Φορνέζη ἀναφέρει περὶ τοῦ ναπολεοντίδου αὐτοῦ, τὰ ἑξῆς:

«Ὁ Παῦλος Βοναπάρτης, υἱὸς τοῦ Λουκιανοῦ Βοναπάρτη, ἀπέθανεν ἐκ τυχαίου συμβεβηκότος ἐν Σπέτσαις τῷ 1827. Οὗτος ἦτο ἐθελοντὴς δόκιμος τοῦ ναυτικοῦ ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς φρεγάτας «Ἑλλάδος». Καὶ ἣν δὲ στιγμὴν ἡτοιμάζετο νὰ κρεμάσῃ τὰ ὅπλα του ἐξ τῶν πιστολίων του ἐκπυρσοκρότησαν, τὸν ἐκτύπησεν εἰς τὴν κοιλίαν. Τὸ μοιραῖον τέλος τοῦ γενναίου αὐτοῦ καὶ ἀξιολόγου νέου, τοῦ πλήρους ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἔχοντος πάντα τὰ προτερήματα τῆς καρδίας καὶ τοῦ πνεύματος, καιρίως ἔλυπησεν ὅσους τὸν ἐγνώριζαν καὶ ἤλπιζαν ὅτι θέλει ἔχει εὐρὺ μέλλον καὶ ἄξιον τοῦ ὀνόματος τὸ ὁποῖον ἔφερε».

Τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ Παῦλος Μάριος Βοναπάρτης δὲν ἔπεσε μαχόμενος, δὲν μειώνει καθόλου τὴν σημασίαν τῆς ἐθελουσίας του καὶ τὸ μέγεθος τοῦ φιλελληνισμοῦ του. Καὶ ὁ Γερμανὸς ποιητὴς τῶν Ἑλλήνων, ὁ Γουλιέλμος Μύλλερ, δὲν ἐπρόφθασε νὰ πολεμήσῃ διὰ τὴν Ἑλλάδα. Ἀλλ' ἔχει καὶ αὐτός, καθὼς καὶ ὁ νεαρὸς ναπολεοντίδης, κάθε δικαίωμα ἐπὶ τῆς εὐγνωμοσύνης τῶν Ἑλλήνων.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐπὶ τῆς πλατείας Συντάγματος καὶ Μητροπόλεως (ἀριθ. 2) δωμάτιον εὐρύχωρον μὲ δύο ἐξώστας (β' ὄροφος) κατάλληλον διὰ γραφεῖα ἢ ἐμπορικὸν (MODES). Πληροφορίαι ἐντός.

ΒΟΞ
Θεσσαλονίκη
Ζάγρεμ Μιλᾶνον
Γιουγκοσλαβία ΡΩΗ
ΗΛΕΚΤΡΟΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΑΙ ΣΚΕΥΑΣΙΑΙ ΔΙ' ΑΚΤΙΝΩΝ
ΒΙΟΛΕ
ΚΑΤ' ΟΙΚΟΝ θεραπεία ρευματισμῶν, ἀρθρίτιδος, ἰσχιαλγίας, νευρασθενείας πάσης φύσεως, ἄσθματος, κρυολογήματος, τονώσεως τοῦ νευρικοῦ συστήματος.
ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΝ δι' ἰατροὺς παθολόγους, δερματολόγους, γυναικολόγους, ὀδοντοϊατρούς, νευρολόγους, ὀφθαλμιάτρους, ὠτορινολαρυγγολόγους.
Διὰ Ἰνστιτοῦτα καλλονῆς, κουρεῖς, μασάζ, μάλαξιν τοῦ σώματος καὶ τοῦ προσώπου, καταστροφὴν κάλων πάσης φύσεως. Προλαμβάνει τὴν τριχόπτωσιν κλπ. κλπ.
Ἀντιπρόσωπος δι' ὅλην τὴν Ἑλλάδα ΒΟΞ Τσιμισκῆ 7 ἀριθ. γραφείου 25 Θεσσαλονίκη.
Διαρκὴς παρακαταθήκη μηχανημάτων καὶ ἐξαρτημάτων.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ
Ὁ ἐμπορορραπτικὸς οἶκος Δημ. Κ. Τσόχα, μετεφέρθη ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἀριθ. 11 ἔναντι πρώην Βασιλικῶν Σταύλων.

CAPRICE
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ 2 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1927
ὥρα 9 1)2 μ.μ.
Τὸ τακτικὸν
DINER DANSANT
Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ δείπνου θὰ ἐμφανισθῇ τὸ διάσημον ζεῦγος
TENNY & BARRY
τοῦ Bal Tabarin τῆς Βιέννης
Θὰ ἐκτελέσῃ τοὺς τελευταίους χορούς
Mondaine Exentrique Aerobatique
Κρατήσατε ἐγκαίρως τὸ τραπέζι σας
Τηλ. 24-58

Η ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
ΜΕΤΕΦΕΡΘΗ
ΕΙΣ ΤΟ ΝΕΟΝ ΤΗΣ ΚΤΙΡΙΟΝ
ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΑΙ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΝΕΟΝ ΦΩΣ ΕΙΣ ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ

ΤΑ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΤΟΥ κ. ΠΟΥΑΝΚΑΡΕ

— Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΤΣΑΡΟΝ
— Η ΕΥΡΩΠΗ ΒΑΙΝΕΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

ΙΒ'.

1 Αὐγούστου. (Συνέχεια). — Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ δισταγμοὶ τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως καὶ αἱ διχόνοιαι, αἵτινες τοὺς προκαλοῦν, συνεχίζονται. Ὁ κ. Πὼλ Καμπὸν μᾶς τηλεγραφεῖ περὶ τὰ τέλη τοῦ ἀπογεύματος τῆς 1ης Αὐγούστου :

«Λονδῖνον, 1 Αὐγούστου 1914, 6.24'. Ληφθὲν εἰς Παρισίους τῇ 22.5'. Ἀπόρρητον. Ὁ σὲρ Ἔδ. Γκρέϋ μοῦ εἶπεν ὅτι, κατὰ τὸ πρωϊνὸν Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἡ κυβέρνησις εἶχεν ἐκ νέου ἐξετάσει τὴν κατάστασιν, ἀλλὰ τὰ μέλη της εἶχον χωρισθῆ χωρὶς νὰ λάβουν ἀπόφασιν. Τοῦ ἀνεκοίνωσα τὰ τηλεγραφήματά σας, τὰ σχετικὰ μὲ τὰ διαβήματα τοῦ κ. Σὲν καὶ μὲ τὰς ἐπιθετικὰς ἐνεργείας τῶν Γερμανῶν εἰς τὴν μεθόριόν μας. Ἐτόνισα ὅτι τοῦτο ἐδημιούργει μίαν νέαν κατάστασιν καὶ ὅτι ἀπὸ τῆς ἑσπέρας ταύτης ἴσως αἱ διπλωματικαὶ σχέσεις θὰ διεκόπτοντο μεταξὺ Παρισίων καὶ Βερολίνου, ὅτι εἴμεθα ἐκτεθειμένοι εἰς εἰσβολὴν ἀπὸ ξηρᾶς καὶ εἰς ἐπιδείξεις τοῦ γερμανικοῦ στόλου εἰς τὰς ἀκτάς μας, τοσούτῳ μᾶλλον ἐπικινδύνους, καθόσον, ἐκ συμφώνου μετὰ τῆς Ἀγγλίας, εἴχομεν συγκεντρώσει τὸν κύριον ὄγκον τῶν ναυτικῶν δυνάμεών μας εἰς τὴν Μεσόγειον.

»Ὁ ὑπουργός μου ἀπήντησεν ὅτι ἡ Γερμανία εἶχε ζητήσει παρὰ τῆς Ἀγγλίας μίαν δήλωσιν οὐδετερότητος χωρὶς νὰ τὴν λάβῃ, καὶ ὅτι ἑπομένως ἡ βρεττανικὴ κυβέρνησις ἦτο πάντοτε κυρία τῶν πράξεών της, ὅτι ἂν ἡ κυβέρνησις δὲν ἐδεικνύετο εὐνοϊκὴ πρὸς μίαν ἀπόβασιν ἀγγλικῶν στρατευμάτων εἰς τὴν ἠπειρωτικὴν Εὐρώπην— ἥτις, κατὰ τὴν γνώμην του, θὰ ἐγίνετο δυσμενῶς δεκτὴ ὑπὸ τῆς δημοσίας γνώμης— ὑπῆρχον ἄλλα σημεῖα, ὅπου ἀσφαλῶς θὰ ἐθεώρει τὴν ἐπέμβασιν δικαιολογημένην.»

Τοιουτοτρόπως, τὴν 1 Αὐγούστου, περὶ τὸ τέλος τῆς ἡμέρας, ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις δὲν ἔχει ἀκόμη λάβει ἀπόφασιν νὰ ἐπέμβῃ καί, ἂν ἐπέμβῃ, φαίνεται βέβαιον ὅτι δὲν θὰ ἐπέμβῃ κατὰ ξηράν. Ἂν οἱ κ. κ. Ἀσκουΐθ καὶ Τσώρτσιλ ἦσαν μόνοι μὲ τὸν σὲρ Ἔδ. Γκρέϋ, τὰ πράγματα θὰ ἐπήγαιναν διαφορετικά, ἀλλὰ ἔχουν νὰ ἀντιμετωπίσουν τὴν ὁλονὲν ἐπιτεινομένην ἀντίστασιν ὡρισμένων ἐκ τῶν συναδέλφων των.

Τὸ Γερμανικὸν Ἐπιτελεῖον διευθύνει τὰ πάντα

Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο, ὁ κ.Ντυμαὶν μᾶς τηλεγραφεῖ ὅτι ἔχει τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι ἡ γερμανικὴ κυβέρνησις ἀνέλαβε τὰ ἡνία τῆς αὐστροουγγρικῆς πολιτικῆς. Πραγματικῶς ὅμως τὰ ἡνία δὲν ἀνέλαβεν ἡ κυβέρνησις, ἀλλὰ τὸ Γερμανικὸν Ἐπιτελεῖον.

Εἴδομεν ὅτι τὴν 30 Ἰουλίου, ὀλίγον πρὸ τοῦ μεσονυκτίου, ὁ κ. Μπέτμαν — Χόλβεγκ ἐτηλεγράφησε πρὸς τὸν Τσίρσκυ (τὸν ἐν Βιέννῃ Γερμανὸν πρεσβευτὴν) νὰ μὴν ἀνακοινώσῃ εἰς τὴν κυβέρνησιν τῆς Βιέννης τὰς συμβουλὰς μετριοπαθείας, τὰς προηγουμένως ἀποσταλείσας, καὶ ὅτι τὸ πεδίον εἶχεν ἀφεθῆ ἐλεύθερον εἰς τὸν στρατηγὸν Μόλτκε.

Τὴν 31 Ἰουλίου, τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, συνελθὸν ἐν Βιέννῃ διὰ νὰ ἐξετάσῃ τὰς ἀγγλικὰς προτάσεις, ἠρνήθη νὰ σταματήσῃ τὰ εἰσβάλλοντα στρατεύματα εἰς Βελιγράδιον. Ὁ Φραγκῖσκος Ἰωσὴφ ἐτηλεγράφησε πρὸς τὸν Γουλιέλμον τὸν 2ον :

«Μία νέα διάσωσις τῆς Σερβίας διὰ ρωσσικῆς ἐπεμβάσεως θὰ συνεπήγετο διὰ τὰ κράτη σοβαρωτάτας συνεπείας· ἑπομένως μοῦ εἶνε ἀδύνατον νὰ δεχθῶ παρομοίαν ἐπέμβασιν. Ἔχω συνείδησιν τῆς βαρύτητος τῶν ἀποφάσεών μου.»

Ὁ κόμης Μπέρχτολδ ἐδήλωσε καὶ αὐτός, ὅτι ἡ κατάπαυσις τῶν ἐχθροπραξιῶν, αἵτινες εἶχον ἀρχίσει ἐναντίον τῆς Σερβίας, ἦτο ἀδύνατον καὶ ὅτι ἡ ἀποδοχὴ τῆς ἀγγλικῆς προτάσεως θὰ ἐσήμαινε πολλοὺς κόπους γιὰ τὸ τίποτε. Ἔπρεπε νὰ τελειώνουν, μιὰ γιὰ πάντα, μὲ τὴν Σερβίαν. Τοῦ λοιποῦ, ἡ καλὴ θέλησις τοῦ σὲρ Ἔδ. Γκρέϋ θραύεται κατὰ τῆς κακῆς θελήσεως τῆς Αὐστρίας.

Ἀφ' ἑτέρου ὁ κ. Ζὺλ Καμπὸν (πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας ἐν Βερολίνῳ) μᾶς πληροφορεῖ ὅτι εἰς τὰς ὁδοὺς τοῦ Βερολίνου κυκλοφοροῦν εἰδικαὶ ἐκδόσεις τῶν ἐφημερίδων, ἀγγέλλουσαι ὅτι ἡ γενικὴ κινητοποίησις τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ στόλου διετάχθη καὶ ὅτι ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς κινητοποιήσεως εἶνε ἡ Κυριακή, 2 Αὐγούστου.

Ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας πρὸς τὸν Τσάρον

Ἐν τούτοις, ὅλαι αὐταὶ αἱ ἀρνήσεις τῆς Βιέννης, ὅλαι αὐταὶ αἱ στρατιωτικαὶ κινήσεις δὲν ἀποθαρρύνουν οὔτε τῆς Ἀγγλίας τὰς συνδιαλλακτικὰς προσπαθείας, οὔτε τὰς ἰδικάς μου.

Μετὰ τὸ δεῖπνον, ὁ σὲρ Φράνσις Μπέρτι (ὁ Ἄγγλος ἐν Παρισίοις πρεσβευτὴς) μοῦ ζητεῖ ἀκρόασιν καί, κατ' ἐντολὴν τῆς κυβερνήσεώς του, μοῦ κοινοποιεῖ τὴν κάτωθι διακοίνωσιν :

«Ζητήσατε ἀμέσως ἀκρόασιν παρὰ τῷ Προέδρῳ ἵνα τῷ κοινοποιήσητε τὸ κάτωθι τηλεγράφημα, ἀπευθυνθὲν ὑπὸ τοῦ Βασιλέως Γεωργίου τοῦ 5ου πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα τῆς Ρωσσίας :

«Ἡ κυβέρνησίς μου ἔλαβε τὴν κάτωθι δήλωσιν τῆς γερμανικῆς κυβερνήσεως :

«Τὴν 29 Ἰουλίου ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσσίας ἐζήτησε τηλεγραφικῶς παρὰ τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας νὰ προσφέρῃ τὴν μεσολάβησίν του μεταξὺ τῆς Ρωσσίας καὶ τῆς Αὐστρίας. Ὁ Κάϊζερ ἐδήλωσεν ἀμέσως ὅτι ἦτο πρόθυμος πρὸς τοῦτο· ἐτηλεγράφησε σχετικῶς πρὸς τὸν Τσάρον καὶ προέβη εἰς τὸ αἰτηθὲν διάβημα ἐν Βιέννῃ. Χωρὶς νὰ ἀναμένῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς παρεμβάσεως ταύτης, ἡ Ρωσσία ἐπεστρατεύθη ἐναντίον τῆς Αὐστρίας. Τηλεγραφικῶς ὁ Κάϊζερ ἐγνώρισε πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα τῆς Αὐστρίας, ὅτι κατόπιν τούτου ἡ μεσολαβητικὴ προσπάθειά του ἀπεστερεῖτο σχεδὸν σημασίας. Ὁ Κάϊζερ ἐζήτει ἐπίσης παρὰ τοῦ Τσάρου, ὅπως ἀναστείλῃ τὰς στρατιωτικὰς ἐπιχειρήσεις του ἐναντίον τῆς Αὐστρίας. Τοῦτο δὲν ἔγινεν. Οὐχ ἧττον ἡ γερμανικὴ κυβέρνησις ἐσυνέχισε τὴν μεσολάβησίν της ἐν Βιέννῃ. Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ἡ γερμανικὴ κυβέρνησις ἔφθασε μέχρι τοῦ ἀκροτάτου ὁρίου τῶν συστάσεων, αἵτινες δύνανται νὰ γίνουν πρὸς κυρίαρχον κράτος, τὸ ὁποῖον εἶνε σύμμαχον τῆς Γερμανίας. Αἱ προτάσεις, αἱ γενόμεναι ἐν Βιέννῃ ὑπὸ τῆς γερμανικῆς κυβερνήσεως, ἦσαν πνεύματος ἀπολύτως συμφώνου πρὸς τὰς μεγάλας γραμμὰς τὰς προταθείσας ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας· ἡ γερμανικὴ κυβέρνησις τὰς ὑπεστήριξεν ἐν Βιέννῃ σήμερον τὴν πρωΐαν.

«Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συσκέψεως τῆς κυβερνήσεως καὶ πρὸ τοῦ πέρατος αὐτῆς, ὁ ἐν Πετρουπόλει πρεσβευτὴς τῆς Γερμανίας ἀνήγγειλε τὴν γενικὴν κινητοποίησιν τοῦ ρωσσικοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ στόλου. Κατόπιν τῆς ἐνεργείας ταύτης τῆς Ρωσσίας, ἡ αὐστριακὴ ἀπάντησις εἰς τὰς γερμανικὰς προτάσεις μεσολαβήσεως, αἵτινες ἦσαν ἀκόμη ὑπὸ συζήτησιν, δὲν ἐδόθη. Ἡ ἐνέργεια αὕτη ἐκ μέρους τῆς Ρωσσίας στρέφεται ἐπίσης ἐναντίον τῆς Γερμανίας, δηλαδὴ ἐναντίον τῆς Δυνάμεως, τῆς ὁποίας τὴν μεσολάβησιν ἐπεκαλέσθη ὁ Τσάρος. Ὑπεχρεώθημεν νὰ ἀπαντήσωμεν διὰ σοβαρῶν ἀντιμέτρων εἰς τὴν ἐνέργειαν ταύτην, τὴν ὁποίαν ὀφείλομεν νὰ θεωρήσωμεν ὡς ἐχθρικήν, ἂν δὲν ἠθέλομεν νὰ θέσωμεν ἐν κινδύνῳ τὴν ἀσφάλειαν τῆς χώρας μας. Δὲν μᾶς εἶνε δυνατὸν νὰ μείνωμεν ἀδρανεῖς πρὸ τῆς ρωσσικῆς κινητοποιήσεως εἰς τὰ σύνορά μας. Εἰδοποιήσαμεν λοιπὸν τὴν Ρωσσίαν, ὅτι ἂν αὕτη δὲν ἀναστείλῃ ἐντὸς δώδεκα ὡρῶν τὰ ἐμφανῶς πολεμικὰ μέτρα ἐναντίον τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Γερμανίας, θὰ εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ἐπιστρατευθῶμεν καὶ ὅτι τοῦτο θὰ ἐσήμαινε πόλεμον. Ἠρωτήσαμεν τὴν Γαλλίαν, ἂν θὰ ἐτήρει οὐδετερότητα ἐν περιπτώσει ρωσσογερμανικοῦ πολέμου.»

«Δὲν δύναμαι νὰ μὴ σκεφθῶ ὅτι κάποια παρεξήγησις ἐπροκάλεσεν αὐτὸ τὸ σταμάτημα. Ἰδιαιτέρως ἐπιθυμῶ ἀγωνιωδῶς νὰ μὴν ἀφήσωμεν νὰ μᾶς διαφύγῃ καμμία δυνατότης ἀποτροπῆς τῆς τρομερᾶς συμφορᾶς, ἡ ὁποία σήμερον ἀπειλεῖ τὸν κόσμον ὁλόκληρον. Συνεπῶς ἀπευθύνομαι προσωπικῶς πρὸς ὑμᾶς διὰ νὰ ἀποτρέψετε αὐτὴν τὴν παρεξήγησιν, τὴν ὁποίαν βλέπω προκληθεῖσαν καὶ διὰ νὰ ἀφήσετε ἀκόμη ἀνοικτὸν τὸ πεδίον τῆς διαπραγματεύσεως καὶ τῆς δυνατῆς εἰρήνης. Ἂν πιστεύετε ὅτι δύναμαι, καθ' ἕνα οἱονδήποτε τρόπον, νὰ συντελέσω εἰς τὸν τόσον σοβαρὸν αὐτὸν σκοπόν, θὰ πράξω πᾶν τὸ ἐπ' ἐμὲ διὰ νὰ ὑποβοηθήσω τὴν ἐκ νέου ἔναρξιν τῶν διακοπεισῶν συνεννοήσεων μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων Δυνάμεων. Ἔχω τὴν στερρὰν πεποίθησιν ὅτι ἐπιθυμεῖτε, ὅσον καὶ ἐγώ, ὅπως γίνῃ πᾶν ὅ,τι εἶνε δυνατὸν διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς εἰρήνης τοῦ κόσμου. (Ὑπογρ.) ΓΕΩΡΓΙΟΣ, Αὐτοκράτωρ καὶ Βασιλεύς».

Ἀνακοινῶ τὴν διακοίνωσιν ταύτην εἰς τὸν κ. Βιβιανί, ὅστις συμφωνεῖ μετ' ἐμοῦ εἰς τὴν ἐπιδοκιμασίαν τῆς νέας ταύτης πρωτοβουλίας καὶ εἰς τὴν συμμετοχὴν ἡμῶν εἰς αὐτήν, ὅπως καὶ εἰς ὅλας τὰς προηγουμένας. Ὁ Τσάρος, ἄλλως τε, ἐπρόλαβε τὸν Βασιλέα τῆς Ἀγγλίας, ἀφοῦ, τὸ ἀπόγευμα, ἀπὸ τῆς 14.6', ἐτηλεγράφησε πρὸς τὸν Κάϊζερ:

«Ἔλαβον τὸ τηλεγράφημά σου. Ἐννοῶ ὅτι ἐξηναγκάσθης νὰ διατάξῃς ἐπιστράτευσιν, ἀλλὰ θὰ ἤθελα νὰ ἔχω ἀπὸ ἐσὲ τὴν ἰδίαν ἐγγύησιν, τὴν ὁποίαν σοῦ ἔδωκα, δηλαδὴ ὅτι τὰ μέτρα ταῦτα δὲν σημαίνουν πόλεμον καὶ ὅτι θὰ ἐξακολουθήσωμεν τὰς διαπραγματεύσεις χάριν τῆς σωτηρίας τῶν δύο χωρῶν μας καὶ χάριν τῆς γενικῆς εἰρήνης, ἡ ὁποία μᾶς εἶνε τόσον προσφιλής. Ἡ μακροχρόνιος φιλία μας θὰ κατορθώσῃ, μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν αἱματοχυσίαν. Πλήρης ἐμπιστοσύνης, ἀναμένω ἐπειγόντως ἀπάντησίν σου. ΝΙΚΟΛΑΟΣ 2ος».

Κατὰ τὴν ἰδίαν στιγμήν, ὁ κ. Σαζόνωφ δέχεται τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Αὐστρίας, ὅστις τοῦ λέγει:

—Ἡ κυβέρνησίς μου δέχεται νὰ συζητήσῃ, μετὰ τῶν Δυνάμεων τὴν βάσιν τοῦ τελεσιγράφου, τὸ ὁποῖον ἀπηυθύναμεν πρὸς τὴν Σερβίαν.»

Ὅσον καθυστερημένη καὶ ἂν εἶνε ἡ πρότασις αὕτη, ὁ κ. Σαζόνωφ τὴν δέχεται μὲ χαρούμενην προθυμίαν καὶ ἐκφράζει τὴν ἐπιθυμίαν, ὅπως ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἀναλάβῃ νὰ κατευθύνῃ τὰς διαπραγματεύσεις. Ζητεῖ πάντως ὅπως ἡ Αὐστρία σταματήσῃ τὰς ἐπιχειρήσεις της ἐν Σερβίᾳ, ἀλλὰ δυστυχῶς ἡ Αὐστρία δὲν συγκατατίθεται εἰς τοῦτο. Ὁ Ρῶσσος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν πληροφορεῖ τὸν ἐν Βερολίνῳ πρεσβευτήν του περὶ τοῦ διαβήματος τούτου καὶ περὶ τῆς ἀπαντήσεώς του.

Εἰς ἀναζήτησιν τοῦ πολέμου

Ὁ κ. Ζὺλ Καμπὼν (πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας ἐν Βερολίνῳ), εἰδοποιηθεὶς ὑπὸ τοῦ συναδέλφου του, μᾶς τηλεγραφεῖ ὅτι αἱ συνεννοήσεις αὗται εἶνε κατ' ἀνάγκην ἀτελέσφοροι μετὰ τὸ τελεσίγραφον τῆς Γερμανίας. Δύναταί τις μάλιστα, λέγει, νὰ διερωτηθῇ ἄν, ὑπὸ τοιούτους ὅρους, ἡ ἀποδοχὴ τῆς Αὐστρίας εἶνε σοβαρὰ ἢ ἂν αὕτη, ἀπεναντίας, δὲν εἶχεν ὡς σκοπὸν νὰ ἐπιρρίψῃ εἰς τὴν Ρωσσίαν τὴν εὐθύνην τῆς συρράξεως.

Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Μεγάλης Βρεττανίας ἐν Βερολίνῳ ἀπηύθυνε τὴν νύκτα ἔντονον ἔκκλησιν πρὸς τὰ ἀνθρωπιστικὰ συναισθήματα τοῦ κ. Γιάγκωφ. Ὁ Γερμανὸς ὑπουργὸς ἀπήντησεν, ὅτι τὸ ζήτημα εἶχεν ὑπὲρ τὸ δέον προχωρήσει καὶ ὅτι ἔπρεπε τώρα νὰ ἀναμείνωμεν τὴν ρωσσικὴν ἀπάντησιν εἰς τὸ γερμανικὸν τελεσίγραφον. Ὁ κ. Γιάγκωφ ἐτόνισε πρὸς τὸν σὲρ Ἔδ Γκόσεν, ὅτι τὸ τελεσίγραφον τοῦτο ἀπῄτει τὴν ἀποχώρησιν τῶν ρωσσικῶν στρατευμάτων, ὄχι μόνον ἀπὸ τῶν συνόρων τῆς Ρωσσίας πρὸς τὴν Γερμανίαν ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῶν πρὸς τὴν Αὐστρίαν συνόρων. Ὁ σὲρ Ἔδ. Γκόσεν κατεπλάγη ζωηρῶς καὶ ἐδήλωσεν ὅτι τὸ σημεῖον τοῦτο ἐφαίνετο ἀπαράδεκτον διὰ τὴν Ρωσσίαν.

Ὁ κ. Ζὺλ Καμπὸν φρονεῖ ὅτι τὸ τελεσίγραφον τῆς Γερμανίας, ἐπερχόμενον καθ' ἣν στιγμὴν ἀκριβῶς φαίνεται ἐπικειμένη ἡ συμφωνία μεταξὺ Βιέννης καὶ Πετρουπόλεως, ἀποτελεῖ ἐκδήλωσιν τῆς φιλοπολέμου πολιτικῆς του.

Καὶ ἰδοὺ τὸ ἐξ ἴσου ἀνησυχητικὸν γεγονός. Καθ' ὃν χρόνον ὁ κ. Βιβιανὶ ἐπιβεβαιοῖ πρὸς τὸν σὲρ Φράνσις Μπέρτι τὴν ὑπόσχεσιν, τὴν ὁποίαν αὐθορμήτως ἐδώκαμεν πρὸς τὸ Βέλγιον, νὰ σεβασθῶμεν τὴν οὐδετερότητά του, ὁ κ. Γιάκωφ, ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τοῦ σὲρ Ἔδ. Γκόσεν, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος, ἀπαντᾷ δι' ὑπεκφυγῆς:

—Θὰ ζητήσω διαταγὰς παρὰ τοῦ Αὐτοκράτορος καὶ τοῦ καγκελλαρίου, ἀλλ' ἀμφιβάλλω ἂν θὰ εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ δώσωμεν ἀπάντησιν, διότι ἡ Γερμανία δὲν δύναται τοιουτοτρόπως νὰ ἀποκαλύψῃ τὰ στρατιωτικά της σχέδια».

Ὁ τρόπος οὗτος τῆς παρελκύσεως δὲν ἱκανοποιεῖ φυσικὰ τὴν Ἀγγλίαν. Ὁ σὲρ Ἔδ. Γκρέϋ θέτει τοῦτο ὑπ' ὄψει τῆς Βρεττανικῆς Κυβερνήσεως καὶ ζητεῖ παρὰ τῶν συναδέλφων του τὴν ἔγκρισιν νὰ εἴπῃ τὴν Δευτέραν εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων, ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ παραβίασιν τῆς βελγικῆς οὐδετερότητος.

Περὶ τὴν 6ην ἀπογευματινήν, ἡ οὐδετερότης τοῦ Λουξεμβούργου παραβιάζεται, εἰς τὸ χωρίον καὶ τὸν σταθμὸν τῶν Τρουὰ-Βιέρζ, ὑπὸ γερμανικοῦ ἀποσπάσματος τοῦ 69ου συντάγματος πεζικοῦ τῆς Τρέβ· τὸ ἀπόσπασμα διοικεῖ ὁ ὑπολοχαγὸς Φέλντμαν. Ὁ ἀξιωματικὸς οὗτος διατάσσει τὴν καταστροφὴν μιᾶς τηλεγραφικῆς συσκευῆς καὶ ἀγγέλλει ἐπιδεικτικῶς ὅτι ὁ γερμανικὸς στρατὸς βαδίζει κατὰ τῆς πόλεως τοῦ Λουξεμβούργου.

Φθάνει ἡ νύκτα χωρὶς νὰ μάθωμεν τὴν ἀλήθειαν περὶ τῶν συμβαινόντων εἰς τὴν Πετρούπολιν. Πέφτω γιὰ λίγες στιγμὲς μόνον στὸ κρεββάτι μου, μὲ τὴν ἀγωνίαν στὴν καρδιά.

ΑΥΡΙΟΝ: Παραβίασις τῶν γαλλικῶν συνόρων.— Ἡ ἀπάντησις τοῦ Βασιλέως τῆς Ἀγγλίας πρὸς τὸν κ. Πουανκαρέ.— Ἡ οὐδετερότης τῆς Ἰταλίας. —Τὸ «Γκαῖμπεν» καὶ τὸ «Μπρεσλάου»

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ
ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΤΑΣ

Οἱ γνωστοὶ ταχυδρόμοι Ἀθηνῶν—Πειραιῶς—Κων)πόλεως κ.κ. Γεώργιος Πολλᾶτος καὶ Γεώργιος Μάγος, εἰδοποιοῦν τὴν πολυπληθῆ πελατείαν των, ὅτι ἀνέθεσαν εἰς τοὺς ἐν Πειραιεῖ ἀντιπροσώπους των κ.κ. Συμ. Βαλσαμίδην καὶ Βελισσάριον Ἀσημακόπουλον, διατηροῦντας γραφεῖον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φίλωνος ἀρ. 150 τὴν παραλαβὴν διαφόρων ἀντικειμένων (δεμάτων, χρημάτων, ἀποσκευῶν) πρὸς ἄμεσον παράδοσιν εἰς Κων)πολιν ὡς καὶ τὴν παράδοσιν εἰς Ἀθήνας καὶ Πειραιᾶ τῶν ἐκ Κων)πόλεως δεμάτων καὶ ἐμπορευμάτων τῶν κ.κ. πελατῶν των.

Γ. ΠΟΛΛΑΤΟΣ, Γ. ΜΑΓΟΣ (ταχυδρόμοι)

ΧΑΛΥΒΕΣ
& ΜΗΧΑΝΙΚΑ
ΕΡΓΑΛΕΙΑ
FIRMUS
Γ. Α. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ,
Ν. ΝΤΟΡΟΒΑΤΑΣ & Σια
ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 22α

ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

(Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ)

Ἀπὸ τὴν Λάρισσαν

ΛΑΡΙΣΑ. (Ταχυδρομικὴ ἀνταπόκρισις).— Ὑπὸ τοῦ κ. Ἄρτη, προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς τῆς λαχειοφόρου ἀγορᾶς ὑπὲρ τοῦ «Σπιτιοῦ τοῦ Στρατιώτου», παρετέθη τὴν 6 1)2 ἀπογευματινὴν τῆς χθὲς εἰς τὴν λέσχην τῶν ἀξιωματικῶν τεῖον εἰς ἁπάσας τὰς κυρίας καὶ δεσποινίδας, αἵτινες συμμετέσχον ὡς ἐπιτροπὴ κατὰ τὴν ἀνωτέρω λαχειοφόρον, συμβαλλοῦσαι διὰ τῆς ἀξιεπαίνου συνδρομῆς των εἰς τὴν ἐπιτυχίαν ταύτης.

Ὁ κ. Ἄρτης διὰ θαυμασίου λόγου ἀνέπτυξεν ἐν ἀρχῇ τ' ἀγαθά, ἅτινα θὰ προκύψουν ἐκ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ «Σπιτιοῦ τοῦ Στρατιώτου», καὶ ἀκολούθως ηὐχαρίστησε θερμότατα τὰς ἀξιοτίμους κυρίας καὶ δεσποινίδας αἵτινες λίαν προθύμως ἐδέχθησαν νὰ βοηθήσουν ἕνα τοιοῦτον κοινωφελῆ σκοπόν, ὡς καὶ πάντας ἐκείνους οἵτινες διὰ τῆς παρουσίας των εἰς τὴν λαχειοφόρον συνετέλεσαν ὥστε νὰ σημειώσῃ αὕτη μίαν ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν.

Κατόπιν ὁ κ. Ἄρτης παρουσίασε τὸν ἀπολογισμὸν τῆς λαχειοφόρου, ἐκ τοῦ ὁποίου ἀποδεικνύεται ὅτι αὕτη ἀπέδωκεν ἄνω τῶν 16000 δρ. καθαρὰ ἔσοδα. Τὸ ποσὸν τοῦτο ὁ κ. Ἄρτης παρέδωκεν εἰς τὴν ἁρμοδίαν ἐξ ἀξιωματικῶν ἐπιτροπὴν διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ «Σπιτιοῦ τοῦ Στρατιώτου», ἵνα αὕτη τὸ καταθέσῃ εἰς τὴν τράπεζαν, εἰς ἣν ἔχουν κατατεθῆ καὶ τὰ ὑπόλοιπα συλλεγέντα μέχρι σήμερον διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν χρήματα.

Ἀκολούθως ἐπηκολούθησε χορός, διαρκέσας μέχρι τῆς 9ης νυκτερινῆς.

Πάντες οἱ παρευρεθέντες εἰς τὴν ἀνωτέρω συγκέντρωσιν ἀπεκόμισαν τὰς καλυτέρας τῶν ἐντυπώσεων.

Διαμαρτυρία τῶν προσφύγων Κίου

ΑΡΓΟΣ (Ταχ. ἀν)σις)—Οἱ πρόσφυγες Κίου ὑπέβαλαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας τὴν κάτωθι διαμαρτυρίαν: «Ἡ ὁλομέλεια τῶν προσφύγων Κίου ὑπέβαλεν αἴτησιν εἰς τὸν προϊστάμενον τοῦ ἐποικισμοῦ Ἄργους περὶ διανομῆς γαιῶν πρὸς φύτευσιν. Ὁ προϊστάμενος μετὰ τὴν πρωτοκόλλησιν ἐπέστρεψε τὴν αἴτησιν συνοδεύσας αὐτὴν μὲ χυδαιοάτας ὕβρεις. Διαμαρτυρόμενοι ἐναντίον τῆς ἀπρεποῦς στάσεως τοῦ προϊσταμένου τῆς δικτατορικῆς διοικήσεως καὶ τοῦ ἐτσιθελισμοῦ του, ἐπικαλούμεθα τὴν ἄμεσον ἐπέμβασιν ὑμῶν, ἀπεκδυόμενοι τῶν συνεπειῶν.

* * *

Ἡ ὑποδιοίκησις χωροφυλακῆς Τυρνάβου ἀναφέρει τηλεγραφικῶς πρὸς τὴν ἐνταῦθα διοίκησιν χωροφυλακῆς ὅτι τὴν ἑσπέραν τῆς προχθὲς οἱ Χ. Φορφόλιας καὶ Γ. Τράντος ἐκ Καρατζόλ, ὑπηρετοῦντες εἰς τὴν ἀνωτέραν διοίκησιν χωροφυλακῆς Κοζάνης, ὡς χωροφύλακες ἄνευ θητείας καὶ χρησιμοποιούμενοι ὡς ὁδηγοὶ μεταβατικῶν ἀποσπασμάτων, εὑρισκόμενοι δὲ ἐπ' ἀδείᾳ εἰς Καρατζόλ, ἐφόνευσαν εἰς τὴν θέσιν Μούργιαν, τὸν ὁμοχώριόν των Βασ. Ντόνταν διὰ λόγους ἐκδικήσεως.

Οἱ ἀνωτέρω δράσται μετὰ τὴν πρᾶξιν των τραπέντες εἰς φυγὴν ἐξηφανίσθησαν.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

(Ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ ἢ ὑπογεγραμμέναι μὲ ψευδώνυμον οὔτε ἐνεργοῦνται, οὔτε τυγχάνουν ἀπαντήσεως. Πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ εἶνε ὑπογεγραμμέναι εὐαναγνώστως μὲ τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ νὰ περιέχουν ὅλα τὰ στοιχεῖα τῶν ὑποθέσεων περὶ ὧν ζητοῦνται πληροφορίαι. Τὸ Τμῆμα ἐπαρχιῶν θὰ τηρῇ ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν, δημοσιεῦον τὴν ἀπάντησιν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα ἢ τὸ ψευδώνυμον ποῦ θὰ ὁρίσῃ ὁ ἀπευθυνόμενος. Πᾶσαι αἱ πληροφορίαι παρέχονται εἰς τοὺς ἀπευθυνομένους πρὸς τὸ τμῆμα ἀλληλογραφίας τῆς «Πρωΐας» ἀπολύτως δωρεάν).

κ. Δωρ. Κάρλου, ἐνταῦθα. — Κατεχωρήθητε εἰς τὸ συμπληρωματικὸν ὑπ' αὔξ. ἀριθ. Κ 186, καταρτισθέντος ἤδη τοῦ μητρῴου τῆς κοινότητός σας.

κ. Γ. Μ. Σωτηρίαν.—Ὁμοίως ὑπ' αὔξ. ἀριθ. Μ 2—3.

κ. Ι. Ἡλιάλογλου, Ἰωάννινα. — Γράψατέ μας τὴν ἐκτιμητικὴν ἐπιτροπὴν καὶ τὸν ἀριθμὸν τῆς δηλώσεώς σας, διότι εἰς τὰ εὑρετήρια τῆς κοινότητός σας ὑπάρχουν πολλοὶ συνώνυμοι σας.

κ. Δ. Μποτσόλην, Πρόνοια Ναυπλίου. — Ἀποστείλατε πιστοποιητικὸν Μικτοῦ Συμβουλίου ἢ ἔνορκον βεβαίωσιν, ἐμφαίνουσαν τοὺς κληρονόμους τοῦ ἀποβιώσαντος.

κ. Δέσπ. Καρασάββα, Βόλον. — Γράψατέ μας τὴν διεύθυνσίν σας καὶ ἀποστείλατε τὰ ἀνάλογα γραμματόσημα διὰ νὰ σᾶς στείλωμεν ἐκδοθέντα ἀντίγραφα.

κ. Σωτ. Ἀθανασιάδην, Ἀγρίνιον. — Ἀντίγραφα δευτεροβαθμίου ἀποφάσεως ἐζητήσαμεν καὶ θὰ σᾶς τὰ ἀποστείλωμεν ἐν καιρῷ.

κ. Δ. Καρικούλην, Βόλον. — Ὁμοίως.

κ. Τάκην Ἀλεξόπουλον, Γαργαλιάνους. — Εὑρίσκεται ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βουλῆς.

κ. Π. Παντελίδην, Χίον. — Νὰ τὴν ζητήσῃ δι' αἰτήσεώς του ἀπὸ τὴν Διεύθυνσιν Ἀνταλλαγῆς.

ΟΛΟΙ
στὴν Ἔκθεσιν
5—ΟΔΟΣ
ΦΩΚΙΩΝΟΣ
Νέα σχέδια!
Νέοι χρωματισμοὶ
Νέαι τιμαὶ

ΕΦΥΓΑΝ-ΕΦΥΓΑΝ
ΤΑ ΧΑΛΙΑ
ἀπ' τὴν Ἀσίαν κι' ἦλθαν
στὴν Ἑλλάδα
Ἂν δὲν μὲ πιστεύετε
ἐλᾶτε ὅλοι σας στὴν
ἔκθεσιν τῆς «Ἑλληνικῆς
Ταπητουργίας Α.Ε.»
ὁδὸς Φωκίωνος 5
(Πάροδος Ἑρμοῦ)
γιὰ νὰ τὰ θαυμάσητε
καὶ μὴν ἀγοράσετε

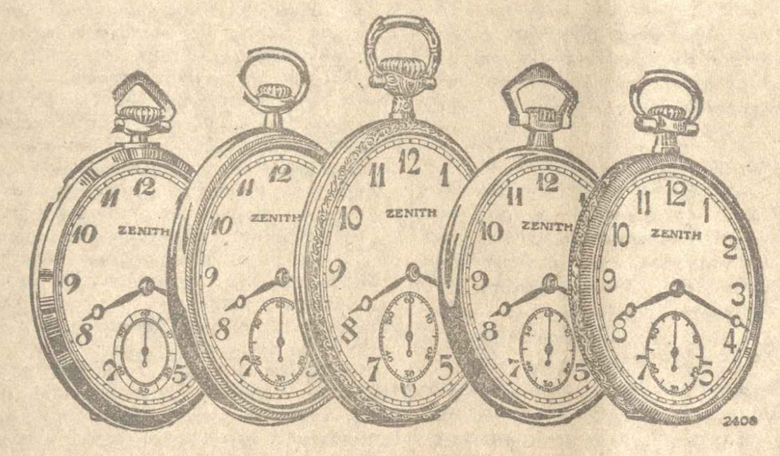

ZENITH
Grand Prix Paris 1900
26 πρῶτα βραβεῖα
Ἡ παγκόσμιος μάρκα τῶν ὡρολογίων ZENITH ὡς ἐκ τῆς μεγίστης ἀκριβείας τῶν ὡρολογίων ἔρχεται πάντοτε πρώτη εἰς ὅλους τοὺς διαγωνισμοὺς τῶν Ἀστεροσκοπείων.
Κατὰ τὸ τρέχον ἔτος εἰς τὸ Ἀστεροσκοπεῖον τῆς Ἀγγλίας μεταξὺ 11191 ὡρολογίων εἰσαχθέντων μέχρι τοῦδε εἰς τὸ ἄνω Ἀστεροσκοπεῖον, τὸ ὡρολόγιον ZENITH ἦλθε πρῶτον, λαβὸν RECORD ἀκριβείας 97,2.
Τὸ ὡρολόγιον ZENITH μένει τὸ ἀκριβέστερον ὡρολόγιον.
Γενικὸς Ἀντιπρόσωπος
ΩΡΟΛΟΓΟΠΩΛΕΙΟΝ Κ. ΒΛΑΣΙΔΟΥ
Ὁδὸς Πεσμαζόγλου 13

ΘΑΛΑΣΣΙΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ
"ΓΙΑΝΝΟΥΛΑΤΟΣ,,
«ΝΑΥΚΡΑΤΟΥΣΑ», Παρασκευὴν 6 μ. μ. Χαλκίδα, Βόλον, Θεσ)νίκην, Δάφνην, Καβάλλαν, Δεδεαγάτς, Κάστρον, Μήθυμναν, Μυτιλήνην, Πλωμάριον, Καρδάμυλλα, Χίον, Πειραιᾶ.
«ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ» Παρασκευήν, 6 μ.μ. Λεμησσόν, Λάρνακα, Ἀμμόχωστον.
«ΜΙΑΟΥΛΗΣ» Σάββατον, 6 μ.μ. κατ' εὐθεῖαν ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ
«ΙΕΡΑΞ» Σάββατον, 6 μ. μ. Χαλκίδα, Βόλον, Θεσσαλονίκην.
«ΥΠΕΡΟΧΗ» Σάββατον, 6 μ.μ. Πάτρας Κέρκυραν, Ἁγ. Σαράντα, ΒΡΙΝΔΗΣΙΟΝ.
«ΑΔΡΙΑΤΙΚΟΣ» Σάββατον, 6 μ.μ. Χίον, Μυτιλήνην, Χίον, Πειραιᾶ.
«ΝΑΥΣΙΚΑ Γ» Σάββατον, 6 μ.μ. Χανιά, Ρέθυμνον, Ἡράκλειον, Ἅγ. Νικόλαον, Παχεῖαν Ἄμμον, Σητείαν.
«ΙΩΑΝΝΙΝΑ» Σάββατον, 6 μ.μ. Λευκάδα, Πρέβεζαν, Πάργαν, Ἡγουμενίτσαν, Κέρκυραν.

ΑΔΕΛΦΟΙ ΚΟΝΤΟΝΗ
ΑΘΗΝΑΙ Πλατεία Ὁμονοίας Τηλ. 11-54
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, 61 Μακρᾶς Στοᾶς Τηλ. 1-41
ΤΜΗΜΑ ΑΚΤΟΠΛΟΪΑΣ
Ἐκδίδομεν εἰσιτήρια ὅλων τῶν Ἀτμοπλοϊκῶν Ἑταιρειῶν, καὶ δι' ὅλους τοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ-ΠΑΤΡΑΙ-ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ
Προσεχεῖς ἐκ Πειραιῶς ἀναχωρήσεις τῶν ὑπερωκεανείων κολοσσῶν:
"ΕΔΙΣΩΝ,,
τὴν 10ην Δεκεμβρίου 6 μ. μ.
"ΒΥΡΩΝ,,
Τὴν 2αν Φεβρουαρίου 6 μ. μ.
Δι' ἐπιβάτας, ἐμπορεύματα καὶ σχετικὰς πληροφορίας ἀπευθυντέον:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Ἀπελλοῦ 1 τηλ. 6.44.
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ: Πλατεία Καραϊσκάκη, τηλ. 2.27.
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ: Σ. ΣΤΑΥΡΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ
Γενικοὶ Ἀντιπρόσωποι Πελοποννήσου:
ΑΘ. ΓΚΟΥΖΟΥΛΗΣ καὶ ΥΙΟΙ
Καὶ εἰς τὰ Κεντρικὰ Πρακτορεῖα τῆς Ἑταιρείας.

ACIERIT
Νέον εἶδος ἐπιστεγάσεως οἰκοδομῶν.—Χάλυψ ἐπενδεδυμένος κατὰ τὰς δύο ἐπιφανείας δι' ἀμερικανικῆς ἀσφάλτου διπλῆς, ἄμμου ὀρυκτῆς καὶ δι' ἑτέρου μυστικοῦ ὑλικοῦ ὅπερ μόνον ὁ οἶκος ACIERIT κατέχει.

DIRECTION DES VENTS
0m 50 à 0,60
CHEVRONS 6.5x4
DEMIVOLIGE 5cm x 1,2

Εὐθηνία τιμῆς.—Οἰκονομία ξυλείας.—Ταχίστη τοποθέτησις.—Διάρκεια αἰώνιος.—Βάρος μόνον 6 κοιλὰ τὸ τ.μ.
Τὰ ὑπουργεῖα Στρατιωτικῶν—Ἐπιθεώρησις Μηχανικοῦ, Συγκοινωνίας—Διεύθυνσις Δημ. Ἔργων ἐδοκίμασαν αὐτό.
Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι διὰ τὴν Ἑλλάδα
Α. ΜΠΑΪΡΑΣ-Α. ΤΡΙΓΓΕΤΑΣ
12 ΔΙΠΛΑ 12—ΑΘΗΝΑΙ

ΤΑ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΜΙΑ ΑΝΑΛΥΤΙΚΗ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΔΙΑ ΤΑΣ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΙΣ

ΟΙ ΑΡΙΘΜΟΙ ΤΗΣ Π. Ο. Α. Δ. Α.

Ὑπὸ τῆς Π.Ο.Α.Δ.Α. ἀνεκοινώθησαν σχετικῶς μὲ τὸ φλέγον ζήτημα τῶν ἀποζημιώσεων τὰ κάτωθι:

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Π. Ο. Α. Δ. Α., ἐνεργοῦν κατ' ἐντολὴν τῶν δύο Γεν. Συνελεύσεων τῶν δικαιούχων ἀνταλλαξίμων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Περιχώρων τῆς 6ης καὶ 13ης Νοεμβρίου, ἔχον ὑπ' ὄψει του καὶ τὰ ψηφίσματα τῶν δικαιούχων προσφύγων ὅλων τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τῆς Θεσσαλονίκης καὶ ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ αὐτοῦ ὅπως καταστῇ δυνατὴ ἡ πληρωμὴ ἀποζημιώσεως εἰς ὅλους γενικῶς τοὺς ἐγκαταλείψαντας οἱασδήποτε φύσεως περιουσίαν ἐν Τουρκίᾳ ἐν τῷ πνεύματι τῆς συνθήκης τῆς Λωζάννης (Σύμβασις Ἀνταλλαγῆς ἑλληνοτουρκικῶν πληθυσμῶν), ἥτις καταργεῖ πάντα ἐσωτερικὸν νόμον, τῶν συμβαλλομένων κρατῶν ὑποχρεωμένων νὰ τροποποιήσουν τοὺς ἀντιθέτους ἐσωτερικοὺς αὐτῶν νόμους σύμφωνα πρὸς τὰς διατάξεις τῆς συμβάσεως ἀνταλλαγῆς καὶ μὲ τὸ πνεῦμα τῆς διεθνοῦς συνθήκης τῆς Λωζάννης καὶ πρὸς ταχυτέραν ἔναρξιν τῆς πληρωμῆς τῶν καθυστερουμένων ἀποζημιώσεων:

1ον) Εἰς τοὺς ἀποκλεισθέντας τοῦ 1ου Μητρῴου.

2ον) Εἰς τοὺς ὑποβαλλόντας ἐκπροθέσμους δηλώσεις, ἀλλὰ καλῇ τῇ πίστει καὶ ἀποδεδειγμένως δικαιούχους.

3ον) Εἰς τοὺς ἀγρότας δικαιούχους πρόσφυγας, ἐν ᾧ μέτρῳ καὶ καθ' ὃν τρόπον ἀποζημιοῦνται καὶ οἱ ἀστοὶ δικαιοῦχοι, προσέτι δέ,

4ον) Ὅπως καταστῇ δυνατὴ ἡ πληρωμὴ τοῦ παρακρατηθέντος παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης 25 ο)ο εἰς ὅλους τοὺς δικαιούχους καὶ

5ον) Ὅπως καταστῇ δυνατὴ ἡ πληρωμὴ καὶ περαιτέρω δόσεων εἰς τοὺς δικαιούχους πρόσφυγας.

Ὑποβάλλει ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν καὶ τὴν ἐπιδοκιμασίαν

1ον) Τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

2ον) Τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιπροσωπείας καὶ

3ον) Τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως

τὴν δικαίαν καὶ ὁριστικὴν καὶ ἀμετάκλητον αὐτοῦ ἀπόφασιν ὅτι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ νοηθῇ ὁ χωρισμὸς τοῦ προσφυγικοῦ κόσμου, προκειμένου, διὰ τὴν ἀποζημίωσίν των, εἰς ἀγρότας καὶ ἀστούς, οὔτε εἶνε δυνατὸν νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐφαρμογὴν δύο μέτρων καὶ δύο σταθμῶν εἰς βάρος οἱωνδήποτε ἐξ αὐτῶν καὶ ὅτι εἶνε ἀποφασισμένον νὰ ἐπιβάλῃ ἀντὶ πάσης θυσίας τὴν ἐφαρμογὴν γενικοῦ μέτρου διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἀποζημιώσεων ἐπὶ τῇ βάσει τῆς αὐτῆς κλίμακος καὶ τοῦ ἰδίου τρόπου ἐκ τῆς κοινῆς καὶ ἀδιαιρέτου περιουσίας τῆς ἐγκαταλειφθείσης παρὰ τῶν Μουσουλμάνων ἐν Ἑλλάδι.

Συνεπῶς θεωρεῖ ἐπιβεβλημένην ὑποχρέωσιν τοῦ Κράτους.

1ον) Τὴν ἄμεσον παράδοσιν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ὁλοκλήρου τῆς μουσουλμανικῆς ἀστικῆς καὶ ἀγροτικῆς περιουσίας παρ' οἱουδήποτε κατέχεται αὕτη.

2ον) Τὴν πίστωσιν τοῦ παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ λογαριασμοῦ διαχειρίσεως κτημάτων ἐξ ἀνταλλαγῆς μὲ τὰ χρέη τοῦ Κράτους ἐκ προσόδων τῆς μουσουλμανικῆς περιουσίας περίοδος 1912—1922 καὶ 1922 καὶ ἐντεῦθεν καὶ μὲ τὴν ἀξίαν τῶν παρ' αὐτοῦ ὁπωσδήποτε ἀναληφθέντων ἀνταλλαξίμων κτημάτων καὶ

3ον) Τὴν ἀποζημίωσιν ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν δικαιούχων ἀνταλλαξίμων προσφύγων μὲ τὴν αὐτὴν κλίμακα καὶ τὸν ἴδιον τρόπον.

Τὴν λύσιν ταύτην ὁ προσφυγικὸς κόσμος ἀξιοῖ ὡς ἐπιβαλλομένην καὶ θεωρεῖ ὡς ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην τὴν παρὰ τοῦ Κράτους υἱοθέτησιν αὐτῆς πρὸς ἀποσόβησιν ἀφ' ἑνὸς τῆς περαιτέρω συσσωρεύσεως τῶν νεφῶν τῆς δυσφορίας καὶ ἀγανακτήσεως, αἵτινες θολοῦσι τὸν προσφυγικὸν ὁρίζοντα, ἀφ' ἑτέρου δὲ καὶ πρὸς ἀποφυγὴν κολοσσιαίων εὐθυνῶν τοῦ Κράτους ἀπέναντι τοῦ δικαιούχου κόσμου.

Πρὸς σαφεστέραν κατανόησιν τῶν ἀνωτέρω, ἐπισυνάπτομεν διαφόρους καταστάσεις σχετικὰς μὲ τὴν ἀξίαν τῶν μουσουλμανικῶν κτημάτων καὶ τὰς ἀπαιτήσεις τῶν προσφύγων, ἤτοι:

1ον) Κατάστασιν τῆς συνολικῆς ἀξίας τῶν μουσουλμανικῶν κτημάτων.

2ον) Κατάστασιν τοῦ ὁλικοῦ ἀριθμοῦ τῶν δικαιούχων προσφύγων μετὰ τοῦ ὁλικοῦ ποσοῦ τῶν ἀπαιτήσεων αὐτῶν.

3ον) Κατάστασιν τῶν ἤδη πληρωθέντων ἀστῶν μὲ τὰ ποσά, ἅτινα ἔλαβον.

4ον) Κατάστασιν τῶν ἀποκλεισθέντων τοῦ πρώτου μητρῴου μὲ τὰ ποσά, ἅτινα ἀπαιτοῦνται πρὸς πληρωμὴν αὐτῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν στατιστικῶν τοῦ ὑπουργείου.

5ον) Κατάστασιν τῶν ἀγροτῶν καὶ τὰς ἀπαιτήσεις αὐτῶν.

6ον) Πίνακα ἀνακεφαλαιώσεως τῶν κατὰ σειρὰν πληρωθησομένων ποσοστῶν.

7ον) Κατάστασιν τῶν παραδοθέντων κτημάτων εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ πρώτου μητρῴου.

8ον) Κατάστασιν τῶν ὑπολοίπων μουσουλμανικῶν κτημάτων, ἅτινα δέον νὰ παραδοθοῦν ἀμέσως εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν.

9ον) Σχέδιον τοῦ τρόπου, καθ' ὃν φαντάζεται νὰ διασπαθίσῃ τὰ 3)4 τῆς μουσουλμανικῆς περιουσίας ὁ κ. Παπαναστασίου μετὰ τοῦ κ. Μπακάλμπαση χάριν κομματικῆς ἐκμεταλλεύσεως καὶ

10ον) Πίνακα τοῦ τί διατίθενται ὑπὸ τοῦ κ. Παπαναστασίου διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν ἀγροτῶν εἰς πραγματικὴν ἀξίαν.

Ἐκ τῆς συγκριτικῆς παραβολῆς τῶν συνημμένων πινάκων γίνεται βεβαίως ἀντιληπτὸν τοῖς πᾶσι ὅτι τὰ ἐκ τῆς μεταξὺ τοῦ ὑπουργείου τῆς Γεωργίας καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως συμφωνηθέντα οὐχὶ μόνον ἀντιβαίνουσι ριζικῶς καὶ κατὰ τὸ πνεῦμα καὶ κατὰ τὸ γράμμα ἀπὸ τὰ ἐν τῇ συμβάσει τῆς Ἀνταλλαγῆς καθοριζόμενα, ἀλλὰ καὶ ὅτι τὰ λόγῳ τῆς συμφωνίας ταύτης προκύπτοντα κατάφωρα ἀδικήματα ὑπερβαίνουν πάντα ἄλλα μέχρι σήμερον συντελεσθέντα καὶ εἰς σημεῖον τοιοῦτον, ὥστε νὰ ἐπιβάλλεται ἡ ἐπέμβασις καὶ τὸ ἐνδιαφέρον σύμπαντος τοῦ πολιτικοῦ κόσμου τῆς Ἑλλάδος, καθόσον αἱ ἐκ τῆς ὡς εἴρηται συμφωνίας συνέπειαι θὰ ἐπιβαρύνουσιν ὁλόκληρον τὸν ἑλληνικὸν κόσμον εἰς τὴν οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν ἀκόμη αὐτοῦ ὑπόστασιν.

Κατάστασις τῆς συνολικῆς ἀξίας τῶν μουσουλμανικῶν κτημάτων.

1ον

Ὅσα παρέλαβεν ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἀξίας δρ. 5.000.000.000. 7 1)2 ἑκατ. στρ. γῆς Ἐκτιμ. Ε. Α. Π. πρὸς 4 λ. ἀξίας δρ 10.000.000.000. 73 χιλ. οἰκήματα πρὸς 100 λ. ἀξίας δρ. 2.600.000.000. Βακουφικὰ μὴ παραδοθέντα ἐκτιμ. ὑπουργείου ἀξίας δρ. 500.000.000. Σύμβ. 14 πρωτ. Τρακάκη Καραμάνου μὴ παραδοθ. πρὸς λ. 1 500.000.000, Βοσκ. καὶ λειβάδ. Σύμβ. Χαριτάκη 6 ἑκατ. στρ. πρὸς 1 λ. 2.150.000.000. Κτήματα Κρήτης μετὰ τὴν ἀφαίρ. τῶν 50 ἑκατομ. δρχ. 950.000.000. Χρέος Κράτους ἀπὸ προσόδους πρὸ τῆς Ε. Α. Π. 500.000.000. Χρέος Κράτους ἀναληφθέντα 1.000.000.000.

Ἤτοι κτήματα ἀξίας 23 δισεκατομμύρια καὶ διακοσίων ἑκατομμυρ. ἐκτὸς τῶν κατακρατουμένων αὐθαιρέτως ὑπὸ διαφόρων ἀτόμων ἢ καὶ νομικῶν προσώπων.

Κατάστασις τοῦ ὁλικοῦ ἀριθμοῦ τῶν δικαιούχων μετὰ τοῦ ὁλικοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀπαιτήσεων αὐτῶν.

2ον

Δικαιοῦχοι τὸ ὅλον 380.000 τριακόσιαι ὀγδοήκοντα χιλιάδες.

Συνολικαὶ ἐκτιμήσεις πρωτοβαθμ. ἐπιτροπῶν διακόσια πεντήκοντα τέσσαρα ἑκατομ. λιρ. τουρκ. χρυσ. 254.000.000. Ἀναστολὴ κατὰ μέσον ὅρον 18 ο)ο λ. τ. 45.720.000. Ὑπόλοιπον μετὰ τὴν ἀναστολὴν 208.280.000. Ἐκ τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ θὰ πληρωθῇ ποσοστὸν κατὰ μέσον ὅρον 18 ο)ο 37.490.000. Μεῖον 25 ο)ο παρακράτησις Ἐθν. Τραπέζης 9.372.500. Ποσοστ. πληρωτ. ὡς ὁλικὴ 1η δόσις λ. τ. χρ. 28.117.500. Ἤτοι ἐν ὅλῳ 9.300.000.000.

Κατάστασις τῶν ποσοστῶν, ἅτινα ἔδει νὰ ἔχουν καταβληθῆ εἰς τοὺς δικαιούχους τοῦ Α' Μητρῴου ὡς καὶ τοῦ Παραρτήματος.

3ον

Δικαιοῦχοι 141.000 :

Ἀρχικὴ ἐκτίμησις	λ.τ.χρ.	115.797.330
Μετὰ τὴν ἀναστολὴν	λ.τ.χρ.	94.108.589
Πληρωτέον ποσοστὸν	λ.τ.χρ.	12.881.294
	ἢ δραχμὰς	4.600.000.000

Ἢ δραχμὰς τέσσαρα δισεκατομμύρια καὶ ἑξακόσια ἑκατομμύρια.

Κατάστασις συμπληρωματικοῦ.

4ον

Δικαιοῦχοι 130.000 :

Ἀρχικὴ ἐκτίμησις	λ. τ. χρ.	78.000.000
Μετὰ τὴν ἀναστολὴν	λ. τ. χρ.	63.960.000
Πληρωτέον ποσοστὸν	λ. τ. χρ.	8.634.600

ἢ δραχμὰς 3.000.000.000, ἢ τρία δισεκατομμύρια δραχμῶν.

Κατάστασις ἀγροτῶν.

5ον

Δικαιοῦχοι 109.000 :

Ἀρχικὴ ἐκτίμησις	λ.τ.χρ.	58.420.269
Μετὰ τὴν ἀναστολὴν	λ. τ. χρ.	47.904.561
Πληρωτέον ποσοστὸν	λ. τ. χρ.	6.467.295

ἢ δραχμὰς 2.300.000.000 ἢ δραχμὰς δύο δισεκατομμύρια καὶ τριακόσια ἑκατομμύρια.

Ἀνακεφαλαίωσις.

6ον

Πρῶτον μητρῷον ἀστῶν	δρ. 4.600.000.000
Δεύτερον μητρ. ἀστῶν	» 3.000.000.000
Σύνολον ἀστῶν	» 7.600.000.000
Ἀποζημίωσις ἀγροτῶν	» 2.300.000.000
Ἐν ὅλῳ	δρ. 9.900.000.000

Κατάστασις παραδοθέντων κτημάτων εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκτιμήσεως αὐτῆς.

7ον

Ἀστικὰ 37.628 ἀξίας	δρ. 3.251.635.155
Ἀγροτῶν 17.263 ἀξίας	» 1.180.128.577
Μέχρι σήμερον διάφορα ἀξίας	» 568.236.268
Ἐν ὅλῳ	δρ. 5.000.000.000

ἢ δραχμὰς πέντε δισεκατομμύρια. Τὰ μόνα μέχρι σήμερον ἀντικρύσματα πρὸς κάλυψιν τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἀστῶν.

Κατάστασις τῶν ὑπολοίπων μουσουλμανικῶν κτημάτων, ἅτινα δέον νὰ παραδοθοῦν ἀμέσως εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν.

8ον

7 1)2 ἑκατ. στρ. γῆς (Σημ: ἐξ ὧν 5 1)2 ἀνταλλάξιμα μέν, ἀλλὰ εἰς ἀντιστάθμισμα ἰσαρίθμων ἀνταλλαξίμων ἀναληφθέντων παρὰ τοῦ ὑπουργ. Γεωργίας δι' ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων γηγενῶν)	δρ. 10.000.000.000
73.000 σπίτια	» 2.600.000.000
Βακουφικὰ	» 500.000.000
Σύμβασις Τρακάκη Καραμάνου	» 500.000.000
Βοσκαὶ καὶ λειβάδ.	» 2.150.000.000
Κρήτης	» 950.000.000
Ἐν ὅλῳ	δρ. 16.700.000.000

Ἤτοι κτήματα ἀξίας δέκα ἓξ δισεκατομμύρια καὶ ἑπτακοσίων ἑκατομμυρίων δραχμῶν.

Συμφωνία Παπαναστασίου καὶ Μπακάλμπαση μετὰ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν ἀγροτῶν

9ον

7 1)2 ἑκ. στρ. γῆς καλλιεργ. πρὸς δρ. 200	4.100.000
70.000 σπίτια πρὸς 24	1.700.000
Τὸ λαβεῖν τοῦ Κράτους πρὸ τῆς Ε.Α.Π.	1.600.000
Ἐκ τῶν δανείων τῆς Ε. Α. Π.	2.900.000
καὶ ἀξίαν ἀστικῶν Συνεταιρισμῶν	1.040.000
Ἐν ὅλῳ	11.340.000

ἢ δραχμὰς τέσσαρα δισεκατομμύρια 4.000.000.000.

Ἐν τῇ πραγματικότητι, τί διατίθενται διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν ἐκ 2.300.000.000 ἀπαιτήσεων τῶν ἀγροτῶν.

10ον

7 1)1 ἑκατομμ. στρ. γῆς πρὸς λ. 4	δρ. 10.000.000.000
73.000 σπίτια	» 2.600.000.000
Βοσκαὶ καὶ λειβάδ. 6 ἑκ. στρ. πρὸς 1 λ.	» 2.150.000.000
Χρέος Κράτ. ἀπὸ ἀναληφθ. ἀγροτικὰ	» 1.000.000.000
Τὸ λαβεῖν τοῦ Κράτους πρὸ Ε. Α. Π.	» 610.000.000
Ἐκ τῶν δανείων τῆς Ε.Α.Π.	» 1.040.000.000
Καὶ τὴν ἀξίαν τῶν Συνεταιρισμῶν	» 375.000.000
Ἐν ὅλῳ	δρ. 17.775.000.000

ἢ κτήματα καὶ λοιπὰ ἀξίας δέκα ἑπτὰ δισεκατομμύρια δραχμῶν καὶ ἑπτακοσίων ἑβδομήκοντα πέντε ἑκατομμυρίων.

ΓΑΛΛΙΚΑ.—Ἑλλ. Λογιστικά.—Ἀλληλογραφία.—Μόνον στὴ Στοὰ Φέξη. Προσοχή. Ἀρ. 87. Ὡς καὶ ἰδιαίτεραι παραδόσεις.—Litterature.—Groupe de Conversation.—Divasité de sujets.—Μεταφράσεις παντὸς εἴδους.—Παρὰ καθηγητρίας Ἀνωτάτης Παρισινῆς Σχολῆς.—Στοὰ Φέξη Ἀριθ. 87.

CUNARD LINE--ΚΙΟΥΝΑΡ ΛΑΪΝ
ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΔΙΑ ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΝΤΑΣ ΕΙΣ ΑΜΕΡΙΚΗΝ
Τὸ περίφημον ὑπερωκεάνειον ἀτμόπλοιον
"ΚΑΡΙΝΘΙΑ,,
ἐκτοπίσματος 25.000 τόννων, ταχύτητος 20 μιλίων καθ' ὥραν, ναυπηγηθὲν τῷ 1926 καθ' ὅλας τὰς τελευταίας τελειοποιήσεις τῆς ναυπηγικῆς τέχνης, θ' ἀναχωρήσῃ ἐκ ΠΕΙΡΑΙΩΣ κατ' εὐθεῖαν διὰ ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ τὴν 29ην Δεκεμβρίου δεχόμενον ἐπιβάτας ὅλων τῶν θέσεων.
Τὸ ὑπερωκεάνειον «ΚΑΡΙΝΘΙΑ» διαθέτει διὰ τοὺς ἐπιβάτας Γ' θέσεως καμπίνας πραγματικῶς πολυτελεῖς μὲ δύο καὶ τέσσαρας κλίνας, μὲ νιπτῆρας, σινδόνας, μάλλινα σκεπάσματα, καπνιστήρια, τραπεζαρίας, κατάστρωμα περιπάτου, πιάνον καὶ πᾶν ὅ,τι ἀπαιτεῖται διὰ νὰ καταστήσῃ εὐχάριστον καὶ ἀκούραστον τὸ ταξίδιον.
Τὸ ἀτμόπλοιον ἔχει ὀρχήστραν ἥτις παιανίζει δὶς τῆς ἡμέρας εἰς τὴν πρώτην καὶ δευτέραν θέσιν.
Πληροφορίαι κλπ. ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΙΟΥΝΑΡ ΛΑΪΝ ἐν ΠΕΙΡΑΙΕΙ τηλ. 257.
ΓΕΝΙΚΟΣ ΠΡΑΚΤΩΡ ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΟΥΛΗΣ

Εἰς Τὸ Περιθώριον Τῶν Γεγονότων

Ο ΒΑΣΙΜΩΤΕΡΟΣ ΤΡΟΠΟΣ

Ἂς μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ φρονῶμεν ὅτι κακῶς ἀπησχόλησε τὴν Κυβέρνησιν ζήτημα «αὐτονομιστῶν» ἐν Μακεδονίᾳ. Ὄχι διότι δὲν εὑρίσκονται τοιοῦτοι· εἶνε πολὺ πιθανὸν—εἶνε ἴσως βέβαιον, ὅτι ὑπάρχουν μερικοὶ ὀνειρευόμενοι τὴν αὐτονόμησιν αὐτὴν καὶ ὑπὲρ αὐτῆς προπαγανδίζοντες, καίτοι ἡμεῖς πιστεύομεν, ὅτι αὐτοὶ εἶνε οἱ κομμουνισταὶ καὶ μερικὰ—ἐλάχιστα—ὄργανα τῶν Βουλγαρομακεδονικῶν ὀργανώσεων. Ἀλλ' ἐὰν αἱ ἐνέργειαι των ἤθελον ἐκτραπῆ εἰς σημεῖον ὥστε νὰ ἀποβοῦν ἐπικίνδυνοι διὰ τὴν τάξιν ἢ τὴν ἀσφάλειαν τῆς χώρας, ὑπάρχει ἡ οἰκεία ὑπηρεσία τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας, ἡ ἐνδεδειγμένη διὰ νὰ ἐπιληφθῇ τῆς παρουσιασθησομένης τυχὸν περιπτώσεως. Ἡ Κυβέρνησις δὲν πρέπει νὰ ἐμφανίζεται ἀνησυχοῦσα διὰ κίνησιν, ἡ ὁποία δὲν δύναται νὰ εἶνε σοβαρά. Ἡ Κυβέρνησις καθ' ἕνα μόνον τρόπον ὀφείλει νὰ σκεφθῇ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου: πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ τόσον καλὴ διοίκησις καὶ τάξις καὶ ἀσφάλεια καὶ συγκοινωνία καὶ ἐκπαίδευσις καὶ δικαιοσύνη εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ εἰς ὅλα τὰ λοιπὰ τμήματα τῆς Χώρας, ὥστε ὅλαι αἱ πανταχοῦ ὑπονομευτικαὶ θεωρίαι, αἱ ὁποῖαι εὐδοκιμοῦν μόνον ὅπου λείπουν ὅλα αὐτά, νὰ χάνωνται ἐπὶ ματαίῳ μὴ εὑρίσκουσαι ἔδαφος πρὸς βλάστησιν.

ΟΧΙ ΧΟΝΔΡΑΣ ΛΕΞΕΙΣ

Τὸ Κράτος, πρέπει νὰ ἐννοηθῇ καλῶς, δὲν ἔχει πλέον ὑπουργεῖον Ἐκκλησιαστικῶν, ὡς εἶχε προπολεμικῶς, ἀλλ' ὑπουργεῖον Θρησκευμάτων. Διότι οἱ πολῖται του πρεσβεύουν διάφορα θρησκεύματα, μεταξὺ τῶν ὁποίων τὸ κρατοῦν—ὡς ἀναγνωρίζεται ὑπὸ τοῦ Συντάγματος—εἶναι τὸ Ὀρθόδοξον Χριστιανικὸν δόγμα. Κατὰ συνέπειαν, ἡ Ἐκκλησία ὁλισθαίνει εἰς ἀτόπημα, ἀπειλοῦσα, ὅτι θὰ κηρύξῃ ἑαυτὴν ἐν διωγμῷ παρὰ τῆς Πολιτείας, ἐὰν ἀπαλλοτριωθοῦν τὰ ἐκκλησιαστικὰ κτήματα. Τὸ Κράτος δὲν δύναται νὰ διώξῃ καμμίαν Ἐκκλησίαν ἢ ἄλλην θρησκευτικὴν ὀργάνωσιν, διὰ τὸν ἁπλούστατον λόγον, ὅτι οὐδεμίαν ἔχει ἀπέναντι των ἄλλην ὑποχρέωσιν, πλὴν τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς ἐλευθέρας ἀσκήσεως τῶν θρησκευμάτων, τὰ ὁποῖα ἐκπροσωποῦν. Τὸ ζήτημα τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας εἶναι ζήτημα οἰκονομικῆς φύσεως καὶ ἐπ' αὐτοῦ βεβαίως ἡ Ὀρθόδοξος Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία δικαιοῦται νὰ ζητήσῃ ὅ,τι κρίνει δίκαιον καὶ ἀπαραίτητον διὰ τὰς ἀνάγκας της, ἐντὸς τοῦ πλαισίου πάντοτε τῶν γενικωτέρων τῆς χώρας συμφερόντων. Τοῦτο, βεβαίως, χωρὶς ἀναξίας μεγαλοφωνίας περὶ διωγμῶν. Διότι διωγμὸν θὰ ἐσήμαινε μόνον ἡ ἀπαγόρευσις τῆς ἀσκήσεως τῆς λατρείας, ἢ τοῦ κηρύγματος, ἢ ἡ σταύρωσις τῶν ἱερωμένων. Ἀλλ' οὐδεὶς ἐσκέφθη τοιοῦτόν τι διὰ τοὺς μακαρίους πατέρας.

ΠΑΡΑΔΟΞΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΑ

Ἀφοῦ ἡ πρωϊνὴ ἐφημερὶς ἐπιμένει, ἀναγκαζόμεθα καὶ ἡμεῖς νὰ ἐπιμείνωμεν. Περιωρίσθημεν προχθὲς εἰς τὸ ν' ἀποδείξωμεν πόσον τὰ ἐπιχειρήματα τῆς συναδέλφου τὰ ὁποῖα ἀρύεται ἀπὸ τὸ βιβλίον τοῦ κ.Φρὰνκ στρέφονται κατὰ τῆς ἰδίας αὐτῆς λογικῆς.

Χθὲς παρέθεσε καὶ ἄλλα κείμενα διὰ ν' ἀποδείξῃ ὅτι τὸ ἰσοζύγιον τῶν πληρωμῶν οὐδένα ρόλον παίζει εἰς τὸ ζήτημα τῆς σταθεροποιήσεως. Ὁμολογοῦμεν ὅτι δὲν ἀνεγνώσαμεν τὸ βιβλίον τοῦ κ. Ἀρβέν, ὅστις μᾶς εἶνε ἄγνωστος, ἀλλὰ φαίνεται ἄνθρωπος λογικευόμενος διότι συμφωνεῖ μεθ' ἡμῶν, διαφωνῶν ριζικώτατα πρὸς τὰς οἰκονομικῶς ἐκκεντρικὰς ἰδέας τοῦ ἀρθρογράφου τοῦ «Ἐλ. Βήματος». Ὁ κ. Ἀρβὲν λέγει ἀκριβῶς πόσον ἀπασχολεῖ τοὺς ἄλλους τὸ ζήτημα τοῦ ἰσοζυγίου τῶν πληρωμῶν, ἀφοῦ περὶ αὐτοῦ διαρκῶς πραγματεύεται. Ὁ κ. Ἀρβὲν—ἀπὸ ὅσα γράφει τοὐλάχιστον ἡ ἐν λόγῳ ἐφημερίς—ἀγωνίζεται ν' ἀποδείξῃ ὅτι τὸ παθητικὸν τοῦ ἰσοζυγίου τῶν πληρωμῶν, ἐν Βελγίῳ, δὲν ἦτο ἐπικίνδυνον ἀφοῦ ἀνήρχετο μόνον εἰς 1 δισεκατομμ. φράγκα ἢ 7 περίπου ἑκατ. λιρῶν. Κατωτέρω δὲ βεβαιοῖ ὅτι τοῦτο θὰ καθίστατο εὐνοϊκώτερον διὰ χρόνον μακρὸν καὶ θὰ ἰσοφάριζε διὰ τῆς εἰσόδου τοῦ συναλλάγματος ἐὰν ἐπραγματοποιεῖτο τὸ μελετώμενον δάνειον τῶν 30 ἑκατ. λιρῶν, ἀλλ' ὅτι τούτου μὴ ἐπιτευχθέντος ἡ παθητικότης τοῦ ἰσοζυγίου ἐπεδεινώθη, ὑψωθέντος τοῦ συναλλάγματος, δηλαδὴ ἀποτυχούσης τῆς σταθεροποιήσεως. Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι ὄχι μόνον τὸ ἰσοζύγιον τῶν πληρωμῶν πρέπει νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν, ἀλλ' ὅτι πρέπει νὰ ἐξασφαλίζωνται ὅλα ἐκεῖνα τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα ἀναγκαιοῦν διὰ τὴν καλυτέρευσίν του.

Καὶ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον μας ἐλέγομεν ὅτι ἡ παθητικότης τοῦ Βελγικοῦ ἰσοζυγίου οὐδὲ πόρρωθεν δύναται νὰ παραβληθῇ μὲ τὴν τοῦ ἰδικοῦ μας τοιούτου. Καὶ ὁ κ. Ἀρβὲν ἔρχεται νὰ ἐπιβεβαιώσῃ τοὺς λόγους μας, ἀφοῦ διατείνεται ὅτι τὸ μὲν παθητικὸν τοῦ Βελγίου, χώρας τῆς ὁποίας ὁ πλοῦτος καὶ ἡ ἐξαγωγὴ εἶνε εἰκοσαπλάσια τῆς ἰδικῆς μας, ἀνέρχεται εἰς 7 ἑκατ. λιρῶν, ἐνῷ ἡ παθητικότης τοῦ ἰδικοῦ μας ἰσοζυγίου κατὰ μὲν τὸν κ. Καφαντάρην δὲν ἔχει. . . . ἐξακριβωθῆ, κατ' ἄλλους ἀνέρχεται εἰς 14 ἑκατ. λιρῶν, κατ' ἄλλους δέ, οἵτινες προσάγουν καὶ ἀριθμούς, (ὡς ἡ στατιστικὴ ἐργασία τῆς Γενικῆς Τραπέζης) εἰς 17 ἑκατ. λιρῶν. Τὸ Βέλγιον, τὸ παθητικόν του τῶν 7 ἑκατ. λιρῶν ἐζήτησε λογικώτατα ν' ἀντιμετωπίσῃ διὰ δανείου 30 ἑκατ. λιρῶν, δηλ. δι' εἰσόδου συναλλάγματος τὸ ὁποῖον τοῦ ἐξησφάλιζε τὴν εἰς βάρος του διαφορὰν ἐπὶ 4 ἔτη, ὁπότε ἡ ἐμπιστοσύνη τοῦ κεφαλαίου—ἐὰν ἐπραγματοποιεῖτο τὸ δάνειον καὶ ὑπῆρχον αἱ ἀναγκαιοῦσαι προϋποθέσεις διὰ τὴν σταθεροποίησιν—θὰ ἐπανήρχετο. Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν πρόκειται νὰ καλύψῃ τὸ κατ' αὐτὸν ἄγνωστον, τό, κατὰ τοὺς εἰδότας, ἀνερχόμενον εἰς 14—17 ἑκατ. λιρῶν παθητικὸν ἰσοζύγιον δι' εἰσόδου συναλλάγματος 9 ἑκατ. λιρῶν, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ καλύψῃ τὴν διαφορὰν 9 μηνῶν τὸ πολύ. Ἐὰν ὁ ἀρθρογράφος τῆς πρωϊνῆς συναδέλφου νομίζῃ ὅτι ἡ ἐμπιστοσύνη τοῦ κεφαλαίου δύναται νὰ ἐπέλθῃ ἐνταῦθα ἐντὸς 9 μηνῶν, ἐνῷ οἱ Βέλγοι ἐνόμισαν ὅτι ἔπρεπε νὰ ἐξασφαλισθοῦν ἐπὶ τέσσαρα τοὐλάχιστον ἔτη, διὰ νὰ τὴν ἐπιτύχουν, ἡ λογικὴ τοῦ κ. Καφαντάρη δύναται νὰ ἔχῃ κἄποιον εἱρμόν. Ἀλλὰ περὶ τούτου προτιμῶμεν ν' ἀφήσωμεν ἐλεύθερον τὸ πεδίον κρίσεως εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας. Πάντως ἐξ ὅλης τῆς συζητήσεως ταύτης ἐλπίζομεν ὅτι ἐπείσθη τὸ «Ἐλ. Βῆμα» ὅτι τὸ ἰσοζύγιον τῶν πληρωμῶν παίζει σπουδαῖον ρόλον εἰς τὸ ζήτημα τῆς σταθεροποιήσεως.

Ἐν τέλει παρατηροῦμεν ὅτι δὲν εἴμεθα ἡμεῖς οἱ προβλέποντες τὴν ἀποτυχίαν τῶν σχεδίων τοῦ κ. Καφαντάρη ἐπὶ τῇ βάσει ὑποθέσεων, ἀλλ' ἐπὶ [illegible] ἐξήγγειλεν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ἐπὶ ὅσων περιέχονται εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς Γενεύης. Ἡ συνάδελφος στηρίζεται ἐπὶ ὑποθέσεων, ἀφοῦ διατείνεται ὅτι τὰ τεχνικὰ μέσα ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται ἡ ἐπιτυχία τῶν σχεδίων τούτων τηροῦνται. . . . μυστικὰ πρὸς ἀποφυγὴν κερδοσκοπίας. Κατὰ συνέπειαν ταῦτα εἶνε προνομιακὰ μυστικὰ τοῦ «Ἐλ. Βήματος» ἢ τοῦ ἀρθρογράφου του καὶ ἀποτελοῦν δι' ἡμᾶς terra incognita. Ἐν πάσῃ περιπτώσει εἰλικρινῶς εὐχόμεθα ὅπως ὁ Θεὸς καὶ τὰ μυστικὰ αὐτὰ σώσουν τὴν Ἑλλάδα. Ἀμήν.

ΜΙΑ ΔΙΚΑΙΑ ΑΙΤΗΣΙΣ

Γονεῖς ὑπηρετούντων φοιτητῶν παρατηροῦν δι' ἐπιστολῆς των, ὅτι θὰ ἦτο δίκαιον, διὰ νὰ μὴ χάσουν ἀκόμη ἓν πανεπιστημιακὸν ἔτος οἱ υἱοί των, ἀπὸ ἔτους καὶ πλέον ὑπηρετοῦντες εἰς τὸ στράτευμα, νὰ ἐπεκταθῇ τὸ διὰ τὴν κλάσιν 1925γ καὶ ὅλας παλαιοτέρας ψηφισθὲν μέτρον «περὶ δεκατετραμήνου πραγματικῆς ἐν τῷ στρατῷ ὑπηρεσίας» διάταγμα καὶ ἐπὶ τῶν ὀλιγαρίθμων ὑπηρετούντων ἤδη φοιτητῶν τῶν κλάσεων 1926α καὶ 1926β, ἀναιρουμένων συγχρόνως τῶν τελευταίων διαταγῶν περὶ χορηγήσεως μόνον μηνιαίας κανονικῆς ἀδείας καὶ δεκαπενθημέρου διὰ τοὺς βαθμοφόρους. Οἱ τῶν κλάσεων αὐτῶν φοιτηταὶ εἶνε οἱ μόνοι στερηθέντες τοῦ εὐεργετικοῦ μέτρου περὶ ἀναστολῆς μέχρι πέρατος σπουδῶν. Καὶ θὰ ἦτο δίκαιον νὰ ψηφισθῇ ἡ μετὰ 14μηνον πραγματικὴν ἐν τῷ στρατῷ ὑπηρεσίαν ἀπόλυσίς των πρὸς ἀνάκτησιν τοῦ ἀπολεσθέντος χρόνου τῶν πανεπιστημιακῶν των σπουδῶν.

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΚΤΕΛΕΣΙΝ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ ΤΗΣ ΟΔΟΠΟΪΪΑΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΠΙ ΤΗΣ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΥΠΟΥΡΓΟΥ κ. ΜΕΤΑΞΑ

Τὴν 6 μ.μ. ἄρχεται ἡ συνεδρίασις. Μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς προηγουμένης συνεδρίας καὶ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἀναφορῶν ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διάταξιν τῶν ἐπερωτήσεων.

Ὁ κ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ ἀνακοινοῖ ὅτι ὑπεβλήθη πρότασις περὶ προτάξεως τῆς ἐπερωτήσεως διὰ τὸν προκριματικὸν διαγωνισμὸν τῆς ὁδοποιΐας.

Ἡ Βουλὴ συναινεῖ.

Ὁ κ. Α. ΘΕΟΛΟΓΙΤΗΣ ἀναπτύσσων τὴν ἐπερώτησίν του λέγει ὅτι τὴν Μακεδονίαν ἐνδιαφέρει ζωηρῶς ἡ ἔναρξις τῶν ἔργων, λόγῳ τῆς ἀθλιότητος τῆς Συγκοινωνίας. Ἀναφέρει τὴν ἐν τῷ ὑπουργικῷ συμβουλίῳ διαφωνίαν καὶ λέγει ὅτι ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ φωτισθῇ ἐπὶ τῆς ὅλης ὑποθέσεως.

Ὁ κ. ΔΑΡΒΕΡΗΣ ἀναπτύσσων καὶ οὗτος τὴν ἐπερώτησίν του ἀναμιμνήσκεται τῆς σχετικῆς συζητήσεως κατὰ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου, καθ' ἣν ἐδόθησαν βεβαιώσεις ὅτι θὰ γίνουν διαγωνισμοὶ καὶ θὰ προασπισθοῦν τὰ συμφέροντα τοῦ Δημοσίου. Κατὰ τὸ προκηρυχθέντα, λέγει, μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου τούτου νέον διαγωνισμὸν προσῆλθον 4 μειοδόται, οἵτινες εἶχον ἐκπληρώσει ὅλας τὰς ὑποχρεώσεις τῆς διακηρύξεως. Τὰ ἀποτελέσματα εἰσήχθησαν εἰς τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον, δι' ἀποφάσεως τοῦ ὁποίου ἀπεκλείσθησαν ὅλοι οἱ ἄλλοι καὶ περιωρίσθη ὁ διαγωνισμὸς μεταξὺ τῆς Ἑταιρείας Μακρῆ καὶ τῆς Ἑταιρείας Καψαμπέλη—Πρεζάνη. Οἱ ἀποκλεισθέντες παραπονοῦνται ὅτι διὰ τοῦ ἀποκλεισμοῦ των ἐβλάβησαν τὰ συμφέροντα τοῦ Δημοσίου καὶ διὰ τοῦτο ἡ Βουλὴ ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ τὰ περιφρουρήσῃ.

ΠΩΣ ΕΓΙΝΕ Ο ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Ὁ κ. Ι. ΚΙΝΙΑΣ λέγει ὅτι κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Σύνοδον ὁ νόμος περὶ συγκοινωνίας καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτῆς δάνειον εὗρε πάντας ἐν τῇ Βουλῇ προθύμους ὑπερασπιστάς. Κατὰ τὴν συζήτησιν ἐκείνην καὶ πρὸ τοῦ κινδύνου τῆς μονοπωλήσεως ὑπὲρ τῆς Ἑταιρείας Μακρῆ, συνήφθη μία συνθηκολόγησις καθ' ἣν θὰ ἔπρεπε νὰ ἐξοβελισθῇ ἡ ὕποπτος δημοπρασία καὶ προκηρυχθῇ νέος διαγωνισμός.

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ (ὑπ. Συγκ.) Ὁ ἀγὼν ἦτο εἰς διαφορὰν ἀντιλήψεων περὶ τοῦ νομοσχεδίου. Περὶ τὰς πρωϊνὰς ὥρας μᾶς προεβλήθη ἂν δυνάμεθα νὰ δεχθῶμεν νὰ ἐπαναληφθῇ ἡ δημοπρασία καὶ ἐδέχθημεν.

Ὁ κ. Ι. ΚΙΝΙΑΣ συνεχίζων λέγει ὅτι εἶνε γνωστὸς ὁ τρόπος καθ' ὃν μάχεται ἡ πλευρὰ ἡ μία καὶ ἡ ἄλλη. Ὑπὲρ τῆς ὁδοποιΐας ἐτάχθημεν ὅλοι, ἀντετάχθημεν μόνον κατὰ τῆς συμβάσεως Μακρῆ.

Οἱ Ἐλευθερόφρονες ἐξ ἀφορμῆς τῆς τελευταίας ταύτης φράσεως τοῦ κ. Κίνια διαμαρτύρονται. Δημιουργεῖται θόρυβος καὶ ἐπακολουθοῦν ἀντεγκλήσεις εἰς τὰς ὁποίας προστίθεται καὶ ὁ ἐκκωφαντικὸς κρότος τῶν ἠλεκτρικῶν κωδώνων.

Ὁ κ. ΚΙΝΙΑΣ, ἀποκατασταθείσης ἡσυχίας, συνεχίζει λέγων: Ἐνῷ ἡμεῖς συνετασσόμεθα κατὰ τοῦ περιέργου ἐκείνου διαγωνισμοῦ, ἐδέχθη ὁ κ. ὑπουργὸς τὴν ἐπανάληψιν τῆς δημοπρασίας. Ὁ κ. ὑπουργὸς ἐδέχθη τότε τὴν ἀκύρωσιν τῆς δημοπρασίας ὑπὲρ τοῦ Μακρῆ. Ἤδη καὶ μὲ τὴν νέαν δημοπρασίαν ἐμφανιζόμεθα καὶ πάλιν μὲ τὸν Μακρῆν καὶ μὲ μόνον τὸν Μακρῆν.

Α. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ (ὑπ. Γεωργίας). Ἐκ τοῦ ὅτι προεκρίθησαν δύο οἶκοι δὲν ἕπεται ὅτι καὶ οἱ ὅροι αὐτῶν εἶνε συμφέροντες.

Ὁ κ. Ι. ΚΙΝΙΑΣ λέγει ὅτι διὰ τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῶν ἄλλων προσφερτῶν ἐκλείπει ἡ ἐλπὶς ὠφελείας καὶ περιφρουρήσεως τῶν δημοσίων συμφερόντων

Η ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΕΤΑΞΑ

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ (ὑπ. Συγκ.) Ὅταν ὑπεβάλαμεν πρὸς ψήφισιν τὰ νομοσχέδια περὶ ὁδοποιΐας εἴχομεν ὑπ' ὄψιν μας τὴν ἀνάγκην τῆς ἰσοσκελίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἀκόμη αἴτησιν περὶ αὐξήσεως τῶν πιστώσεων αἱ ὁποῖαι ἔφθανον εἰς 456.000.000. Τὰς αἰτήσεις Μακρῆ εὗρον ἐκκρεμεῖς πρὸ διετίας, καίτοι ὅμως ἦσαν ἄξιαι λόγου προεκηρύξαμεν διαγωνισμὸν εἰς τὸν ὁποῖον θὰ μετεῖχον ὅσοι ἤθελον, τῆς Κυβερνήσεως διατηρούσης δι' ἑαυτὴν τὸ δικαίωμα νὰ κατακυρώσῃ τὴν δημοπρασίαν ἐπ' ὀνόματι οἱουδήποτε ἤθελε ἢ ν' ἀπορρίψῃ ὅλας τὰς προτάσεις. Ὁ διαγωνισμὸς ἐγένετο, παρουσιάσθησαν καὶ μειοδόται, ὧν ὁ εἷς προσῆλθε μετὰ τὸ κλείσιμον τῆς δημοπρασίας, ἕτερος δὲ δὲν εἶχε καταβάλει τὴν ἐγγύησιν. Κατὰ τὴν συζήτησιν τῶν νομοσχεδίων ἐδέχθην πρότασιν περὶ ἐπαναλήψεως τῆς δημοπρασίας. Ὅταν παρουσιάσθησαν τὰ ἀποτελέσματα τοῦ διαγωνισμοῦ ἔκαμα ὅ,τι μοὶ ἐπεβάλλετο, νὰ ἐξετάσω δηλαδὴ περὶ τῶν λόγων δι' οὓς ἀπεκλείσθησαν ὅσοι ἀπεκλείσθησαν. Πρὸς τοῦτο παρεκάλεσα τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, ὅπως συλλέξουν σχετικὰς πληροφορίας. Ἐκτὸς τούτου κατὰ τὸν νόμον, οἱ ὅροι τοῦ δανείου αὐτοῦ ὤφειλον νὰ μὴ ὦσι κατώτεροι τοῦ προσφυγικοῦ ἢ ἄλλου νεωτέρου δανείου τοῦ Κράτους, ὅπερ ἐλπίζομεν ὅτι θὰ γίνῃ ὑπὸ τοὺς μᾶλλον καλυτέρους ὅρους.

Καὶ διὰ τὸ δάνειον τῆς ὁδοποιΐας συνεπῶς πρέπει νὰ ἐπιτευχθοῦν οἱ αὐτοὶ καλοὶ ὅροι, ἡ ἀποτυχία τοῦ ὁποίου θὰ ἐσήμαινε καὶ πτῶσιν τῆς πίστεως ἡμῶν καὶ ματαίωσιν τῆς ὁδοποιΐας.

ΠΩΣ ΑΠΕΚΛΕΙΣΘΗ Ο κ. ΡΑΛΛΙΔΗΣ

Συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου προεκηρύχθη ὁ διαγωνισμὸς διὰ τὴν 27 Ὀκτωβρίου καὶ παρουσιάσθη οἱ κ. κ. Ραλλίδης, Συνεταιρισμὸς ἐργολάβων Βορείου Ἑλλάδος, ὁ Οἶκος Μακρῆ καὶ ὁ οἶκος Πρεζάνη—Καψαμπέλη. Ὡς πρὸς τὸ ἐπεισόδιον τὸ λαβὸν χώραν μὲ τὸν οἶκον Ραλλίδη μνημονεύει τὰς διατάξεις τῆς διακηρύξεως ὅσον ἀφορᾷ τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ἐπὶ τῆς δημοπρασίας ἐπιτροπῆς καὶ ἀναφέρει ὅτι προτοῦ ἀνοιγοῦν οἱ φάκελλοι εἰδοποιήθη ὅτι ζητεῖται παρ' ὑπαλλήλου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ὅστις ἐξ ὀνόματος τοῦ διοικητοῦ αὐτῆς εἰδοποιεῖ ὅτι εἶνε ἄκυρος καὶ νὰ μὴ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ ἐγγύησις τῆς Τραπέζης ἐκ 10 ἑκατ. δραχμῶν ὑπὲρ τοῦ οἴκου Ραλλίδη. Ἀπήντησα, ὅτι ἡ ἀκύρωσις ὤφειλε νὰ γίνῃ ἐγγράφως. Μετὰ τὴν πάροδον τῆς κεκανονισμένης ὥρας ἠνοίχθησαν οἱ φάκελλοι ἵνα καταγραφοῦν αἱ προσφοραί, καὶ περὶ τὸ τέλος τῆς καταγραφῆς ἐστάλη ἐπιστολὴ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, παρακαλούσης ὅπως θεωρηθῇ ἄκυρος ἡ ἐγγυητική της ἐπιστολὴ ὑπὲρ τοῦ οἴκου Ραλλίδη, καὶ κατ' ἀκολουθίαν συμφώνως τῇ διακηρύξει ἐγένετο ἀποκλεισμὸς τοῦ κ. Ραλλίδη.

ΒΟΖΙΚΗΣ. Ἡ προσφορὰ Ραλλίδη ἀπερρίφθη παρὰ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου;

ΜΕΤΑΞΑΣ. Ἀπερρίφθη, ἀλλὰ θὰ διεξωνυχισθῇ ἐνταῦθα. Αἱ πληροφορίαι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης διὰ τῶν ἐν Ἀμερικῇ ἀνταποκριτῶν της περὶ τοῦ Φὸξ Μπρόδερ, εἰς οὓς ἀνεκοίνωσε τὰς προσφορὰς τούτου, συνίστανται εἰς τὸ ὅτι τὰ μέσα ἅτινα διαθέτει ὁ οἶκος εἶνε ἄγνωστα καὶ ὅτι εἶνε παλαιὸς οἶκος ἐξαγωγικοῦ σιδ)κοῦ ὑλικοῦ μὲ κεφάλαιον 800 χιλιάδων δολλαρίων καὶ ὅτι ἐμπιστευτικῶς δηλοῦν ὅτι δὲν ἀναλαμβάνουν εὐθύνην. Ἐκ δευτέρου τηλεγραφήματος ἐξάγεται ὅτι ὁ οἶκος στερεῖται, ὡς πιστεύεται, ἐπαρκοῦς βάσεως διὰ τὸ ἀναγραφόμενον ποσόν.

Συνεπῶς λέγει, ὁ Οἶκος Μπρόδερ εἶναι μὲν ἔντιμος, ἀλλὰ μικρὸς διὰ νὰ ἀναλάβῃ μετὰ τὸ τριμερὲς δάνειον, τὸ δάνειον τῶν 6 ἑκατομμυρίων λιρῶν. Ἑπομένως ὁ κ. Ραλλίδης καὶ διὰ τυπικοὺς καὶ οὐσιαστικοὺς λόγους καλῶς ἀπεκλείσθη καὶ δὲν δύναται νὰ συμμετάσχῃ.

ΟΙ ΕΡΓΟΛΑΒΟΙ Β. ΕΛΛΑΔΟΣ

Ὡς πρὸς τὸν ἕτερον ἐκ τῶν συναγωνισθέντων, δηλαδὴ τὸν συνεταιρισμὸν τῶν ἐργολάβων τῆς Βορείου Ἑλλάδος, λέγει, ὅτι ὁ συνεταιρισμὸς οὗτος ἀποβλέπει νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς μερικὰς ἀπαιτήσεις τῶν συνεταιρισθέντων καὶ συγχρόνως ἐμποδίζει τὸν μεταξύ των συναγωνισμὸν προκειμένου περὶ ἀναλήψεως ἔργων. Ὡς πρὸς τὸν συνεταιρισμὸν ἐξητάσθη κατὰ πόσον ὁ Οἶκος ὃν παρουσιάζει οὗτος παρέχει τὰ ἐχέγγυα ἐξασφαλίσεως τοῦ δανείου τῶν 6 ἑκατομμυρίων λιρῶν. Ὁ Οἶκος «Τέϋλορ καὶ Σία» γράφει πρὸς τὸν συνεταιρισμὸν ὅτι ἀναλαμβάνει μέχρι ποσοῦ 30 ἑκατομμυρίων δολλαρίων δάνειον, δι' ἱδρύσεως ὁμίλου πρὸς ἀγορὰν τῶν ὁμολογιῶν τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς προκαταβολῆς τῶν 2 ἑκατομμυρίων δολλαρίων.

Η ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΜΑΚΡΗ

Ἐξετάζων τὰς ἐγγυήσεις τῆς Ἑταιρείας «Μακρῆ» ἀρχίζει ἀπὸ τὰς οἰκονομικὰς ἐγγυήσεις καὶ ἀναγινώσκει τὰς πληροφορίας ἃς δίδει περὶ τῶν προσφορῶν του ὁ Οἶκος αὐτός.

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Ὁ διαγωνισμὸς γίνεται δι' ὁλόκληρον τὸ δάνειον ἢ διὰ μέρος;

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ. Ὁ διαγωνισμὸς γίνεται δι' ὁλόκληρον τὸ δάνειον, ἀλλὰ ἡ προκήρυξις λέγει ὅτι ὅστις θέλει δύναται νὰ παρουσιασθῇ καὶ διὰ μέρος. Ἀλλὰ καὶ οἱ τέσσαρες παρουσιασθέντες παρουσιάσθησαν δι' ὁλόκληρον τὸ δάνειον. Ἀναγινώσκει εἶτα ἔγγραφον τῆς Ἑταιρείας «Ἀσιέτικ Πετρόλεουμ» πρὸς τὸν κ. Μακρῆν, ἥτις δὲν ἐκδίδει δάνειον εἰς ἀγορὰν ἀλλὰ τῆς δίδει αὐτούσιον τὸ δάνειον, καὶ ἥτις Ἑταιρεία ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ κάμῃ καὶ τὰ περιπλέον δάνεια ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους ποῦ γίνεται καὶ τὸ δάνειον τῶν 6 ἑκατομμυρίων λιρῶν. Ἐκ τῶν τριῶν Οἴκων ὁ εἷς σιωπᾷ, ὁ δὲ ἕτερος ὁμιλεῖ περὶ δανείου, ἐνῷ ὁ τρίτος μᾶς δηλοῖ ὅτι μᾶς παρέχει ἀμέσως τὴν προκαταβολήν. Κατόπιν τούτου, λέγει, ἐξητάσθη καὶ ἡ ἐπιστημονικὴ τεχνικὴ ὀργάνωσις τοῦ οἴκου τούτου. Εἶναι δὲ ζήτημα μεγάλης σημασίας πῶς ἔκρινεν ἡ Κυβέρνησις τὴν ὀργάνωσιν ταύτην.

Ο ΣΥΝ)ΣΜΟΣ ΠΡΕΖΑΝΗ ΚΛΠ.

Ἐν συνεχείᾳ λέγει ὅτι ὁ συνεταιρισμὸς Πρεζάνη—Καψαμπέλη εἶχε παρουσιασθῇ καὶ κατὰ τὸν διαγωνισμὸν τοῦ Αὐγούστου ὑποστηριζόμενος παρὰ τοῦ Οἴκου Μπλέρ καὶ τοῦ ἀσφαλιστικοῦ Οἴκου Τρίλιντερ. Ἤδη παρουσιάζεται ἐπίσης ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ὁ Οἶκος Μπλὲρ δὲν ὁμιλεῖ καθαρὰ περὶ τῶν ἀναληπτέων ὑποχρεώσεων, διότι γνωρίζει ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκδοθῇ δάνειον ἐν Ἀμερικῇ ἐφόσον δὲν ἐκανονίσθησαν τὰ ἑλληνοαμερικανικὰ χρέη.

Περαίνων ἀντικρούει τὰς ἐναντίον του κατηγορίας.

Λύεται εἶτα ἡ συνεδρίασις τὴν 10ην μ.μ. διὰ νὰ ἐπαναληφθῇ σήμερον τὴν 5ην μ.μ.

ΞΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΕΠΕΡΩΤΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΝ ΟΔΟΠΟΪΪΑΣ

Ἐπὶ δίωρον ἠγόρευσεν εἰς τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας προσπαθῶν νὰ καταρρίψῃ τὴν κατηγορίαν ὅτι φερόμενος μεροληπτικῶς ὑπὲρ ἑνὸς καὶ μόνου μειοδότου ἔπραξε πᾶν ὅ,τι ἠδύνατο ἵνα καταστήσῃ τοῦτον μόνον τελευταῖον συναγωνιστήν, ἄρα δυνάμενον νὰ ὑποβάλῃ οἱουσδήποτε ὅρους ἤθελε εἰς βάρος τοῦ φορολογουμένου λαοῦ. Ἐπὶ δίωρον ἐπαίξε τὸν συνήγορον τῶν κ. Μακρῆ καὶ Σίας, ἀναγινώσκων ὅσα συνέφερε, παραλείπων ὅ,τι ἔβλαπτε, διαγράφων ὅπου ἔδει, χωρὶς νὰ κατορθώσῃ νὰ πείσῃ τοὺς βουλευτάς, οἵτινες πλὴν τῆς πτέρυγος τοῦ κόμματός του, παρηκολούθουν ὅλοι μὲ τὸ μειδίαμα εἰς τὰ χείλη.

Ἀνέπτυξε διατί ἀπέκλεισεν ὁμίλους ἀναλαμβάνοντας ὑπευθύνως τὴν παραχώρησιν οἱουδήποτε ποσοῦ δανείου, καὶ παρεδέχθη μόνον τοὺς κ.κ. SAMUEL καὶ Co, οἱ ὁποῖοι εἰς φιλικὴν ἐπιστολήν των πρὸς τὸν κ. Μακρῆν ἐκφράζουν τὴν εὐχαρίστησίν των διὰ τὰς πιθανότητας ἐπιτυχίας ἃς παρουσιάζει οὗτος (γνωρίζουν φαίνεται καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ πόσον θερμῶς ὑποστηρίζεται ὁ κ. Μακρῆς ἀπὸ τὸν κ. ὑπουργὸν τῆς Συγκοινωνίας) καὶ τοῦ εὔχονται τὰ βέλτιστα. Ὅταν δὲ ἐν τέλει παρετήρησεν ὁ κ. ὑπουργὸς ὅτι οὐδένα πείθει, ἐγκατέλειψε τὸν φάκελλον, ὁ ὁποῖος τὸν ἐπρόδιδε, καὶ ἤρχισε δημηγορῶν καὶ ἐκθειάζων τὸν μέλλοντα νὰ δημιουργηθῇ Παράδεισον, ὅταν ὁ κ. Μακρῆς ἀναλάβῃ τὴν ὁδοποιΐαν. Θὰ ἀσφαλτοστρώσωμεν μέχρι τῆς τελευταίας παρόδου κάθε χωριοῦ. Ἐλησμόνησε μόνον ὁ κ. ὑπουργὸς ὅτι μὲ 6.000.000 λίρας καὶ μὲ τὰ ποσοστὰ ἅτινα θὰ πληρωθοῦν ὑπὸ τοῦ κ. Μακρῆ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν διὰ τρίτης χειρὸς τῶν ἔργων, δὲν ἀσφαλτοστρώνονται παρὰ 7—8000 χιλιόμετρα μόνον, ἐνῷ αἱ μὲν ἐθνικαὶ ὁδοὶ ἀνέρχονται εἰς 6000 χιλιόμετρα, αἱ ἐπαρχιακαὶ εἰς 9000 χιλιόμετρα, αἱ δὲ κοινοτικαὶ καὶ δευτερευούσης σημασίας ὁδοὶ εἰς 10.000 χιλιόμετρα περίπου. Ὥστε ὁ Παράδεισος θὰ περιορισθῇ πολύ!.... Κατὰ τὴν ἰδέαν μας μόνον εἰς πολὺ στενὸν κύκλον περὶ τὸν κ. Μακρῆν.

Πληροφορούμεθα ὅτι λόγῳ τῆς γυμνότητος τῶν ἐγγράφων ἅτινα παρουσίασεν ὁ κ. Μεταξᾶς κατὰ τὴν ἀγόρευσίν του, πρόκειται κατὰ τὴν συνέχισιν τῆς ἐπερωτήσεως διάφοροι βουλευταὶ νὰ ἐλέγξουν δριμέως τὸ γεγονὸς τῆς γενομένης προτιμήσεως ἐπιτεθέμενοι κατὰ τοῦ κ. Μεταξᾶ ἰδιαιτέρως καὶ γενικώτερον κατὰ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὅπερ ἠνέχθη καὶ παρεδέχθη τὴν εἰσήγησιν τούτου.

Αἰ—ας

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Εἰς τὸ φύλλον τῆς Τετάρτης 30 Ν)βρίου ἐδημοσιεύθη δήλωσις κἄποιου κ. Ἀθ. Καρυαζῆ ἐναντίον τοῦ καταστήματός μου, μὲ τὴν ὁποίαν φυσικὰ θὰ ἦτο ἀστεῖον ν' ἀσχοληθῇ κανεὶς διὰ τοῦ τύπου. Δηλῶ μόνον ὅτι διὰ τὴν ἐπιχειρηθεῖσαν ἀδικαιολόγητον δυσφήμησιν, ἀνίσχυρον πάντως νὰ ἐπηρεάσῃ τὴν πελατείαν μου, ὑποβάλλω μήνυσιν εἰς τὸν κ. εἰσαγγελέα.

Β. Φουρλιᾶς

ΟΥΦΑ-ΠΑΛΑΣ
(ΔΙΟΝΥΣΙΑ)
Ἀπὸ τῆς Δευτέρας
ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ ΚΑΤΑ ΣΕΙΡΑΝ
ἀριστούργημα τῆς ΟΥΦΑ
"Η ΩΡΑΙΟΤΕΡΕΣ ΓΑΜΠΙΤΣΕΣ ΤΟΥ ΒΕΡΟΛΙΝΟ!,,
μὲ ὅλους τοὺς νέους ἀστέρας τῆς ΟΥΦΑ
Μόνον μέχρι τῆς Κυριακῆς
ἡ ἐπιτυχία τῆς ἑβδομάδος
"ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΒΑΛΣ,,
Η ΓΛΥΚΕΙΑ ΟΠΕΡΕΤΤΑ ΤΟΥ ΣΤΡΑΟΥΣ
Μὲ ὁλόκληρη τὴ μουσική
ΣΟΥΖΥ ΒΕΡΝΟΝ
ΒΙΛΛΥ ΦΡΙΤΣ
ΛΙΑΝΝΕ ΧΑΪΤ

ΤΟ ΚΑΤΑΡΤΙΣΘΕΝ ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ ΠΕΡΙ ΑΝΩΜΑΛΩΝ ΔΙΚΑΙΟΠΡΑΞΙΩΝ ΕΝ ΤΑΙΣ ΝΕΑΙΣ ΧΩΡΑΙΣ

ΠΩΣ ΡΥΘΜΙΖΟΝΤΑΙ ΑΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΠΡΑΞΕΙΣ ΕΠΙ ΚΤΗΜΑΤΩΝ

Ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Γεωργίας κατηρτίσθη καὶ ὑπεγράφη ὑπὸ τῶν μελῶν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου τὸ ἀκόλουθον σχέδιον νόμου «Περὶ ρυθμίσεως ἀνωμάλων δικαιοπραξιῶν ἐν ταῖς Νέαις Χώραις»:

Ἄρθρον 1ον.—Ὑπὸ κύρωσιν ἀνώμαλος δικαιοπραξία κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος νόμου νοεῖται:

α') Ἡ ἀφορῶσα σύστασιν ἐμπραγμάτου δικαιώματος ἐπὶ ἀκινήτων, συναφθεῖσα δὲ δι' ἐπισήμου ἐγγράφου μέχρι τῆς 30ῆς Σεπτεμβρίου 1922 ἄνευ ἰδιαιτέρας ἀδείας τῆς ἐπὶ τούτῳ ἐντεταλμένης ἀρχῆς καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ἐθεωρήθη εἰκονικὴ παρὰ τῆς ἁρμοδίας τριμελοῦς ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν συσταθεισῶν διὰ τοῦ ἀπὸ 26ης Ἀπριλίου 1925 Νομοθετικοῦ Διατάγματος.

β') Ἡ μέχρι τῆς 30ῆς Σεπτεμβρίου 1920 δι' ἰδιωτικοῦ ἐγγράφου συναφθεῖσα τοιαύτη ἢ διὰ προσυμφώνου συμβολαιογραφικῶς συντεταγμένου ἢ διὰ σειρᾶς ἄλλων συμβολαιογραφικῶν πράξεων (μισθωτηρίου, δανειστηρίου καὶ πληρεξουσίου ἢ τοὐλάχιστον πληρεξουσίου καὶ δανειστηρίου) καλυπτουσῶν σύστασιν ἐμπραγμάτου δικαιώματος καὶ ἐφ' ὅσον ἡ δικαιοπραξία αὕτη ἀπεδείχθη μὴ εἰκονικὴ δι' ἀποφάσεως τῆς ἰδίας ὡς ἄνω ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 2ον.—1. Αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ἐδ. α' ἀναφερόμεναι δικαιοπραξίαι, αἱ ἀφορῶσαι ἐκτάσεις μὴ ὑπερβαινούσας τὰ δέκα (10) βασιλ. στρέμματα, κυροῦνται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

2. Αἱ ἐν τῷ ἰδίῳ ἄρθρῳ καὶ ἐδαφίῳ δικαιοπραξίαι, αἱ ἀφοροῦσαι ἐκτάσεις μείζονας τῶν δέκα (10) βασιλ. στρεμμάτων, κυροῦνται δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς παρὰ τῇ Διευθύνσει Ἀνταλλαγῆς Γνωμοδ. Ἐπιτροπῆς βάσει τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 τοῦ νομοθ. διατάγματος τῆς 26ης Αὐγούστου 1925 ὁριζομένων διατυπώσεων.

3. Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ἐδαφ. α' διεκδικοῦντες δικαιώματα, ἀλλὰ μὴ ὑπαχθέντες μέχρι τοῦδε ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς μὴ εἰκονικότητος ὑποχρεοῦνται ἐντὸς ἑξαμήνου ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νὰ ὑποβάλλωσι τὰ δικαιολογητικὰ αὐτῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον Γεωργίας ὅπως κυρωθῶσι κατὰ τὴν ὡς κατωτέρω ὁριζομένην διαδικασίαν κυρώσεως.

Ἄρθρον 3ον.—1. Αἱ ἀπὸ τῆς 1ης Ὀκτωβρίου 1922 μέχρι 15 Ὀκτωβρίου ἰδίου ἔτους συναφθεῖσαι δικαιοπραξίαι δι' ἐπισήμων ἐγγράφων ἐπὶ ἀκινήτων κυροῦνται δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, κατόπιν συμφώνου γνωμοδοτήσεως τῆς παρὰ τῇ Διευθύνσει Ἀνταλλαγῆς λειτουργούσης Γνωμοδοτικῆς Ἐπιτροπῆς ἀνεξαρτήτως ἐκτάσεως.

2. Καταργεῖται τὸ ἐδ. 2 τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ Ν. Δ. τῆς 22 Δεκεμβρίου 1922 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 6 Ὀκτωβρίου 1922 Ν. Δ. περὶ ἀπαγορεύσεως πάσης δικαιοπραξίας κ.λ.π.».

Ἄρθρον 4ον.—1. Αἱ εἰς τὸ ἄρθρον 1, ἐδ. β' ἀναφερόμεναι δικαιοπραξίαι, αἱ συναφθεῖσαι ἐπὶ ἀγροτικῶν ἀκινήτων, κυροῦνται δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ ἄνευ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ἐδ. 2 τοῦ ἀπὸ 25ης Αὐγούστου 1925 Ν. Δ. περὶ ἀνωμάλων δικαιοπραξιῶν καθοριζομένων στοιχείων καὶ προαπαιτήσεων, ἐφ' ὅσον ἡ ἐν τῇ ὑπὸ κρίσιν δικαιοπραξία ἀναφερομένη ἔκτασις δὲν ὑπερβαίνει τὰ δέκα (10) βασιλ. στρέμματα ἀνεξαρτήτως δὲ τῆς ἐκτάσεως καὶ ἀξίας τῆς λοιπῆς ἀκινήτου ἰδιοκτησίας τοῦ ἀγοραστοῦ.

Ἡ κύρωσις αὕτη δὲν δύναται ν' ἀφορᾷ πλείονας δικαιοπραξίας ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἀγοραστοῦ, ἐφ' ὅσον δι' αὐτῶν ἐπικυροῦται ἐν συνόλῳ ἔκτασις μείζων τῶν δέκα (10) βασιλ. στρεμμάτων. Ἐπὶ πλειόνων δικαιοπραξιῶν τὸ δικαίωμα τῆς προτιμήσεως, ὅσον ἀφορᾷ τὴν κυρωτέαν ἔκτασιν, ἀνήκει εἰς τὸν ἀγοραστήν.

2. Αἱ ἐν ἄρθρῳ 1 ἐδ. β' ἀναφερόμεναι δικαιοπραξίαι ἐπὶ ἀκινήτων ἐκτάσεως ἀνωτέρας τῶν δέκα (10) βασιλ. στρεμμάτων κυροῦνται δι' ἀποφάσεως τῶν ἐν ἄρθρῳ 6 τοῦ παρόντος ὁριζομένων τοπικῶν ἐπιτροπῶν μέχρι μὲν τῆς ἐκτάσεως τῶν δέκα (10) βασιλ. στρεμμάτων, ἐφ' ὅσον αὕτη μετὰ τῆς λοιπῆς ἰδιοκτήτου ἐκτάσεως τοῦ ἀγοραστοῦ δὲν ὑπερβαίνει ἐν συνόλῳ τὰ ἐν ἄρθρῳ 1 ἐδ. 2 καὶ 3 τοῦ ὡς ἄνω Ν. Δ. τῆς 26ης Αὐγούστου 1925 τασσόμενα ὅρια, ὡς πρὸς δὲ τὴν πέραν τῶν δέκα στρεμμάτων ἔκτασιν αὗται κυροῦνται κατ' ἀγοραστὴν μέχρι συμπληρώσεως τοῦ κατὰ περιφέρειαν συνήθους γεωργικοῦ κλήρου, ὡς οὗτος ἔχει καθορισθῆ ὑπὸ τῶν ἐποικιστικῶν ὑπηρεσιῶν.

3. Εἰς ἃς περιφερείας αἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐνεργούμεναι κυρώσεις δικαιοπραξιῶν θίγουν τὰς ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους ὑπηρεσιῶν ἐποικισμοῦ γενομένας ὁριστικὰς διανομὰς τῶν γαιῶν ἐπιτρέπεται, ὅπως ἡ κυρουμένη ἔκτασις, ἥτις ἔχει τυχὸν συμπεριληφθῆ εἰς τὴν διανομήν, ἀνταλλάσσηται ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ἐποικιστικῆς ὑπηρεσίας πρὸς ἄλλην ἴσης ἀξίας, κειμένην δὲ πάντως ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ χωρίου, εἰς ἣν κεῖται καὶ ἡ κυρωθεῖσα ἔκτασις.

4. Δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, στηριζομένης εἰς πρότασιν τῆς Γεν. Διευθύνσεως Ἐποικισμοῦ Μακεδονίας, δύνανται νὰ ἐξαιρεθῶσι τῆς κυρώσεως δικαιοπραξίαι, ἀφορῶσαι ἀκίνητα κείμενα ἐν τῇ παραμεθορίῳ ὡς αὕτη ἔχει καθορισθῆ διὰ τῶν ἀπὸ 7ης Ἰανουαρίου 1925 καὶ 12 Ἰουλίου Ν. Διαταγμάτων.

5. Αἱ ἐν ἐδαφ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναφερόμεναι δικαιοπραξίαι δύνανται νὰ παραπεμφθῶσιν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας πρὸς κύρωσιν εἰς τὰς τοπικὰς ἐπιτροπάς.

Ἄρθρον 5ον.—1. Δι' ἀποφάσεως τῆς ἁρμοδίας τοπικῆς ἐπιτροπῆς δύνανται νὰ ἀναγνωρισθῶσιν ὡς ὑφιστάμεναι νομίμως καὶ πάντοτε μέχρις ἐκτάσεως μὴ ὑπερβαινούσης κατὰ κάτοχον τὸν συνήθη κατὰ περιφέρειαν γεωργικὸν καὶ ἐπαγγελματικὸν κλῆρον, ὡς οὗτος ἔχει ὁρισθῆ ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους ἐποικιστικῶν ὑπηρεσιῶν συνυπολογιζομένης ἐν ἑκάστῃ περιπτώσει διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ κλήρου καὶ τῆς λοιπῆς ἰδιοκτήτου ἐκτάσεως τοῦ κατόχου καὶ αἱ κάτωθι περιπτώσεις ἀνωμάλων κατοχῶν ἐπὶ γαιῶν κειμένων ἐν ταῖς Ν. Χώραις.

α') Κατοχὴ στηριζομένη ἐπὶ ἀγοραπωλησίας, γενομένης δι' ἰδιωτικοῦ ἐγγράφου ἀπωλεσθέντος, ἀλλὰ τοῦ ὁποίου ἡ ὕπαρξις ἀποδεικνύεται διὰ μαρτύρων, ἐφ' ὅσον συντρέχει καὶ δεκαετὴς τοὐλάχιστον κατοχὴ τοῦ κτήματος ὑπὸ τοῦ ἀγοραστοῦ.

β') Εἰκοσαετὴς τοὐλάχιστον κατοχὴ τοῦ κτήματος ἐκ μέρους τοῦ σήμερον ἀξιοῦντος τὴν ἀναγνώρισιν ὡς καὶ τῶν δικαιοπαρόχων αὐτοῦ συνυπολογιζομένης εἰς τὸν χρόνον τοῦτον καὶ τῆς περιόδου, καθ' ἣν τὸ κτῆμα ἐτέλει ὑπὸ τὴν μεσεγγύησιν ἢ κατάληψιν τοῦ Δημοσίου.

γ') Κατοχὴ μὴ στηριζομένη ἐπὶ οὐδενὸς ἐγγράφου, ἀλλὰ χρονολογουμένη πρὸ τῆς ἀνταλλαγῆς καὶ ὑφισταμένη μέχρι σήμερον ἀναγνωρίζεται ὡς ἰδιοκτησία ἐπὶ πληρωμῇ ὑπὸ τοῦ κατόχου τιμήματος, οὗτινος ὁ τρόπος τῆς καταβολῆς καθορισθήσεται διὰ Διατάγματος.

2. Ἐπὶ τῶν περιπτώσεων ἀναγνωρίσεων ἀνωμάλων κατοχῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἰσχύει πάντοτε ἡ διάταξις τοῦ ἐδαφ. 4 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος νόμου.

3. Αἱ τοπικαὶ ἐπιτροπαὶ δύνανται νὰ λάβωσιν ὑπ' ὄψει κατὰ τὴν κρίσιν των καὶ τὰς ὑπὸ τῶν ἀνταλλαγέντων Μουσουλμάνων ὑποβληθείσας περιουσιακὰς δηλώσεις πρὸς ἔλεγχον τῶν ἀξιώσεων τῶν διεκδικούντων ἀναγνώρισιν ἀνωμάλων κατοχῶν.

ΑΣΤΙΚΑ

Ἄρθρον 6ον.—1. Αἱ ἐν τῷ ἐδαφίῳ α' τοῦ ἄρθρου 1 δικαιοπραξίαι κυροῦνται δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς παρὰ τῇ Διευθύνσει Ἀνταλλαγῆς Γνωμοδοτικῆς Ἐπιτροπῆς ἄνευ τῶν ἐν τῷ κατωτέρῳ ἐδαφίῳ ἀναφερομένων περιορισμῶν.

2. Οἱ ἐν τῷ ἐδαφίῳ β' τοῦ ἄρθρου 1 δικαιοπραξίαι κυροῦνται ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τῆς παρὰ τῇ Διευθύνσει Ἀνταλλαγῆς Γνωμοδοτικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐφ' ὅσον τὸ συνομολογούμενον διὰ τοῦ ἐγγράφου τίμημα δὲν ὑπερβαίνει τὰς 10.000 δραχμάς.

3. Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ἐδ. α' διεκδικοῦντες δικαιώματα, ἀλλὰ μὴ ὑπαχθέντες μέχρι τοῦδε ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς μὴ εἰκονικότητος, ὑποχρεοῦνται ἐντὸς ἑξαμήνου ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νὰ ὑποβάλωσι τὰ δικαιολογητικὰ αὐτῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον Γεωργίας, ὅπως κυρωθῶσι κατὰ τὴν ὡς κατωτέρω ὁριζομένην διαδικασίαν κυρώσεως.

Ἄρθρον 7ον.—1. Δι' ἀποφάσεων τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας συγκροτοῦνται εἰς τὰς ἕδρας ὑπο)σεων ἢ νομῶν τῶν Ν. Χωρῶν ἔνθα ὑφίστανται ἐκκρεμῆ ζητήματα ἀνωμάλων δικαιοπραξιῶν, πενταμελεῖς τοπικαὶ ἐπιτροπαί, ἔχουσαι τὴν ἐκ τῶν προηγουμένων διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου χορηγουμένην αὐταῖς ἁρμοδιότητα.

2. Αἱ τοπικαὶ ἐπιτροπαὶ ἀπαρτίζονται ἀπὸ δικαστήν, ὁριζόμενον ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Δικαιοσύνης ὡς πρόεδρον, ἀνώτερον ὑπάλληλον τοῦ ἐποικισμοῦ, ἕνα τῶν λοιπῶν δημοσίων ὑπαλλήλων τοῦ τόπου, ἔνθα ἑδρεύει ἡ ἐπιτροπὴ καὶ δύο ἰδιωτῶν, ἑνὸς πρόσφυγος καὶ ἑνὸς ἐντοπίου, ὁριζομένων δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας. Χρέη γραμματέως ἐκτελεῖ ὁ ὑπὸ τοῦ προέδρου ὁριζόμενος δημόσιος ὑπάλληλος.

3. Αἱ τοπικαὶ ἐπιτροπαὶ ἐκτὸς τῆς διὰ τοῦ παρόντος χορηγουμένης αὐταῖς ἁρμοδιότητος καθορίζουσι ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παρὰ τῇ Διευθύνσει Ἀνταλλαγῆς ὑπαρχουσῶν ἢ τῶν προσαγομένων ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων ἀποφάσεων κατὰ τὸ Νομοθ. Διάταγμα τῆς 26 Ἀπριλίου 1923 πρωτοδικειακῶν ἐπιτροπῶν καὶ δι' ἐπιτοπίου μεταβάσεως καὶ ἐρεύνης, ἐὰν ὁ ζητῶν τὴν κύρωσιν τῆς δικαιοπραξίας ἀγοραστὴς ἔχει τοὺς κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀπαιτουμένους ἑκάστοτε ὅρους πρὸς κύρωσιν τῆς δικαιοπραξίας.

4. Εἰς τὰς ἰδίας τοπικὰς ἐπιτροπὰς παραπέμπονται ἐπίσης πρὸς κρίσιν.

α') Αἱ ἐμπροθέσμως ὑποβληθεῖσαι αἰτήσεις τῶν διεκδικούντων ἀκίνητα βάσει ἀνωμάλου δικαιοπραξίας, ἐφ' ὧν δὲν ἀπεφάνθησαν αἱ πρωτοδικειακαὶ ἐπιτροπαί.

β') Αἱ ἐν τῇ περιφερείᾳ Ἐλασσῶνος συναφθεῖσαι ἀνώμαλοι δικαιοπραξίαι, ἐφ' ὧν δὲν ἐπετεύχθη ἡ ἐκδίκασις λόγῳ τῆς μὴ ὑπαγωγῆς τῆς περιφερείας ταύτης εἰς τὸ πρωτοδικεῖον τῶν Ν. Χωρῶν.

γ') Αἱ λόγῳ μεσεγγυήσεως τῶν ἀκινήτων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου μὴ ὑποβληθεῖσαι εἰς τὰς πρωτοδικειακὰς ἐπιτροπὰς δικαιοπραξίαι. Διὰ τὰς εἰς τὰς κατηγορίας β' καὶ γ' ὑπαγομένας δικαιοπραξίας ἰσχύουν αἱ διατάξεις τῶν ἐδαφίων 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος Νόμου.

5. Ὁ τρόπος τῆς λειτουργίας καὶ τῶν ἐργασιῶν τῶν τοπικῶν ἐπιτροπῶν κανονίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας δημοσιευομένης εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως».

6. Αἱ ἀποφάσεις τῶν τοπικῶν ἐπιτροπῶν δημοσιεύονται ἐν περιλήψει εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως». Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἀποφάσεως δύναται ὁ ἐνδιαφερόμενος νὰ μεταγράψῃ τὸ κυρούμενον κτῆμα ὑπὲρ αὐτοῦ δυνάμει ἀντιγράφου χορηγουμένου ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Γεωργίας.

7. Ὁ πρόεδρος τῆς τοπικῆς ἐπιτροπῆς δικαιοῦται ἀποζημιώσεως 100 δρ. δι' ἑκάστην συνεδρίασιν, τὰ μέλη δρ. 75 καὶ ὁ γραμματεὺς δρ. 50 καὶ οὐχὶ διὰ συνεδριάσεις πλείονας τῶν 15 κατὰ μῆνα.

Ἅπαντα τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς δὲν δικαιοῦνται προσθέτου ἡμερησίας ἀποζημιώσεως διὰ τὴν ἐκτὸς τῆς ἕδρας μετάβασίν των.

8. Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τῶν ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας, δύνανται νὰ ὑποχρεωθῶσιν οἱ αἰτοῦντες κύρωσιν ἀνωμάλων δικαιοπραξιῶν καὶ ἀναγνώρισιν ἀνωμάλων κατοχῶν νὰ καταβάλωσι τέλος εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ἀπὸ δρ. 200—500 κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ τοῦ Διατάγματος καθορισθησόμενα καὶ πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἐκ τῆς λειτουργίας τῶν τοπικῶν ἐπιτροπῶν ἀπαιτηθησομένων δαπανῶν διὰ τὸ κράτος.

Ἄρθρον 8ον.—1. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου καταργεῖται πᾶσα προγενεστέρα διάταξις ἀντιβαίνουσα εἰς τοῦτον.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας
Βουλευτὴς ἐκ Θεσσαλονίκης

ΔΗΛΩΣΙΣ

Εἰς τὸ ἐν τῷ «Ἐλευθέρῳ Βήματι» τῆς 25ης τρέχ. δημοσιευθὲν πρωτόκολλον τῶν Ἐμποροπλοιάρχων εἰς ὃ ὑπέγραψα καὶ ἐγὼ ἐκ συναδελφικῆς ἀλληλεγγύης καὶ πρὸς θεραπείαν ἐνίων ἐν αὐτῷ ζητημάτων, προσεπικυρῶν διὰ ταύτης μου τὰ ἐν τῷ Πρωτοκόλλῳ αἰτούμενα, διΐσταμαι ἀπολύτως ὅσον ἀφορᾷ τὴν προτεινομένην διάλυσιν τοῦ Λιμενικοῦ σώματος, ἐπιφύλαξιν τὴν ὁποίαν ἐκ παραδρομῆς παρέλειψα νὰ ἀναγράψω.

Τὸ σῶμα τοῦτο εὑρισκόμενον ἐν τῇ ἐξελίξει του, δύναται σὺν τῷ χρόνῳ βελτιούμενον ν' ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ποικίλας τῆς τε ναυτιλίας καὶ τοῦ Ἔθνους ὑποχρεώσεις του.

Ἡ βαθμιαία κρατικὴ ἀναγέννησις ὅλων τῶν ὑπηρεσιῶν θὰ ἔχῃ ἀσφαλῶς εὐεργετικὴν ἐπίδρασιν καὶ ἐπὶ τοῦ κλάδου τούτου.

Ἐμμανουὴλ Ν. Μπαμπούσης
Ἐμποροπλοίαρχος

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑ

Ὁ Πρόεδρος Κοινότητος Μαραθῶνος

Ἡ κοινότης Μαραθῶνος ἐπαναλαμβάνει δημοπρασίαν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν διὰ τὴν προνομιακὴν παραχώρησιν τοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ τῆς κωμοπόλεως Μαραθῶνος ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὅρων τῆς ἀπὸ 30 Αὐγούστου 1927 σχετικῆς διακηρύξεως καὶ τοῦ εἰς ταύτην προσηρτημένου σχεδίου συμβάσεως, οὗ οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν ἐν Μαραθῶνι μὲν ἐν τῷ κοινοτικῷ καταστήματι, ἐν Ἀθήναις δὲ ἐν τῷ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς ἀρ. 15 καταστήματι Δ. Εἰκοσιπεντάρχου.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Μαραθῶνι καὶ ἐν τῷ κοινοτικῷ καταστήματι τὴν 11 Δ)βρίου 1927.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
Α. Χρυσίνας

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑ

Ὁ Πρόεδρος Κοινότητος Μαραθῶνος

Ἡ κοινότης Μαραθῶνος ἐπαναλαμβάνει τὴν μειοδοτικὴν δημοπρασίαν διὰ τὴν ρυμοτομίαν τῆς κωμοπόλεως Μαραθῶνος ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὅρων τῆς ἀπὸ 10 Σεπτεμβρίου 1927 διακηρύξεως ἧς οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν ἐν Μαραθῶνι μὲν ἐν τῷ κοινοτικῷ καταστήματι ἐν Ἀθήναις δὲ ἐν τῷ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς ἀρ. 15 καταστήματι Δημ. Εἰκοσιπεντάρχου.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Μαραθῶνι καὶ ἐν τῷ κοινοτικῷ καταστήματι τὴν 11ην Δ)βρίου 1927.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
Α. Χρυσίνας

Ο ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ ΙΑΤΡΟΣ
Π. Γ. ΚΑΡΥΟΦΥΛΛΗΣ
δέχεται καθ' ἑκάστην 9—11 καὶ 3—5 ἐν τῇ οἰκίᾳ του ὁδὸς Χαλκοκονδύλη 28 καὶ ἐν ταῖς Κλινικαῖς ΚΑΡΥΟΦΥΛΛΗ ὁδὸς Πατησίων, ἀπὸ 11—12 καὶ 5—6.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ
ἐν τῇ τέχνῃ διὰ τοῦ
KRUX?

ΤΟ
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ
ΤΗΣ
ΠΙΣΤΩΤΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΧΕΙ
ΤΟΥΣ ΚΑΛΥΤΕΡΟΥΣ ΤΟΚΟΥΣ

ΙΠΠΟΔΡΟΜΟΣ ΦΑΛΗΡΟΥ
ΚΥΡΙΑΚΗΝ 4 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ
ΩΡΑΝ 2 Μ. Μ.
6 ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΑΙ

ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΜΗΧΑΝΑΙ ΞΗΡΑΣ ΚΑΙ ΘΑΛΑΣΣΗΣ
ΑΝΤΛΙΑΙ ΚΑΙ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ ΕΝ ΓΕΝΕΙ
Διαρκὴς παρακαταθήκη ΠΑΠΑΣΙΔΕΡΗΣ, ΓΛΑΔΣΤΩΝΟΣ 6. ΑΘΗΝΑΙ

ΚΑΜΕΤΕ ΤΗΝ ΧΕΙΡΟΝΟΜΙΑΝ ΑΥΤΗΝ
τὴν τόσον συνήθη σὲ μιὰ γυναῖκα, καὶ τόσον χαριτωμένη, μπροστὰ στὸν καθρέπτην σας: θὰ δῆτε ἀμέσως τὴν ἀνάγκην ὅτι πρέπει νὰ ἔχετε πάντοτε δέρμα λευκό, καθαρό, ἀπηλλαγμένον ἀπὸ περιττὲς τρίχες καὶ χνούδια. Εἶνε ἀδύνατον νὰ τὸ ἐπιτύχετε μεταχειριζόμενες ξυράφι, διότι αὐτὸ ἐρεθίζει τὸ πρόσωπο, προκαλεῖ σπυράκια, ξεραίνει τὶς τρίχες ποῦ βγαίνουν, καὶ ἀφίνει τὰς βάσεις τῶν τριχῶν νὰ φαίνωνται σὰν μικρὰ μαῦρα στίγματα. Δὲν μπορεῖτε ἐπίσης νὰ μεταχειρίζεσθε ἀπὸ τὰ συνήθη ἀποψιλωτικὰ διότι ἡ κατασκευασία των εἶνε βλαβερά, καὶ μυρίζουν πολὺ ἄσχημα. Μεταχειρίζεσθε πάντοτε ἀπὸ τὴν ἀρωματισμένην κρέμαν ΤΑΚΥ, ἡ ὁποία χρησιμοποιεῖται ὅπως βγαίνει ἀπὸ τὸ σωληνάριο. Διαλύει τὶς τρίχες καὶ τὰ χνούδια, μαλακώνει τὸ δέρμα. Οἰκονομικόν, ἀβλαβές, μὴ ξηραινόμενον μέσα στὸ σωληνάριο. Τὸ ΤΑΚΥ μεταχειρίζεται εἰς τὸν κόσμον ὁλόκληρον ἀπὸ ὅσες γυναῖκες ἐπιθυμοῦν νὰ εἶναι ὄμορφες, νὰ μὴ χαλοῦν τὸ δέρμα τους καὶ τὸ κυριώτερον ποῦ θέλουν νὰ εἶναι ἐλεγκάντ. Κάμετε μίαν δοκιμήν. Ἀποτέλεσμα ἀπολύτως ἀποτελεσματικὸν καὶ ἱκανοποιητικόν.
Μόνον τὰ σωληνάρια ποῦ φέρουν τὴν ταινίαν ἐγγυήσεως μὲ τὸ ὄνομα Πέτρος Δουραζὸς καὶ μὲ ὁδηγίαν χρήσεως ἑλληνιστί, εἶνε ἠγγυημένα.
Τὸ Τάκυ, παρισινὴ κρέμα, πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ καταστήματα ἀντὶ 40 δραχ. Εἶναι μοναδικόν, καὶ ἡ τιμή του λίαν συμφέρουσα.
Γενικὸς Ἀντιπρόσωπος ἐν Ἑλλάδι:
ΠΕΤΡΟΣ ΔΟΥΡΑΖΟΣ
Στοὰ Πεσμαζόγλου Ἀθῆναι.

NEW YORK-ATHENS EXPRESS Co
ΝΕΩΤΕΡΑΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ
Αἱ διατυπώσεις διὰ τὴν ἐπάνοδον εἰς Ἀμερικὴν τῶν μὴ Ἀμερικανῶν Πολιτῶν ἐτροποποιήθησαν. Ὅσοι ἤλθατε ἐξ Ἀμερικῆς ΧΩΡΙΣ ΑΔΕΙΑΝ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ τοῦ Ὑπουργείου γράψατέ μας νὰ σᾶς πληροφορήσωμεν πῶς θὰ δυνηθῆτε νὰ ταξειδεύσητε.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΑ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ
3 «Ἄνδρος» Πειραιεὺς—Μασσαλίαν
3 «Ὑπεροχὴ» Πειραιεὺς—Βρινδήσιον
5 «Φρυζί» Πειραιεὺς — Μασσαλίαν
5 «Φρίντων» Πειραιεὺς—Βρινδήσιον
7 «Μπερεγκάρια» Χερβοῦργον—Ν. Ὑόρκη
7 «Φράνς» Χάβρη—Νέα Ὑόρκη
9 «Πρόβιντανς» Πειραιᾶ — Ν. Ὑόρκην
9 «Λαγκάστρια» Χερβοῦργον—Μοντρεάλ
10 «Ἀμαζῶν» Πειραιεὺς—Μασσαλίαν
10 «Πατρὶς ΙΙ» Πειραιεὺς—Μασσαλίαν
10 «Μενδόζα» Μασσαλία—Β. Ἄϋρες
10 «Ἔδισσον» Πειραιεὺς—Νέα Ὑόρκη
12 «Κόντε Μπιακαμάνο» Νεάπολις-Ν. Ὑόρκη
13 «Πρ. Γιοβάνα» Γένοβα—Β. Ἄϋρες
14 «Καναδᾶς» Πειραιεὺς Νέα Ὑόρκη
CONTONIS BROTHERS
ΓΡΑΦΕΙΑ
ΑΘΗΝΑΙ Ὁμόνοια—Στάδιο 66.
ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ 21—24 State Street.
ΒΟΣΤΩΝΗ 1 Alden Court Street
ΜΟΝΤΡΕΑΛ 3414 Park Ave
ΜΑΣΣΑΛΙΑ 9 Rue Beauvau
ΠΑΡΙΣΙΟΙ 4 Rue Choron
ΠΡΙΝΤΕΖΙ 72 Via Garibaldi
ΠΑΤΡΑΙ Ἁγίου Ἀνδρέου Πλατεία Τριῶν Συμμάχων
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ Βενιζέλου 10.
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ. Λεωφ. Μακρᾶς Στοᾶς 61.
Τηλέφ. Ἀθηνῶν 11—54, Πειραιῶς 1—41

ΤΡΑΠΕΖΑ ΧΙΟΥ
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ὁδὸς Ἀριστείδου 14
Ἔτος Ἱδρύσεως 1919
Ἐκτέλεσις πάσης τραπεζιτικῆς ἐργασίας
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ
ΕΝ ΟΨΕΙ
εἰς δραχμὰς καὶ ξένα νομίσματα
ΠΡΟΣ 5% ΕΤΗΣΙΩΣ
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ
μέχρι δρχ. 75.000
ΠΡΟΣ 6% ΕΤΗΣΙΩΣ
ἀπηλλαγμένον φόρου
ΤΕΛΕΙΑ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΘΗΣΑΥΡΟΦΥΛΑΚΙΟΥ
Θυρίδες πρὸς ἐνοικίασιν ἀπὸ δρχ. 150 ἐτησίως καὶ ἄνω.
ΑΝΟΙΚΤΟΝ 8 π. μ. — 1 μ. μ. καὶ 3.30 μ. μ. — 7.30 μ. μ.

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5Η

Η ΕΚΤΕΘΕΙΣΑ ΧΘΕΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΠΟΨΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΑΣΚΕΨΙΝ ΤΟΥ ΑΦΟΠΛΙΣΜΟΥ

Ο κ. ΠΟΛΙΤΗΣ ΕΠΡΟΤΕΙΝΕ ΤΗΝ ΣΥΝΑΨΙΝ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ

ΓΕΝΕΥΗ, 1. (Τοῦ ἐκτάκτου ἀπεσταλμένου μας). — Κατὰ τὴν πρωϊνὴν συνεδρίασιν τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας καὶ Διαιτησίας, τὸ ὁποῖον κατήρτισε χθὲς ἡ Προπαρασκευαστικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἀφοπλισμοῦ, ὁ ἀντιπρόεδρος αὐτοῦ κ. Πολίτης ἐξεφώνησε λόγον προτείνας, ὅπως μελετηθῇ τὸ ζήτημα τῆς ἐπαναλήψεως τῆς προσπαθείας τοῦ ἔτους 1924 πρὸς σύναψιν γενικῆς συμφωνίας, καθόσον ἡ μέχρι τοῦδε πεῖρα τῶν περιφερειακῶν συμφώνων ἀπέδωκεν ἀμφίβολα ἀποτελέσματα.

Ὁ κ. Πολίτης ἐξέφρασε τὴν γνώμην, ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθῇ μία γενικὴ συμφωνία διὰ τῆς ἐπεκτάσεως τῶν ὑποχρεώσεων τῶν περιεχομένων ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ τοῦ 1924.

Ἐν τέλει δὲ ἐζήτησεν, ὅπως ἡ Γραμματεία τῆς Κ.Τ.Ε. συστηματοποιήσῃ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν πληροφοριῶν καὶ τὴν μέχρι τοῦδε γενομένην ἐργασίαν καὶ ζητήσῃ νὰ κατατεθοῦν πάντα τὰ κείμενα τῶν συνθηκῶν περὶ μὴ ἐπιθέσεως, ἀσφαλείας καὶ διαιτησίας, αἵτινες συνήφθησαν ἀπὸ τοῦ 1918, ἵνα ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν καταρτισθῇ νέα συμφωνία.

Ἀπαντῶν εἰς τὸν κ. Πολίτην, ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Κ.Τ.Ε. σὲρ Ἥρικ Ντράμμοντ ἐδήλωσεν, ὅτι ἡ Γραμματεία δὲν δύναται ἀφ' ἑαυτῆς νὰ ἀξιώσῃ παρὰ τῶν Κρατῶν τὴν ἐκτέλεσιν ὅσων ζητεῖ ὁ κ. Πολίτης.

Ἐπίσης ὁ κ. Πὼλ Μπονκούρ, ἀντιπρόσωπος τῆς Γαλλίας, ἀπήντησεν ὅτι ἡ ἐργασία τῆς συσσωρεύσεως τῶν ἐγγράφων εἶναι ἀνεπαρκὴς καὶ ὅτι διὰ τὸ ἔργον τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς εἰρήνης χρειάζεται δημιουργικὴ ἐργασία.

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΑΝΗΣΥΧΙΑΙ ΔΙΑ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΔΑΝΕΙΟΝ

ΑΔΙΕΞΟΔΟΝ ΕΝΕΚΑ ΤΗΣ ΔΙΑΤΗΡΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΕΠΙΦΥΛΑΞΕΩΣ

ΑΝΤΙΚΡΟΥΕΤΑΙ Η ΑΝΑΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ Δ. Ο. Ε. ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑΝ

ΓΕΝΕΥΗ, 1. (Τοῦ ἐκτάκτου ἀπεσταλμένου μας). — Κατ' ἐγκύρους πληροφορίας μου, τὸ Δημοσιονομικὸν Τμῆμα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἀνησυχεῖ διὰ τὴν τύχην τῶν ἑλληνικῶν δανείων, κατόπιν τοῦ δημιουργηθέντος ἐκ τῆς γαλλικῆς ἐπιφυλάξεως ἀδιεξόδου.

Οἱ ἰθύνοντες τοῦ Δημοσιονομικοῦ Τμήματος φρονοῦν ὅτι ἡ ἔκδοσις τοῦ δανείου εἶναι ἀδύνατος, ἐφ' ὅσον ἡ Γαλλία ἀρνεῖται νὰ ὑπογράψῃ τὸ α΄ παράρτημα τοῦ Πρωτοκόλλου.

Ἐπίσης, ἐκφράζουν τὴν γνώμην ὅτι καὶ ἀπὸ νομικῆς ἀπόψεως ἡ ἑλληνικὴ ἄποψις εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἀναθέσεως τῆς ὑπηρεσίας τοῦ δανείου εἰς τὸν Διεθνῆ Ἔλεγχον εἶναι ἐσφαλμένη. Πράγματι—λέγουν— εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐλέγχου λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, ἀλλὰ τοῦτο μόνον προκειμένου περὶ τῶν ἀνατεθειμένων εἰς αὐτὴν παλαιῶν καθηκόντων.

Προκειμένου ὅμως περὶ ἀναθέσεως εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν νέας ἀποστολῆς ἀπαιτεῖται ὁμόφωνος ἡ κατ' ἀρχὴν συγκατάθεσις αὐτῆς.

Οἱ κύκλοι τῆς Γραμματείας τῆς Κ.Τ.Ε. διστάζουν νὰ πιστεύσουν, ὅτι ἡ Ἑλλὰς προτίθεται πράγματι, νὰ φέρῃ τὸ ζήτημα ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

ΑΜΕΤΑΒΛΗΤΟΣ Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

ΓΕΝΕΥΗ, 1. (Τοῦ ἐκτάκτου ἀπεσταλμένου μας). Καθ' ἃς ἔχω ἀσφαλεῖς πληροφορίας, οἱ παρευρισκόμενοι ἐνταῦθα τεχνικοὶ σύμβουλοι τῆς γαλλικῆς ἀντιπροσωπείας θεωροῦν, ὅτι οὐδὲν νέον γεγονὸς ἐσημειώθη ἀπὸ τῆς συνόδου τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου, ὁπότε ἡ Γαλλία διετύπωσε τὴν ἐπιφύλαξίν της, τὸ ὁποῖον νὰ συνεπάγεται μεταβολὴν τῆς στάσεως τῆς Γαλλίας εἰς τὸ ζήτημα τῶν ἑλληνικῶν δανείων.

Οἱ αὐτοὶ κύκλοι πιστεύουν, ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ παροραθῇ ὁ γαλλικὸς παράγων, ὅπως ἐπιδιώκῃ ἡ Ἑλλάς, ζητοῦσα νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἀνάθεσιν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ δανείου εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Ἐλέγχου δι' ἀποφάσεως λαμβανομένης ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας τῶν ἀντιπροσωπευομένων εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Δυνάμεων, δηλαδὴ τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ἰταλίας.

Τοῦτο, λέγουν, θὰ ἀπετέλει κακὸν προηγούμενον διὰ τὴν ἑνότητα καὶ τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐλέγχου.

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

ΑΙ ΚΥΡΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΠΟΦΑΣΙΣΘΕΝΤΩΝ

ΓΕΝΕΥΗ, 1. (Τοῦ ἐκτάκτου ἀπεσταλμένου μας). — Ἡ ἑλληνικὴ ἀποστολὴ ὑπέβαλεν εἰς τὴν Γραμματείαν τὰς ἐπικυρώσεις τῶν ἀποφασισθέντων κατὰ τὴν σύνοδον τοῦ Σεπτεμβρίου, χωρὶς ἄλλην τινὰ δήλωσιν.

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

ΤΟ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΝ ΔΑΝΕΙΟΝ

ΓΕΝΕΥΗ, 1. (Τοῦ ἐκτάκτου ἀπεσταλμένου μας). — Ἡ Δημοσιονομικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Κ.Τ.Ε. ἐξετάζει τὸ ζήτημα τῆς ἐγκρίσεως τοῦ βουλγαρικοῦ δανείου.

Μεταξὺ τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῆς βουλγαρικῆς ἀντιπροσωπείας ἀνεφύη διαφωνία, καθόσον ἡ δευτέρα ἀρνεῖται νὰ δεχθῇ τὸν ὅρον τῆς Δημοσιονομικῆς περὶ ἱδρύσεως ἰδιαιτέρας Ἐκδοτικῆς Τραπέζης, ἀπηλλαγμένης πάσης κρατικῆς ἀναμίξεως.

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΘΑ ΕΠΙΜΕΙΝΗ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΙΝ ΤΟΥ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΟΥ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟΥ

ΕΞΗΚΡΙΒΩΘΗ Η ΑΝΑΜΙΞΙΣ ΑΝΑΤΡΕΠΤΙΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ

Διαρκοῦντος τοῦ χθεσινοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου μετέβη εἰς τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον ὁ διευθυντὴς τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας κ. Παπανικολάου καὶ ἐπέδωσεν εἰς τὸν κ. Ζαΐμην, ὡς ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν, τὴν ἀπάντησιν τοῦ προσφυγικοῦ Σωματείου «Ποάδα» εἰς τὴν ἀπευθυνθεῖσαν αὐτῷ ἀπαγόρευσιν τῆς συγκροτήσεως συλλαλητηρίου. Ἡ ἀπάντησις αὕτη, συντεταγμένη εἰς ὕφος ζωηρόν, ἀναφέρει ὅτι ἡ «Ποάδα» δὲν θὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὴν ἀπαγόρευσιν. Ὁ κ. Ζαΐμης ἀνεκοίνωσε τὴν ἀπάντησιν ταύτην εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, ἀπεφασίσθη δὲ ὅπως ἡ Κυβέρνησις ἐμμείνῃ εἰς τὴν ἀπαγόρευσιν τοῦ συλλαλητηρίου, ὑπὸ τὸ πνεῦμα δὲ τοῦτο ἐδόθησαν αἱ σχετικαὶ ὁδηγίαι εἰς τὸν κ. Παπανικολάου.

Συναφῶς πληροφορούμεθα, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔχει ὑπ' ὄψει της ἐνδείξεις ὅτι εἰς τὴν σχετικὴν κίνησιν τοῦ ἐν λόγῳ προσφυγικοῦ σωματείου διὰ τὴν συγκρότησιν συλλαλητηρίου εἶνε ἀναμεμιγμένα καὶ στοιχεῖα ἀνατρεπτικά, εἰς ὑπαγορεύσεις τῶν ὁποίων ὀφείλεται ἡ ἰταμὴ στάσις τῶν ἰθυνόντων τὸ σωματεῖον τοῦτο καὶ τὸ προκλητικὸν ὕφος τῆς διανεμηθείσης προκηρύξεως αὐτοῦ. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον διετάχθησαν αὐστηραὶ ἀνακρίσεις πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἐκτάσεως τῆς ἀναμίξεως τῶν στοιχείων αὐτῶν εἰς τὰ τῆς «Ποάδα» ὡς καὶ οἱ πραγματικοὶ σκοποὶ τούτων.

Ο κ. ΦΙΛΑΝΔΡΟΣ

ΑΠΟΛΟΓΗΘΕΙΣ ΠΡΟΕΦΥΛΑΚΙΣΘΗ

Εἰς τὴν Βουλὴν συνῆλθε τὴν ἑσπέραν χθὲς ἐν ὁλομελείᾳ ἡ Κοινοβουλευτικὴ ἀνακριτικὴ ἐπιτροπή, ἐνώπιον τῆς ὁποίας ὁ κ. Φιλάνδρος ἐσυνέχισε τὴν ἀπολογίαν του ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως περὶ προμηθείας ξυλίνων Γερμανικῶν σπιτιῶν. Ἡ ἐπιτροπὴ ἀκούσασα καὶ τῆς εἰσηγήσεως τοῦ κ. Μανούση ἀπεφάνθη ὑπὲρ τῆς προφυλακίσεως τοῦ κ. Φιλάνδρου διὰ ψήφων 10 κατὰ 3, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι διὰ τῆς συνάψεως τῆς συμβάσεως διὰ τὴν προμήθειαν τῶν ξυλίνων οἰκιῶν ὑπὸ τοῦ οἴκου Χολτσμπάου, τὸ Δημόσιον ὑπέστη ζημίαν ὑπὲρ τὰ 30 ἑκατομμύρια δραχμῶν. Τοῦτο κατὰ τὸν Ποινικὸν Νόμον εἶνε ἀδίκημα ἀπιστίας καὶ δωροδοκίας ἐπὶ βαθμῷ κακουργήματος.

Οἱ τρεῖς μειοψηφίσαντες βουλευταὶ—κ.κ. Λαδᾶς, Εὐρυπαῖος καὶ Σωτηριάδης— ἐδέχθησαν τὴν ἐνοχὴν τοῦ κατηγορουμένου, ἐχαρακτήρισαν ὅμως τὴν πρᾶξιν εἰς βαθμὸν πλημμελήματος, μὴ συνεπαγομένου προφυλάκισιν.

Κατὰ τὰς παρασχεθείσας πληροφορίας ὁ κ. Φιλάνδρος θὰ ὑποβάλῃ αἴτησιν ἀποφυλακίσεως ἐπὶ ἐγγυήσει.

Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΖΙΝΟΥ

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Λαδᾶς ἔκαμεν εἰσήγησιν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ καζίνου Ἐλευσῖνος, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐνωρίτερον εἶχε λάβει τὴν ἀπολογίαν τοῦ ὑπολόγου κ. Βογοπούλου. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἀπεφάνθη παμψηφεὶ ὑπὲρ τῆς προφυλακίσεως τοῦ κατηγορουμένου.

ΔΙΑΣΠΑΣΙΣ

ΤΩΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 1. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Αἱ ἁρμόδιαι ἀρχαὶ συνεχίζουσαι τὴν ἔρευναν τῆς κομμουνιστικῆς κινήσεως διεπίστωσαν πλήρη διάσπασιν τῶν σοβαρωτέρων κομμουνιστικῶν ὀργανώσεων. Ἡ διάσπασις αὕτη τείνουσα εἰς ὁριστικὴν διάλυσιν ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰ κρατικὰ μέτρα ἀποδίδεται εἰς τὰς διαφωνίας τῆς κεντρικῆς ἐπιτροπῆς ἐν Μόσχᾳ.

Η ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ

ΤΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΩΝ

Ἀναμένονται κατ' αὐτὰς οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Βελγικοῦ Ὁμίλου, ἵνα ἀρχίσουν μεταξὺ τούτων καὶ τοῦ ὑπουργείου Συγκοινωνίας αἱ συζητήσεις ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς γνωστῆς συμβάσεως περὶ κατασκευῆς νέων σιδηροδρομικῶν γραμμῶν.

ΑΝΕΧΩΡΗΣΑΝ ΟΙ ΙΤΑΛΟΙ ΕΠΙΣΗΜΟΙ

Ἡ ὑπὸ τὸν ὑφυπουργὸν κ. Μποντρέρο ἰταλικὴ ἀντιπροσωπεία εἰς τὰς ἑορτὰς τῆς ἑκατονταετηρίδος τοῦ Φωσκόλου ἀνεχώρησε χθὲς ἐπιστρέφουσα εἰς Ρώμην.

Οἱ Ἰταλοὶ ἐπίσημοι θὰ ἐπισκεφθοῦν σήμερον τὰς Μυκήνας. Πρὸς τοῦτο τὰ φέροντα τούτους ἰταλικὰ πολεμικὰ προσήγγισαν τὴν νύκτα εἰς Κόρινθον.

ΕΚΚΛΗΣΙΣ

ΤΗΣ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΙΑΚΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

Ἡ Δωδεκανησιακὴ Νεολαία Ἀθηνῶν ἀπηύθυνε πρὸς τὴν Βουλὴν ἔκκλησιν δι' ἧς ἱκετεύει ὅπως οἱ βουλευταὶ ἀπευθύνουν διαμαρτυρίαν πρὸς τὸν πεπολιτισμένον κόσμον διὰ τὰ ἀνήκουστα πιεστικὰ μέτρα καὶ τὸν ἀμείλικτον ἐξοντωτικὸν πόλεμον τῆς ἰταλικῆς κατοχῆς κατὰ τῶν Ἑλλήνων Δωδεκανησίων, τῆς ἰταλικῆς κατοχῆς ἥτις μετερχομένη πᾶν μέσον ἵνα ἐξαλείψῃ καὶ τὸ τελευταῖον ἴχνος τῆς ἑλληνικότητος τῆς Δωδεκανήσου ἔθεσε χεῖρα βέβηλον ἐπὶ τῆς Ἐκκλησίας, ἐξηυτέλισε τὴν θρησκείαν, καταδιώκει τὴν γλῶσσαν, δὲν ἐσεβάσθη τὴν τιμὴν καὶ τὸ οἰκογενειακὸν ἄσυλον, διότι οἱ συρφετοὶ τῶν Ἰταλῶν ἐποίκων φασιστῶν ἐπιτίθενται καὶ ἐν μέσῃ ὁδῷ κατὰ τῶν Ἑλληνίδων γυναικῶν καὶ θυγατέρων, δὲν ἐξησφάλισε τὴν ζωήν, δὲν ἐπροστάτευσε τὴν περιουσίαν, διότι μὲ τὴν ἀνήθικον πρόφασιν δημοσίας ἀνάγκης τὴν ἀπαλλοτριοῖ ἀντὶ εὐτελεστάτου τιμήματος ἢ τὴν διανέμει εἰς τοὺς μελανοχίτωνας.

Ἐν τέλει ἡ ἔκκλησις προσθέτει ὅτι μόνον ὅταν ἑνωθῇ ἡ Δωδεκάνησος μὲ τὴν Ἑλλάδα τότε θὰ ἐπέλθῃ καὶ πλήρης ἁρμονία σχέσεων μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἰταλίας.

ΤΟ ΑΚΑΤΑΣΧΕΤΟΝ

ΤΩΝ ΜΙΣΘΩΝ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Ὁ βουλευτὴς Ἀθηνῶν κ. Γ. Γεωργιάδης ὑπέβαλε χθὲς εἰς τὸ προεδρεῖον τῆς Βουλῆς πρότασιν νόμου «περὶ ἀκατασχέτου τῶν μισθῶν, τῶν συντάξεων κλπ. τῶν ὑπαλλήλων ἀνωνύμων ἑταιρειῶν καὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἐν γένει ὑπαλλήλων». Διὰ τῆς προτάσεως ταύτης νόμου ὑποστηρίζεται ὅπως αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 28 Ἀπριλίου 1923 Ν.Δ. «περὶ ἀπονομῆς συντάξεως ἕνεκα πολιτικῆς ὑπηρεσίας καὶ παντὸς ἄλλου συναφοῦς νόμου, αἱ σχετιζόμεναι πρὸς τὸ ἀκατάσχετον καὶ ἀνεκχώρητον τῶν μισθῶν καὶ τῶν πάσης φύσεως ἀποδοχῶν ἢ ἀποζημιώσεων καὶ τῶν συντάξεων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων» ἐκτείνονται καὶ ἐπὶ τῶν μισθῶν, τῶν ἀποδοχῶν πάσης φύσεως, τῶν συντάξεων καὶ τῶν ἐκ τοῦ ταμείου ἀντασφαλείας ἢ παντὸς ἄλλου ταμείου χορηγιῶν ἢ ἀπολήψεων τῶν ὑπαλλήλων ἑταιρειῶν ἀνωνύμων ἢ μὴ ἢ ἄλλων νομικῶν προσώπων καὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἐν γένει ὑπαλλήλων.

Προτείνεται ἐπίσης ὅπως ὁρισθῇ διὰ τοῦ νομοσχεδίου ὅπως αἱ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐκχωρήσεις καὶ κατασχέσεις συμπεριλαμβανομένων καὶ ἐκείνων, αἵτινες ἔχουσιν ἐπικυρωθῇ διὰ τελεσιδίκου ἀποφάσεως εἶνε ἄκυροι μὴ οὖσαι ἀφ' ἧς ἐγένοντο.

ΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ

ΤΟΥ ΤΕΛΩΝΕΙΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Αἱ εἰσπράξεις τοῦ Τελωνείου Πειραιῶς ἀνῆλθον κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα Νοέμβριον εἰς δραχμὰς 148.081.880 καὶ 70)οο ἤτοι ἐπὶ πλέον τοῦ ἀντιστοίχου μηνὸς τοῦ 1926 κατὰ δρχ. 57.103.182.

ΤΟ ΧΘΕΣΙΝΟΝ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΕΠΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΩΝ. — ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ

Τὰ μέλη τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου συνῆλθον χθὲς τὴν 11 1)2 π.μ. εἰς συνεδρίασιν παραταθεῖσαν μέχρι τῆς 2 μ.μ. ἐν τῷ Πολιτικῷ Γραφείῳ.

Ἐν ἀρχῇ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μιχαλακόπουλος ἀνεκοίνωσε τὰ τῆς ἀναχωρήσεώς του εἰς Γενεύην, παρακαλέσας τὸν κ. Πρωθυπουργὸν ὅπως ἀναλάβῃ καὶ πάλιν τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὑπουργείου κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀπουσίας του.

Ἀκολούθως τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον προέβη εἰς τὴν ἐξέτασιν διαφόρων νομοσχεδίων, τεθείσης τῆς ἀρχῆς ὅπως ὅλα τὰ ὑποβαλλόμενα εἰς τὴν Βουλὴν σχέδια νόμων ἐξετάζωνται προηγουμένως παρ' αὐτοῦ, ἵνα μὴ ἐπαναληφθῇ ἡ περίπτωσις ἐκδηλώσεως διαφωνιῶν ἐνώπιον τοῦ νομοθετικοῦ Σώματος.

Οὕτως ἐνεκρίθησαν τὰ ἑξῆς νομοσχέδια: περὶ ἀναδιοργανώσεως τοῦ Χρηματιστηρίου, διὰ περιορισμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν χρηματιστῶν, αὐξήσεως τοῦ ποσοῦ τῆς ἐγγυήσεως καὶ συστάσεως εἰδικοῦ δικαστηρίου διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν σχετικῶν παραβάσεων.

Ἐπίσης ἐνεκρίθη τὸ καταρτισθὲν ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας σχέδιον νόμου περὶ ἀπογραφῆς τοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας. Τὸ σχέδιον τοῦτο, μολονότι ἐγκριθέν, καθωρίσθη ὅτι δὲν θὰ κατατεθῇ ἀμέσως εἰς τὴν Βουλήν, ἐφ' ὅσον ἐπιβάλλει δαπάνην μὴ προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ, καὶ κατὰ συνέπειαν παρίσταται ἀνάγκη συνεννοήσεως ἐπ' αὐτοῦ μετὰ τοῦ κ. Καφαντάρη.

Ὡσαύτως, εἰσηγουμένου τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, συνεζητήθη τὸ ζήτημα τῆς διαθέσεως τοῦ «Ἀχιλλείου» τῆς Κερκύρας, ἀπεφασίσθη δὲ νὰ ἀνατεθῇ εἰς τὸν κ. Βελέντζαν ἡ λῆψις σχετικῆς ἀποφάσεως.

Ὁμοίως ἐνεκρίθησαν τὰ νομοσχέδια: περὶ ταμείου φυλακῶν καὶ ἀνεγέρσεως δικαστικῶν μεγάρων, περὶ ἀνωμάλων δικαιοπραξιῶν εἰς τὰς Νέας Χώρας, περὶ Γεωργικῆς Σχολῆς Χίου, περὶ μετεκπαιδευομένων διδασκάλων καὶ ἄλλα τινά.

Ἀκολούθως ἐγένετο συζήτησις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἐξαγωγῆς ἐλαίου καὶ τῆς ἀναμίξεως σπορελαίων, ἀπεφασίσθη δὲ νὰ ζητηθῇ ἡ ἐν προκειμένῳ γνώμη τοῦ κ. Καφαντάρη, ἐφ' ὅσον τὸ ζήτημα σχετίζεται πρὸς τὰς εἰσπράξεις τῶν τελωνείων τοῦ Κράτους.

ΤΑ ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν ἔγκρισιν τῶν ἀναφερομένων νομοσχεδίων, τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον συνεζήτησεν ἐπὶ τῶν ἐργατικῶν ζητημάτων ἐξ ἀφορμῆς εἰσηγήσεως τοῦ κ. Βελέντζα ἐπὶ τῶν πορισμάτων τοῦ παρὰ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐνεργηθέντος ἐλέγχου τῶν ἐργατικῶν σωματείων, ἐξ οὗ καταφαίνεται ἡ ἐκτροπὴ ὡρισμένων ἐξ αὐτῶν τοῦ ἐπαγγελματικοῦ των πλαισίου.

Κατόπιν τῆς εἰσηγήσεως ταύτης, ἡ συζήτησις ἐγενικεύθη, ἀπολήξασα εἰς τὸ πόρισμα ὅτι πρέπει, παραλλήλως πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν κειμένων νόμων διὰ τὸν περιορισμὸν τῆς ἐκτὸς τοῦ ἐπαγγελματικοῦ των προορισμοῦ δράσεως τῶν ἀναφερομένων σωματείων, νὰ ἐπιδιωχθῇ καὶ ἡ αὐστηρὰ ἐφαρμογὴ ὅλων τῶν προστατευτικῶν ὑπὲρ τῶν ἐργατῶν διατάξεων τῆς ἐργατικῆς νομοθεσίας—προστασία τῶν ἀνηλίκων, ἐργασία τῶν γυναικῶν, περίθαλψις κλπ. — ὥστε νὰ ἐξουδετερωθῇ διὰ τῶν μέτρων τούτων ἡ ἐπίδρασις τοῦ κομμουνισμοῦ ἐπὶ τῶν ἐργατικῶν μαζῶν.

Κατὰ τὴν σχετικὴν συζήτησιν ἐτέθησαν ὑπ' ὄψιν τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὡρισμένα μέτρα τὰ ὁποῖα εἰσηγήθη ἡ εἰδικὴ ἐπιτροπὴ ἡ καταρτισθεῖσα διὰ τὴν ὀργάνωσιν τῆς κρατικῆς ἀμύνης κατὰ τοῦ κομμουνιστικοῦ κινδύνου. Μεταξὺ τῶν μέτρων τούτων περιλαμβάνεται καὶ ἡ ἀθρόα ἀπόλυσις τῶν κομμουνιζόντων διδασκάλων.

Ἐπὶ τῶν ἐν λόγῳ μέτρων οὐδεμία ἐλήφθη ἀπόφασις.

Παραλλήλως ἐνεκρίθησαν τὰ ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας εἰσηγηθέντα μέτρα περὶ δημοσίων ὑπαλλήλων, τὰ ὁποῖα καὶ πρόκειται νὰ ἀποτελέσουν τὸν σχετικὸν καταστατικὸν χάρτην αὐτῶν.

Εἰς τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ὡς ἀνωτέρω συζητήσεως ἀνεκοινώθησαν ὡρισμέναι ἐμπιστευτικαὶ πληροφορίαι περὶ τῆς δράσεως τῶν ἐν Ἑλλάδι προπαγανδῶν, ἰδίᾳ ἐν Μακεδονίᾳ, ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τούτων ἀνετέθη εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης νὰ μελετήσῃ τὰ ληπτέα μέτρα ἐν προσαρμογῇ πρὸς τὴν σχετικὴν ποινικὴν νομοθεσίαν.

ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἠσχολήθη καὶ μὲ τὸ ζήτημα τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, καθωρίσθη δὲ ὅτι αὗται θὰ παραταθοῦν καὶ τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα μέχρις ἐπιψηφίσεως τῶν ἐκπαιδευτικῶν νομοσχεδίων.

ΑΝΑΧΩΡΕΙ ΣΗΜΕΡΟΝ Ο κ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΟΣ ΕΚ ΤΗΣ ΘΕΣΕΩΣ ΤΩΝ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΩΝ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μιχαλακόπουλος ἀναχωρεῖ σήμερον π.μ. διὰ Γενεύην ὅπως παραστῇ κατὰ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ὁρισθεῖσαν, ὡς γνωστόν, διὰ τὴν προσεχῆ Δευτέραν. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀπουσίας του, τὸν κ. Μιχαλακόπουλον θ' ἀντικαταστήσῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ὁ κ. Ζαΐμης, καταρτισθέντος καὶ τοῦ σχετικοῦ διατάγματος.

Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος συνεκάλεσε χθὲς τὴν ἑσπέραν τοὺς φίλους του βουλευτάς, εἰς τὴν ἐν τῇ Βουλῇ αἴθουσαν τοῦ κόμματός των, καὶ ἀπεχαιρέτισεν αὐτούς. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ, διεξήχθη καὶ γενικωτέρα συνομιλία ὅσον ἀφορᾷ τὴν θέσιν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ τὴν ἐκτίμησιν τῆς ἀνορθωτικῆς προσπαθείας της εἰς τοὺς ξένους διπλωματικοὺς κύκλους.

Κατὰ τὰς πληροφορίας μας, ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἔχει λόγους νὰ εἶνε ἀπολύτως ἱκανοποιημένος ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε ἐξελίξεως τῶν διπλωματικῶν πραγμάτων τῆς χώρας καὶ τῆς ἐν γένει θέσεως τῆς Ἑλλάδος, λαμβανομένων πάντοτε ὑπ' ὄψει τῶν σημερινῶν διεθνῶν συνθηκῶν. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης, ὑπάρχουν ἀρκεταί, κατὰ τὸν τελευταῖον ἰδίᾳ καιρόν, ἐνδείξεις περὶ τῆς διεθνοῦς ἐκτιμήσεως τὴν ὁποίαν ἐμπνέει ἡ ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος τηρουμένη πολιτικὴ εἰς τὰς μετὰ τῶν ξένων σχέσεις της.

Ἐνδεικτικαὶ τῶν ἀγαθῶν ἀποτελεσμάτων τῆς πολιτικῆς ταύτης δύνανται νὰ θεωρηθοῦν αἱ τελευταῖαι δηλώσεις τοῦ Σέρβου ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μαρίγκοβιτς ἐξ ὧν καταφαίνεται ἡ νέα τροπὴ τῶν ἐπισήμων σερβικῶν διαθέσεων ἔναντι τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὴν ὁποίαν τροπὴν φαίνεται βέβαιον ὅτι συνετέλεσαν καὶ ὡρισμέναι γαλλικαὶ εἰσηγήσεις.

Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἀνεκοίνωσεν ἐπίσης εἰς τοὺς φίλους του τὰ τῆς τελευταίας συναντήσεώς του μετὰ τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ τὴν διεξαχθεῖσαν μακρὰν συνομιλίαν μετ' αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ζητημάτων. Ἐτόνισε δὲ ἰδιαιτέρως ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος ἔμεινεν ἀπολύτως σύμφωνος εἰς τὴν χαραχθεῖσαν ὑπὸ τοῦ νῦν ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν πολιτικήν, τὴν εὐμενῆ ἐπίδρασιν τῆς ὁποίας ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ζητημάτων τῶν ἐνδιαφερόντων τὴν Ἑλλάδα ἔσχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀντιληφθῇ ἐπανειλημμένως καὶ ὁ ἴδιος κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὑπ' αὐτοῦ διαχειρίσεως ὡρισμένων διπλωματικῶν ἐντολῶν.

Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ὑπολογίζεται ὅτι θὰ ἐπανέλθῃ ἐνταῦθα ἐκ Γενεύης πρὸ τῶν ἑορτῶν.

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΩΝ

ΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Ἡ ἐπὶ τῶν ἐκπαιδευτικῶν ζητημάτων κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ κατὰ τὴν χθεσινήν της συνεδρίασιν ἐσυνέχισε τὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου. Εἰς τὸ νομοσχέδιον ἐπηνέχθησαν αἱ κάτωθι τροποποιήσεις:

Ὅτι ὁ πρόεδρος καὶ ὁ ἀντιπρόεδρος δὲν διορίζονται ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας ὡς ὁρίζει τὸ σχέδιον, ἀλλὰ ἐκλέγονται ὑπὸ τῆς ὁλομελείας τοῦ Ἐκπαιδ. Συμβουλίου.

Ὅτι αἱ ἐφέσεις ἐναντίον ἀποφάσεων τοῦ Συμβουλίου ὑποβάλλονται ἐνώπιον συμβουλίου ἀποτελουμένου ἐκ τῶν τακτικῶν καὶ αἱρετῶν ἐκπαιδευτικῶν συμβούλων, τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Παιδείας καὶ τοῦ νομικοῦ συμβούλου, οὐχὶ δὲ καὶ τοῦ Γεν. Γραμματέως τοῦ ὑπουργείου ὡς ὁρίζει τὸ σχέδιον.

Ὅτι τὸ Συμβούλιον διαιρεῖται εἰς δύο τμήματα: τὸ ἓν 5μελὲς διὰ τὴν Δημοτικὴν ἐκπαίδευσιν καὶ τὸ ἕτερον 5μελὲς διὰ τὴν Μέσην.

Ἐπιφέρονται ὡσαύτως τροποποιήσεις τινὲς ὅσον ἀφορᾷ τὸ δικαίωμα τοῦ Συμβουλίου διὰ τὴν ἐπιβολὴν ποινῶν.

Ἡ ἐπιτροπὴ συνερχομένη καὶ σήμερον θὰ συνεχίσῃ τὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ νομοσχεδίου περατώνουσα αὐτήν.

ΟΙΚΤΡΑ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΟΚΥΜΑΙΑΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΛΙΜΕΝΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΑΙ ΣΥΝΕΧΕΙΣ ΚΛΟΠΑΙ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ

Τὸ τμῆμα διώξεως λαθρεμπορίου τῆς ἀστυνομίας τῶν πόλεων, λειτουργοῦν παρὰ τῷ Τελωνείῳ Πειραιῶς, ὑπέβαλεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν καὶ εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον τῆς ἀστυνομίας πόλεων μακρὰν λεπτομερειακὴν ἔκθεσιν περὶ τῆς οἰκτρᾶς καταστάσεως τοῦ Πειραϊκοῦ λιμένος ἀπὸ ἀπόψεως ἀσφαλείας, ἥτις συνοψίζεται εἰς τὰ ἑξῆς:

Αἱ προκυμαῖαι τοῦ λιμένος ἀναρχοῦνται, εἰς δὲ τὸν λιμένα παρατηρεῖται διαρκὴς καὶ ἀχαλίνωτος λεηλασία, τόση δὲ εἶνε ἡ κακοδαιμονία τοῦ λιμένος Πειραιῶς, ὥστε νὰ φυγαδεύεται ραγδαίως τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ κίνησις τοῦ τόπου νὰ μειοῦται καθ' ἑκάστην ἐπαισθητῶς. Περιουσίαι ἑκατοντάδων ἑκατομμυρίων παραμένουν ἐκτεθειμέναι εἰς τὰς ἁρπακτικὰς χεῖρας μιᾶς στρατιᾶς νυκτοκλεπτῶν, τὸ δὲ λαθρεμπόριον κυριαρχεῖ πανταχοῦ. Ἐπὶ τῶν πλοίων οὐδεὶς ἔλεγχος ἀσκεῖται καὶ οὐδὲν σύστημα περιστολῆς τοῦ κακοῦ ἐφαρμόζεται. Ἡ τελωνοφυλακὴ σχεδὸν διελύθη.

Ἡ κατάστασις ἐν συνόλῳ εἶνε τόσον ἀλγεινή, ὥστε αἱ ἀσφαλιστικαὶ ἑταιρεῖαι ηὔξησαν τὰ ἀσφάλιστρα τῶν ἐμπορευμάτων, καθ' ὅσον ἐντὸς δεκαμήνου χρονικοῦ διαστήματος, ἤτοι ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου μέχρι 1ης Νοεμβρίου 1927 ἐσημειώθησαν 1,200 καὶ πλέον κλοπαί, αἱ δὲ τέσσαρες κυριώτεραι ἀσφαλιστικαὶ ἑταιρεῖαι ἐπλήρωσαν δι' ἀποζημιώσεις κλαπέντων τεράστια ποσά.

Διὰ τὴν πάταξιν τοῦ κακοῦ τὸ τμῆμα λαθρεμπορίου ζητεῖ νὰ ἐνισχυθῇ δι' ἐπαρκοῦς δυνάμεως ἀνδρῶν καὶ διὰ βενζινακάτων, νὰ καθορισθῇ ἡ ἁρμοδιότης του, νὰ ἐκλείψῃ τὸ ἤδη κρατοῦν μωσαϊκὸν διαφόρων ἀλληλοσυγκρουομένων ἐξουσιῶν ἐν τῷ λιμένι καὶ νὰ ἀναδιοργανωθῇ τὸ σῶμα τῆς τελωνοφυλακῆς. Ἐπίσης δὲ νὰ θεσπισθῇ πρόγραμμα συστηματικῆς ἐργασίας, νὰ καθορισθῇ ὁ ἔλεγχος τῶν πλοίων καὶ νὰ ἐναρμονισθοῦν τὰ κομιστικὰ καὶ φορτοεκφορτωτικὰ ζητήματα πρὸς τὴν γενικὴν ἀσφάλειαν τῶν Πειραϊκῶν τελωνείων.

ΠΑΡΑ ΤΩ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ

Τὸν ἡγέτην τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος κ. Τσαλδάρην ἐπεσκέφθη χθὲς τὴν ἑσπέραν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἀλβανίας κ. Σταῦρι καὶ παρέμεινε συνομιλῶν μετ' αὐτοῦ ἐπ' ἀρκετόν. Ὁ κ. Σταῦρι ἀναχωρεῖ ἐντὸς τῶν ἡμερῶν.

ΑΙ ΑΝΑΚΡΙΣΕΙΣ

ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΩΝ

ΠΛΑΣΤΟΓΡΑΦΙΑΙ ΚΑΙ ΑΠΑΤΑΙ

Ἐκ τῶν συνεχιζομένων ἀνακρίσεων ἐν σχέσει μὲ τὰς καταχρήσεις τοῦ συμβολαιογράφου Θ. Τσάκωνα, προέκυψαν ἐνδείξεις ὅτι εἰς ταύτας ἐνέχεται καὶ ὁ ἐξαφανισθεὶς ὑπάλληλός του Α. Σαρακηνός, ὑπὸ τὴν πρόφασιν ὅτι πηγαίνει ν' αὐτοκτονήσῃ ὡς ἐξαπατηθεὶς δῆθεν καὶ αὐτὸς ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου. Εὑρέθησαν πλαστὰ συμβόλαια τὰ ὁποῖα ἔχουν συνταχθῆ ὑπὸ τοῦ Σαρακηνοῦ ὁ ὁποῖος καὶ τὰ ἔχει ὑπογράψει. Ὑποτίθεται ὅτι ὁ Σαρακηνὸς ἔχει ἀκολουθήσει τὸν Τσάκωνα καὶ ὅτι ἔχουν καταφύγει εἰς τὸ αὐτὸ μέρος.

Χθὲς ὑπεβλήθησαν κατὰ τοῦ Τσάκωνα μηνύσεις ἐκ μέρους τῶν κ. κ. Σωτηροπούλος διὰ ποσὸν 550 χιλ. δραχμῶν, Α. Δεσύλλα διὰ 70 χιλ. δραχ.

Αἱ καταχρήσεις τοῦ συμβολαιογράφου τούτου ὑπερβαίνουν τὰ 10 ἑκατομμύρια.

Ἀναπληρωτὴς τοῦ Τσάκωνα ὡρίσθη ὁ συμβολαιογράφος κ. Ἀναστασόπουλος.

Καὶ κατὰ τοῦ ἐξαφανισθέντος Σαρακηνοῦ ὑπαλλήλου τοῦ Θ. Τσάκωνα ὁ ἀνακριτὴς κ. Μπουρίκος, ὁ ἐνεργῶν τὰς σχετικὰς ἀνακρίσεις, ἐξέδωκεν ἔνταλμα συλλήψεως.

ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΔΙΑ ΤΑ ΕΝΣΗΜΑ

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν συνεκροτήθη χθὲς σύσκεψις εἰς ἣν μετέσχον ἀντιπρόσωποι τοῦ Ἐπιμελητηρίου, τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου καὶ ἄλλοι καὶ καθ' ἣν ἐξητάσθη τὸ ζήτημα τῆς ἐξασφαλίσεως τοῦ Δημοσίου ἀπὸ τῶν καταχρήσεων, λόγῳ τῆς μὴ ἐγκαίρου ἐπικολλήσεως τῶν ἐνσήμων ὑπὸ τῶν Συμβολαιογράφων.

Κατὰ τὴν σύσκεψιν ἐξετέθησαν αἱ σχετικαὶ ἀπόψεις τῶν συνελθόντων, ἠκούσθησαν δὲ καὶ αἱ γνῶμαι των ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς διαρρυθμίσεως τῆς κειμένης φορολογίας ἐπὶ τῶν χαρτοσήμων, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἀποκλείεται ἡ παραχάραξις τούτων.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διεξαχθεισῶν συζητήσεων ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία τοῦ ὑπουργείου θὰ καταρτίσῃ τὸ σχετικὸν πόρισμα, ὅπερ καὶ θὰ ὑποβληθῇ εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς λῆψιν τῶν ἐνδειχθησομένων μέτρων.

ΕΝΤΟΣ ΤΑΦΟΥ

Ἐντὸς ἀνοικτοῦ τάφου εἰς τὸ Νεκροταφεῖον Πειραιῶς εὑρέθη χθὲς ζῶν ἀρτιγέννητον βρέφος.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ ἀγορὰ τῶν χρεωγράφων, ἐσημείωσε χθὲς βελτιωτικὰς τάσεις, τὰς ὁποίας διετήρησε μέχρι τοῦ κλεισίματός της. Ἐξαιρετικῶς ἐζητήθησαν αἱ μετοχαὶ Πυριτιδοποιείου Λιπασμάτων, Μακρῆ, ΣΠΑΠ καὶ Ἐργοληπτικῆς.

ΤΟ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

Ἡ ἀγορὰ ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος ἐσημείωσε χθὲς ἐλαφρὰν σταθερότητα.

Ἡ ἀγγλικὴ λίρα ἀνοίξασα εἰς τὰ 368 μετρητοῖς, ἀνῆλθε μέχρι τῶν 368,75 καὶ ἔκλεισεν εἰς τὰ 368.50 μετρητοῖς.

ΣΤΑΦΙΔΑΓΟΡΑ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ. 2. Σταφιδαγορὰ ἐνεργητική. Γαργαλιάνων 4020. Πύργου 3890, Ὀλυμπίας 3880. Δελτία ἕτοιμα 3650, Ἰανουάριος 3680.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Τηλεγραφικῶς : Κλείσιμον 30 Ν)βρίου 1927

ΛΟΝΔΙΝΟΥ			
5 ο)ο 1881	56.—	5 ο)ο 1914	67.—
5 ο)ο 1884	56.—	7 ο)ο 1924	97.87
4 ο)ο 1887	47	ΠΑΡΙΣΙΩΝ	
4 ο)ο 1889	45	5 ο)ο 1914	1650
5 ο)ο 1890	56	Τράπ. Ἀθηνῶν	294
5 ο)ο 1893	46	» Ἀνατολῆς	342
4 ο)ο 1902	52.—	Οἴνων	508
5 ο)ο 1907	85	Λαυρίου	26
4 ο)ο 1910	54.50	Ἠλεκτρικῆς	161
		Σιδ. Θεσσαλίας	293
		Σ. Π. Α. Π.	240

ΟΙ ΜΕΤΑΦΟΡΙΚΟΙ ΤΟΚΟΙ

Χθὲς ἐγένοντο αἱ ὁριστικαὶ συμβάσεις διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν τίτλων. Οἱ τόκοι μεταφορᾶς (ρεπὸρ) ἦσαν σταθεροί, διεκυμάνθησαν δὲ μεταξὺ τῶν 14—18 ο)ο.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΩΝ

ΣΥΝ)ΜΑ ΟΨΕΩΣ	Ἀθηνῶν	Λονδίνου	Ν. Ὑόρκ.	Γενεύης	Ἀμστερ.	Παρισίων	Ρώμης	Πράγας	Βελιγραδ.	Βρυξέλλ.	Βουκουρ.	Κ)πόλ.
Δραχμή.	—.—	368.50	—.—	—.—	—.—	0.332	0.242	0.246	0.744	—.—	—.—	260
Στερλίνα.	368.50		4.878	25.295	12.071	124.03	89.69	164.60	277.	34.92	792—	924
Δολλάριον.	75.55	4.878	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Ἑλβετ. φρ.	14.60	25.295	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Ὁλλαν. φρ.	30.55	12.070	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Γαλλικ. φρ.	2.97	124.03	2.043	20.616	—.—	—.—	0.624	1.31	—.—	—.—	—.—	—.—
Λιρέττα.	4.11	89.20	7.028	28.763	—.—	1.382	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Κορ. Τσεχ.	2.24	164.60	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Δηνάριον.	1.34	277. —	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Βελγικ. φρ.	2.12	34.905	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	307	—.—
Λέϊ.	0.47	792. —	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Λίρ. Τουρκ.	39.30	924. —	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—

ΔΕΛΤΙΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Κλείσιμον 1 Δεκεμβρίου 1927

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ			ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ		
5 ο)ο	1881	4030	ἄτοκον	1885	2.—
5 ο)ο	1884	4030	5 ο)ο	1898	72.—
4 ο)ο	1887	3410	5 ο)ο	1900	70.—
4 ο)ο	1889	3185	1 ο)ο	1906	44.—
5 ο)ο	1890	4000	6 ο)ο	1917	69.—
5 ο)ο	1893	3970	6 ο)ο	1918	68.—
2 1)2 ο)ο	1898	29600	8 ο)ο ΑΒ	1919	68.—
4 ο)ο	1902	3950	» Γ.ΣΤ.	1925	66.50
5 ο)ο	1907	1250	5 ο)ο	1920)π.	183.—
4 ο)ο	1910	3860		)μ.	186.—
5 ο)ο	1914	4870	6 1)2 ο)ο	1922	89.—
7 ο)ο	1924	6980	6 ο)ο	1926	78.75
8 ο)ο	1925	73000	8 ο)ο	1926	85.75

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

3.— ο)ο 1800	1600	2.50 ο)ο 1912	65.—
2.50 ο)ο 1904	69.50	8.— ο)ο 1926	660.50

Γραφεῖον Γ. ΣΤΟΥΠΑΘΗ

ΜΕΤΟΧΑΙ

ΤΡΑΠΕΖΩΝ	
Ἐθνικῆς	49600
Ἀθηνῶν	868
Ἀνατολῆς	1022
Λαϊκῆς	5300
Ἐμπορικῆς	655
Πειραιῶς	400
Βιομηχαν.	650
Οἰκονομίας	193
Γενικῆς	1850
Κεντρικῆς	396
Κοσμ)πουλ.	700
Θεσσαλίας	153
Χίου	730
Ἑλ. Ἐμ. Πίσ.	235
Ἀγγλοαμ.	74.—
Καραβασίλ.	3800

ΑΤΜΟΠΛΟΪΩΝ	
Κάππαρη	21
Ἀχαϊκῆς	128
Ἐθνικῆς	612
Παληοῦ	11.—
Μιχαληνοῦ	590
Χιακῆς	338
Γιαννουλάτ.	240
Κροκόδειλ.	325

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑΙ	
Ἑρμῆς	219
Καπνοῦ	162
Ἀπόλλων	220
Βασιλειάδη	100
Πυριτιδοπ.	2340
Λιπασμάτ.	1705
Χρωμάτ.	397
Ἄγκυρα	47
ΒΙΟ	270
Παλλὰς	330
Ἀβεζὰπ	65
Κιλινδρομ.	145
Ἥλιος	45
Ψυγεῖα Θεσ.	190
Ἀθηνᾶ	210
Παγ. Πατησ.	85
Σάνιτας	85
Βέλος	70
Ἀλεξόπουλ.	305
Κονσέρβαι	370
Ψυγ. Πειρ.	260
Ἀνατολὴ	220
Χημ. Βιομηχ.	117
Μακρῆ	1220
Ἅλατος	215

ΟΙΝΟΠΟΙΗΤΙΚΑΙ	
Οἰνοποιΐας	948
Οἴνων	1510
Καμπᾶ	345
Ἠσαΐα	208
Ἕνωσις	305
Γεωρ. Βιομ.	315

ΔΙΑΦΟΡΟΙ	
Ἠλεκτρικ.	302
Ἑνιαίας	460
Τίτλ. Ἱδρυτ.	60
Ὑπεγγύων	3600
Κορίνθου	900
Γεν. Ἀποθηκ.	450

ΑΝΘΡΑΚΕΥΤΙΚ.	
Ἀλιβερίου	132
Ἀνθρακωρ.	30
Ἐπ.)Κοιναὶ	121
)Προν.	152
Λαυρίου	50
Ὠρωποῦ	218
Κασσάνδρα	800

ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΑΙ	
Ἡρακλῆς	895
Τιτὰν	1450
Σέκερης	200
Τέκτων	275
Ἄτλας	220
Ἔργων	405
Κέκροψ	163
Κύκλωψ	205
Ἐργοληπτ.	238
Ὄλυμπος	200
ΑΚΤΕ	245

ΥΦΑΝΤΟΥΡΓΙΚΑΙ	
Πειρ. Ἐπιχ.	319
Ἐριουργίας	766
Βερμίου	401
Ἔρια	257
Ἑλλ. Ταπητ.	370
Χρυσαλλὶς	142
Ὑφαντουργ.	140

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΑΙ	
Θεσσαλίας	855
ΣΠΑΠ	640

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ἐὰν ἡ ἀρξαμένη κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ διαρρεύσαντος μηνὸς ζωηρότης ἐπὶ τῶν συναλλαγῶν τῶν διαφόρων ἐμπορευμάτων καὶ ἰδίᾳ ἡ τῶν ζακχάρεων, ἐξηκολούθει καθ' ὅλον τὸν μῆνα, ἡ ἐπ' αὐτῶν κίνησις ἤθελεν εἶσθε πολὺ μείζων τῆς παρατηρηθείσης κατὰ τὸν διαρρεύσαντα μῆνα Νοέμβριον, καθ' ὃν διεπραγματεύθησαν ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ ἐμπορευμάτων 7.981 1)2 τόννων, ἀξίας ὡς ἔγγιστα 50.184.805 δραχμῶν ἔναντι τόννων 8.009 καὶ δραχμῶν 63.177.247, ἤτοι ἐπὶ ἔλαττον τόννοι 227 1)2 δραχμαὶ δὲ 12.992.442.

Ἡ γενικὴ σχεδὸν τελευταία σταθερὰ ὑποτίμησις τῶν διαφόρων ἐμπορευμάτων ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐπέφερε τὴν ἐπιφυλακτικότητα ὑπὸ τὴν ὁποίαν διατελοῦσιν οἱ ἐν τῇ Πειραϊκῇ ἀγορᾷ συναλλασσόμενοι.

Ἡ παρατηρηθεῖσα κίνησις κατ' εἶδος ἔχει ὡς ἀκολούθως: Ζακχάρεις χιλ. 4.731.500 καφφες χιλ. 187.800, βαμβακόσπορος χιλ. 100.000, σισάμια χιλ. 249.700, φασόλια χιλ. 421.400, ἄλευρα 10.000, βακαλάος 182.000,

ΠΡΑΞΙΣ ΜΕΤΡΗΤΟΙΣ

Κατὰ τὴν χθεσινὴν ἐπίσημον συνεδρίασιν, ἐγένετο πρᾶξις τοῖς μετρητοῖς ἐπὶ 5 ὁμολογιῶν τοῦ ἐθνικοῦ δανείου Πάγιον 1889 πρὸς δρχ. 3200

ΑΙ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΞΙΩΝ

Εἰς τὸν κατωτέρω πίνακα ἐμφαίνεται ὁλόκληρος ἡ κίνησις τῶν κυριωτέρων χρεωγράφων κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίαν, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ διαφορὰ τῶν τιμῶν μεταξὺ κλεισίματος αὐτῆς καὶ τῆς προηγουμένης ἡμέρας.

ΤΙΤΛΟΙ	ΑΝΩΤ.	ΚΑΤΩΤ.	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ	
			1)12	30)11
Ἐθνικῆς	49.900	48.700	49.600	48.450
Ἀθηνῶν	876	865	868	857
Ὠρωποῦ	219	214	218	216
Βιομηχανίας	651	648	650	640
Βιὸ	272	270	270	272
Ἐθ. Ἀτμοπ.	615	610	612	610
Ἀνατολῆς	1025	1020	1022	1018
Οἴνων	1515	1510	1510	1485
Καμπᾶ	345	340	345	340
Χρώματα	402	395	397	388
Πυριτιδοπ.	2400	2335	2340	2270
Λιπασμάτων	1750	1690	1705	1650
Ἐμπορικῆς	658	652	655	648
Βέρμιον	402	401	401	393
Οἰνοπνευματ.	960	947	948	940
Ἐριουργίας	780	758	756	730
Ἠσαΐα	213	205	208	206
Ἔρια	258	240	257	231
Μακρῆ	1230	1215	1220	1180
Ἠλεκτρικῆς	305	300	302	300
Κοιναὶ	124	120	121	119
ΑΚΤΕ	250	230	245	227
Καπνοῦ	165	158	162	150
Τέκτων	275	272	275	276
Ἀνταλλάξιμα	662.—	660.—	660.50	660.—

ΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΤΩΝ ΑΝΤΑΛΛΑΞΙΜΩΝ

Ἐπὶ τῶν ὁμολογιῶν τοῦ δανείου τῶν ἀνταλλαξίμων, ἐγένοντο πράξεις μετρητοῖς μὲν μεταξὺ τῶν 659.50 καὶ 660 ἐπὶ προθεσμίᾳ δὲ μεταξὺ τῶν 660—662 καὶ 660.50.

2Α ΕΚΔΟΣΙΣ

ΠΙΘΑΝΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΜΠΡΙΑΝ -- ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ

ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΠΡΟΣ ΑΡΣΙΝ ΤΩΝ ΠΑΡΕΞΗΓΗΣΕΩΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 1 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας) **Κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ Λονδίνου, μεταξὺ τῶν ἐπισήμων ἀγγλικῶν κύκλων ἐκφράζεται ἡ ἐπιθυμία περὶ συναντήσεως τῶν κ.κ. Μπριὰν καὶ Μουσσολίνι, ἥτις θὰ συνετέλει εἰς τὴν ἐξομάλυνσιν τῶν γαλλοϊταλικῶν παρεξηγήσεων. Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας, θεωρεῖται πιθανώτατον ὅτι τῆς διασκέψεως τῶν δύο πολιτικῶν θὰ μετάσχῃ καὶ ὁ κ. Τσάμπερλαιν, ἀναλαμβάνων ρόλον διαιτητοῦ.**

Οἱ ἀγγλικοὶ κύκλοι στηρίζουν μεγάλας ἐλπίδας εἰς τὴν συνάντησιν ταύτην, ἂν πραγματοποιηθῇ, κατόπιν μάλιστα τῶν χθεσινῶν διαλλακτικῶν δηλώσεων τοῦ κ. Μπριὰν ἐπὶ τῶν γαλλοϊταλικῶν σχέσεων.

Η ΔΥΝΑΜΙΤΙΣΤΙΚΗ ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΤΟΥ ΙΣΤΙΠ

ΣΥΓΚΡΟΥΣΙΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΔΡΑΣΤΑΣ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 1. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ἀποσπάσματα χωροφυλάκων συνήντησαν παρὰ τὸ χωρίον Χέλεγκ τοὺς δράστας τῆς τρομοκρατικῆς ἀποπείρας ἐπὶ τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Ἰστὶπ—Κοτσάνων. Ἀντηλλάγησαν πυροβολισμοί. Οἱ συμμορῖται ἐπωφελούμενοι τοῦ σκότους κατώρθωσαν νὰ διαφύγουν. Κατὰ τὴν «Πράβδα» ὑπάρχουν δύο τραυματίαι.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΡΟΥΜΑΝΙΑ

Η ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 1 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)—Ἐπισήμως ἀνακοινοῦται ὅτι κατὰ τὴν χθεσινοβραδυνὴν συνάντησιν τῶν κ.κ. Βρατιάνο καὶ Μανίου ὁ πρῶτος ἐπέδωκε πρὸς τὸν δεύτερον ἔγγραφον πρότασιν συνεργασίας πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ ἐθνικοαγροτικοῦ κόμματος κ. Μανίου.

Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας, ὁ κ. Μανίου θὰ ἀπαντήσῃ, ἐγγράφως ἐπίσης, τὸ ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου.

Ὑπὸ τῶν κύκλων τῆς ἀντιπολιτεύσεως θεωρεῖται βέβαιον ὅτι ὁ κ. Μανίου θὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὰς ἀπόψεις του περὶ διαλύσεως τῆς Βουλῆς καὶ διενεργείας νέων ἐκλογῶν ὑπὸ ἐθνικοαγροτικῆς κυβερνήσεως, θὰ ἀποκρούσῃ δὲ τὰς κυβερνητικὰς προτάσεις.

Η ΕΝΩΣΙΣ ΤΟΥ ΣΕΡΒΙΚΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ΕΟΡΤΗ ΕΝ ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΩ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 1 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)—Ἐπὶ τῇ ἐνάτῃ ἐπετείῳ τῆς ἑνώσεως τοῦ Βασιλείου τῶν Σέρβων, Κροατῶν καὶ Σλοβένων ἐπιβλητικαὶ ἑορταὶ καὶ πατριωτικαὶ ἐκδηλώσεις ἔλαβον χώραν καθ' ὅλον τὸ Βασίλειον. Δοξολογία ἐτελέσθη εἰς τὸν πατριαρχικὸν ναὸν ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου Δημητρίου, περιστοιχιζομένου ὑπὸ τῶν ἱεραρχῶν τῆς Ἐκκλησίας, παρουσίᾳ τῶν πριγκήπων Παύλου καὶ Ὄλγας, τοῦ ὑπασπιστοῦ τοῦ Βασιλέως ναυάρχου Πρίτσα, τοῦ Διπλωματικοῦ Σώματος, τῶν ἀνωτάτων τιτλούχων τῆς πολιτικῆς διοικήσεως καὶ τοῦ στρατοῦ καὶ πολλῶν ἀντιπροσώπων διαφόρων πατριωτικῶν ὀργανώσεων. Τὸ ἀπόγευμα ἐπίσης ἐτελέσθησαν δοξολογίαι εἰς τὸν καθολικὸν ναὸν καὶ εἰς τὰ τεμένη Μουσουλμάνων καὶ Ἑβραίων ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν ἐπισήμων καὶ μεγάλης συρροῆς κόσμου.

Αἱ ἐφημερίδες δημοσιεύουν μακρὰ ἄρθρα ἐξαίροντα τὴν ἱστορικὴν σπουδαιότητα τῆς 1ης Δεκεμβρίου, ἡ ὁποία ἐσημείωσε τὴν πραγματοποίησιν τοῦ χιλιετοῦς ὀνείρου τῆς ἑνώσεως εἰς ἓν κράτος τοῦ λαοῦ τοῦ ἀκούοντος εἰς τρία ὀνόματα. Αἱ ἐφημερίδες τονίζουν μεθ' ἱκανοποιήσεως ὅτι ἐννέα ἔτη ἤρκεσαν ὅπως οἱ πληθυσμοὶ τῆς χώρας συνεννοηθοῦν καὶ γνωρισθοῦν εἰς τὸ πλαίσιον κοινοῦ πολιτικοῦ βίου κατὰ τρόπον ἐγγυώμενον μέλλον πλῆρες εὐημερίας διὰ τὴν Νοτιοσλαυΐαν.

ΤΟ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ ΤΩΝ ΡΟΥΜΑΝΟΒΟΥΛΓΑΡ. ΣΥΝΟΡΩΝ

ΣΟΦΙΑ, 1 (Βουλγ. Πρακτορεῖον).—Ἡ ἐκ ρουμανικῆς πηγῆς πληροφορία καθ' ἣν συμμορία Βουλγάρων ληστῶν προσέβαλε τὴν 28ην διαρρεύσαντος μηνὸς Νοεμβρίου τὸ φυλάκιον ἐπὶ τῆς ρουμανικῆς μεθορίου εἰς τὴν Νότιον Δοβρουτζᾶν εἶνε ἀνακριβής. Πληροφορίαι ἀπολύτως ἐξηκριβωμέναι βεβαιοῦν ὅτι ἐπρόκειτο περὶ Βουλγάρου ποιμένος, ὁ ὁποῖος περιπλανηθεὶς ἐντὸς τῆς ὁμίχλης, διῆλθε μὲ τὸ ποίμνιόν του τὴν ρουμανικὴν μεθόριον εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Ρουχτσουκίου. Ρουμᾶνοι στρατιῶται ἐφόνευσαν τὸν ποιμένα καὶ παρέλαβον τὸ ποίμνιον, τὸ ὁποῖον ἀρνοῦνται ἤδη νὰ ἀποδώσουν. Διαβήματα Βουλγάρων ἀξιωματικῶν οἱ ὁποῖοι ἐζήτησαν νὰ συναντηθοῦν μετὰ Ρουμάνων συναδέλφων των ὅπως συνομιλήσουν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου παρέμειναν ἄνευ ἀποτελέσματος.

ΕΝΤΕΙΝΕΤΑΙ Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΩΝ ΚΟΜΙΤΑΤΖΗΔΩΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 1 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Αἱ πληροφορίαι τῆς μεθορίου βεβαιοῦν ὅτι ἐντείνεται καθημερινῶς ἡ δρᾶσις τῶν κομιτατζήδων. Χαρακτηριστικὸν εἶνε ὅτι παρὰ τὴν κήρυξιν τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου διωρίσθη τῇ ἀξιώσει τοῦ Πρωτογέρωφ νομάρχης Κιουστενδὴλ ὁ συνταγματάρχης Παναγιώτωφ, ὄργανον τοῦ Κομιτάτου.

Ο ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΟΧΗΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΠΑΟΥΕΡ

Ἡ Ἑταιρεία Πάουερ ὑπέβαλεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας τοὺς κανονισμοὺς κινήσεως τῶν ὀχημάτων της πρὸς ἔγκρισιν. Τὸ ὑπουργεῖον μελετᾷ ἤδη τοὺς ὅρους τῶν κανονισμῶν τούτων, διὰ τῶν ὁποίων, ὡς ἀνεκοινώθη, θὰ ἐξυπηρετῆται πλήρως τὸ Κοινόν.